

The one and only Magazine devoted to Humour & Music

మెల : రూ. 10

పేజీలు 76

హాస్యా

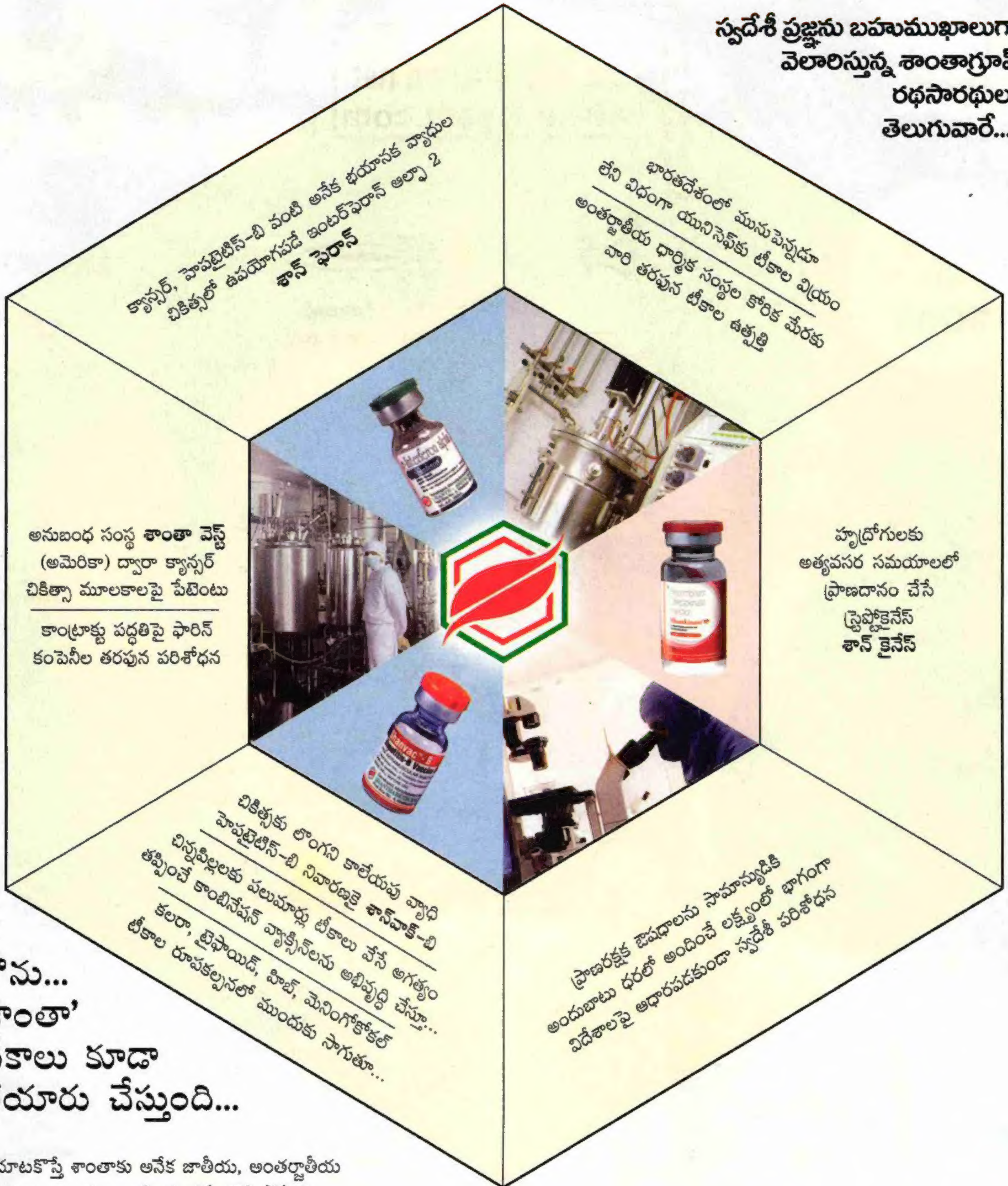
హాస్య-సంగీత పత్రిక

1-15
మే
2004

ఎవరన్నారు 'శాంతా' టీకాల కంపెనీ మాత్రమేనని...?

స్వదేశీ ప్రజ్ఞను బహుముఖాలుగా
వెలరిస్తున్న శాంతాగ్రూప్
రథసారథులు
తెలుగువారే...!

క్యాన్సర్, హెపటైటిస్-బి వంటి అనేక భయానక వ్యాధుల
చికిత్సలో ఉపయోగపడే ఇంటర్ఫెరాన్ ఆల్ఫా 2
శాన్ ఫెరాన్

భారతదేశంలో మునుపెన్నడూ
లేని విధంగా యునిసెఫ్కు టీకాల వియం
అంతర్జాతీయ ధార్మిక సంస్థల కోరిక మేరకు
వారి తరపున టీకాల ఉత్పత్తి

అనుబంధ సంస్థ శాంతా వెస్ట్
(అమెరికా) ద్వారా క్యాన్సర్
చికిత్సా మూలకాలపై పేటెంటు
కాంట్రాక్టు పద్ధతిపై ఫారిన్
కంపెనీల తరపున పరిశోధన

హృద్రోగులకు
అత్యవసర సమయాలలో
ప్రాణదానం చేసే
ప్రెప్టాక్సెన్
శాన్ క్రెనేస్

చికిత్సకు లొంగని కాలేయపు వ్యాధి
హెపటైటిస్-బి నివారణకై శాన్వాక్-బి
చిన్నపిల్లలకు పలుమార్లు టీకాలు వేసే అగత్యం
తప్పించే కాంబినేషన్ వ్యాక్సీన్లను అభివృద్ధి చేస్తూ...
కలరా, టైఫాయిడ్, హిబ్, మెనింగోకోకల్
టీకాల రూపకల్పనలో ముందుకు సాగుతూ...

ప్రాణరక్షక జ్వరాలను సామాన్యుడికి
అందుబాటు ధరలో అందించే లక్ష్యంలో భాగంగా
విదేశాలపై ఆధారపడకుండా స్వదేశీ పరిశోధన

ఔను...
'శాంతా'
టీకాలు కూడా
తయారు చేస్తుంది...

ఆ మాటకొస్తే శాంతాకు అనేక జాతీయ, అంతర్జాతీయ
ప్రశంసలు, అవార్డులు లభించడానికి తొలి సోపానం
టీకాలను పరిశోధించి, తయారు చేసి, మార్కెట్టు చేయడమే!
శరీర నిర్మాణానికి సన్నిహితంగా ఉండే జీవప్రక్రియ ద్వారా తయారయిన బయోటెక్ ఉత్పాదనలు మానవాళికి అనువైనవి. ఆరోగ్యరీత్యా సురక్షితమైనవి.
బయోఫార్మా రంగంలో ప్రపంచపటంలో భారతదేశానికి స్థానం కలిగించిన ఔషధ సంస్థ శాంతా బయోటెక్నిక్స్

ఇల్ల సంగతులు

63

హాస్య-సంగీత పత్రిక

Also available on net:
www.haasam.com

ముఖచిత్రం

'పెదబాబు' చిత్రంలో
కళ్యాణి

హాస్యం

సంగీతం

సీరియల్స్:

ఎలుక వచ్చే ఇల్లు భద్రం

-ఇలపావులూరి మురళీమోహనరావు 31

తాతా భితై తభిగీణతో...

-జీడిగుంట రామచంద్రమూర్తి 48

డాక్టర్ డూ లిటిల్ -ఎమ్మీయస్ ప్రసాద్ 61

కథ:

ఐ యామ్ నాట్ ఏన్..ఉత్తమపురుషన్
- భువనచంద్ర 06

హాస్యనాటిక:

కారులో షికారు - కె.వి.ఆర్.విజయకుమార్ 54

బాపూరమణియం:

పెళ్ళిపుస్తకం (వెండితెర నవల)

- ఇలపావులూరి మురళీమోహనరావు 20

హ్యామరథం

-రావి కొండలరావు 66

శీర్షికలు:

హ్యామర్ బాక్స్ 26

చా చా చారస్తా 64

స్పెషల్స్:

'క' రాజు కథలు:

రంగుల చెలువు -సింగీతం శ్రీనివాసరావు 16

'హాసం' క్లబ్ విశేషాలు 28

సీరియల్:

నేనూ నా పాటలు

- శ్రీమతి జమునా రమణారావు 12

లలితం:

నీవంటి తల్లిని వేరెక్కడైనా కందుమా

- చిత్తరంజన్ 51

పాప్కార్నర్:

నితీన్బాలి - వి.లరుణ సత్యవతి 34

అర్థంచేసుకుందాం-ఆస్వాదిద్దాం

హాకీకత్ -పి.వి. సత్యనారాయణరాజు 58

ప్రేమించి-చూడు -తమిళం- పి.ఎస్.గోపాలకృష్ణ 46

సినిమా:

ఆపాత(ట) మధురం

వెలుగునీడలు - రాజా 68

శీర్షికలు:

కొమ్మా కొమ్మా కోకిలమ్మా

-ఇంద్రగంటి జానకీబాల 22

ఆడియోలవ్వా -పెదబాబు'పాటల గురించి 36

సరిగపదమని - 18 30

హిందీ సినీ సంగీతంలో

మలుపులూ మజిలీలూ 53

కొమ్మకొమ్మకో సన్నాయి:

రాజన్-నాగేంద్ర గురించి వేటూరి 41

స్పెషల్స్:

చంద్రబోస్ గురించి కీరవాణి 43

చంద్రబోస్ పాటలు 45

సమ్మీక్షణం:

వి.వి.కె.రంగారావు గారి ఆలాపన గురించి 25

'సెంటర్ స్ట్రీట్' లో

సినిమా పాటల ప్రత్యేకం

పాటల
ప్రత్యేకం

69

70

71

72

73

పేజీల్లో

శ్రీ భువనచంద్రగారు 'మా ఆవిడింతే..లో' నున్నితమైన హాస్యాన్ని అందిస్తున్నారు. సజీవపాత్రల మధ్య సహజ సన్నివేశాలతో అంతర్లీనంగా హాస్యం జనియించాలి. భానుమతిగారి అత్తగార్లా, భువన చంద్రగారి ఆవిడ! తెలివిగా నలిగిపోతున్నట్లు నటించే తెలివైనరచయిత శ్రీ భువన చంద్రగారు వాళ్ళవిడ పెట్టే బాధల్ని (?) యింకా భరిస్తూ మమ్మల్ని ఆనందింపజేస్తూ - పదికాలాలపాటు ఈ హాస్యమాలికను కొనసాగించాలని కోరుకుంటున్నాను.

- ఎ. సుబ్బారెడ్డి, బిక్కవోలు, తూ.గో. జిల్లా
నేను సుమారు 2సం॥ల నుండి 'హాసం' పత్రిక చదువుతున్నాను. అందులో ప్రత్యేకంగా ఫలానా శీర్షిక బాగుంది అని చెప్పటం చాలా కష్టం. ఎందుకంటే ప్రతి శీర్షిక మిస్ కాకుండా చదివి తీరాల్సిందే. సాంగులే బంగారు రాజా, భువన చంద్రగారి కథలు, సింగీతం శ్రీనివాసరావు గారు వ్రాస్తున్న క రాజు కథలు, వేటూరిగారు సినీ ప్రముఖుల గురించి వ్రాస్తున్న వ్యాసాలు ఒకటేమిటి అన్నీ చాలా బాగుంటున్నాయి. పాత చిత్రాలు అన్నా, పాత పాటలు అన్నా నాకు చాలా ప్రాణం. పాత పాటల గురించి కథతో సహా చక్కగా వివరిస్తున్నారు. నిజంగా 50సం॥లు క్రితం నాటి చిత్రాలు గురించి ఇంత చక్కటి వివరాలు అందించటం అంత తేలికైన పని కాదు. యిప్పటికే చాలా పేరు సంపాదించుకున్న మీ పత్రిక యింకా అంచెలంచెలుగా ఎదగాలని ఆశిస్తూ....

- వరదా సాయికుమార్, పల్నాకిమిడి, ఒరిస్సా.
'హాసం' పత్రికలో మీరు ఇచ్చిన పాటలు చాలా తక్కువగా వున్నాయి. పాటల సంఖ్య పెంచితే బాగుంటుందని నా ఆశ. పాత సినిమా మనోరమ పాటలు నాకు తెలియదు. అసలు ఎప్పుడు వినలేదు చూడలేదు. ఆ పాటలు చదువుతుంటే ఎట్లా పాడాలో కూడా తెలియదు కాని చాలా బాగున్నాయి. ఒక పాట చాలా బాగా నచ్చింది. పత్రిక సకాలంలో అందిస్తున్నందుకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను.

- సి.వి. యస్. మాధవి, బాపట్ల.
'మీకు 'కొరియర్' అన్నమాట కాసేపు నన్ను ఆలోచనలలోనికి తీసుకువెళ్ళింది. ఎవరు వంపారు? ఏమిటి అని? తీరాచూస్తే నా అభిమాన 'హాసం' అందించిన 'కానుక',

16-30 ఏప్రిల్ సంచిక 'కొమ్మా కొమ్మా కోకిలమ్మ' వ్యాసంలో - 'పెళ్ళిచూసిచూడు' లో జి.వరలక్ష్మి పాడకపోవడానికి కారణం-ఆ పాత్రకి ముందుగా అంజలిదేవిని అనుకున్నారు. ఆమెతో మాటలు కూడా అయినాయి. కానీ మాటంగ్గోకి వచ్చేసరికి, ఆమె అప్పుడు తమిళచిత్రాల్లో బాగా విజిగా వుండడం వల్ల కుదరలేదు (ఈ మాట అంజలిదేవి గారే చెప్పారు) ఆ లోగా పాటలు రికార్డ్ చేసేశారు. అంతేగాని, జి. వరలక్ష్మి రాయలసీమ కరువునిధికి వెళ్ళిపోవడం వల్ల కాదు. అసలు, రాయలసీమ కరువునిధికి వెళ్ళినది 'పెళ్ళిచేసి చూడు' చిత్రం విడుదల తర్వాతనే.

30వ పేజీలో, పైన బాక్స్, శుద్ధసారంగ్, మిశ్రశుద్ధసారంగ్ రాగాలలో వచ్చిన సినిమా పాటలు కొన్ని ఇచ్చారు. 'వెంకటేశ్వర మహాత్యం' లోని 'ఎవరో తానెవరో, ఆ నవమోహిని ఎవరో' కూడా ఈ రాగానికి చెందినదే. అయితే, 'జయ జయ జయ శారదా' (మహాకవి కాళిదాసు) పాటని స్వరపరిచిన 'పెండ్యాలగారే, 'ఎవరో తానెవరో' బృందావన సారంగ రాగం అని చెప్పారు. ఆ పాటల కాసేబ్మోద కూడ ఆ రాగం పేరేవుంది. బాలమురళీకృష్ణగారి 'పాప్యాలర్' తిల్లానా కూడా 'బృందావన సారంగ' అనే వుంది. కాని, ఈ తిల్లానా రాగానికి, పై పాటలకీ స్వరప్రస్తారంలో తేడా కనిపిస్తుంది. 'సారంగ' స్ఫూర్తితో వచ్చిన ఈ రాగాల పేర్లలోని గంద్రగోళాన్ని విద్యాంసులే విడమర్చి చెప్పాలి.

- రావి కొండలరావు, హైదరాబాద్.

ఉత్తరం. భగవంతుడు మానవ జన్మనిస్తే.... తలిదండ్రులు, గురువులు ఓ మనిషిగా మలిస్తే, 'హాసం' నాకు బహుమతి ఇచ్చి ప్రోత్సహిస్తే ఈ జన్మకు ఇంకేం కావాలి!? నిజంగా మీకు ధన్యవాదాలు. మీకు, 'సోహన్' వారికి, కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కారములు.

- పురాణ పండ శ్రీకృష్ణ, కాకినాడ.

భువనచంద్ర గారు 1-15 ఏప్రిల్ సంచికలో తన మతిమరుపు గురించి చెబుతూ 'మరి మీ ఆవిడో?' అని అడిగారు ఎప్పటిలాగానే! నా సంగతి ఏం చెప్పమంటారు- ఆ మధ్య ఒకరోజున నేను హాస్పిటలు నుండి ఇంటికి వెడుతూ మా ఆవిడ పిన్నిగారి వేలు విడిచిన మేనత్తగారి దగ్గర బంధువు ఒకావిడ చేతిలో చిన్నసంచితో బయటకు వస్తూంటే 'అప్పుడే వెళ్ళిపోతున్నారా' అని అడిగి ఆవిడ చేతిలో సంచితీసుకున్నాను - అభిమానంతో కన్నా, మా ఆవిడ బంధువులపట్ల ప్రీతిని ప్రదర్శించడానికి. "అవును 'గోదావరి' కి వెడుతున్నాను" అంది మా ఆవిడ.

పెద్దావిడన్న సానుభూతితో 'రండి నేను దింపుతా'నని కారులో ఎక్కించుకుని బహు జాగ్రత్తగా ఏటిగట్టున దింపాను. పుష్కరాల రోజులు కదా కానీని గోదావరి నీళ్ళు నెత్తినజల్లుకోవడానికేమోనన్న ఉద్దేశ్యంతో. బిక్కమొహం వేసుకుని ఇబ్బందికరమయిన మొహమాటంతో మాట్లాడకుండా ఆవిడ దిగిపోయినప్పుడు నాకర్థం కాలేదు. తరువాత రెండు రోజులు మా ఆవిడ చేతి వంటకాలనిండా కారం నా నపోళానికి అంటి కళ్ళంట నీరు తిరిగిన తరువాత అర్థమయింది - పెద్దావిడ వెళ్ళవలసింది గోదావరి త్రయినుకని! నా 'ఏ(?) మరుపు'కి మా ఆవిడ రియాక్షన్ కన్నా మీ 'మతిమరుపు'కి మీ ఆవిడ కూల్ అండ్ సైలెంట్ రియాక్షన్ మిన్నండీ భువనచంద్రగారూ! -డా॥ వి. శేషగిరిరావు, రాజోలు

1-15 ఏప్రిల్ 2004 సంచికలో నా జోక్స్ వేసినందుకు చాలా, చాలా ధన్యవాదాలు. నేను పత్రిక పొద్దున తెచ్చుకుంటే, మధ్యాహ్నం కొరియర్లో సి.డి. వచ్చింది. సి.డి. అంత

తొందరగా రావడం నాకు ఆశ్చర్యమేసింది. "జై" పాటలు కూడా బాగున్నాయి. పత్రిక నూతనంగా ఉండటం వలన అందరిని ఆకర్షిస్తుంది. ఉత్తరంలో రాజాగారి సంతకం బాగుంది.

- జి. శ్రీనివాస్, హైదరాబాద్

నేను 'హాసం' ఏరాభిమానిని. బెంగుళూరులో జరిగిన ఒక తెలుగు అసోసియేషన్ వార్షికోత్సవ సందర్భంలో మొట్టమొదటిసారిగా మీ 'హాసం' పత్రికను చూడడం తటస్థించింది. తర్వాత ఆ పత్రిక నాకు దొరకలేదు. మావారు ఉద్యోగ రీత్యా కలకత్తాలో వుంటున్నారు. ఆయన అక్కడ కొని బెంగుళూరుకు వచ్చినప్పుడు నాకు తెచ్చి ఇస్తుంటారు. మార్చి 1-15, 2004 సంచిక యీ మధ్యనే చూడడం తటస్థించింది. అందులో 'ఆపాత/ట మధురం' శీర్షికలో 'సీతారామ కళ్యాణం' చిత్రంలోని 'జగదేకమాతాగారి' అనే పాటను ప్రస్తావిస్తూ రాజాగారు యిప్పటికీ కొంతమంది స్త్రీలు పండుగలప్పుడు యీ పాటను యథాతథంగా పాడుకుంటూంటారు అని రాసారు. ఇది చదవగానే నా మనస్సు జ్ఞాపకాల తెరలను చీల్చుకుని గతంలోకి వెళ్ళి ఒక సంఘటనను వెలికి తీసుకొచ్చింది. నా చిన్నతనంలో 'పుత్తూరు' లో చదువుకుంటు న్నప్పుడు మాకు 'రుక్మిణీ కళ్యాణం' పద్యపాఠం వుండేది. అందులో 'నమ్మితి నా మనంబున' అనే పద్యం గురించి చెబుతూ మా తెలుగు మాస్టారు యీ పద్యం ఆడపిల్లలు రోజూ చెప్పకోవచ్చు, చాలా మంచిపద్యం కానీ హరింబతి చేయుమమ్మ, అనే చోట 'ననున్ కృప చేయుమమ్మ' అని ఎవరికి వారు చెప్పుకోండి అన్నారు. అప్పట్నుంచీ చాలా ఏళ్ళు అలాగే చెప్పు కునేదాన్ని. తర్వాత అది మరుగున పడిపోయింది. ఇప్పుడు మీ ఆర్టికల్ చూసిం తర్వాత గుర్తుకు వచ్చింది. ఇలా మా తీయటి జ్ఞాపకాలను, బాల్యస్మృతులు వెలికి తెస్తున్న మీ 'హాసం' కు మెనీ మెనీ థ్యాంక్స్.

- సరళా నాగరాజు, బెంగుళూర్.

(బెంగుళూరులో కూడా ఏజంట్లు ద్వారా 'హాసం' లభిస్తుంది. వివరాలకు 080- 26707843కు ఫోన్ చేయండి - ఎడిటర్)

సంపుటి: 3 సంచిక: 15

1-15 మే 2004

పేజీలు: 76

విడి ప్రతి: రూ. 10-00

సంవత్సర చందా: రూ. 200

విదేశాలలో (ఎయిర్ మెయిల్): \$ 50

జీవిత చందా: రూ. 2000

విదేశాలలో (ఎయిర్ మెయిల్): \$ 400

మేనేజింగ్ ఎడిటర్

ఎమ్మీయస్ ప్రసాద్

ఎడిటర్

రాజా

రిఫరెన్స్ కర్లెసి

డా॥ కె.వి.రావు

జై.మధుసూదన శర్మ

HAASAMHAASYA SANGEETHA PATHRIKA
Flat No. 502, Sri Balaji Nilayam
13-1-212, Motinagar,
Hyderabad-500 018
Ph: 2383 1388 / 5557 0215
email: haasammag@hotmail.com

Printed and Published by:
K.I.Varaprasad Reddy
On behalf of Hummus Infoway (P) Ltd.,
502, Sri Balaji Nilayam,
13-1-212, B.S.P.Colony, Motinagar,
HYDERABAD - 500 018

Printed at: Kalajyothi Process Ltd.,
1-1-60/5, RTC X Roads,
Musheerabad, Hyderabad-20,

Published at: 502, Sri Balaji Nilayam,
13-1-212, B.S.P.Colony, Motinagar,
HYDERABAD-500 018

Editor: RAJA

Marketed by:
Margadarsi Marketing Pvt Ltd.,
6-3-570, Eenadu Compound
Somajiguda, Hyderabad-82

The one and only Magazine devoted to Humour & Music

హమ్మస్

హస్య-సంగీత పత్రిక

63

కొత్తగా మార్కెట్లోకి ప్రవేశించేటప్పుడు తమను తాము ఏ విధంగా ప్రతిపాదించుకోవాలి, ప్రజల దృష్టిని ఏ విధంగా ఆకర్షించుకోవాలి అని చర్చించుకోవడం జరుగుతుంది. మనం లక్ష్యంగా ఎంచుకున్న పాఠకుల, శ్రోతల, లేదా ప్రేక్షకుల మనసులలో మనను పాజిషన్ చేసుకోవడం ఎలా? అనేది తేల్చుకోవడం అంత సులభం కాదు. మనకంటూ ఒక ప్రత్యేకత ఉండాలి. అది మనం నమ్మిన సిద్ధాంతాలకు అనుగుణంగా ఉండాలి. దాన్ని మనం ఆచరించగలిగి ఉండాలి. ఆ మార్గంలో ఎదురయ్యే కష్టనష్టాలకు సిద్ధమై ఉండాలి. మార్కెట్లో అప్పటికే స్థిరపడిపోయిన ట్రెండ్స్ కొన్ని వుంటాయి. ఆ ధోరణులకు అనుగుణంగా వాటిని నకలు చేస్తూ వెళ్లపోవడం ఒక తీరు. పదిమంది నడిచిన బాట కాబట్టి పయనం సుగమంగానే ఉంటుంది. కానీ చివరికి మనం కూడా పదిమందిలో ఒకరిగానే మిగులుతాం. కొత్తపుంతలు తొక్కేవాళ్లు నేర్చుగా ముళ్లు తొలగించుకుంటూ ఓర్పుతో ప్రయాణం సాగించాల్సి వుంటుంది.

హీరోయిన్స్ అంటే గ్లామర్ డాల్స్ తప్ప వేరేమీ కాదు అనుకునే రోజుల్లో ప్రేక్షకులను నటనతో ఆకట్టుకోవాలని చూడడం సాహసమే! కానీ సాందర్య ఆ సాహసం చేసింది. గ్లామరస్ గా కనబడుతూనే వలువలను, విలువలను కాపాడుకుంది. అందుకే ఆమె మృతి తెలుగుప్రేక్షకులను అంతగా కదిలించింది. ఒక కుటుంబసభ్యురాలు పోయినట్టు అందరూ ఫీలయేరంటే దానికి కారణం ఆమె అకాల, జీభత్స మరణం ఒక్కటే కాదు. ఆమెకున్న ఫ్యామిలీటైపు ఇమేజీ! ఆమెతోబాటు తెరకు వచ్చిన అనేకమంది నాయికలు 'ఈకాలంలో మడిగట్టుకు కూచంటే లాభంలేదు' అనుకుంటూ పరిస్థితులతో రాజీపడే సమయంలో ఆమె తన పద్ధతికి కట్టుబడి భీష్మించుకుని కూర్చుంది.

మనిషి పోయాకనే వారి విలువ తెలుస్తుందంటారు. ప్రస్తుతం ఆమె నెంబరు వన్ స్థానంలో లేకున్నా సాందర్య దుర్మరణం వార్త పతాకశీర్షికలకు ఎక్కడం - అదీ ఎలక్షన్ టైములో - ఒక విషయాన్ని చాటి చెబుతోంది - తాత్కాలిక ఆనందం కోసం ప్రేక్షకులు ఎక్స్ పోజ్ చేసేవారిని ఆదరించవచ్చు. కానీ వారు అభిమానించేది, గౌరవించేది విలువలను గౌరవించేవారినే!

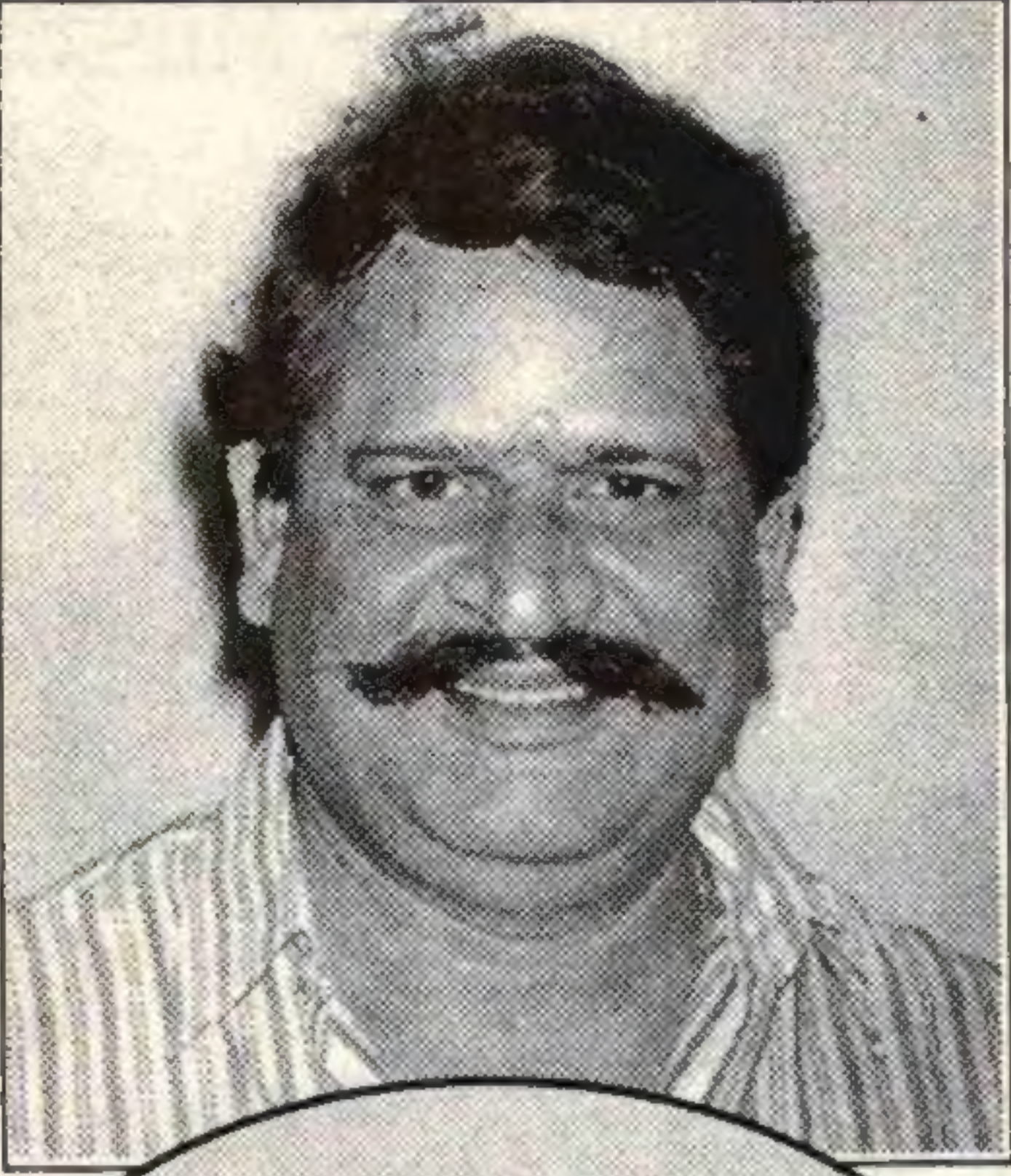
విశ్వంఖలత ఎక్కువ అనుకునే అమెరికాలోనే ప్రజలు తమ అధ్యక్షుడి శృంగారకేళిని నిరసించారు. ఇక భారతీయుల సంగతి వేరే చెప్పాలా? అందుకే తెరపై, తెరవెనుక హుందాగా ప్రవర్తించిన సాందర్య అందరికీ అభిమాన పాత్రురాలయింది. విస్మయాపారంలోలా పాలవ్యాపారంలో త్వరితంగా లాభాలు రాకపోవచ్చు. కానీ పాలు అమ్మేవారి మార్కెట్ నిలకడయినది, గౌరవప్రదమైనది.

అగ్రస్థానం సాందర్యను వరించి రాలేదు. ఆమె చిన్న సినిమాలకే, చిన్న హీరోలకే పరిమితమయి వుండిపోయేది, లేదా సినీరంగాన్ని వదిలిపెట్టి వెళ్లపోయేది, ఫ్యామిలీ ఎంటర్టెయిన్మెంట్ నమ్మకం కలిగిన ఓ నిర్మాణసంస్థ ఆమెను ఆదరించకపోయివుంటే, ప్రోత్సహించకపోయి వుంటే! ఆ సమయం వచ్చేవరకు కాచుకోవడంలోనే ఉంది ఆమె గొప్పతనం! అందువల్లనే ఎవరికీ లభించనంత ఖ్యాతి, గౌరవం ఆమెకు లభించాయి.

ఈ సందర్భంలో జంధ్యాలను కూడా స్మరించుకోవాలి. మరణించేనాటికి ఆయన సినిమాలు తీయటం లేదు. అయినా ఆయన అకాలమృతి చిత్రరంగాన్నే కాదు, మామూలు పౌరుడిని సైతం కంట తడిబెట్టించింది. అసభ్యత లేని, ఆరోగ్యకరమైన కుటుంబ తరహా హాస్యచిత్రాలు తీయడం వల్లనే ప్రేక్షకుల హృదయవీరికపై ఆయనకా స్థానం దక్కింది. మంచి సినిమా అనగానే విజయావారి సినిమాలే గుర్తుకువస్తాయి. అవి కుటుంబంలో యావత్తుంటే కలిసి చూసి ఆనందించేవి కాబట్టి! 'ఎ' సర్టిఫికేట్లు సినిమాలు అప్పటికప్పుడు సామ్మూ చేసుకునేవే కాని పదికాలాలపాటు గుర్తుండేవి కావు. గుర్తుపెట్టుకునేవి కావు.

సినిమాలే కానీ, కళాకారులే కానీ, పత్రికలే కానీ - అప్పటికీ, ఇప్పటికీ, ఎప్పటికీ మొత్తం కుటుంబాన్ని అలరిస్తేనే అందరి హృదయాలలో చిరస్థాయిగా నిలబడటం జరుగుతుంది. మళ్లీ వేరే చెప్పనవసరం లేదు - 'హాసం' బాట కూడా అదే!

ప్రముఖ సినీ గీత రచయిత
శ్రీ భువనచంద్ర
'హాసం' పాఠకుల కోసం
ప్రత్యేకంగా రాస్తున్న

**మా ఆవిడ ఇంతే
మరి మీ ఆవిడ?-8**

ఆల్వార్ తిరునగర్ వెల్పేర్ అసోసియేషన్ మెంబర్లుంతా కలిసి 'తమిళ్ న్యూయియర్' కి గాను 'ఉత్తమగృహిణి' ఎవరని ఇవ్వబోతున్నారని తెలిసి మా వలనరవాకం 'ఛెండ్స్ అసోసియేషన్' వాళ్ళంతా అర్జంటుగా సమావేశమయ్యారు. 'అవసర' సమావేశం జరగబోతున్నది గాక అందరూ మీటింగ్ కి రావాల్సిందహో...! వచ్చి తీరాల్సిందే నహో" అని పాంప్లెట్లు -కూడా పంచిపెట్టారు. మా నటరాజనూ, నత్తి నాయరూ ఇంటింటికీ వెళ్ళి 'ఆహ్వానం' అందించారు.

"ఇంతకూ మనమూ 'ఉత్తమగృహిణి' ఎవరని ప్రకటించాలా?" అని వాళ్ళు మాయింటికి వచ్చినప్పుడు అడిగా.

"అమ సార్...వాండ్ర అసోసియేషన్ కన్నా మనది రొంబా 'సీనియర్'! వాండ్రకన్నా ముందు మనమే 'అవార్డు' ప్రజంటుచేసి తీరాల!" డిక్లర్ చేశాడు నటరాజన్.

"అయితే ఆ ఎవార్డ్ దో మా యింటికొచ్చి నాకే ఇవ్వండి! మళ్ళీ యీ పాంప్లెట్లు ఖర్చు.. వైకు సెట్లు ఖర్చు ఎందుకూ?" వంటింట్లోంచి మా అందరికీ వినిపించేట్టు అరిచింది మా కూచిపూడిది.

"అహ్హహ్హ..మేడమ్ రొంబస్మార్టు..!" ఇల్లెగిరిపోయేట్టు నవ్వాడు నత్తి నాయర్.

మొత్తం నూటయాభై మంది దాకా వచ్చారు. నేనూ ఓ మూల కూర్చున్నా. మనకి అరవం రాదు గనక 'అరవలేం!' ఇంగ్లీషులో మాట్లాడినా ఎవడూ వినడు. (ఎవడి మాట వాడే వినకపోవటం మా అసోసియేషన్ మెంబర్ల ప్రత్యేకత!)

సో..నేను కేవలం 'ఓటరుని మాత్రవేం. ముందుగా ప్రస్తుత ప్రెసిడెంటు క. వేలాయుధన్ లేచి "ఆల్వార్ తిరునగర్ వాళ్ళు 'ఉత్తమగృహిణి' ఎవరని ప్రకటించారనేది మీకందరికీ తెలుసు. మనమూ అదే ఎవరని వాళ్ళు కంటే ముందే ప్రకటించి..ఆ.తి.నగర్ వాళ్ళకంటే ముందే 'వ్రజంటు' చేసి మన ఘనతని నిరూపించుకుందాం...! దానికి మీ సహకారమూ నలహాలూ కావాలి..!" అని సమావేశాన్ని ప్రారంభించేశాడు. వెంటనే మాజీప్రెసిడెంటు మాతృభూతం అయ్యంగార్ లేచి "ఈ ప్రపోజల్ని నేను అబ్బెక్టు చేస్తున్నాను!" అన్నాడు.

"ఎందుకు?" అడిగాడు సెక్రటరీ శివమణి.

"వాళ్ళు చేస్తున్నారని మనం చెయ్యడం పులిని చూసి నక్క వాతపెట్టుకున్నట్టు వుంటుంది గనక...!" జవాబిచ్చాడు మాతృభూతం

"ఎవరయ్యా పులి? ఎవరయ్యా నక్క? ఆ ఆ.తి.నగర్ వాళ్ళు పులులా? అసలు వాళ్ళ దగ్గర ఏముందని? ఎవరున్నారని? ప్రసిద్ధి చెందిన వాళ్ళంతా మనదగ్గరున్నారు. అందునా కామకోటి నగర్ లో వున్నారూ..! ఆలోచించి మాట్లాడు..!"

“వియామ్ నాట్ ఏన్ ... ఉత్తమ పురుషన్”

"అమ..!రొంబ జోవియల్...!" ముప్పై పళ్ళు చూపించాడు నటరాజన్.

(నటరాజన్ కి యీమధ్యే రెండుపళ్ళు ఊడిపోయాయి.....'మా ఆయనకి జ్ఞానం ఊడిపోయిందని నటరాజన్ పెళ్ళిమూ - 'అసలు మా ఆయనకి జ్ఞానమేలేదు....ఉత్తి అజ్ఞాని!.. అందుకే ఆయనకి వున్నవి ఇరవై ఎనిమిదివళ్ళే' అని మా ఆవిడా కలిసినప్పుడల్లా తెగ చెప్పుకుంటారు)

ఏమయితేనేం....! అవసర సమావేశం ఏర్పాటుయింది. మిగతా రోజుల్లో అమాయకంగా వుండేవాళ్ళు అదేం చిత్రమో గానీ అసోసియేషన్ మీటింగ్ నేనరికి 'డైన్ సార్లయిపోతారు. తెలుగు రాజకీయ నాయకుల్లాగా 'గ్రూపులు'కట్టేస్తారు. ఇక వాద ప్రతివాదాల సంగతయితే చూసి తీరాల్సిందే. ఇండియా పాకిస్తాన్ క్రికెట్ టెన్స్ జరిగేటప్పుడు కూడా 'ఇంత' సస్పెన్సు 'ఇంత' హంగామా వుండవు. మీటింగ్ కి ఆడామొగా

దడదడా మాట్లాడాడు దండాయుధపాణి. మా జనాలందరూ ఆనందంగా చప్పట్లు చరిచారు. నేనూ 'కొంచెం' సంతోషించా.(గొప్పవాళ్ళల్లో కొందరు (నాలా) గుహన్ స్ట్రీట్ లో వున్నారని చెపితే 'పుల్'గా సంతోషించేవాడ్ని కాదూ...!)

"మీరేమైనా అనండి! మొదట ఆ 'ఎవార్డు' ఇస్తామని ప్రకటించింది ఆ.తి. నగర్ వాళ్ళు. ఆ విషయం పేపరు చదివే ప్రతివాడికీ తెలుసు. ఆ తరువాత మీ ఇష్టం..." నిమ్మకి నీరెత్తినట్టు అన్నాడు మాతృభూతం.

జనాలూ ఆలోచనలో సైలెంటయ్యారు. "పోనీ ఓ పనిచేద్దాం..! 'ఉత్తమగృహిణి' ఎవరని కాకుండా 'ఉత్తమ స్త్రీ' ఎవరని ప్రకటిద్దాం..." మధ్యలో దూరాడు నారాయణన్.

"ఉత్తమగృహిణికి ఉత్తమస్త్రీకి మధ్య 'పెద్ద'తేడాయేంలేదు..!" తేల్చేశాడు వేలాయుధం.

"సారీ...! ప్రసిడెంటుగారు తమ 'బుర్ర'ని ఇంటి దగ్గరే మరిచిపోయి వచ్చినట్టున్నారు..! ఉత్తమగృహిణి వేరు..ఉత్తమ స్త్రీ వేరు...!! ఉత్తమ

స్త్రీ, ఉత్తమ గృహిణి కావచ్చు.. కాలేకపోవచ్చు! 'ఉత్తమ గృహిణి' మాత్రం ఉత్తమ స్త్రీ అయితీరుతుంది...!" వివరించింది మరకతం అయ్యంగార్.

ఆవిడ మాతృభూతంగారి భార్య. మాంచి తెలివైంది కూడా! "యూ ఆర్ కరెక్ట్.....!" కొంతమంది స్త్రీలు మరకతంగారికి సపోర్టు చేశారు. "ఇంతకీ నన్నేం చేయమంటారూ?" విసుగ్గా అన్నాడు వేలాయుధం.

"ఉత్తమపురుషన్' ఎవార్డు ప్రకటిద్దాం...!" ప్రపోజ్ చేశాడు శివమణి.

"ఉత్తమ పురుషనా?" ఆశ్చర్యపోయారు స్త్రీలు.

"అవును ..! 'ఉత్తమగృహిణి' ఎవార్డులు ఎన్ని దేశాల్లోనో, ఎన్ని రాష్ట్రాల్లోనో మనం పుట్టక ముందునించీ ఇస్తూనే వున్నాం. 'ఉత్తమ పురుషన్' ఎవార్డు ప్రపంచంలోనే సరికొత్తది..! కేవలం 'మనం' మాత్రమే ఇస్తున్నాం. కనుక ఓ సరికొత్త ఎవార్డు ప్రవేశపెట్టిన వునతా దక్కుతుంది...! ఆ ఆ.తి.నగర్ వాళ్ళ మొహం మీద కొట్టినట్టు వుంటుంది..!!" అత్యుత్సాహంగా అంది శివమణి భార్య. (నాకైతే శివమణి శివమణి భార్య యీ విషయంలో 'షరీకై' వచ్చినట్టు అనిపించింది. ఎందుకంటే శివమణి భార్య 'ఇల్లైరమ్మ'లాంటిది! మాంచి పబ్లిక్ రిలేషన్స్ మెయింటైన్ చేస్తుంది. గనక వాళ్ళాయనకే ఆ ఎవార్డు ఇప్పించగలడు..! అదీగాక శివమణి నంబర్ వన్ భార్య విధేయుడు!)

"పురుషుల్లో ఉత్తముడెవడండీ?" భళ్ళున నవ్వాడు చిత్తరంజన్ చెట్టియార్. వెంటనే అయిదారుగురు 'ఛీ...ఛీ... అంటూ రుమాళ్ళు తీసి షర్టులూ మొహాలు తుడుచుకున్నారు. (చిత్తరంజన్ చెట్టియార్ కి రెండు మూడు చోట్ల తొరి..! ఆయన నవ్వితే జడివాన కురుస్తుంది. అందుకే వాళ్ళావిడ ఏనాడూ ఆయన ముందు నిలబడటంగానీ కూర్చోవడంగానీ చెయ్యదు)

"ఆ విషయం 'మికెలా' తెలుస్తుందీ?" వెటకారంగా అంది శశిని అయ్యర్.

"అందే మా ఆయన

'చవటదద్దమ్మా' అనా?" కయ్యానికి కాలుదువ్వింది శ్రీమతి చిత్తరంజన్.

"అది మాత్రం మీకే తెలియాలి..!" వెక్కిరింపుగా అంది నళిని.

"ప్లీజ్...ముందర అసలీ 'ఉత్తమ పురుషన్' అవార్డు ఇవ్వొచ్చా లేదా? ఆ విషయం తెలుద్దాం...!" సర్దుబాటు చేస్తూ అన్నాడు వేలాయుధం.

"ఇవ్వాలి..! ఇవ్వాలి!" ఉత్సాహంగా అరిచారు పురుషులు.

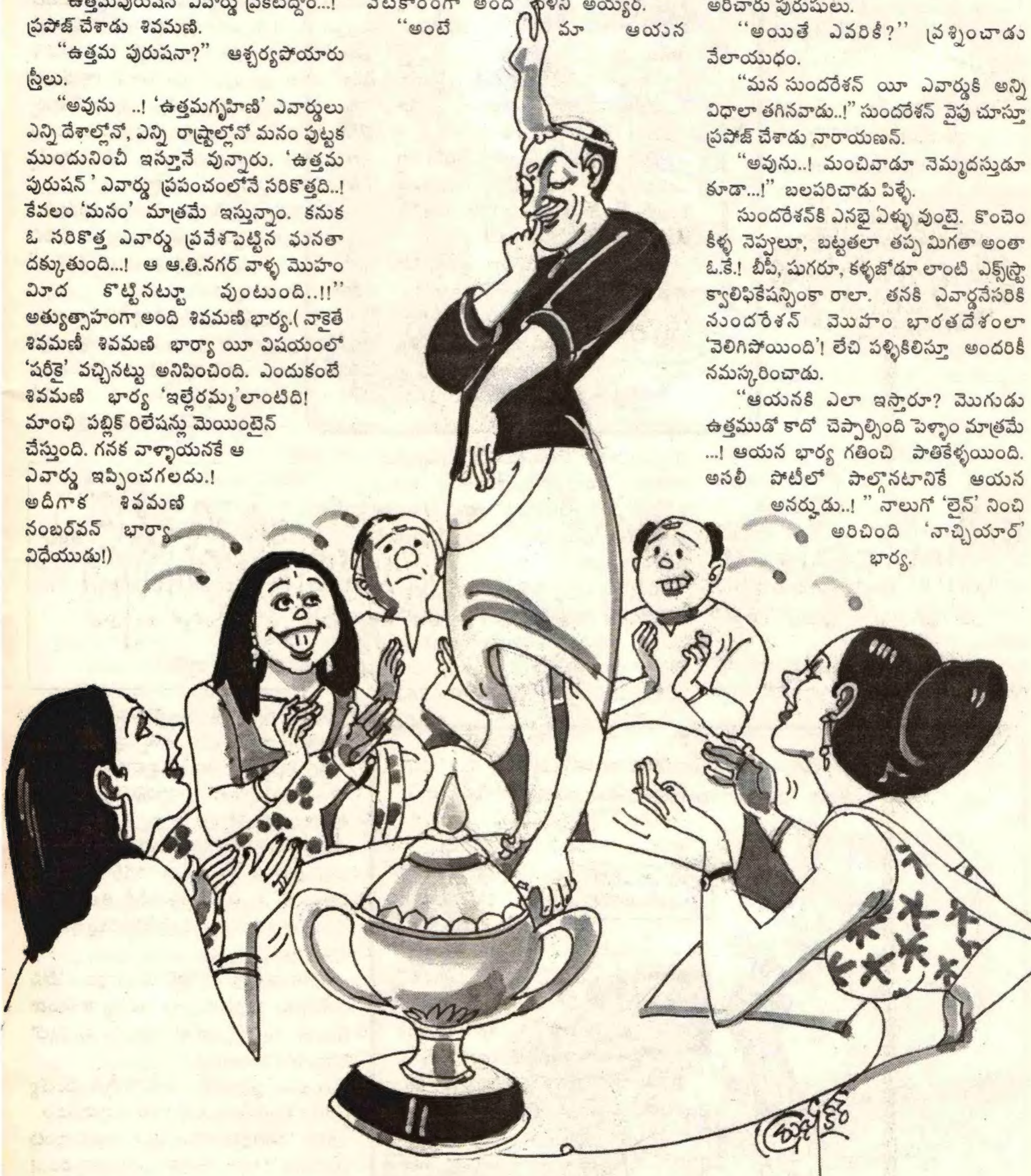
"అయితే ఎవరికీ?" ప్రశ్నించాడు వేలాయుధం.

"మన సుందరేశన్ యీ ఎవార్డుకి అన్ని విధాలా తగినవాడు..!" సుందరేశన్ వైపు చూస్తూ ప్రపోజ్ చేశాడు నారాయణన్.

"అవును..! మంచివాడూ నెమ్మదస్తుడూ కూడా...!" బలపరిచాడు పిళ్ళే.

సుందరేశన్ కి ఎనభై ఏళ్ళు వుండై. కొంచెం కీళ్ళ నెప్పులూ, బట్టతలా తప్ప మిగతా అంతా ఓ.కే..! బీపీ, షుగర్, కళ్ళజోడూ లాంటి ఎక్స్ట్రా క్యాల్సిఫికేషన్స్ ఇంకా రాలా. తనకి ఎవార్డునేసరికి సుందరేశన్ మొహం భారతదేశంలా 'వెలిగిపోయింది'! లేచి పళ్ళికిలిస్తూ అందరికీ నమస్కరించాడు.

"ఆయనకి ఎలా ఇస్తారూ? మొగుడు ఉత్తముడో కాదో చెప్పాల్సింది పెళ్ళాం మాత్రమే ...! ఆయన భార్య గతించి పాతికేళ్ళయింది. అసలీ పోటీలో పాల్గొనటానికే ఆయన అనర్హుడు..!" నాలుగో 'లైన్' నించి అరిచింది 'నాచ్చియార్' భార్య.

“పోనీ మన పద్మనాభన్ కి ఇస్తే?”
సజెస్ట్ చేశాడు సెల్యం.

“అయిన పనిచేసేది పోలీసు
డిపార్టుమెంటులో.. రేపులూ అవీ
జరిగేది అక్కడేగా!” తేల్చేసింది శ్రీమతి
నటరాజన్.

“అవును..! ఆ మాటా నిజమే!”
చాలామంది స్త్రీలు గొణిగారు.

నమావేశం మొదలై రెండు
గంటలైనా ‘విషయం’ ఓ కొలిక్కిరాలేదు.
చాలామంది పేర్లు ప్రపోజ్ చెయ్యబడ్డా
అనేకానేక కారణాల వల్ల కొట్టి
వేయబడ్డాయి.

చివరికి సమావేశాన్ని ‘వాయిదా’
వేసేట్టూ.. ‘ఉత్తమపురుషన్’ ఎంపిక
భారం యావత్తు స్త్రీలకి మాత్రమే
వప్పజెప్పేటట్టూ నిర్ణయించారు.
స్త్రీలకమిటీ అప్పటికప్పుడు ఏర్పడింది.
పరిమళా అయ్యర్ కమిటీ చైర్మన్. నళినీ
అయ్యంగార్.... సుచిత్రా అయ్యర్
అఖిలా బాలచంద్రన్, మా ఆవిడా
కమిటీ మెంబర్స్. కమిటీ
కరెస్పాండెంట్స్ సుజాతాగౌతమ్ &
మధురిమా శ్రీనివాస్ (మా ఆవిడ
మీటింగుకి రాకపోయినా పరోక్షంగా
ఎన్నికయింది)

ఆ మరునటిరోజు నుంచీ హడావిడే
హడావిడి. మగవాళ్ళంతా ఆఫీసుకి సెలవులు
పెట్టి మరీ పెళ్ళాలక్కి.. పొరుగింటి ఇరుగింటి
ఆడవాళ్ళకీ సేవలు చేసేస్తున్నారు. స్కూలుకి
పిల్లల్ని మగవాళ్ళే తీసుకెళ్ళి తీసుకొస్తున్నారు.
ఆడది కనబడితే ‘అబగా’ చూసే ‘అన్నళగన్’
కూడా ఆడవాళ్ళకి అతిగొరవాన్నిస్తూ అతివినయం
ప్రదర్శిస్తున్నాడు.

ఈ ఎవార్డు విషయం కేవలం మా కామకోటి
నగర్ లోనే కాక చుట్టు పక్కల కాలనీలో కూడా

సాంఘికబంగారు రోజు

తగిలేకొళ్ళని పునవి చేసి ఎవరిలనీ..

నేను ఇటుతున్న బిల్లింగ్ కి
మీ ఇంట్రిబ్యూషన్ ఇవ్వే అనుకుంటున్నా

చర్చనీయాశం అయింది. ఏ బస్ స్టాండ్ లో
చూసినా ఏ కాఫీ హోటల్ లో విన్నా ‘ఉత్తమ
పురుషన్’ ఎవరిని వరిస్తుందనే చర్చలే. ఆడవాళ్ళు
ఇంటింటికీ ‘తమ భర్తకే’ ఓటు వెయ్యమని
తిరుగుతున్నారు.

మా యిల్లు రైల్వే స్టేషన్ లా మారింది.
వచ్చిపోయే ఆడవాళ్ళతో మా ఆవిడ యమబిజిగా
వుంది. నన్నసలు పట్టించుకోకుండా ఏవేవో
‘కోడ్’లో వ్రాయటం..వాటి ముందు ప్లస్సులూ,
మైనెస్సులు వేస్తూ నా పెళ్ళాం నాకు ‘దొరకటం

మానేసింది.

‘రోజుకో టిఫిన్ లంచ్ & డిన్నర్’
సిస్టమ్ పోయి రోజూ ‘ఉప్పా పప్పు
సాంబార్’ సిస్టమ్ వచ్చింది. మొత్తానికి
‘లీకయిన’ సమాచారం ప్రకారం ‘ఉత్తమ
పురుషన్’ ఎవార్డు ఎన్నికకు సెలక్షన్
కమిటీ పాటించే సూత్రాలు ఏమనగా -

1. భర్త ఎటువంటి వాడో భార్యనీ... తండ్రి
గురించి పిల్లలనీ ఎంక్వయిర్ చెయ్యడం.
2. పనిమనుషులూ ఎక్స్ప్రెస్ వాళ్ళు
దగ్గర్నించి ‘మగవాడి’ ప్రవర్తనని
రహస్యంగా సేకరించడం.
3. మందూ, సిగిరెట్లూ, ‘పేకాటా
ఎక్స్ప్రెస్’ సద్గుణాలు వుంటే వాటినీ
పరిగణనలోకి తీసుకోవడం.
4. ఇరుగుపొరుగుల్నించి ‘భార్యాభర్తలు’
అన్యోన్యత గురించిన సమాచారం
సేకరించడం. ఇలా ఓ పదో పదిహేనో
సూత్రాలు తయారు చేశారట.

‘నూత్రాలు’ ఎప్పుడయితే
లీకయ్యాయో మగాళ్ళు మందూ,
సిగిరెట్లూ ముట్టుకోవడం మానేశారు.
పొద్దున్నే వీబూదీ, కుంకుమ-గంధమూ
కలిపి బొట్టుపెట్టుకుని ‘గుడికి’ కూడా
హాజరవుతున్నారు.

మళ్ళీ ఎమర్జన్సీ మీటింగ్ కాల్ ఫర్
అయింది.

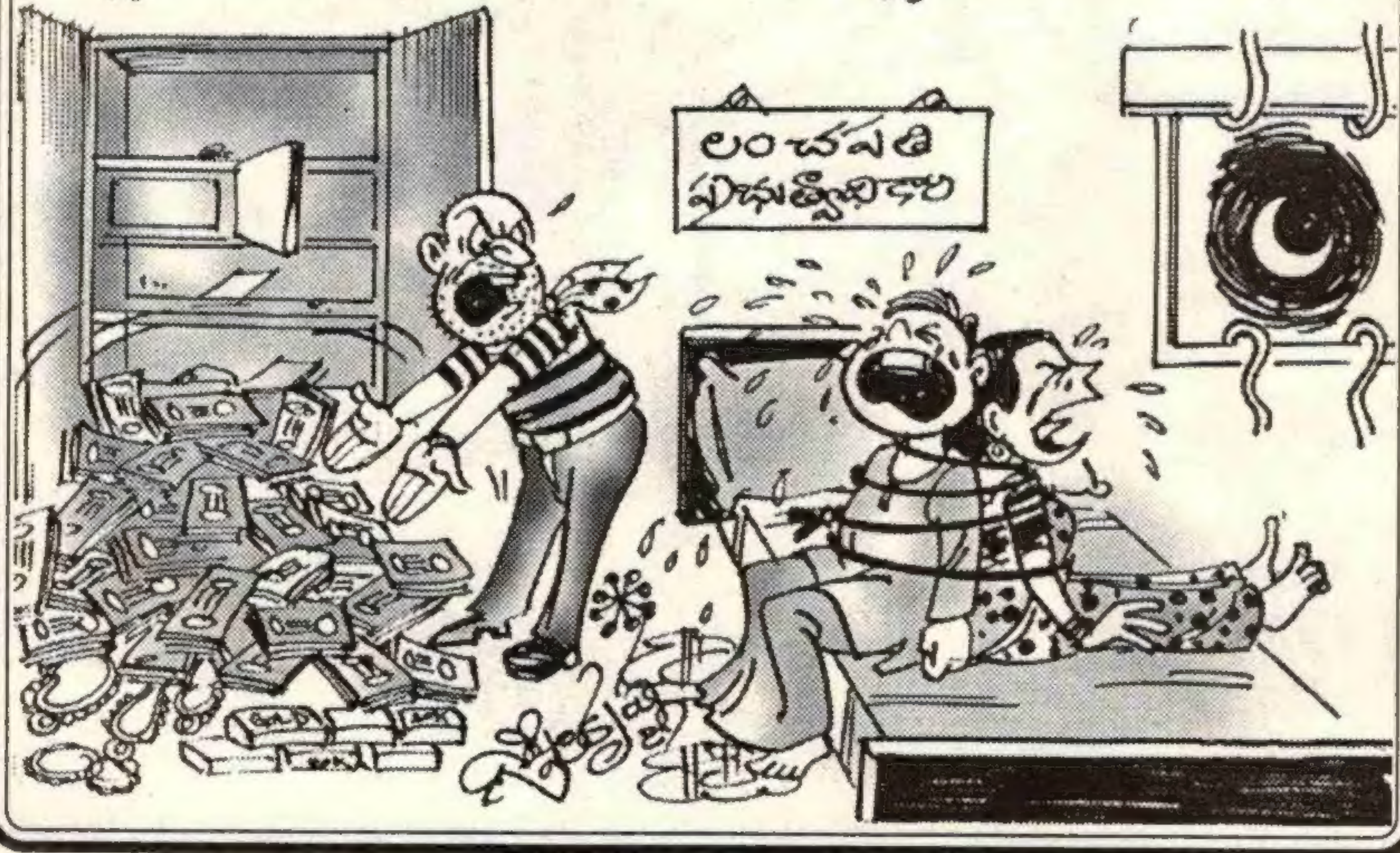
“సెలక్షన్ కమిటీ ఏం నిర్ణయించింది?”
గంభీరంగా అడిగాడు వేలాయుధం.

“ఆల్ మోస్ట్ ఫినిషింగ్ స్టేజ్ లో ఉన్నాం.
మీరు ఫంక్షన్ డేట్ ఫిక్స్ చేసిన రోజే ఫలితాలు
వెల్లిడిస్తాం..!” అంతకంటే గంభీరంగా అంది
పరిమళా అయ్యర్.

“దానికి దీనికి ఏమిటి సంబంధం?”
అయోమయంగా అన్నాడు వేలాయుధం.

“చాలా సంబంధం వుంది మిస్టర్
ప్రసిడెంట్..! చాలామంది ఆడవాళ్ళు తమ ‘భర్తకే’
ఎవార్డు ఇవ్వాలని ప్రత్యక్షంగా, పరోక్షంగా కూడా
‘ఒత్తిడి’ తెస్తున్నారు. కొంతమంది మగవాళ్ళయితే
‘బెదిరింపు’ టెలిఫోన్లు కూడా చేస్తున్నారు.
ఇంకొందరేమో స్త్రీలు బిందెలూ టప్పర్ వేర్
ఐటమ్స్ ఇస్తామని ఆడవాళ్ళకి ఆశ
పెడుతున్నారు. ముందుగా ‘ఎనౌన్సు’ చేస్తే
కక్షసాధింపు చర్యలకి అవకాశం వుంటుంది గనక
ఫంక్షన్ రోజునే ‘పేరు’ ‘ఎనౌన్సు’ చెయ్యాలని
కమిటీ మెంబర్స్ అంతా ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాం!
అదీగాక ముందే ఎనౌన్సు చేస్తే ఆ ఉత్తమ
పురుషుడు ‘తప్ప ఎవ్వరూ మీటింగ్ కి రారు.
ఫంక్షన్ రోజునే ఎనౌన్సు చెయ్యడం వలన
సస్పెన్సు మెయిన్ టైన్ అవుతుంది... ఫుల్
ఎటెండెన్సు వుంటుంది.. ‘ఆస్కార్’ ఎవార్డు లాగా
సూపర్ సక్సెస్ అవుతుందని మేం భావించాం.
‘విజేత’ ఎవరో డిక్లర్ చేసే ముందు.. నామినేషన్లు
ఎవరెవరు వేశారో... వారికి ఎన్ని పాయింట్స్
వచ్చాయో చెప్తాం గనక... కక్ష సాధింపుకీ

ఇదంతా లంచులు తిని సంపాదించుకుందా...
పేదలనిజేయి తీగా సంపాదించి నట్లు ఎందుకొ ఏడ్చు....!

తావుండదు.....!" స్పీచ్ పూర్తిచేసింది పరిమళ అయ్యర్. హలంతా చప్పట్లతో మూరు మోగిపోయింది. ఎంతయినా ఆడాళ్ళు ఆడాళ్ళే!

ఎక్కడ వంక్షన్ని కండక్టు చెయ్యాలనే దానిమీద డిస్కషన్ జరిగాయి. 'దేవీ అకాడమీ' స్కూల్ ఫిక్సుయింది. కొంతమంది ఆ రోజు టిఫిను, లంచీ, డిన్నరూ కూడా ఏర్పాటు చేస్తే బాగుంటుందని సజస్టు చేశారు. అదీ 'ఓ.కే.' అయింది. అంత్యాక్షరిలాంటి ఉత్సాహపూరిత కార్యక్రమాలు కూడా ఏర్పాటు చెయ్యాలని అంగీకరించ బడింది.

'ఆ రోజుని మగాళ్ళకి 'బార్'డేగా డిక్లర్ చెయ్యాలని నేను ప్రపోజ్ చేశాగానీ... నటరాజన్ నా నోరుమూసేసి 'ఉత్తమపురుషుడు' ఆ రోజైనా మండుకి దూరంగా వుండాలని 'జ్ఞాన' బోధ చేశాడు.

"నాకెలాగూ ఆ ఎవార్లు రాదుగా!" అన్నా.

"నపోజ్ నా కొస్తే ? నువ్వు మండుకొడుతూ వుంటే చూసి నేను ఆగలేనుగా! అభాసు అయిపోదూ?" మందలించాడు నన్ను.

ఆ.తి.నగర్ వాళ్ళు ఏప్రిల్ 13న ఎవార్లు ఇస్తున్నారు గనక మనం ఏప్రిల్ 12నే ఎవార్లు ఇవ్వాలనే నిర్ణయానికి వచ్చి డేట్ ఫిక్స్ చేశారు. నేను భోజన ప్రియుడ్ని గనక పర్చేజీ చెయ్యడం వంటలు దగ్గరుండి వండించటం లాంటి ప్రత్యేక పనుల్ని నాకు వొప్పగించేశారు. ఇంకేం! ఆ మాట వినగానే నా మొహం 'వెలిగి' పోయిందని భా.జ.పా.అభిమానులూ ఆ.తి. మూకావాళ్ళూ అన్నారు. (ఆ.తి. మూక అంటే ఆలిండియా అన్నా ద్రవిడమున్నేట్ర కజగం వాళ్ళు)

(డి.ఎమ్.కె.ని తి.మూ.కా అనీ పి.ఎమ్. కె. ని పి.మూ.కా అనీ తమిళవాళ్ళు అంటారు. అంతేగాని డి.ఎమ్.కె, పి.యమ్.కె అని ఇంగ్లీషులో పిలవరు)

మాంచి కుక్స్ని రిప్పించి రకరకాల తెలుగు అరవ, కన్నడ, మలయాళ స్పెషల్స్ని పురమాయించా. దాంతో ఏప్రిల్ 12 వ తేదీ దేవీ అకాడమీ అంతా ఘుమఘుమలతో నిండి పోయింది. పుడ్ ఎర్రేంజ్మెంట్స్ 'సూపర్' అన్నారు జనాలు. (మా ఆవిడ వాళ్ళ పుట్టింటి నించి ప్రేమతో తెచ్చుకున్న ఆవకాయ జాడీ మొత్తం ఆ రోజున ఖర్చైపోయింది. అలాగే మా పెద్దక్క ఇచ్చిన మాగాయి జాడీ... మా రాజమండ్రి అక్క ఇచ్చిన రెండు కేజీల కందిపాడి + నువ్వుపాడి...చింతలపూడి నించి మా మూడో అక్క పంపించిన గుత్తావకాయ, తొక్కుడు పచ్చడి కూడా ఎగిరిపోయింది. మా అక్కలు ఆ విషయం విని ఎంతో సంతోషపడ్డా..మా అత్తగారూ వాళ్ళు మాత్రం 'వారు ప్రేమతో పంపిన వూరగాయల్ని

సాంఘికబంగారు రిజే

వేసంకెలం వెన్నెల్లగ..ననడోనెనల్లగ
వయసు ఎవరికోసం...

అన్ని ధౌనత్వ తోనూ మన మేరేజ్ బ్యూరో
ఎక్స్ట్రాజ్ మెంట్ల వున్నదేన్ని-ఈజాల్
జీవుంటుంది...నాకే....!

నేను ఊరంతా 'వంజారం' చేశానని 'ఆడి'పోసుకున్నారని భోగట్టా తరువాత తెలిసింది) ఈ వెనింగ్ ఏడింటికల్లా పరిమళ అయ్యర్...మా ఆవిడా... నళినీ అయ్యంగార్.. నుచిత్రా అయ్యర్.. అఖిలా బాలచంద్రన్ స్టేజిమీదకి వరసగా వచ్చారు. ఆడవాళ్ళు పట్టుచీరల్తో, మగవాళ్ళు ట్రెడిషనల్ 'గూడ' కట్టుతో కళ కళలాడుతున్నారు.

ఎనెన్ను మెంటు మొదలయ్యింది.

ఫస్టుపేరు వేలాయుధం. పేరు చదవగానే మహానందంతో లేచి నిలబడి గూడలు వంచి

"ఇంతకీ వుత్తమపురుషన్ ఎవార్లు ఎవరికి దక్కినట్టు?"

కోపంగా అరిచాడు నత్తినాయర్

"వస్తూన్నాం..! ప్రతి నామినీ భార్యనీ ఇంటర్యూ చేశాం. పనిమనుషులు దగ్గర్నించి ఇరుగుపొరుగుల్నించి 'రహస్య' సమాచారాన్ని కూడా సేకరించాం. అన్నీ పరీక్షించాక పాయింట్స్ వేస్తే అందరికీ సమానంగానే వచ్చాయి. అందుకే యీ 75 మందినీ సంయుక్తంగా ఎవార్లుకి ఎంపిక చేశాం...!" జవాబిచ్చింది పరిమళ.

"నాన్నెన్స్ ! దిసీజ్ టామ్మూలరీ..!"

ని గ్రుడ్డిస్థితి శోతనదు...ఈబుక్లో రో రోనాడు...జిస్సీ!

అరిచాడు శివమణి.

“కరెక్టు..విజేతల పేరులో మీ పేరు వుంది...! కోపం ఎందుకు శివమణి గారూ..మీరు చాలా మంచివారనీ ఎప్పుడూ ‘తాగరనీ’ అన్నీ మంచి అలవాట్లే వున్నాయనీ అందుకే ఆ ఎవార్లు మీకే ఇవ్వాలనీ మీ భార్య ఎలా చెప్పిందో అందరి భార్యలూ అలాగే చెప్పారు...! మీ భార్య చేసింది ‘టామ్ పూలరీ’ అయితే అందరిదీ ‘టామ్ పూలరీనే!’ కానీ న్యాయంగా ఆలోచిస్తే తన భర్త గురించి మన కాలనీలో ఏ భార్య ‘చెడుగా’ చెప్పటమో, ‘కంప్లయింట్’ చెయ్యడమో చెయ్యలేదు. ఈ విషయంలో నేను గర్విస్తున్నాను. మన కాలనీలో ఆడవాళ్ళకి ‘హేట్రాఫ్..!’ ఉపన్యాసం దంచింది మా ఆవిడ. అందరు ఆడాళ్ళు చాలామంది మగాళ్ళు చప్పట్లు కొట్టారు.

“అందరినీ స్టేజీ మీదకి పిలిచి ఇవ్వటానికి చాలా టైమ్ పడ్తుంది గనక...అందరి బదులుగా యీ అవార్డుని ‘దాడీ’ మామని అందుకోమని..దాన్నీ మన అసోసియేషన్ హాల్లో భద్రంగా వుంచమనీ మనవి చేస్తున్నాను” పరిమళా అయ్యంగార్ అంది. దాడీ మామ బ్రహ్మచారి. పెద్దవాడు, మంచివాడు. ఆయన వచ్చి 75మంది తరపునా ‘అవార్డు’ అందుకోగానే అందరూ చప్పట్లు చరిచారు. (చాలామంది తృప్తిగా నిట్టూర్పుడం నేను చూశా!)

“ఒక్కమనవి..! ఈ ఎవార్డుకి నామినేషన్ వెయ్యనిది మా ఆయన ఒక్కడే...! ఎందుకంటే..ఆయన ‘కొంచెం’ మందేస్తారు. సిగరెట్లు తాగుతారు. ఒకవేళ ఆయన నామినేషన్ వేస్తే దాన్ని నేనే చింపిపారేసేదాన్ని గానీ మా ఆయన తాగడనీ సిగరెట్లు పీల్చడనీ అబద్ధాలు మాత్రం ఆడేదాన్ని కాదు. అలాంటి పనిచేసే అవకాశాన్ని మా ఆయన నాకు ఇవ్వాలా! అందుకని..ఆయన నిజాయితీకి నిజంగా సంతోషిస్తూ... ‘మా ఆయన ఉత్తమపురుషుడు కాడు’ అని సభాముఖంగా ప్రకటిస్తూ ఆయనకో చిన్న ‘ఉంగరం’ ప్రజెంటు

చేస్తున్నా....” మైకు ముందు నిలబడి నావంక చూస్తూ అంది మా ఆవిడ.

నత్తినాయరూ, నటరాజనూ నన్ను స్టేజీమీదకు తోశారు. ముఖం ‘వెలిగి’ పోతుండగా మా ఆవిడ ఇచ్చిన ఉంగరాన్ని ‘భక్తిగా’ స్వీకరించి స్టేజీ దిగాను. చాలామంది చప్పట్లు కొట్టారు. (ఎక్కువ మంది ఆడవాళ్ళే!) కొంతమంది మగవాళ్ళు వాళ్ళ పెళ్ళాల వంక ‘గుర్రు’గా చూడటం గమనించా. జనం డిన్నర్ హాల్ వైపు పరిగెత్తగానే నేను... ఆకాడమీ వెనకాలకీ పోబోయా.

“ఎక్కడికీ? మందు కొట్టడానికా?” సీరియస్ గా అంది మా ఆవిడ.

“ఏదో ఒక అవార్డుచ్చిన ఆనందంలో ‘మందు’ కొడితే నష్టం ఏముంది?” బ్రతిమలాడే ధోరణిలో అన్నా.

“ఓరి బడుద్దాయ్...! ఉత్తమ పురుషుడు ముందు కొట్టకూడదుగానీ నీకేం? బట్ ‘ఒక్క’ పెగ్గు మాత్రమే..?” నవ్వింది మా ఆవిడ.

వాటెల్స్....!

ఆ రాత్రి ఎప్పుడో..మా ఆవిడ్నుడిగా.. “అయినా సామాజ్యమా... అంత మందికీ ఒకే ఎవార్డు ఇవ్వాలనే అయిడియా ఎవరిదీ?” అని

“ఇంకెవరిదీ.....? నాదే..! ఇద్దరు సూపర్ హీరోలు ఒకే ‘నంది’ ఎవార్డుని పంచుకోగా లేనిది...75మంది మామూలు మనుషులు...అందునా మధ్యతరగతి వాళ్ళు ఒకే ఎవార్డుని పంచుకోలేరా? అదీగాక మీ మగాళ్ళ వ్యవహారం వేరూ... మా ఆడవాళ్ళ రాజకీయాలు వేరు. ఎవరికిచ్చినా మిగతా వాళ్ళతో తలనొప్పే...! అందుకే ఆ ‘ఎడ్జ్ స్టుమెంటు...!’ నవ్వింది మా ఆవిడ ఆవలిస్తూ.

మా ఆవిడ ఇంతే...! మరి మీ ఆవిడ?

పి.ఎస్: తమిళంలో ఉత్తమ పురుషన్ అంటే ‘ఉత్తమ భర్త’ అని అర్థం. పురుషన్ అంటే భర్త. పొందాట్టి అంటే భార్య.

కృష్ణం

హాస్య-సంగీత పత్రిక

పాత సంచికలు

కావలసిన వారు

కాసీకి రూ॥ 10-00 చొప్పున

డి.డి. ద్వారా గానీ ఎం.ఓ. ద్వారా గానీ

మాకు సామ్మి పంపి

సోస్యల్ తెస్టింగ్ కేంద్రం వచ్చును.

లేదా మా ఆఫీసులో నేరుగా గానీ,

స్థానిక మార్గదర్శి (ఈనాడు గ్రూపు)

ఏజెంటు ద్వారా గానీ

10 శాతం డిస్కంట్ సౌకర్యంతో పొందవచ్చును.

కృష్ణం

తాజా సంచికలు

దొరకటం లేదా?

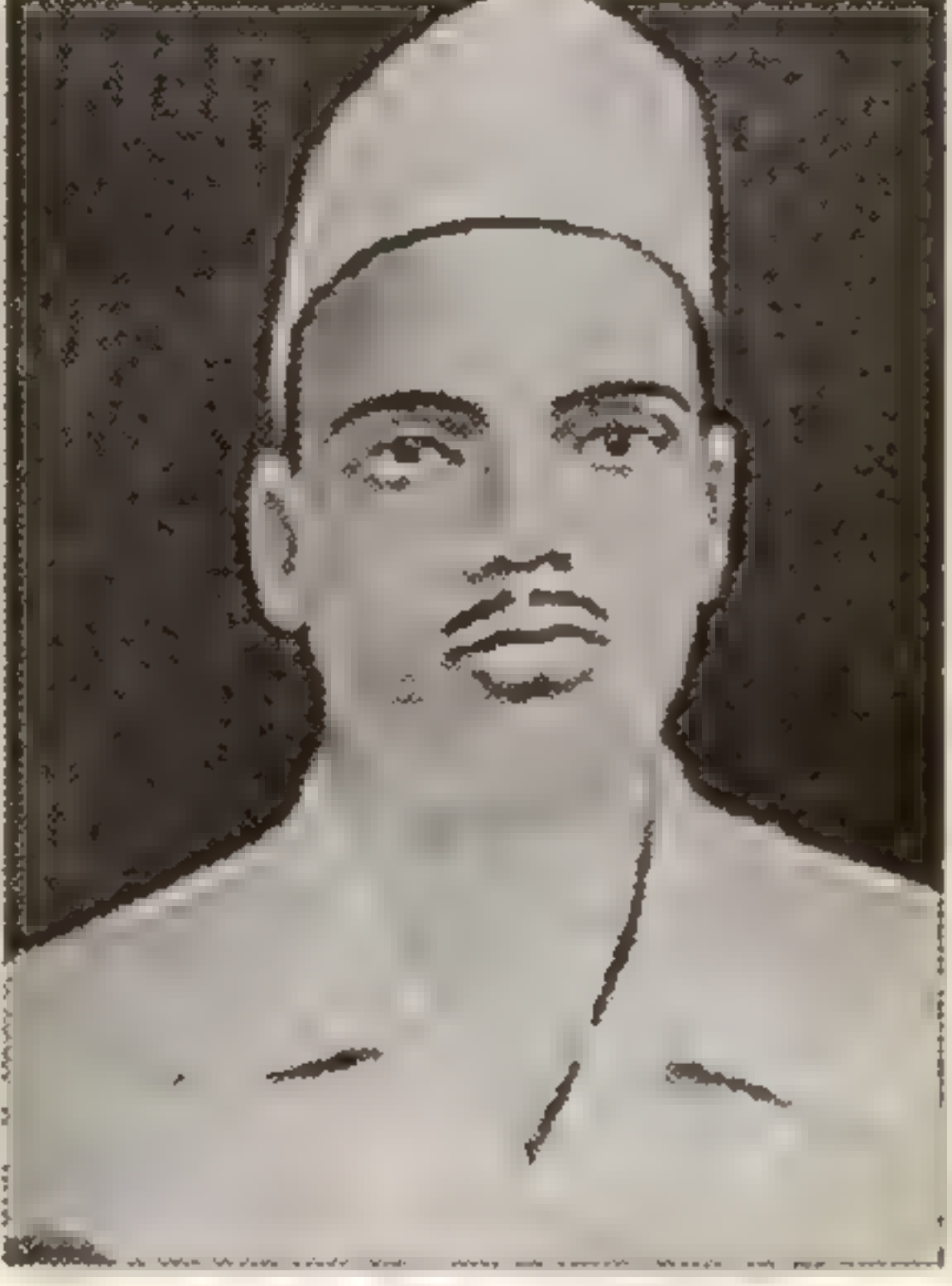
స్థానిక మార్గదర్శి ఏజెంటును

(ఈనాడు గ్రూపు) అడగండి.

‘పెళ్ళి’ సజ్జెక్ట్ పై మంచి ఐడియో తొచ్చాయ్ ...
కాట్టిన్లు వేసి వచ్చేస్తా... ఇక్క నిమగ్నం ర్లీడ్!

అమరవీరులు

రాజ్ గురు

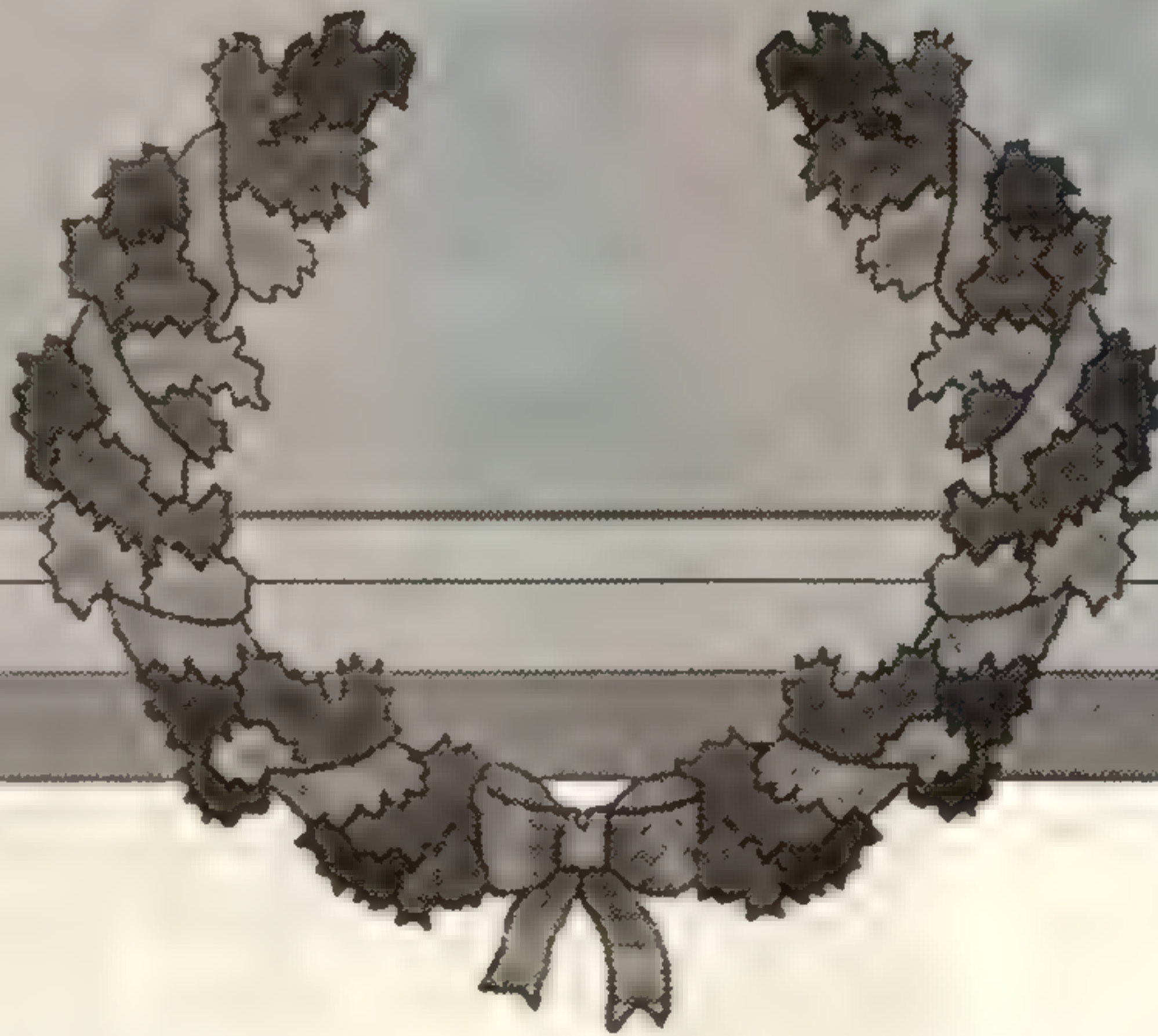
భగత్ సింగ్

సుభాష్ చంద్ర బోస్

మనం స్వేచ్ఛగా జీవించడం కోసం
వారు ప్రాణత్యాగం చేశారు.

మన హృదయాలలో
వారు కలకాలం జీవిస్తారు.

దేశం కోసం ఈ అమరవీరులు ప్రాణాలర్పించిన రోజు సందర్భంగా
దేశం కృతజ్ఞతతో వారికి నివాళులర్పిస్తున్నది.

సమాచార, ప్రసార మంత్రిత్వ శాఖ, భారత ప్రభుత్వం

50 సంవత్సరాల

నట జీవితాన్ని పూర్తి చేసుకున్న

స్వర్ణోత్సవ నటి జమున

'హాసం' పాఠకుల కోసం

ప్రత్యేకంగా లందిస్తున్న

జ్ఞాపకాల ధారావాహిక

4

నేను నా పాటలు

- శ్రీమతి జమునా రమణారావు

ఎ.వి.యమ్. వారి పిక్చర్ "భూకైలాస్" గురించి చెప్పుకోవాలంటే రావణాసురుడిగా రామారావు గారు, నారదుడిగా నాగేశ్వరరావు గారు చేశారు. అందులో మండోదరి చెలికత్తెలతో పాతాళలోకం నుంచి భూలోకానికి వస్తుంది. అందులో ఒక మంచి పాట వుంది. "అందములు విందు చేసే అవని ఇదేనా కమలాసనుని కోటిశిల్ప కూటమిదేగా "

ఈ కాలం వారికి ఆ సాహిత్యం అర్థం అవుతుందా అని? కమలాసనుడు అంటే ఎవరు? కోటిశిల్పకూటమి అంటే ఏమిటి? పౌరాణికం కాబట్టి ఆ సాహిత్యం చాలా బాగుండేది. ఇప్పుడు పౌరాణికం అంటే సోషల్ డైలాగు చొప్పించేస్తున్నారు. అప్పుడు పౌరాణికం అంటే అంత ఉన్నతమైన సాహిత్యం, భాషా ప్రయోగం వుండేది. మంచి పౌరాణిక చిత్రమది. చాల చక్కగా ఆడింది. ఇప్పటికీ కూడా దీన్ని మహాశివరాత్రి సందర్భంగా టి.విలో అర్ధరాత్రి తప్పకుండా వేస్తూనే ఉంటారు.

ఆ తర్వాత ఇంకో పాట చాలా బాగుంది. ఆ పాటను చాలా బాగా తీశారు. 'మనరాగమేగా అనురాగం'. ఆ పాటలో భూమి అలా విరుచుకుపోయినట్టు చాలా బాగా తీశారు. 'భూకైలాస్' కెమెరామెన్ కమాల్ ఫోష్ గారు రోజుకు మూడు పాట్లు మాత్రమే తీసేవారు. పొద్దున 9గంటలకి సెట్లోకి వెళితే - ఒక లాంగ్ పాటు ఫుల్గా మొత్తం సెట్టు అంతా

చిత్రం
భూకైలాస్
రచన
సముద్రాల

సంగీతం
సుదర్శనం,
గోవర్ధనం
గానం
సుశీల, బృందం

మండో : అందములు విందులయే అవని ఇదేనా
కమలాసనుని కోటిశిల్ప కూటమిదేనా
ఎందును లేని తీయందనాలూ
చిందులు వేసేనుగా

చెరి : తెలుసును నీలో వలపుదూరం
కలచివేసినట్టే విచారం

చెరి : నీమది దోచే మన్నభుదైవరే

చెరి : నిజమేనా యోచనా

చెరి : ప్రణయ సుధా యోచన

చెరి : తగవేనా ఈ నటనా

మండో : చాలునింక వంచన
చాలునింక వంచన

అందరూ: అందములు విందులయే అవని ఇదేనా
కమలాసనుని కోటిశిల్ప కూటమిదేనా

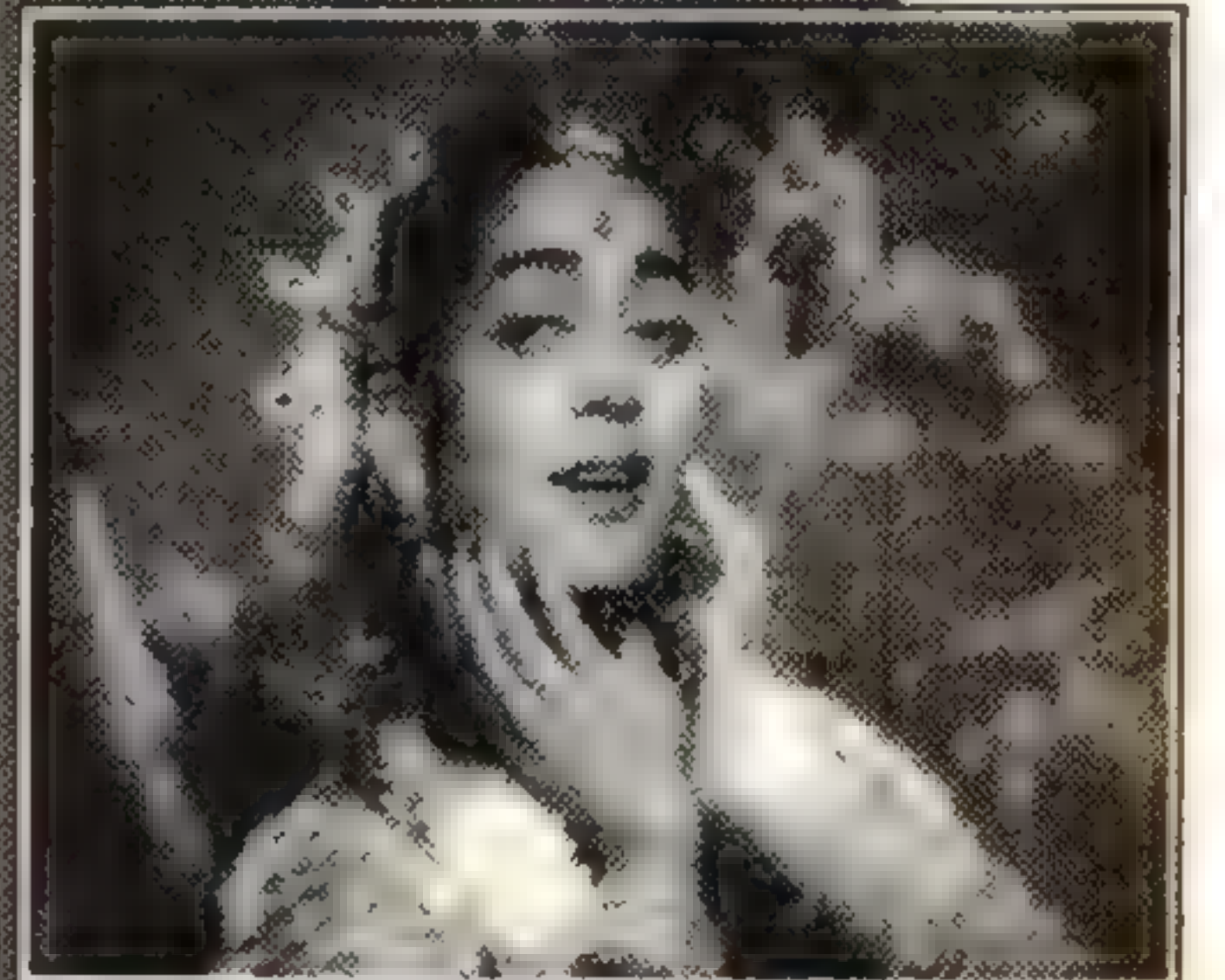
మండో : తామర పూవులా తురిమేము రారే

చెరి : మనసువ వేదన మితిమీరి పోనీ

చెరి : అంతేనా

చెరి : బైనాన

మండో : చాలు మీదు అగదాలు

చిత్రం
మూగనోము
సంగీతం
ఆర్.గోవర్ధనం
రచన
డా॥ సి.నారాయణరెడ్డి
గానం
ఘంటసాల
సుశీల

ఎక్స్ప్లైట్
చో య ల ం టో
9నుంచి 12 వరకు లైట్లు
సెట్ చేసుకోవటం సరిపోయేది. అంటే
రోజుకి మూడు పాట్లుకంటే ఎక్కువ
అయ్యేవికావు. అంతేకాక ఏవియం నిర్మాత
చెట్టియార్గారు మంచి అభిరుచిగల మనిషి.
ఒకవిధంగా ఇప్పటివాళ్లకు అది చాదస్తంగా
తోచవచ్చుగాని, ఆర్టిస్టు తల గాలికి కొంచెం చెదిరి
పోయివున్నా మళ్ళీ రీటేక్ చేయమనేవారు.

ఇంకోటేమిటంటే ఏవియం సంస్థలో చాలా
గొప్ప ట్రైనింగ్ ఇచ్చేవారు. 'మూగనోము'
సినిమాలో చిన్నపిల్లవాడి క్యారెక్టర్ బ్రహ్మాజీ
చేసాడు. లక్ష్మీనారాయణ అనే ఆయన
రోజూరమణి, బ్రహ్మాజీ- ఇలా చిన్న పిల్లలకు
ట్రైనింగ్ ఇవ్వడంలో ఎక్స్ పర్ట్. పిల్లలు వాళ్ల డైలాగ్స్
వాళ్లే చెప్పాలి. అంత చక్కటి ట్రైనింగ్.

గారి : పగడాల జాబిలి చూడు - గగనాల దాగెను నేడు
వేయి అందాల నా రాజు - అందిన యీరోజు
ఎందుకులే నెలరేడు?

వేణు : పగడాల జాబిలి చూడు - గగనాల దాగెను నేడు
కోటి అందాల నా రాణి - అందిన యీ రేయి
ఎందుకులే నెలరేడు?

మనసూ మనసూ గుస గుస లాడెను
పెదవీ పెదవీ కువ కువ లాడెను

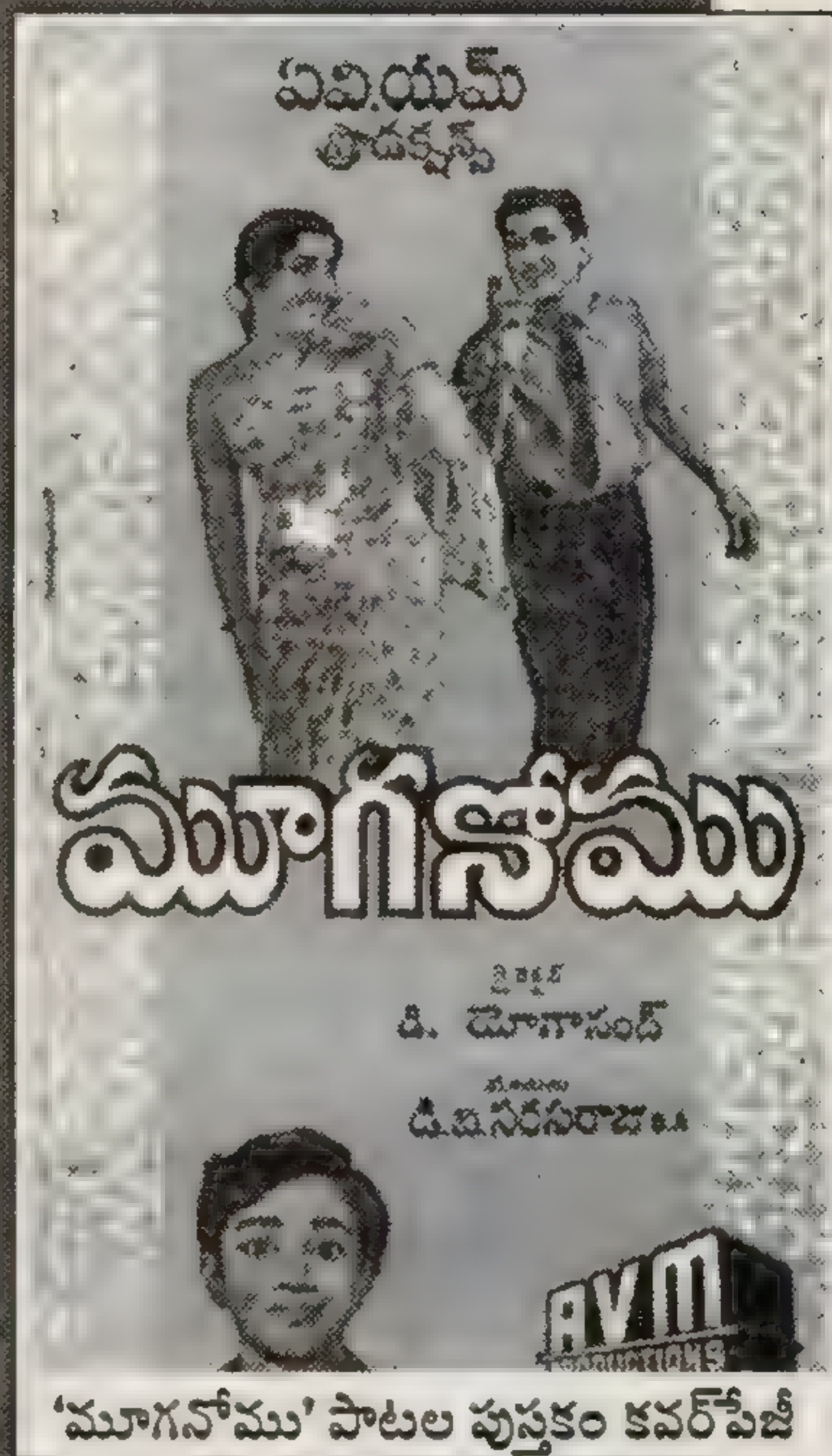
గారి : ఆకాశ దీపాలు శయనించెను
నా కళ్లు నీ కళ్లు పయనించెను

వేణు : బంగారు మమతలు పొంగులువారెను
కొంగులు రెండూ ముడిపడిపోయెను

గారి : గుడిలోని దేవుడు దీనించెను - నా
జడలోని పూవులు తిలకించెను

పగడాల

పగడాల

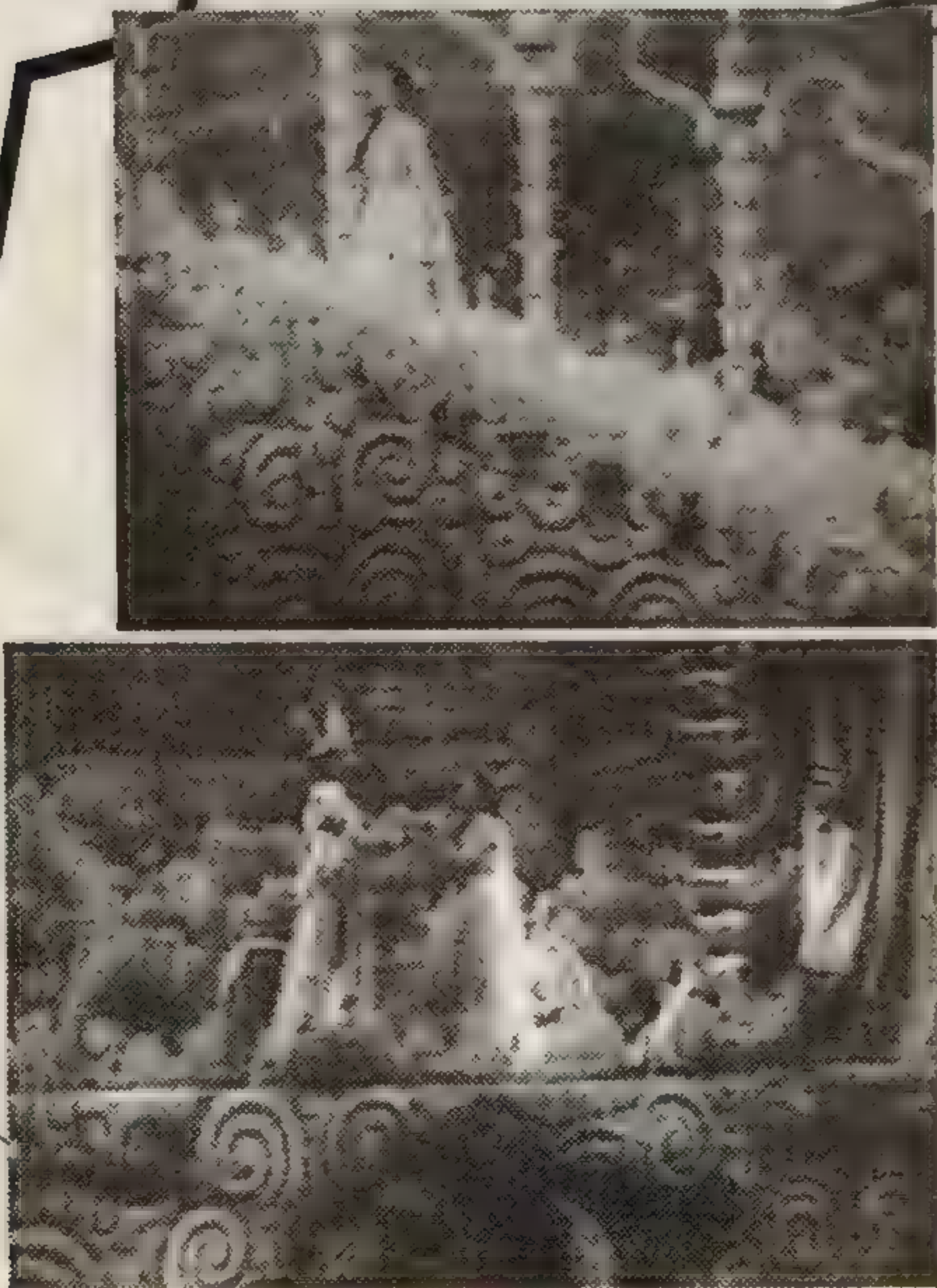

'మూగనోము' పాటల పుస్తకం కవర్ పేజీ

'మూగనోము'లో
నాకూ, నాగేశ్వరరావు
గారికి రెండు డ్యూయెట్స్
ఉన్నాయి. 'పగడాల జాబిలి చూడు
గగనాల దాగెను నేడు' ఎంత చక్కటి పాటో...
పగడమేమో ఎర్రగా ఉంటుంది. జాబిలి తెల్లగా
ఉంటుంది. పగడాల జాబిలి అన్నదొక మంచి
ప్రయోగం. ఏవియం సంస్థలో పర్మినెంట్
ఆర్టిస్టుగా నేను చెప్పుకోవచ్చు. డబుల్ వర్షన్ లో

మొత్తం
7 సినిమాలు
చేశాను. అంటే పద్నాలుగు
సినిమాలన్నమాట.

చిత్రం : భూకైలాస్ రచన : సముద్రాల
సంగీతం : సుదర్శనం, గోవర్ధనం
గానం : ఘంటసాల, సుశీల

మందోదరి : ప్రేమలీలధమా - విషాదమే ఫలమా
మన్నాయేనా, మా ఆశలు
కన్నీరే మిగిలేనా

ప్రేమలీ

కన్నెమది చిరువెన్నెల
పున్నమియే కరువాయేనా
తీరని మదికోరిక

కొనసాగగా దరిజేరినా
తరితీయని మన ప్రేమలా

ప్రేమలీ

తంద్రియే దూరము చేసే
మనరాగమేగా అనురాగం

మన

తనువూ మనసూ సాగిసే ప్రేమరాగం

కోరిన

రావణ : కోరిన ప్రయులు చేరిన వెనుక
కూరిమి బేరము లాడగనేల

కోరిన

మందోదరి : కన్నులపూచే నిన్నుగనీ

రావణ : మనసు దోచేసి చేసి, నీ దాసుని

మందోదరి : కొనవోయి వెల వోసితి నా మది

రావణ : తీయని కోరికలు తీరును రావె

మన

ఇంకో తమాషా ఏమిటంటే - 'లేతమనసులు' మాటింగ్ టైమ్ లోనే కృష్ణతులాభారం, సి.ఇ.డి. సినిమాలు కూడా మాటింగ్ జరుగుతూ ఉండేవి. అదే టైమ్ లో నా పెళ్లి కూడా ఫిక్స్ అయింది. ఏవీయమ్ వారు నాకు ఆ టైమ్ లో చాలా హెల్ప్ చేసేవారు. వాళ్ల అబ్బాయిలు కుమరన్, శరవణన్ రోజుకో రకం బూట్లు వేసుకొచ్చేవారు. ఇక తమిళ మాటింగ్ అయిపోయింది. తెలుగు మాటింగ్ పుడే నాకు పెళ్లయింది. మా వారికి కూడా వారికి మల్లే రకరకాల మాస్ కుట్టిందాలని కుమరన్, శరవణన్ లను పిలిచి 'సార్, ఉంగళ మాదిరి మాస్ ఎంగ హబ్బుండక్కు కూడా వేణ్ణం' అంటే - డజన్ల కొద్దీ బూట్లు ఇంటికొచ్చేసేవి.

అన్నిటికంటే ఇంకా విచిత్రమైన అనుభవం - 'మూగనోము' తీసేటప్పటికి మా బాబు వంశీ పుట్టాడు. వాడు పుట్టిన 10 ఏళ్ల వరకూ హీరోయిన్ గానే చేశాను. ఇటేమో 'మూగనోము' - నాగేశ్వరరావు గారితో, మధ్యాహ్నం నుండి రామారావు గారితో 'రాము' మాటింగ్. రెండూ ఏవీయమ్ వాళ్లవే. ఎదురెదురు ఫ్లోర్ లో జరిగేవి. రెండూ కూడా కాంట్రాస్ట్ క్యారెక్టర్స్. మూగనోములో హెవీ క్యారెక్టర్, పెర్ఫార్మెన్స్ రోల్.

ఇక్కడో విషయం చెప్పాలి - ఇది పాటకు నంబంధించినది కాకపోయినా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే మేము పాతిక సంవత్సరాలు ఇండస్ట్రీని రూల్ చేసామంటే అలనాటి హీరోయిన్ లకు ఒక కాంపిటిటివ్ స్పిరిట్ ఉండేది. వక్క వాళ్లకంటే బాగా చేయాలి అని. 'మూగనోము' సినిమాలో ఎస్వీ రంగారావు గారు నన్ను గుళ్లకి తీసుకొచ్చి ఎవరికీ చెప్పవద్దని ఒట్టువేయించుకుంటారు. ఆయన్ని నేను ఎప్పుడూ డాడీ అని పిలుస్తుండేదానిని.

'ఇదిగో అమ్మాయ్ యాక్టింగ్ లో నిన్ను మింగేస్తాను' అనే వారు. దానికి 'డాడీ! నేను మీ గొంతుకు అడ్డం పడతాను కదా' అని నేననేదాన్ని. ఆ సీన్ ఎంత గొప్పగా వండిందో అందరికీ తెల్సిందే.

'రాము' 25 వారాలు ఆడింది. అందులో నాది పెళ్లికాని చిన్నపిల్లవేషం. 'మామిడి కొమ్మా మళ్ళీ మళ్ళీ పూయునులే' అని చాలా చక్కటి పాట. మూగనోములోనేమో బిడ్డ తల్లి వేషం. అది 100 రోజులు ఆడింది.

ఏవీయంలో కన్నడ సినిమాలు కూడా చేసాను. ఏ భాష అయినా సరే చచ్చినట్టు నేర్చుకోవాలి. నిర్మాతలు ఒప్పుకునేవారు కాదు. ఎందుకంటే డబ్బింగ్ లో ఈ ఎఫెక్ట్ రాదు.

'చిరంజీవులు' సినిమా టైమ్ లో రామారావు గారి మూడ్స్ గురించి తెలుసుకున్నాను. చాలామంది అంటుంటారు

అలా ఆ పాత్రలో లీనమైపోవటం మంచిది కాదని. కానీ బరువైన సీన్ చేసి వచ్చి, వెకిలిగా మాట్లాడుకుంటే, మళ్లా వెళ్లి ఆ సీన్ చేయాలన్నప్పుడు మూడ్ లోకి రావడానికి చాలా టైమ్ తీసుకుంటుంది. అది అనారోగ్యానికి కారణమవుతుంది కూడా.

'చిరంజీవులు'లో సెకండాఫ్ నుండి రామారావు గారిది గుడ్డివాని పాత్ర. అప్పటికి కాంటాక్ట్ లెన్స్ లు అవీ రాలేదు కదా.

చిత్రం : రాము
రచన : దాశరథి
సంగీతం : గోవర్ధనం
గానం : సుశీల

నిజానీ
సీన్ నుండి

మామిడికొమ్మ మళ్ళీ మళ్ళీ పూయునులే
మాటలు రాని కోయిలమ్మ పాడునులే
ఆనందంతో...అనురాగంతో నా మది ఆడునులే ||మామిడి||
నన్నే నీవు అమ్మా అన్న నాడు
మీ నాన్న మనసు గంతులు వేసి ఆడు
నన్నే నీవు అమ్మా అన్న నాడు
మీ నాన్న మనసు గంతులు వేసి ఆడు
మంచికాలం మరలా రాదా
ముళ్లబాటే పూలతోట
ఆనందంతో...అనురాగంతో నా మది ఆడునులే ||మామిడి||
గూటిలోని పావురాలు మూడు
అవి గొంతు కలిపి తీయని పాట పాడు
గూటిలోని పావురాలు మూడు
అవి గొంతు కలిపి తీయని పాట పాడు
మంచు తెరలు తొలగిపోయి
పండు వెన్నెల కాయునులే
ఆనందంతో...అనురాగంతో నా మది ఆడునులే

అందుకనీ ఏవో తెచ్చి ఆయనకు పెట్టారు. దానికి తోడు మాటింగ్ టైమ్ లో రామారావు గారు తీసేవారు కాదు. కిరీటం పెట్టుకున్నా కూడా లంచ్ టైమ్, ప్యాకప్ అప్పుడు తప్పితే మిగతా టైమ్ అంతా ధరించే ఉండేవారు. ఈ లెన్స్ ల వల్ల రామారావు గారి కళ్లకు చాలా ఇబ్బంది కలిగింది. కళ్లు పోవాల్సిన పరిస్థితి కూడా వచ్చేసింది. అంత సీరియస్ గా చేసారా వేషాన్ని. అది చూసిన

చిత్రం : చిరంజీవులు
రచన : మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి
సంగీతం : ఘంటసాల
గానం : పి.లీల

తెల్లవారవచ్చే -తెలియక నాసామి

మళ్ళీ పరుండేవు లేరా మళ్ళీ పరుండేవు లేరా ||తెల్లవార||

మళ్ళీ పరుండేవు మసలుతూ వుండేవు

మళ్ళీ పరుండేవు మసలుతూ వుండేవు

మారాము చాలింక లేరా

మారాము చాలింక లేరా

||తెల్లవార||

కలకలమని పక్షి గణములు

చెదిరెను కళ్యాణ గుణధామ లేరా

||కలకల||

తరుణులందరు దధి చిలికే వేళాయే

దైవరాయ నిదురలేరా

తరుణులందరు దధి చిలికే వేళాయే

దైవరాయ నిదురలేరా దైవరాయ నిదురలేరా

నల్లనయ్యా రారా! ననుగన్నవాడా!

బుల్లితంద్రీ రారా బుజ్జాయి రారా

నల్లనయ్యా రారా! ననుగన్నవాడా!

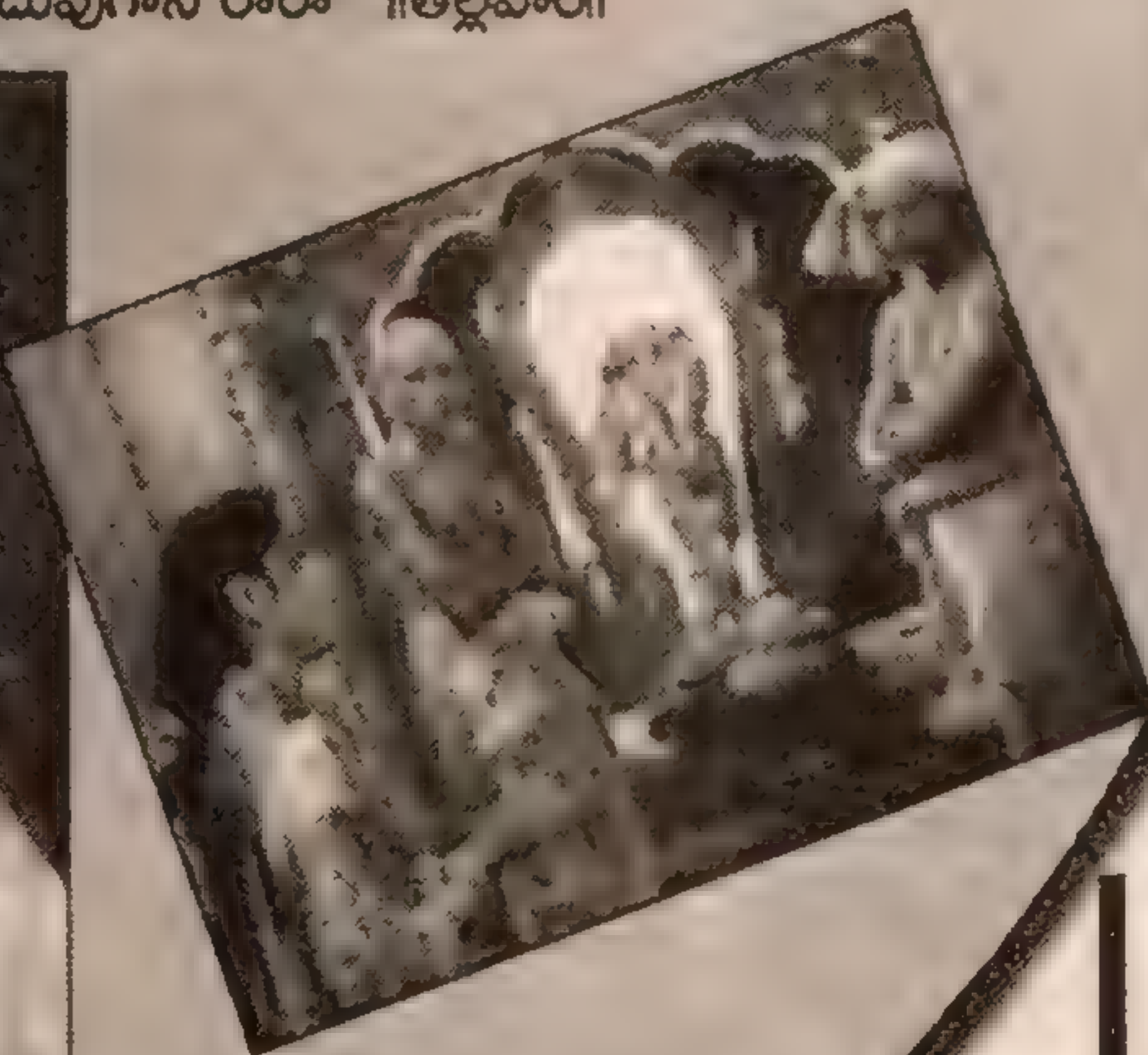
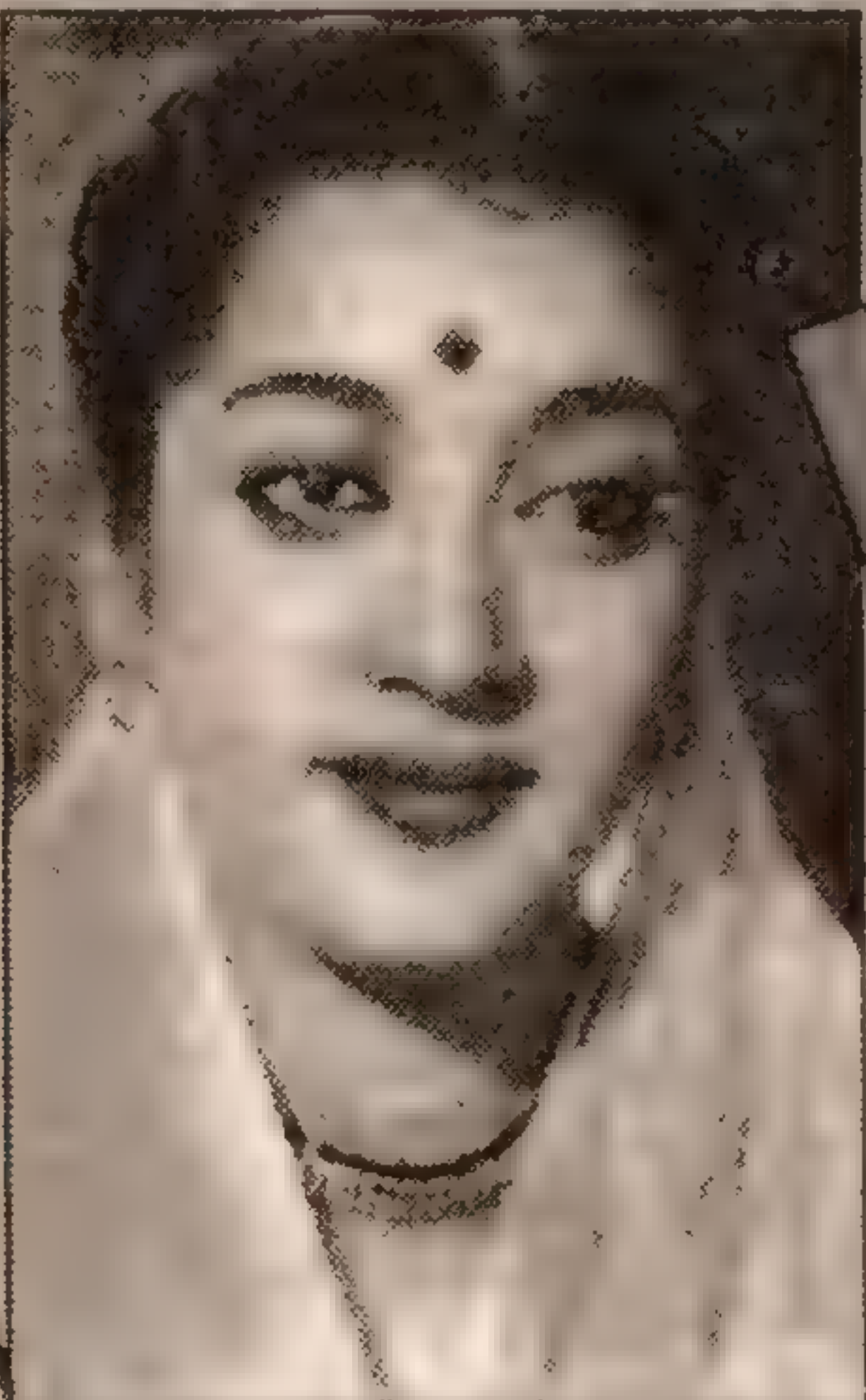
బుల్లితంద్రీ రారా బుజ్జాయి రారా

నాన్నా మీ అమ్మ గోపమ్మ పిలిచేను

వెన్నతెందువుగానీ రారా

నాన్నా మీ అమ్మ గోపమ్మ పిలిచేను

వెన్నతెందువుగానీ రారా వెన్న తెందువుగానీ రారా ||తెల్లవార||

తర్వాత నేను నేర్చుకున్నదేమింటంటే -ఆర్టిస్ట్ కి మూడ్ అనేది కూడా చాలా అవసరం అని.

పాటలకి కూడా ఈ మూడ్ చాలా అవసరం. బాగా సహకరిస్తాయి. మొఖంలో అయితే ఏదో విధంగా మార్పు తీసుకొస్తాంగానీ, మానసికంగా మనం ఇక్కడ సంసిద్ధత కాలేదు కదా!

చిరంజీవులు హిందీ సినిమా ఆధారంగా తీసారు. వేదాంతం రాఘవయ్యగారు దర్శకుడు. డి.ఎల్.నారాయణ గారు నిర్మాత. అందులో 'తెల్లవార వచ్చే తెలియక నా సామి' పాట. పి.లీల గారు పాడారు. అద్భుతమైన పాట అది.

ఆ రోజుల్లో -నేను తెలుసుకున్నది ఏమిటంటే - 'ఫేస్ లో మజిల్స్ కంట్రోల్ అంటారు. అంటే కనుబొమ్మలు ముడుచుకోవడం, కనురెప్పలు కదిలించడం- ఏడుపు అంటేనే కనుబొమ్మలు ముడుచు కుంటేనే కానీ ఏడుపు రాదు అనుకునేవాళ్ళం. అప్పుడు వేదాంతం రాఘవయ్యగారు 'అట్లా ముడుచుకోవద్దు. స్టడీగా పాడండమ్మా. ఐ బ్రోస్ కదిలించవద్దు. కళ్ళలోనే దుఖమంతా చూపించాలని చెప్పటం' - నటనకు వారి దర్శకత్వంలో ఓ సూచన. అలా స్టడీగా పాడించారన్నమాట.

నటనలో ఎప్పుడు ఐ బ్రోస్ కదపాలిలాంటి విషయాలన్నీ వేదాంతం రాఘవయ్యగారు నాకు చిరంజీవులు చిత్రంలో నేర్పించారు. అదే చిత్రంలో 'కనుపాప కరువైన' పాట పర్వనల్ గా ఇష్టమైన పాట. అందులో వాడిన కెంధూళి పదం ఇప్పటి సాహిత్యంలో మనం వింటామాండీ? ఇప్పటి వారివారికెవరికైనా తెలుస్తుందాండీ? విశ్వనాథ్ గారు గోధూళి అంటేనే ఇప్పటి వాళ్ళకు తెలియటం లేదు.

ఆ సినిమా షూటింగ్ లో రామారావుగారి ద్వారా నేను నేర్చుకున్నది మూడ్ గురించి. పుట్టిల్లు సినిమాలో డా||రాజారావు గారు అంటుండేవారు మూడ్ ప్లీజ్ అని. అప్పుడు తెలిసేది కాదు. అధిక ప్రసంగం, అనవసర విషయాల జోలికి పోకుండా ఆర్టిస్ట్ కి మూడ్స్ ఏవిధంగా ఉండాలి, అది ఆర్టిస్ట్ కి ఎంత అవసరం అనేది రామారావుగారిని చూస్తే తెలిసింది. అలా తెలియకుండానే రామారావుగారి ప్రభావం నా మీద పడింది. ఇప్పటిలాగా అరువు గొంతులు అప్పుడు లేవు కదా, అంతా ఓన్ టాలెంటే. మాకంటే ముందు తరానికి అయితే పాటలు పాడటం కూడా రావాలి. ఏ భాష అయినా సరే మా గొంతులతో మేమే చెప్పాల్సిందే. అరవం నేర్చుకున్నాను. రాయటం కూడా నేర్చుకున్నాను. అలాగే హిందీ మిలన్ కానీయండి, హమ్ రాహి కానీయండి. నేనే డబ్బింగ్ చెప్పుకున్నాను. నయాఆర్మీలో మాత్రం నాకు వేరేవారు డబ్బింగ్ చెప్పారు.

(వచ్చేసంచికలో మరికొన్ని పాటల గురించి....)

ప్రముఖ దర్శకుడు
శ్రీ సింగీతం శ్రీనివాసరావు
'హాసం' పాఠకుల కోసం
ప్రత్యేకంగా రాస్తున్నా

కరిగి కథలు

12

బంగుల చెట్టు

క రాజు రాజ్యపు ముఖ్య నగరంలో ఒక చెరువుంది. అందరూ దాన్ని రాళ్ళ చెరువు అంటారు. ఎందుకంటే నీళ్ళల్లోంచి చూస్తే కిందున్న రాళ్ళు స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. ఆ నీళ్లంత శుభ్రంగా, స్వచ్ఛంగా వుంటాయన్న మాట. ఎన్నో సంవత్సరాలుగా ఆ ప్రాంతంలోని వాళ్లంతా తాగడానికి ఆ నీళ్ళనే వాడుంటారు. అయితే ఇప్పుడా చెరువును అందరూ రంగులచెరువు అంటారు. దీని వెనుక ఒక ఆసక్తికరమైన కథ వుంది.

క రాజు రాజ్యంలో ప్రతి ప్రాంతం వారికీ, ప్రతి ఒక్కరికీ న్యాయం జరగాలనేది మంత్రిగారి ఆదర్శం. ఆ విధంగానే జరుగుతున్నదని అతని నమ్మకం కూడా. కాని ఈ మధ్య అక్కడక్కడ ప్రజల్లో కాస్త అసంతృప్తి వుందనే మాటలు వినిపించాయి. వృద్ధ కళాకారులకు ఇస్తామన్న పారితోషికాలు ఇంతవరకూ ఇవ్వలేదని, జీతాలు సకాలంలో అందడం లేదని, చేయిస్తామని చెప్పిన సౌకర్యాలెన్నో చేయించలేదని - ఇలా జనమంతా గొణుక్కుంటున్నారట. ఈ అసంతృప్తికంతా కారణం ఒక్కటే. ఇన్నాళ్ళు

ప్రజలు అభిప్రాయాలేవీ రాజుగారి చెవులదాకా, అంటే ముందు మంత్రి చెవులదాకా రాకపోవడం. మున్నుండు ఇలా జరక్కుండా వుండాలంటే ఒకటే మార్గం. రాజ్యంలో ప్రజాప్రతినిధులను నియమించాలి. వాళ్ళు ఎప్పటికప్పుడు ప్రజల సమస్యలు తెలుసుకొని రాజుగారికి మంత్రిద్వారా వాటిని తెలియపరుస్తూ వుంటారు.

ఆలోచన రావాలే గాని దాన్ని ఆచరణలోకి పెట్టేంతవరకు మంత్రికి నిద్ర పట్టదు. వెంటనే కరాజును నందర్పించి తన ఉద్దేశాన్ని వెల్లడించాడు. ప్రస్తుతం ముఖ్య నగరానికి ఒక్క ప్రతినిధి ఎన్నికతో ప్రారంభిద్దాం అన్నాడు. “అలాగే మంత్రి! ప్రజలకు బాగా హితుడైన ఒకరిని ఎంపికచేసి ప్రజా ప్రతినిధిగా నియమించండి” అన్నాడు కరాజు.

“మహారాజా! నాదొక మనవి. ప్రజలకు హితుడెవరో మనం చెప్పడంకన్నా ప్రజలే వారికి సన్నిహితుడెవరో మనకు చెప్పే వాళ్ళనే మనం నియమించవచ్చు” అన్నాడు మంత్రి.

“మరి ప్రజాప్రతినిధి అన్నవాడు ఏ మచ్చాలేని సన్మార్గుడుగా వుండాలిగా? అలాంటి

వానిని ప్రజలు ఎన్నుకోవడం సాధ్యమా?” అంటూ సందేహాన్ని వెలిబుచ్చాడు కరాజు.

“అది వారికే సాధ్యం మహారాజా! కాకపోతే కలియుగంలో అనలు తప్పులు చేయని వారుండరు కదా! అందుకని అందరికంటే తక్కువ తప్పులు చేసినవానిని ఎన్నుకొనమని చెప్తాం” అన్నాడు మంత్రి. మంత్రి చెప్పిందానికి సరేనంటూ ఈ పనినెలాచెయ్యాలో మంత్రికే వదిలేశాడు కరాజు. ఈ విషయాన్ని నగరం అంతా చాటించాడు మంత్రి.

ఒక రాజ్యాధికారిని రాజుగారుకాక తమనే ఎన్నుకొనమనేసరికి జనంలో ఇదేదో సరదాగా

వింతగా కనిపించింది. కాని ఈ సరదావెనక బోలెడంత అవకాశం, లాభం వున్నదన్న విషయాన్ని పసిగట్టిన వారు ఇద్దరున్నారు. ఒకరు భూపతిరాజు, మరొకరు శ్రీపతిరాజు.

ఇద్దరూ మేధావులే. ఇద్దరూ విపరీతమైన లోకజ్ఞానం కలవారే. ఇద్దరూ ధనికులే. అన్నిటికంటే ముఖ్యం ఇద్దరికీ ఉత్తములు, సన్మార్గులు అనే పేరుంది. భూపతి రాజు ప్రతి సంవత్సరం ఉగాది నాడు అన్నదానం చేస్తే, శ్రీపతిరాజు సంక్రాంతి రోజు చేస్తాడు. భూపతిరాజు రథోత్సవం చేయిస్తే, శ్రీపతిరాజు తెప్పోత్సవం చేయిస్తాడు. ఊళ్ళో వున్న చిన్న పెద్దా అందరికీ వీళ్ళతో ఏదో విధమైన లావాదేవీలున్నాయ్. అంచేత వాళ్ళిద్దరూ ఎవరికి వారు తాము ప్రజాపతినిధులైతే బాగుంటుందని నిశ్చయించుకొని ఇది సాధించడానికి కావలసిన వ్యూహాన్ని ఆలోచించసాగారు. అయితే ఒక చిక్కుంది. వాళ్ళకు నమాజంలో సన్మార్గులనే ముద్ర వుంది కదా! ఇప్పుడు బాహటంగా వారి నంకల్పాన్ని తెలియపరిస్తే వీరు స్వార్థపరులనే చెడ్డ పేరానొస్తంది. అందుకని పైకి కనవరచనీయకుండా తామనుకున్న కార్యాన్ని సాధించడానికి యుక్తిగా వన్నాగం పన్నారు.

భూపతిరాజుకు చాలా కావలసినవాడు దానయ్య. దానయ్యకు భూపతిరాజు దేవుడు. అతనెంత చెప్తే అంతే. ఈ చనువుతో భూపతిరాజు దానయ్యని పిలిచి తన పథకాన్ని ఉపదేశించాడు. దానయ్య వెంటనే జనంలోకి వెళ్ళి “భూపతిరాజుగారే నరైన ప్రజాప్రతినిధి. నందేహం లేదు కాని ఆయనకీవదవులు ఇష్టంలేదు. అయినా మనందరి శ్రేయస్సు కోసం ఆయన మన ప్రతినిధి అయితే మనకందరికీ

సాయతేబంగారు రోజే

చక్కెర ఎక్కువ నక్కని
కనిపెట్టిన చునులు టక్కున...

ఇంక ఏటవైతూ అననరం లేదు...
నీళ్ళు బిచ్చితంగా ఘనమంది...

మంచిది” అని ప్రచారం చేశాడు. అయితే ఇదే సమయంలో శ్రీపతిరాజుకు నమ్మిన బండ్లైన శినయ్య కూడా ఇదే పద్ధతిలో “శ్రీపతిరాజుకిష్టం లేకపోయినా ప్రజల శ్రేయస్సు దృష్ట్యా ఆయనే ప్రజాప్రతినిధి అయితే బాగుంటుంద”ని ప్రచారం చేశాడు.

ప్రజల్లో ఇద్దరూ మంచి పేరున్నవాళ్ళే. పలుకుబడి ఉన్నవాళ్ళే. వీరిలో ఎవరు మిన్న అని నిర్ణయించడం కష్టమైంది. చివరకు ఎవరికివారు ఒక నిర్ణయానికొచ్చారు. ఎవరు ప్రతినిధి అయితే తమకు లాభసాటిగా ఉంటుందో వాళ్ళకే తమ

మద్దతు తెలుపుదామని నిశ్చయించు కున్నారు. కాకపోతే తాము సమర్థించిన వ్యక్తికాక ఎదుటి వ్యక్తి ఎన్నుకోబడితే మున్నుండు తమకెలాంటి మటుపు రాగలదో అనే భయం కూడా వాళ్ళకుంది. అలాగని తమకే సంబంధమూ లేదని తలుపెస్కాని ఇంట్లో కూర్చుంటే ఏ లాభమూ ఉండదని కూడా తెలుసు.

వచ్చే పౌర్ణమిరోజు కోటపక్కనున్న మైదానంలో ఎంపిక జరగనుందని ప్రకటించారు. సమయం దగ్గరి కొచ్చేకొద్దీ ఉద్రిక్తత ఎక్కువైంది. ప్రచారం ఊపందుకుంది. ఇప్పుడు ఒక నాయకుని మిత్రులు ఎదుటి నాయకునికి శత్రువులు. ఎవరికి వారు తమ మిత్రత్వాన్ని వాళ్ళ నాయకులకు ఎలా బుజువు చేస్కోడమో అని తాపత్రయపడసాగారు.

భూపతిరాజుకు మొదట్నుంచీ ఆకుపచ్చ రంగంటే ఇష్టం “మనకు ఆహారం ఇచ్చే పొలాలన్నీ అదే రంగుతో ఉంటాయికదా అందుకని” అంటాడాయన. ఇక ఇంట్లోవాళ్ళకి కావాల్సిన బట్టలూ అవి తనకు వదిలిపెట్టే ఆకుపచ్చరంగే కొంటాడు. చివరకు తన ఇంటికి కూడా మొత్తం ఆకుపచ్చరంగు పూయించాడు.

ఇది తెలిసిన దానయ్యకు తను భూపతిరాజు వక్షపాతి అని ఘనంగా చాటుకునే పద్ధతి మెరుపులా తట్టింది. అంగట్లో ఒక తట్టెడు ఆకుపచ్చరంగు కొనుక్కుని దానిని నీళ్ళలో కలిపి ముఖంతో సహా వాళ్ళంతా పూసుకున్నాడు. ఈ రంగుతోనే ఉదయాన్నుంచి సాయంత్రం వరకు ఊళ్ళో తిరగడం మొదలెట్టాడు. ఇప్పుడు మాట్లాడకుండానే దానయ్య తను భూపతిరాజు పక్షం వాడని అందరూ ప్రత్యేకంగా చెప్పుకునేట్లు చేశాడు. దీంతో భూపతిరాజుకు దానయ్య మీద ప్రత్యేకమైన అభిమానం ఏర్పడింది.

ఇది చూసిన శినయ్య నేనేం తక్కువ తిన్నానంటూ శ్రీపతిరాజు ఎక్కువగా ఇష్టపడి ఇంటికిసైతం కొట్టించిన ఎఱ్ఱరంగును ఒంటికి పూస్కొని తిరిగాడు. ఇప్పుడు జనానికి కొత్తవిషయం ఒకటి తెలిసివచ్చింది. తాము మద్దతు యిస్తున్న విషయం నాయకునికి తెలియాలంటే వాళ్ళకూడా వెంటనే ఆ పక్షానికి చెందిన రంగును పూస్కొని ఊళ్ళో తిరగాలి. రెండ్రోజుల్లో భూపతిరాజు అనుచరులంతా వచ్చరంగు, శ్రీపతిరాజు అనుచరులంతా ఎఱ్ఱరంగు పూస్కొని ఏదులెంబడి అట్టహాసంగా తిరగడం మొదలెట్టారు. నాయకులిద్దరికీ ఇప్పుడు వాళ్ళ పక్షం వారెవరో స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. పరిస్థితి చూస్తూంటే ఇద్దరూ సమ ఉజ్జీలుగా కనిపిస్తున్నారు. ఎవరైనా గెలవొచ్చు.

కరింట్లలోకాతే టవ్ పని-చయదంత
అనిపించు కోవెంటి బాహు...

ఇది గమనించిన భూపతిరాజుకు ఒక ఆలోచన వచ్చింది. తన గెలవాలంటే శ్రీపతిరాజు ఒక మచ్చువున్న వాడుగా బుజువు చెయ్యాలి. అంటే అతను ఎప్పుడైనా, ఏదైనా తప్పుచేశాడని అని ఆరాతీయ్యాలి. అలాంటిది దొరికితే ప్రత్యర్థి ఓటమి తథ్యం.

భూపతిరాజు ఆజ్ఞ మేరకు దానయ్య శ్రీపతిరాజు పాత చరిత్రమీద పరిశోధన చేస్తే పెద్దశ్రమ లేకుండా ఒక నిజం తెలిసాల్సింది- ఒకప్పుడు శ్రీపతిరాజు కల్తీబంగారం అమ్మిన సొమ్ముతో ఇంతటివాడయ్యాడని! ఈ వార్త ఊళ్లో ఒక సంచలనం సృష్టించింది. ఎజ్జరంగు పూసుకున్న వాళ్ళంతా తమకు ఓటమి తప్పదనే భయం పుట్టుకుంది. వెంటనే అందరూ చెబువు దగ్గరకు పరుగుతీసి నీళ్ళల్లో దూకి పాతరంగును కడిగేశాని వచ్చరంగు పూస్కొని ఊళ్లో తయారయ్యారు. ఇప్పుడు శ్రీపతిరాజు పక్షం ఒక్కడూ లేదు.

దీంతో శీనయ్యకు ఆగ్రహం వచ్చింది. కసిగా ఆ క్షణమే భూపతిరాజు స్వంత ఊరుకెళ్ళి అక్కడ నలుగురినీ కనుక్కోగా అసలు భూపతిరాజుకు ఇప్పుడున్నది అసలు భార్యకాదనీ, కట్టుకున్న భార్యను దారుణంగా హింసించి అక్రమంగా ఆవిడ అస్తిపాస్తులు లాక్కొని ఇక్కడికొచ్చి కులుకుతున్నాడని తెలిసింది. అంతే ఇది విన్న తక్షణం వచ్చరంగు పూసుకున్న మొత్తం జనం మళ్ళీ చెబువులో దూకి ఈ రంగును కడిగేశాని ఎజ్జరంగును పూస్కున్నారు. ఇప్పుడు భూపతిరాజు పక్షం ఒక్కడూ లేదు.

మళ్ళీ దానయ్య, శీనయ్యలు విడవకుండా ఒకరిమీద ఒకరు పోటీగా ఎదుటి నాయకుల గుట్టులను ఒకటి తర్వాత ఒకటి బయట పెడుతూనే ఇన్నాళ్ళూ సన్మార్గులుగా చలామణి అవుతున్న భూపతిరాజు, శ్రీపతిరాజులు నిజానికి ఎన్నో ఘోరమైన నేరాలు చేసిన వారుగా బయట పడ్డారు. ఒక్కొక్కసారి వాళ్ళ పాత చరిత్ర బయట పడినప్పుడల్లా రంగులు పూస్కున్నవాళ్ళంతా ఉదయమనక సాయంత్రమనక చెబువుకు వెళ్ళి స్నానాలు చేసి రంగులు మార్చి మార్చి చివరకు ఏం చెయ్యాలో దిక్కు తోచకుండా వున్నారు.

కాని దీని పర్యవసానం నగరంలోని వాళ్ళకు వేరే విధంగా తగిలింది. ఇన్నేళ్ళు స్వచ్ఛంగా వున్న చెబువు నీళ్ళు ఇప్పుడు రంగులతో నిండిపోయి బురదలా తయారైంది. ఎప్పుడూ ఈ నీటినే తాగడానికి అలవాటుపడిన ఆ ప్రాంతం వాళ్ళు ఇప్పుడి రంగునీళ్ళు తాగగానే వ్యాధి గ్రస్తులయ్యారు. ప్రతిఒక్కరికీ ఒక్కో రకమైన విషజ్వరం అలుముకుంది. వాంతాలూ,

సాయతబంగారు కోళ్ళే

ఇంతమోరమెచ్చక సిగ్గునుకు

సాక్షి... నవితయందీ సారే..!

వేటకొని కడెళ్ళంతో మీకొంత బుద్ధి చెప్పాక కడెళ్ళో మీవిన క్షేమం చేయకపోతే మమ్మల్ని తుంటారు...

విరోచనాలతో ఆ నగరప్రాంతమంతా బీభత్సంగా తయారైంది. ఊళ్ళోని వైద్యులంతా ఒక్కుమ్మడిగా వచ్చి బాధితుల్ని ఆదుకొని, మందులిచ్చి వాళ్ళ ప్రాణాలు రక్షించడానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

చివరకు ఈ ఘోరం సంభవించిన దానికంతా కారణం రంగులు మార్చిన జనం అని తెలియగానే ఆగ్రహంతో అందరూ ఉప్పెనలా పైకిలేచి, కఙ్జలు వుచ్చుకొని రంగులు మార్చిన వారి మీదకి దండెత్తారు.

“ఒరేయ్! ఇకనుంచి మిరెవరైనా

పచ్చరంగుకాని, ఎజ్జరంగు గాని మరే రంగు గానీ పూస్కొని ఊరేగారో మీ కాళ్ళు విరగ్గడైం” అని బెదిరించారు. ఈ బెదిరింపుతో నాయకుల అనుచరులంతా భయపడిపోయి ఎన్నికల ప్రక్రియకు తాము రాబోమని కచ్చితంగా తెలిపేసారు. మిగతా ఊరి జనం కూడా అదే మాటన్నారు.

అనుకున్నదొకటి అయిందొకటి అనుకుంటూ మంత్రి ఏం చెయ్యాలో తోచక క రాజును కలిసి ఉత్పన్నమైన పరిస్థితిని వివరించి దీనికి పరిష్కార మార్గం చెప్పవలసిందిగా కోరారు.

క రాజు కాసేపు ఆలోచించసాగాడు.

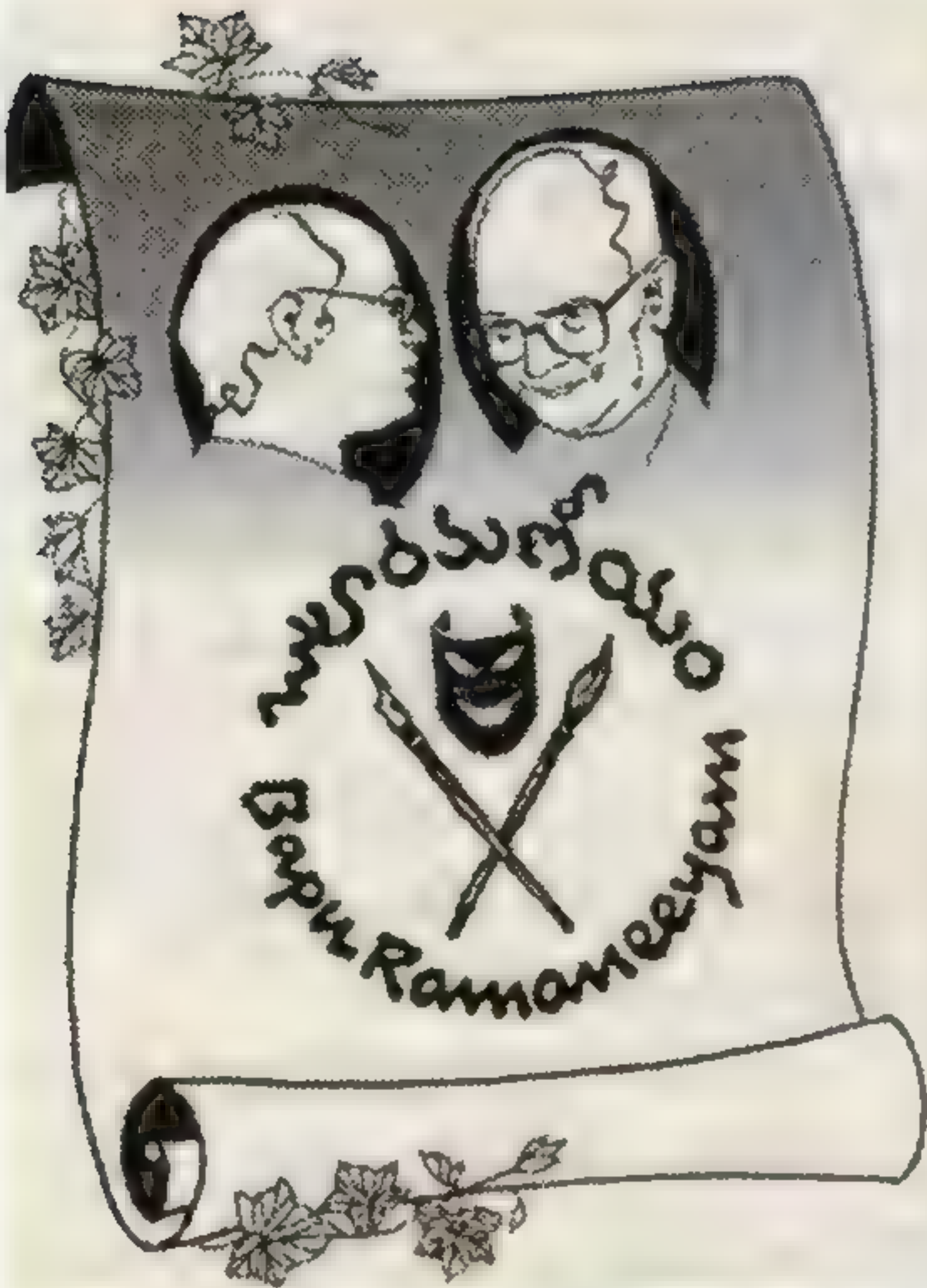
“చూశారామంత్రి! అవకాశ వాదులు రంగులు మార్చడం వల్ల దేశంలో ఎంతటి అనర్థం సంభవించగలదో? అయినా ఒక విధంగా ఇది మంచికే వచ్చింది. సన్మార్గులనుకున్న ఇద్దరు వ్యక్తుల నిజ స్వరూపాలు అందరికీ తెలిసిపోయిందికదా. ఇక ఎటూ జనం ఈ ఎన్నికల్లో పాల్గొనము అన్నారు కనుక ప్రస్తుతానికి దీన్ని రద్దు చేస్తున్నామని ప్రకటించండి. నేరస్తులను పట్టుకునే ప్రతిభ కనబరచిన దానయ్య, శీనయ్యలను నేరపరిశోధనాధికారులుగా నియమించండి. అన్నిటికంటే ముఖ్యం

వర్షాలు వచ్చేవరకు ఆ ప్రాంతంలోని ప్రజలకు తాగునీటి వసతి ఏర్పాటు చెయ్యండి!” అని ఆజ్ఞాపించాడు కరాజు.

దానయ్య, శీనయ్యలు అనుకోకుండా వచ్చిన ఈ వరంతో ఆనంద భరితులయ్యారు. కొత్త ఆదర్శంలో వాళ్ళిద్దరూ అప్రమిత్రులయ్యారు. కొన్నాళ్ళకు వర్షాలొచ్చి చెబువులోకి కొత్తనీళ్ళు రావడంతో మళ్ళీ యథాప్రకారం స్వచ్ఛంగా తయారైంది. ఇప్పుడు నీళ్ళల్లో ఏ రంగు లేదు. అయినా ఊళ్ళో జనం మాత్రం దానిని రంగుల చెబువనే పిలుస్తూంటారు.

కోర్టులో సాక్ష్యం చెప్పమన్నారు... తీరా వెళ్ళాక నే కళ్ళలో చూసింది చూసినట్లు చెప్పినా నా సాక్ష్యం పనికిరాదన్నారు

పెళ్ళిస్తాం

దర్శకత్వం: బొప్ప

స్ట్రీన్ షే-మాటలు-నిర్మాత
ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ

నవలీకరణ
ఇలసావులూరి మురళీమోహనరావు

30 ఏళ్ళు నుండి
6

జరిగిన కథ

మధ్యతరగతికి చెందిన కృష్ణమూర్తి, సత్యభామలకు పెళ్ళవుతుంది. ఒకే ఊరిలో ఉండాలని శ్రీధరం కంపెనీలో ఉద్యోగాలలో చేరతారు. చేరడానికి తామిద్దరం భార్యాభర్తలు కాదని చెప్పవలసి వస్తుంది. కృష్ణమూర్తి బ్రహ్మచారి అనుకుని శ్రీధరరావు కూతురు వసుంధర అతన్ని అభిమానిస్తూ ఉంటుంది. భామకు ఇది కంటగింపుగా ఉంటుంది. శ్రీధరం బావమరిది గిరి సత్యభామపై కన్నేస్తాడు. -(ఇక చదవండి)

డోర్ నాక్ చేసి గిరి రూమ్ లోకి వెళ్ళింది భామ.

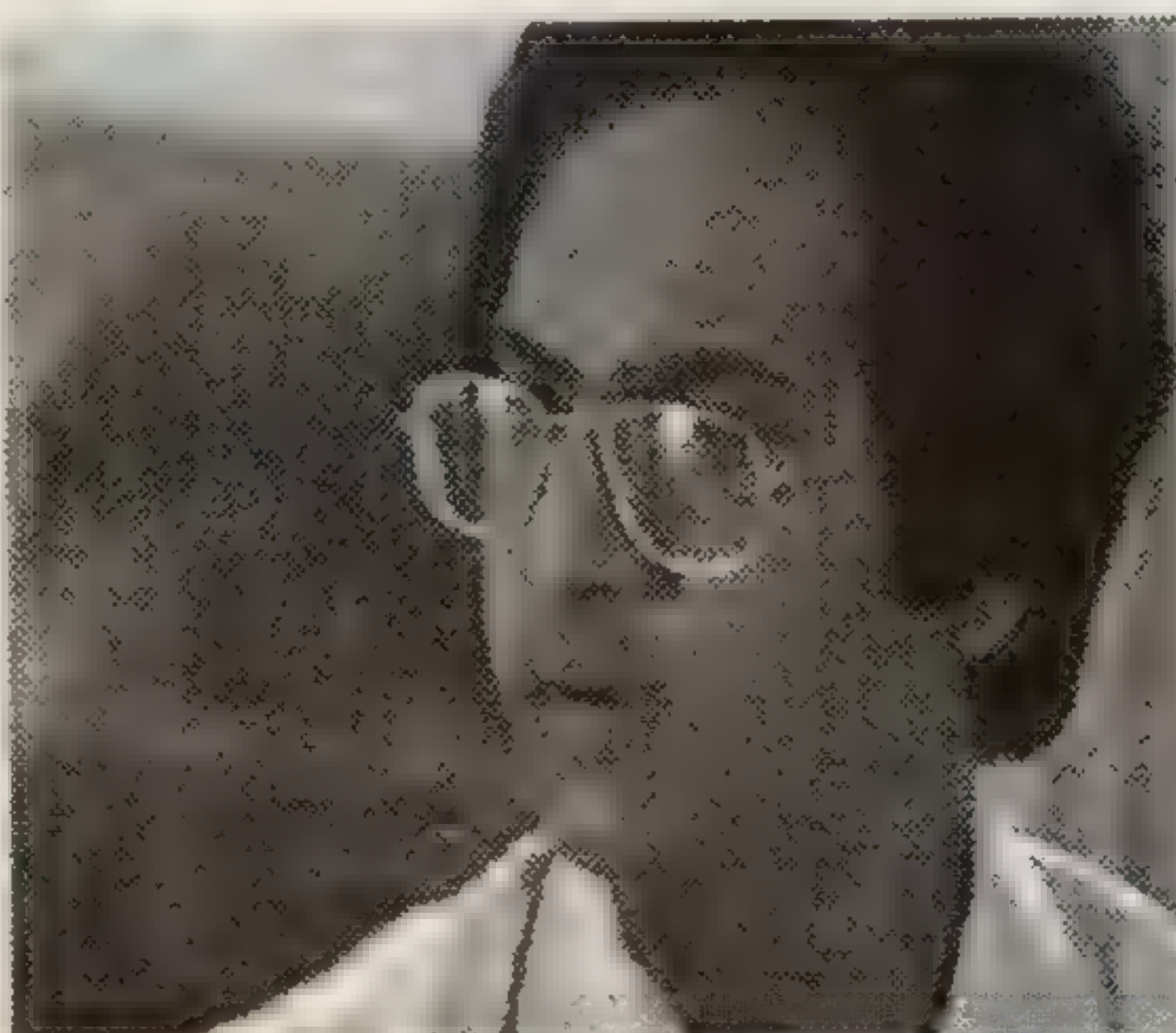
“కమాన్..బేక్ ఎ లెటర్...”

ఇవాళ తెలుగు తన్ను కొస్తుంది. నేను తెలుగులో అంటాను. మీరు ఇంగ్లీషులో రాస్తోంది. టు ది ఛైర్మన్...డియర్ సర్....ఈ క్రింది కారణముల వల్ల....”చెబుతుండగా భామ చేతిలోంచి పెన్ను జారి క్రిందపడింది. దాన్ని తీసుకోవడానికి వంగింది భామ. ఆమె పాదాల వంక చూశాడు గిరి. గోరింటాకుతో పండిన దొండకాయల్లా ఉన్నాయి ఆమె కాలివేళ్ళు, గిరి నోట్లో లాలాజలం ఊరింది.

భామ కలం తీసుకుని రాస్తోవడానికి సిద్ధమైంది.

“ఈ క్రింది కారణముల వలన..వన్..టూ..త్రీ..ఫోర్.. వన్.. చక్కటి కళ్ళు..టూ... చెక్కిన ముక్కు...త్రీ.. సింహం నడుములాంటి... భామ నన్నని నడుము చూసి “సన్నని నడుము... ఫోర్..... టోటల్ బ్యూటీఫుల్ కారణంగా

..... ఇప్పటి దాకా టైపిస్ట్ గా బూజు పట్టి ఉన్న అందాల భామ సత్యభామగారిని ఆర్ట్ డిపార్ట్ మెంటుకు బదిలీ చేస్తూ....వెయ్యి రూపాయల ఇంక్రిమెంటు రికమెండ్ చేస్తున్నాను” ముగించాడు గిరి.

గిరి వివరీత ధోరణి భామ కు చెమటలు పట్టించింది. “నాకా?వద్దు సార్... థ్యాంక్యూ. ..నేను టైపిస్టుగానే ఉంటాను” అన్నది సన్నగా వణుకుతున్న కంఠంతో.

“మీరు ఎలా ఉండాలో ఎక్కడ ఉండాలో అది శ్రీ ఆఫీసు వారిష్టం అంటూనే బెల్ కొట్టి ఆఫీసు బాయ్ తో “అ...ఆర్ట్ గారిని పిలువు...కెమెరాతో...”అని, తిరిగి భామతో “ఏం? నాకు అందాన్ని గుర్తించే టేస్ట్ లేదనా? ప్రమోషన్ లిచ్చే పవర్స్ లేవనా?” విషభునవ్వు విసిరాడు గిరి.

“అది కాదుసార్...”గుటకలు మింగసాగింది భామ.

కృష్ణమూర్తి వచ్చాడు. గిరికి విష్ చేశాడు.

“మీరేం ఆర్ట్ డైరెక్టరండీ? అందాన్ని ఓ మూల పడేసి ఎవరెవర్నో మోడల్స్ గా పెడుతున్నారు. వెరీ బ్యాడ్. ఈ అమ్మాయిని సరిగ్గా చూశారా? మోడల్ గా రమ్మంటే రానంటోంది” అన్నాడు గిరి.

“యస్సార్..అఫ్ కోర్స్..బాగానే ఉంటుంది” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

“అలా చప్పగా అంటారేంటండీ? చూడండి. ఆ చక్కని కళ్ళు, ఆ చెక్కిన ముక్కు- ఆ సన్నటి నడుము అది అసలు ఉన్నట్లా లేనట్లా అన్నట్లుంది. అనలు ఆ పాదాలు..జస్టే మినిట్...”అని లేచి ఒక స్టూల్ తెచ్చి భామ ముందుపెట్టి “మేడమ్ ...ఆ కుడికాలు ఈ బల్ల మీద పెట్టండి” అన్నాడు గిరి.

కృష్ణమూర్తి వంక ఏడుపు ముఖంతో చూస్తూ పాదాన్ని స్టూల్ మీద పెట్టింది భామ.

పాదం మీద అందంగా ఉన్న పుట్టుమచ్చను చూపించి కృష్ణమూర్తి వైపు చూసి “చూడండి ఆ పుట్టుమచ్చ (భామ కాలు క్రిందపెట్టబోతుంటే) జస్ట్ ఏ సెకండ్... ప్లీజ్... చూడండి తమల పాకులాంటి ఆ పాదం, సంగీతం లాంటి ఆ ఆర్ట్‌డైజిన్, దీపం లాంటి ఆ పుట్టుమచ్చ ..చాలు...చాలు... మనిషి అక్కర్లేదు” గిరి పైత్యం ముదిరి పోతున్నది.

కృష్ణమూర్తి అవేశాన్ని నిగ్రహించుకుంటున్నాడు. బయట వడితే తమ ఉద్యోగాలకు ఎసరొస్తుంది. పైగా అబద్ధాల కోర్లనే చెడ్డపేరు కూడా.

“ఆ పాదాలు, ఆ అంచు, ఆ పుట్టుమచ్చ కంపోజ్ చేసి ఫోటోలు తీయండి మీ చీర లక్ష కాపీలమ్ముతాను” చెప్పాడు గిరి.

కృష్ణమూర్తి తటపటాయిస్తున్నాడు. కళ్ళముందే సోదర సమానుడు దుశ్శాసనుడు తన భార్య వలువలు వలిచేస్తుంటే అసహాయంగా వీక్షిస్తున్న ధర్మరాజునిలా, తన సమక్షంలోనే కీచకుడు సైరంధ్రిగా ఉన్న తన ఇల్లాలిని అవమానిస్తుంటే బయటవడితే గుట్టురట్టయి మళ్ళీ అడవుల పాలొతామన్న భయంతో బేలగా తలదించుకున్న యుధిష్ఠిరినిలా మౌనంగా, నిస్సహాయంగా చూస్తున్నాడు.

తన ఆదేశం తక్షణం అమలు కాకపోవడంతో గిరికి కోపం వచ్చింది. “అర్జునగారూ..మీకు టేస్టు లేదు కదూ...కళాదృష్టి ఉండాలండీ. మీకు కనపడిందా మరి? నాక్కనపడింది. అదీ తేడా! ఇప్పుడు చెప్పండి. ఈవిడ మీ మోడల్‌గా పనికివస్తుందా?” అన్నాడు.

“యస్సార్ ...ఇలాంటి వారితో కలిసి పనిచెయ్యడం నాకు నంతోషంగా ఉంటుంది” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

భామ భయపడింది. “నాకు చాలా విచారంగా, బాధగా ఉంటుందండీ, థాంక్యూ సర్” అన్నది.

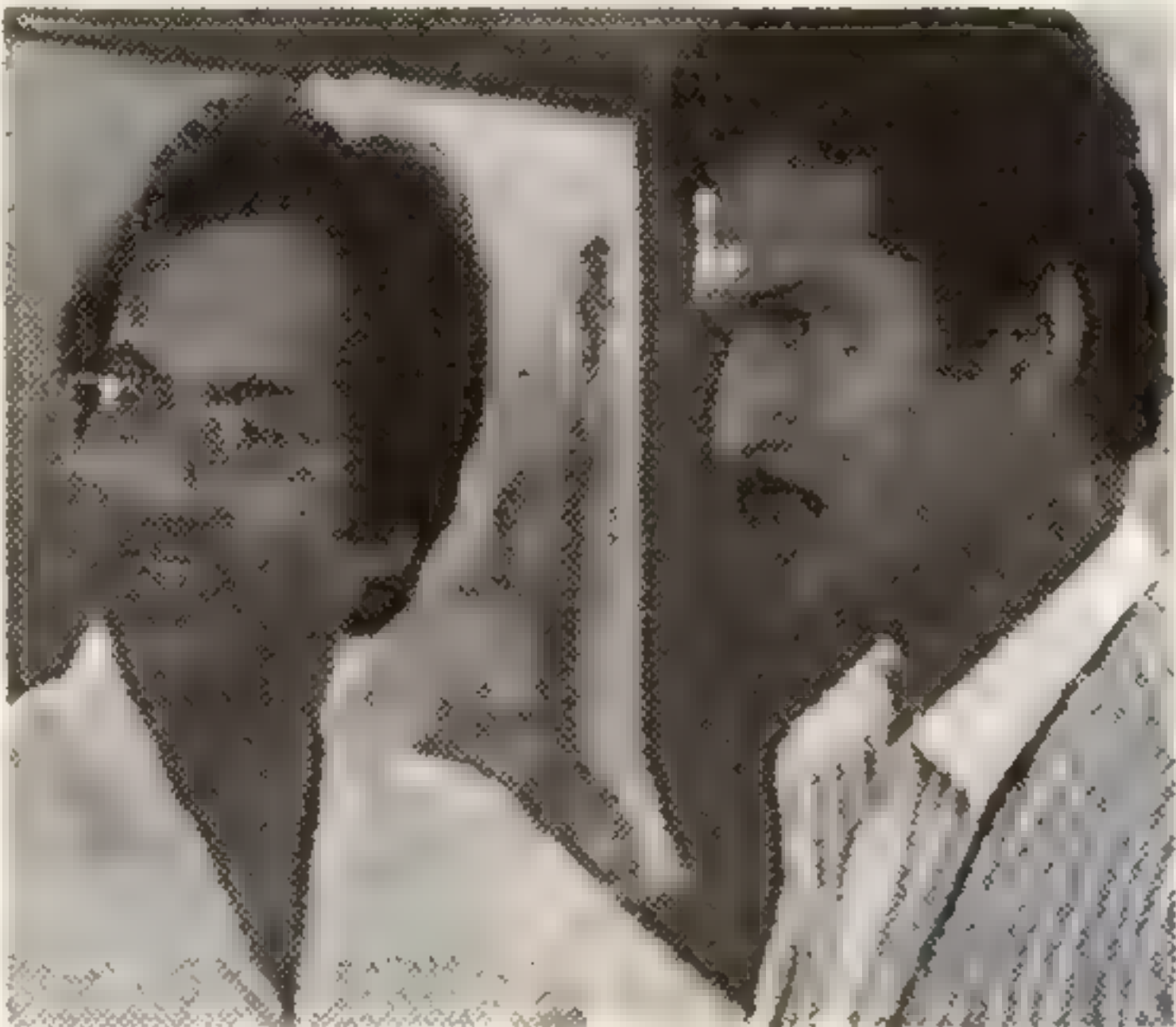
“మీరా ముగ్గు డిజైన్ శారీతో ఆ పాదం స్నాప్ తీయండి. నేను బాస్‌తో చెప్పి ఓకే చేయిస్తాను. నాది ఫూచీ. డోన్స్‌వరీ” ఇక వెళ్ళవచ్చనట్లుగా చూశాడు గిరి.

* * *

ఇంట్లో - రాత్రి - పడకగదిలో

భామ కృష్ణమూర్తి ఛాతీమీద చెయ్యివేసి పసిపాపలా నిద్రపోతున్నది. ఆ రోజు ఆఫీసులో జరిగిన సంఘటనతో అతని మనసు చికాగ్గా ఉంది. గిరి మాటలు చెవిలో మార్మోగుతున్నాయి. “కళాదృష్టి ఉండాలండీ. మీకు కనపడిందా ఆ పుట్టుమచ్చ? నాకు కనపడింది. అదీ తేడా....” తను చూడని అందాలు తన భార్యలో మరో మగాడికి కనిపించాయో! ఆ కళాదృష్టి తన కెందుకు లోపించింది? నిజమే! లేత తమలపాకు వంటి ఆ పాదం మీద ముచ్చటైన పుట్టుమచ్చ. రసహృదయాలను కవ్వించే శృంగారపు ముద్ద! భామ చేతిని నిద్రాభంగం కలగకుండా తొలగించాడు, మెల్లగా లేచాడు. చీరను గిలకల పైకి తొలగించాడు. మసక వెలుతుర్లో నక్షత్రంలా మెరుస్తున్న పుట్టుమచ్చను చూసి పరవశించాడు. పాదాన్ని తాకి ముద్దుగా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. భామ నరాలు మెలిదిరిగాయి. మెదడు లోని కామతంత్రాలు సవ్వడి చేశాయి. అల్చిప్పలాంటి నయనాలు తెరుచుకున్నాయి. పుట్టుమచ్చను ముద్దులతో మురిపిస్తున్న భర్తను చూసి మత్తుగా నవ్వింది. చూడవలసిన అందాలు చాలా ఉన్నాయని ఆహ్వానించింది.

“అమ్మ దొంగ” అన్నది జుత్తులోకి వేళ్ళుదొనిపి. కృష్ణమూర్తి కళ్ళు

అరమోడ్పులయ్యాయి. “మన పెళ్ళిపుస్తకంలో ఈ ఒక్కపేజీ ఎలా మిస్సుయ్యానో? నేను చూడని, నేను చదవని పేజీ ఇదొక్కటే” అన్నాడు.

“మనం చూడని పేజీలు ఇంకా చాలా ఉన్నాయి. ఏ పేజీలో ఏముందో అదే థ్రిల్” నవ్వింది భామ.

“అమ్ముకుట్టి....” పగలైతే దొరనే కానీ రాతిరి నా రాణివి నీవే సుమా అనుకుంటూ భామ కౌగిట్లో ఒదిగి పోయాడు కృష్ణమూర్తి.

* * *

ఆఫీసులో నిన్ను తాను తీయించిన భామ ఫోటోలు చూస్తున్నాడు గిరి. ఎదురుగా లేడిలా కూర్చుంది భామ.

“టేక్ ఎ లెటర్..టుది మేనేజర్ ..” చెబుతున్నాడు గిరి.

భామ కంగారుగా కేక పెట్టింది “ఏమైంది?” అడిగాడు గిరి. “ఏం లేదు...చెప్పండి” అన్నది భామ సర్దుకుని.

ఫోటోలో భామ పాదం మీద పుట్టుమచ్చను తడుముతున్నాడు గిరి. భామ మళ్ళీ అరిచింది దేనికో.

“మళ్ళీ ఏమైందండీ?” అన్నాడు గిరి కొంచెం కోపంగా.

“మీరు యజమానులు కావచ్చు. మేం పనివాళ్ళం కావచ్చు. కానీ ఆ ఫోటో నాది” అన్నది గద్గద స్వరంతో.

నవ్వాడు గిరి “ఈ కాన్సెప్ట్ నాదండీ! ఈ ఫోటో ఒక బ్యూటీఫుల్ మోడల్‌ది. మా చీరల పబ్లిసిటీ కోసం..” అన్నాడు.

“నో...నేను మీ మోడలింగ్‌కు ఒప్పుకోవడం లేదు” అన్నది భామ కొంచెం స్వరం పెంచి.

వీళ్ళ వాదన వినపడి కృష్ణమూర్తి లోపల కొచ్చాడు. అతనిని చూసి “నువ్వు నో అనడానికి నేను ఒప్పుకోవడంలేదు” అన్నాడు గిరి.

కృష్ణమూర్తి ధైర్యం చేశాడు. “మీకా హక్కులేదు. ఒకవేళ మీరు సెలక్టు చేసినా నేను ఒప్పుకోవడంలేదు. ఆవిడ ఒక ఇంటి ఇల్లాలు. పరస్త్రి అంటారు. ఆవిడను కమాండ్ చేసే హక్కు మీకు లేదు” అన్నాడు.

“పరస్త్రిని సపోర్ట్ చేసే హక్కు నీకూ లేదు” అరిచాడు గిరి.

భర్త వత్తాసు లభించడంతో గిరి చేతిలోంచి ఫోటోలు లాగేసుకుని ముక్కలు ముక్కలుగా చించేసింది భామ. బయటకు వెళ్ళిపోయింది. కృష్ణమూర్తి కూడా బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

కోపంతో పళ్ళుకొరుకుతూ భామ పాదంలోని పుట్టుమచ్చ కనిపిస్తున్న ముక్కను తీసుకుని తదేకంగా చూస్తున్నాడు గిరి.

* * *

శ్రీధరం లోక్యడైన పారిశ్రామికవేత్త. తన వద్ద పనిచేసేవారి నుంచి రూపాయికి రూపాయి పనిచేయించుకోవడమేకాదు, అప్పుడప్పుడూ వారిని విందులకు, విహారాలకు తీసుకెళ్ళి తనవట్ల భక్తిగౌరవాలతో ప్రవర్తింపజేయటం కూడా తెలుసు. కార్మికులతో కర్మశంగా ఉండటమే కాదు, సన్నిహితంగా కూడా ఉండటం, తద్వారా యజమానితో తమకు ప్రత్యక్ష సాన్నిహిత్యం ఉందని భావిస్తూ అంకితభావంతో పనిచేసేలా వారిని తయారు చేయడం ఆయన వ్యాపార విజయ రహస్యం. నేడు అభివృద్ధి చెందిన ఏ సంస్థను చూసినా మనకి విషయం స్పష్టంగా బోధపడుతుంది.

అందులో భాగంగానే వనభోజనాలు ఏర్పాటు చేసి తన సంస్థ ఉద్యోగులందరినీ ఆహ్వానించారు శ్రీధరం దంపతులు. ఆడా,మగా, పిల్లాజెల్లా అంతా చేరారు.

వెంకటేశ్వరస్వామికి పూజ చేసి హారతి పట్టి అందరికీ చూపించింది మంగళ. అందరూ భక్తి భావంతో హారతి కళ్ళకద్దుకున్నారు.

హారతిని స్వామివారి ముందు పెట్టి “చేతికి వ్రేళ్ళు తలా ఒకరకంగా ఉన్నా అన్నీ కలిస్తేనే అన్నం తింటున్నాం. అలాగే మేమందరం ఒకే కుటుంబం. తరతమా లెంచుకునే బుద్ధులు పుట్టకుండా అందరం హాయిగా కలిసి పనిచేసి, కలిసి కట్టుగా ఉండేలా మమ్మల్ని దీవించు స్వామి” అని ప్రార్థించింది.

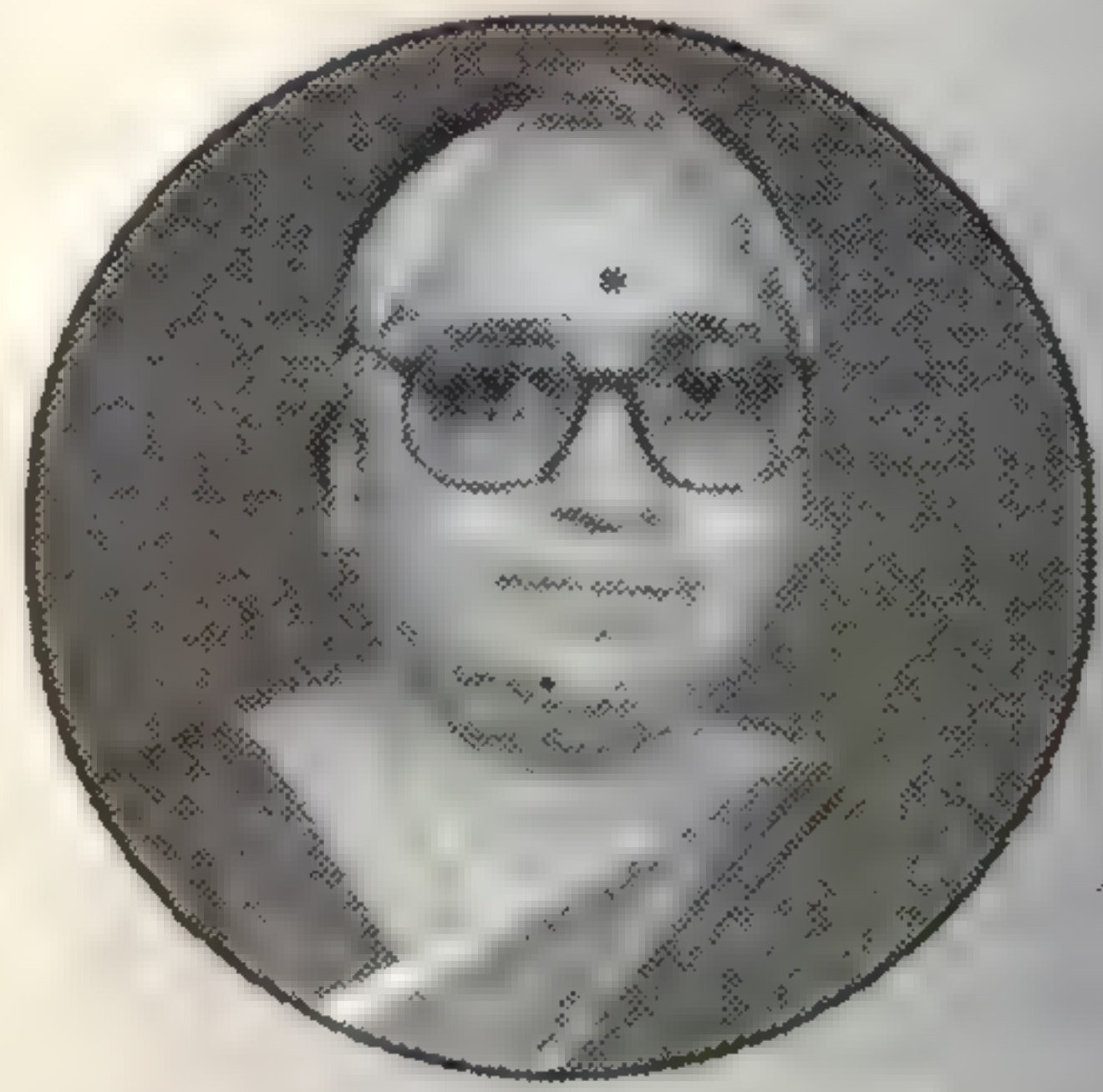
(ఇంకావుంది)

తెలుగు సినిమా నేపథ్య గాయనీమణుల జీవిత చిత్రాలు తెలిసే

కొమ్మా కొమ్మా

కోకిలమ్మా 4

- ఇంద్రగిరి జానకీబాల

ఎవరినే..?

నేనెవరినే..అంటూ

'బాలరాజు' సినిమాలో

తనని తనే ప్రశ్నించుకున్న

ముగ్ధమోహన రూపం,

అద్భుతంగా పాడిన పాట అందర్నీ

మంత్రముగ్ధుల్ని చేశాయి.

ముఖ్యంగా 'బాలరాజు' సినిమాకి

కూర్చిన సంగీతం, అందులో అందాలను

అలవోకగా పలికించిన ఎస్. వరలక్ష్మి కంఠం

అందరికీ గుర్తుండి పోయాయి.

కీ.శే. గూడవల్లి రామబ్రహ్మం 1937లో

'బాలయోగిని' అనే చిత్రాన్ని

నిర్మించాలనే వుద్దేశంతో చిన్నపిల్ల

కోసం చూస్తున్న సమయంలో

ఎస్.వరలక్ష్మి ఆయన దృష్టి

నాకర్పించింది. ఎనిమిదేళ్ళ

పిల్లగా ఎస్.వరలక్ష్మి

బాలనటిగా సినీరంగ

ప్రవేశం చేసింది.

1928లో

జగ్గంపేటలో

వుట్టిన వరలక్ష్మి తాగుబోతు తండ్రి వల్ల

కష్టాలుపడే తల్లి. ఒక అక్క, ముగ్గురు తమ్ముళ్ళు,

ఒక చెల్లెలులను వదిలి పెద్దమ్మ (తల్లి అక్క)

పెదనాన్నలతో కర్నూలులో పెరగసాగింది.

పెదనాన్న రంగయ్య నాయుడు సంగీత

వాయిద్యాలు, గ్రామఫోన్లు అమ్మే వ్యాపారం

చేస్తూండేవారు-వరలక్ష్మి చక్కగా పాడేది.

చిన్నారి వరలక్ష్మి తెల్లారగట్ట మూడున్నర

గంటలకు నిద్రలేచి సంగీత సాధన చేస్తూండేది.

రంగయ్య నాయుడు ఎంతో శ్రద్ధతో ఆ పిల్లకి

సంగీతం నేర్పిస్తూండేవాడు. శ్రద్ధగా వర్గాలు,

కృతులూ నేర్చుకుంటూనే ఆ రోజుల్లో

చలామణిలో వుండి వినిపించే గ్రామఫోన్

రికార్డుల పాటలూ నేర్చుకుని పాడేస్తూ వుండేది

వరలక్ష్మి.

ఒకసారి గూడవల్లి రామబ్రహ్మం ఏదో పని

మీద కర్నూలు వెళ్ళారు. అక్కడ రంగయ్య

నాయుడు పాపుకి వెళ్ళారు. అప్పుడు రంగయ్య

నాయుడు వచ్చిందేవరో తెలుసుకుని ఎంతో

సంతోషించి నెమ్మదిగా ఆయనతో మాట కలిపి

“మా అమ్మాయి బాగా పాడుతుంది వింటారా”

అని అడిగాడు.

రామబ్రహ్మం “తప్పకుండా వింటాను.

అంతకంటే కావలసిందేముంది?” అన్నారు.

వెంటనే నాయుడు వరలక్ష్మిని పిలిచారు.

పాట పాడాలని తెలియగానే కాళ్ళ పట్టీలు

మోగించుకుంటూ చేతులకున్న గాజులు

గలగల

ఆ పిల్ల

పాడటం ఆనక్తిగా

వినడం మొదలు పెట్టారు.

ఏకబిగిన కృతి తర్వాత కృతి పాడేస్తున్న

వరలక్ష్మిని చూసి ఆయన ముచ్చటపడ్డారు.

అన్నింటా కొత్తదనం కావాలని కోరుకునే

రామబ్రహ్మం వరలక్ష్మి గొంతులోని కొత్తదనాన్ని

గుర్తించారు.

“నేను వెళ్ళి వుత్తరం రాస్తాను. అమ్మాయిని

తీసుకుని మద్రాసు రండి” అని వెళ్ళిపోయారు.

ఆరోజు నుండి బుల్లి వరలక్ష్మి, రామబ్రహ్మం

ఎప్పుడు వుత్తరం రాస్తారా అంటూ ఎదురుచూసే

వుత్సాహంలో కొన్నాళ్ళు స్కూలు కూడా

మానేసింది. పెదనాన్నని అడగటానికి

భయపడేది. రోజులు గడిచిపోయాయి.

వరలక్ష్మి నిరుత్సాహపడింది. రంగయ్య

నాయుడూ నిరుత్సాహపడినా

పెద్దవాడు కనుక బయట

వడలేదు ‘వద్ద ను

కున్నారేమో’ నని

సరిపెట్టు కున్నారు.

నెల్లాళ్ళు గడిచాక

వరలక్ష్మి స్కూలులో

వుండగా పెదనాన్న

వచ్చేనరికి హడలి

పోయింది.

తనేదో తప్పుచేసింది,

అందుకే పెద్దనాన్నను పిలిపించారని వాణికి

పోయింది. కానీ ఆయన హెడ్ మిస్ట్రస్ తో, క్లాసు

టీచరుతో చెప్పి ఇంటికి తీసుకొస్తూ ‘నిన్ను

తీసుకురమ్మని ఆయన తంఱి యిచ్చారు’ అన్న

మాటలు విని ఇంటివైపు ఒకటే పరుగు.

అప్పుడు ‘బాలయోగిని’ లో మొదటిగా

నటించింది వరలక్ష్మి. రెండవ చిత్రం ఒక తమిళ

చిత్రం. దానిపేరు ‘సేవాసదన్’ - ‘ప్రేమసాగర్’ అనే

హిందీ చిత్రం మూడోది. అప్పట్నుంచి ‘రైతు బిడ్డ’,

‘ఇల్లాలు’, ‘వరుశురామన్’ (తమిళం),

‘అవవాదు’ లాంటి చిత్రాలలో నటించినా

వాటిలో తన పాటలకి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం లేదు.

అయితే ‘కోయిలొకసారొచ్చి కూసిపోయింది’

జుగ్గురాల వరాల ఎస్.వరలక్ష్మి

లాడిస్తూ వచ్చి పువ్వుల పరికిణీ బంతిపువ్వులా

గుండ్రంగా పరచుకుని కూర్చుని పాడటం

మొదలుపెట్టింది. నిజానికి ఒకటికి రెండుసార్లు

అడగాలనీ, చిన్నపిల్ల కదా భయం తగ్గాక పాడితే

విందామనీ అనుకున్న రామబ్రహ్మంగారికి

ఆశ్చర్యమే ఎదురైంది. ఆ చిన్నారి ఆయనకు ఆ

అవకాశమే యివ్వలేదు. ఇరుగు పొరుగు వారొచ్చి

అంటూ ఆమె 'ఇల్లాలు' (1940) సినిమాలో పాడిన పాటతో ఆమె పాటకు గుర్తింపు వచ్చింది. అందరూ మెచ్చుకున్నారు. 1942లో సాలూరి రాజేశ్వరావుతో కలిసి 'బాలనాగమ్మ'లో నటిస్తూ పాడారు.

1947లో 'వల్సాటియద్దం' లో 'చందమామా - ఓ చందమామా', 'ఈ కుహరాతిరి' అనే పాటలు పాడి మరొక్కసారి తన బాణీని, ప్రతిభని చాటి చెప్పుకుంది వరలక్ష్మి.

ఏమైనా 1948లో బాలరాజు సినిమా తోనూ, అందులోని పాటలతోనూ ఎస్.వరలక్ష్మి ఆంధ్రదేశమంతటా అఖండ ఖ్యాతి నార్జించారని చెప్పక తప్పదు.

'బాలరాజు' సినిమా కథ ఒక చిత్రమైన జానపద కథ. ఒక యక్షిణి భూలోకంలోకి వచ్చి, తన ప్రియునితో విలాసంగా గడుపుతూ ఇంద్రుని ఆజ్ఞను తిరస్కరిస్తుంది. ఇంద్రసభలో నాట్యం చేయడం తనకిష్టంలేదని, తనకి తన అందం, స్వేచ్ఛా కావాలని తెగేసి చెప్తుంది. ఆ యక్షిణి పాత్రలో అంజలీదేవి అద్భుతంగా నటించి, స్త్రీ అంటే ఆటబొమ్మ కాదని ధైర్యంగా పలికి చివరగా "అంతగా ఇంద్రుడికి నాట్యం కావాలంటే ఆయన సతీమణి శచీదేవిని చేయమనండి" అని పౌరుషంగా మాట్లాడి ఇంద్రుడి శాపానికి గురవుతుంది. ఆ శాపమేమంటే "నువ్వు భూలోకంలో మానవకాంతగా పుట్టి, నీ ప్రియుడు నిన్ను ఉపేక్షిస్తే అతని కోసం విరహంతో అలమటిస్తావు" అని.

ఆ యక్షిణి సామాన్య బాలికగా పుట్టి పెరుగుతుంది. సర్వసాధారణ సినిమా పద్ధతిలో ఆ పెరిగిన పిల్ల 'అంజలీదేవి'గా వుండాలి. కానీ ఇందులో ఆ పిల్ల ఎస్.వరలక్ష్మి - ఇలా జరగడానికి మరేదైనా కారణం వుండి వుండవచ్చునేమో గానీ, ఈ 'బాలరాజు' సినిమా ద్వారా ఎస్.వరలక్ష్మి తన అద్భుత సంగీత ప్రతిభను, ఆమె గళ సౌందర్యాన్ని దేశానికి చాటిచెప్పారు. ఆమె అందులో పాడిన పాటలు అందర్నీ ముగ్ధుల్ని చేశాయి. యక్షిణి రూపంలో 'అంజలీదేవి'కి ఈ తీయని వెన్నెల రేయి అనే పాట వక్కలంక సరళ పాడారు. ఈ సినిమాకి గాలి పెంచల నరసింహారావు, ఘంటసాల వెంకటేశ్వరరావు సంగీతం కూర్చినట్లుగా వున్నా కొన్ని పాటల్లో సి.ఆర్.సుబ్బు రామన్ పోకడలు కనిపిస్తాయి. అయితే అప్పట్లో ఘంటసాల, సి.ఆర్. సుబ్బురామన్ దగ్గర పని చేస్తూ వుండేవారు. అందువల్ల ఆ ప్రభావం వుండే వుండవచ్చు. ఆ పాటలకు వాద్యగోష్ఠి కూడా సుబ్బురామన్ అర్కెస్ట్రాదే.

'ఓ బాలరాజు- జాలి లేదా బాలరాజు..'

'వతిరూపము నీయరయా' పాటలు మరెవ్వరూ పాడలేనంత గొప్పగా వరలక్ష్మి పాడారు. ముఖ్యంగా 'ఎవరినే...నేనెవరినే..' పాటను దర్శకులు ఎంత ప్రతిభావంతంగా కట్టేరో, అంత గొప్పగా అర్థం చేసుకుని వారు ప్రయోగించిన 'గ్రహభేదం' తో అద్భుతంగా పాడి

శభాష్ అనిపించుకున్నారు. అర్థం చేసుకున్నా, గొంతులో అంత బాగా పలికించటం అందరికీ కష్టమేగానీ, వరలక్ష్మికి చాలా సులువు.

ఈ సినిమాలో ఒక పాట అక్కినేని నాగేశ్వరరావుతో కలిసి పాడారు (వల్సాటి యుద్ధంలో రెండు; ఓహో చారుశీలా, నాగమ్మ తలగొట్టి). అప్పట్లో నటులే వీలయినంత వరకు పాడుకుంటూ వుండేవారు. ఈ 'బాలరాజు' పాటల గురించి అడిగినప్పుడు అక్కినేని చక్కగా వివరించారు.

"వరలక్ష్మి గారూ నేనూ కలిసి బాలరాజు సినిమా కోసం పాటలు పాడి రికార్డు చేశాం. ఆమెకి బాగా సంగీతం అదీ తెలుసు. వాయిస్ కూడా గంభీరంగా, అందంగా వుంది. ఆ గొంతు ముందు నాది అంత బాగున్నట్లుగా అనిపించ లేదు. నాకెలాగో వుంది. కానీ ఏం చెప్పేందుకూ భయం. పైగా ఏం తెలీదు. నేనిలా మధనపడు తుండగా ఆ సినిమా దర్శక నిర్మాత ఘంటసాల బలరామయ్యగారు కూడా కుర్రాడి వాయిస్ ఆమె గొంతు ముందు పీలగా వుంది అనుకున్నారట. కానీ ఎలా చెప్పడం కుర్రాడు నిరుత్సాహపడతాడు అని ఊగిసలాడుతున్న సమయంలో నేనే వెళ్ళి ధైర్యంచేసి "నాకెందుకో నా పాట నచ్చకుండా

వుంది. వరలక్ష్మి గొంతు ముందు నాది తేలిపోయినట్లుంది" అన్నాను. ఆయన వెంటనే 'నీకెలా చెప్పాలా అని బాధపడుతున్నా. నువ్వే అన్నావు కదా. అది నిజమే, నీకు ఘంటసాల వెంకటేశ్వరావు చేత ఫ్లేబాక్ పాడిస్తాం' అన్నారు. అయితే అప్పటికే నేనూ వరలక్ష్మి పాడిన పాట టేపు, డిస్కు తయారీ కోసం బొంబాయి వెళ్ళిపోయింది. అర్నెల్లు ముందు పంపితేగానీ సమయానికి డిస్కో తయారవదు కదా! ఆ తర్వాత 'చెలియా కనరావా' పాట ఘంటసాలతో రికార్డుచేసి, నాకు ఫ్లేబ్యాక్ పెట్టారు. అందుకే డిస్కోలో నేనూ, సినిమాలో ఘంటసాల పాడింది వుంటుంది" అంటూ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు గారు పాత జ్ఞాపకాలు నెమరేసుకుంటూ ఆనందంగా చెప్పారు.

"అంతేకాకుండా 'వతిరూపము నీయరయా' నాకెంతో ఇష్టం. ఆ పాట ఎంతో కష్టం పాడటం, కానీ ఆమె చాలా సులువుగా, గొప్పగా పాడేశారు" అన్నారు. ఆ పాటలో 'భవ భయ

భంగా- రామలింగా' అనే చోట మరీ యిష్టం"- అన్నారాయన గుర్తుతెచ్చుకుంటూ.

1950లో ఎ.వి.ఎం. వారి 'జీవితం'లో ముఖ్యపాత్ర నిర్వహించారు ఎస్.వరలక్ష్మి. అందులో అందాల తార వైజయంతిమాలను వరిచయం చేస్తూ, బరువుగల పాత్రను ఎస్.వరలక్ష్మి కిచ్చారు. ఈమె మగవారి మాయ మాటలకు మోసపోయిన, ఒక పల్లెటూరు అమాయకురాలిగా చక్కగా నటించారు.

"మేలుకోవె తెల్లవారె తెల్లగా" అనే పాట బాగా ప్రచారం పొందింది. ఒక విషాద గీతం కూడా వుందిందులో.

ఆమె నటించిన 'శ్రీకృష్ణతులాభారం' ఆంధ్రదేశమంతటా గొప్ప విజయాన్ని సాధించింది. ముఖ్యంగా సత్యభామగా ఆమె పాడిన పాటలు, అందులో 'మీరజాల గలడా - నా యానతి' అని వరలక్ష్మి పాడిన తీరు స్థానం వారినే సవాలు చేసేటట్లుగా వుంటుంది. ఈ 'మీరజాలగలడా' అనే పాట నిజానికి గాయకులకు ఒక ఛాలెంజ్ - ఒక గీటురాయి అని చెప్పవచ్చు. నాటకంలో అత్యంత పాపులర్ అయిన ఈ పాటను స్థానం నరసింహారావు, కపిలవాయి రామనాథశాస్త్రి గ్రామఫోను రికార్డులుగా యిచ్చారు.

స్టేజి మీద కమలా చంద్రబాబు -జమున పాడారు. ఫ్లేబ్యాక్ లో పి.సుశీల, ఎస్.జానకి పాడారు. - అయితే తనే నటిస్తూ పాడుకున్న ఎస్.వరలక్ష్మి పాటలో మాధుర్యం, ధీరత్వం అపారమైన సంగీత ప్రతిభ వున్నాయి. 'వైదర్పికి....' అన్నచోట వలికించే వెక్కిరింపు, నిస్సౌటం, అహంకారం ఒక స్థాయిలో వలు కుతాయి. ఈ 'కృష్ణతులాభారం' (1955) లోని పాటలు ఏవీ ఇప్పుడు దొరకడంలేదు. (రంగారావు-మోహిని||, ఆంధ్రప్రభ ప్రచురణ, 1997) అందుకే దొరికిన 'మీరజాలగలడా?' పాటలో పి.సుశీల ప్రథమ స్థానంలో వుంటారు.

అసలు ఎస్. వరలక్ష్మి ఏ సినిమాలో వున్నా అందులో పుష్కలంగా మంచి పాటలుంటాయని సంగీతాభిమానులనుకుంటారు.

లీలాకృష్ణా నీ లీలను నే

లీలగనైనను తెలియనుగా

అంటూ మహామంత్రి తిమ్మరసు (1962) లో ఒక విలక్షణమైన పద్ధతిలో పాడారు. ఇందులోనే సుశీలతో కలిసి 'తిరుమల తిరుపతి వెంకటేశ్వరా - కోరిన వరముల నొసగుమయా' పాట ఎప్పుడు విన్నప్పటికీ నిత్యనూతనంగా వుండటమే కాకుండా ఆ యిద్దరి కాంబినేషన్ ఎన్నిసార్లు విన్నా ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. ఒకరిని మించి ఒకరు పోటీపడి, విజృంభించి మరీ పాడారనిపిస్తుంది.

మంగళంపల్లి బాలమురళీకృష్ణ సంగీత సారథ్యంలో సతీసావిత్రి (1957) 'నమ్మితి నే జననీ....' గొప్పగా పాడిన పాట. అలాగే 'వీరభాస్కరుడు', 'వీరపాండ్య కట్టబ్రహ్మన్న' 'బ్రహ్మవాహన' సినిమాలలో పి.బి.శ్రీనివాస్,

బి.గోపాలంలతో చక్కని యుగళగీతాలు పాడారు. బ్రహ్మవాహన లాంటి సినిమాలు ఎక్కువ సక్సెస్ కాకపోయినా 'నాసాటివారు ఏచోట లేరు' అంటూ ధీమాగా పాడిన తీరు ముచ్చటగా వుంటుంది.

'శ్రీ వేంకటేశ్వర మహాత్యం (1960)లో ఆమె 'శ్రీదేవిని నీదు దేవేరిని...' గమకాలతో పాడటమే కాకుండా అదే సినిమా 'భగవాన్ బాలాజీ'గా డబ్బింగ్ చేసినప్పుడు 'శ్రీదేవి హమ్ తేరి అర్థాంగిణీ' అంటూ నిరాఘాటంగా, భాష యందే మాత్రమూ భయం లేకుండా పాడారు. ఇందులో 'వరాల బేరమయా' మంచి ఉపారుగా వరలక్ష్మి పాడినపాట.

ఎస్.వరలక్ష్మి పాడుతూ నటించిన చిత్రాలలో దాదాపు చివరి చిత్రం విజయావారి 'సత్యహరిశ్చంద్ర'. ఇందులో ఎన్నో పద్యాలు, ఒక దండకం, పాటలూ పాడే అవకాశం లభించింది. పెండ్త్యాల సంగీత సారథ్యం వహించిన ఈ 'సత్యహరిశ్చంద్ర' పెద్దగా హిట్ కాలేదు. డబ్బులు రాలేదు. దానికి కారణం "ఈ సినిమా నాటకంలా కాకుండా సినిమాలా వుండటమే దీని నేరం" అంటారు వి.వి.కె. రంగారావు గారు. 1965లో విడుదలైన ఈ చిత్రంలో హరిశ్చంద్రుడిగా

ఎన్.టి.రామారావు, చంద్రమతిగా ఎస్.వరలక్ష్మి నటించారు. ఇందులో వరలక్ష్మి ఘంటసాలతో కలిసి పాడిన

'నమో భూతనాథ'

నమో భక్త పాలా - నమో దివ్యతేజ'

అనే పాట బాగా ప్రజాదరణ పొందింది. శివుని గురించి చక్కని స్తుతిలా శ్రోతలు ఆదరించారు.

ఆ తర్వాత నెమ్మదిగా ఎస్.వరలక్ష్మి నాయిక పాత్రల నుండి వదినెగా, తల్లిగా, అత్తగా రూపాంతరం చెందారు. అలాంటి పాత్రలకు సాధారణంగా పాటలుండక పోవడం వల్ల పాటలూ ఆగిపోయాయి.

'దానవీరశూర కర్ణ'లో కుంతిగా, బంగారు పంజరం'లో రామన్నపంతులుగారి సరసన అతి నిక్కచ్చిగల జమిందారిణిగా, 'లవకుశ'లో భూదేవిగా బాగా రాణించారు.

ఎస్.వరలక్ష్మి పాటతో కలిసినప్పుడే ఆమె మంచి గాయక నటీమణిగా చెప్పకోవాలి. పాటను పక్కకు పెడితే ఆమె ఎందరో మంచి నటీమణులలో ఒకరు. ఆమెకున్న గొప్పవరం ఆమె కంఠం, ఆమె సంగీత జ్ఞానం. అందరిలోనూ వేరుగా కనిపించేది ఆమె కంఠస్వరంలో వుండే ప్రత్యేకతయే.

ఎస్.వరలక్ష్మి అంటే ఆమె పాటే!

ఎస్.వరలక్ష్మి మొదట్లో కొన్ని ప్రయివేట్ రికార్డులు యిచ్చారు. ఏబైలకు ముందు ఎస్.రాజేశ్వరరావుతో కలిసి కొన్ని పాటలు పాడారు.

బసవరాజ అప్పారావు రచించిన 'అనందమే లేదా - లోకమున' అనే యుగళగీతం బాగా పాపులర్.

'కనవోయి వసంతము రేయి'

మన వలపు సీమలో హాయి

నవవసంత వలపుల బాలనోయి' ఆ రోజుల్లో బాగా పాపులర్ అయి, అందరి మన్ననలు పొందాయి. వీటి వరసలు ఘంటసాలవి.

ఆ తరం నటీమణుల్లో అంత బాగా పాడగలిగి, చక్కని రూపముండి, నటించగలిగిన కొద్దిమందిలో ఎస్.వరలక్ష్మి ఒకరు. భానుమతి లాంటి సమాన ప్రతిభగల గాయనితో పోటీపడి తనదైన శైలిలో తను నిలబడిన ఎస్.వరలక్ష్మి తెలుగువారికి సంగీత స్వరాల వరాలిచ్చిన వరలక్ష్మి తెలుగువారికి సంగీత స్వరాల వరాలిచ్చిన వరలక్ష్మి, సుస్వర లక్ష్మి.

చిత్రం : బాలరాజు

సంగీతం: గాలి పెంచలనరసింహారావు

రచన: సముద్రాల సీనియర్ గానం: ఎస్.వరలక్ష్మి

ఓ బాలరాజా
ఓ బాలరాజా
జాలి లేదా బాలరాజా... ఆ... ఆ... ఆ...
బాలరాజా... బాలరాజా... ||ఓ||
చలమేల... మానరా
పరుగేలరా
నిన్ను మాని నిలువ జాల
నా.. రాజ రాజ ఓ బాలరాజా
ఈడుజోడు దాన ||ఈడు||
నీదానవోయి జాగా ||ఈడు||
కదలకు రాజా ||కద||
నను వదలకు రాజా
మాయని మమతలు
మదిలో రేపి ఊపి ||మాయ||
మాయ
మాయమయేనా పగలా వగలా ||ఓ బాలు||

చిత్రం : బాలరాజు

సంగీతం: గాలి పెంచలనరసింహారావు, ఘంటసాల

రచన: సముద్రాల రాఘవాచార్య గానం: ఎస్.వరలక్ష్మి

ఎవరినే...నే నెవరినే వగవగలా నే నెవరే.....
విరిసి విరియని రేకల మురిసి మురిపమునే
తరతరాల వరాలైన
తరుణారుణ శోభనే ||ఎవరినే||
జగజ్గాల చిగురులకూ ఎగిరిపోవ గోరుదునే
యెవరే నన్నెగుర నీరు ఎందులకీ బంధమూ
ఎవరెరుగని గాధనే ఏమో
తెలియని బాధనే - ||ఎవరినే||

చిత్రం : మహామంత్రి తెమ్మరుసు

సంగీతం: పెండ్త్యాల

రచన: పింగళి గానం: ఎస్.వరలక్ష్మి

లీలా కృష్ణా నీ లీలు నే
లీలగనైనా తెలియనుగా
తెలిసీ తెలియని బేలల కడ - నీ
జాలములేవీ చెల్లవుగా ||లీలా కృష్ణా||
వేణు గానము న చేరగ పిలిచి
మౌనము పూనగ పలనో
అలక యేమొనని దరిరాకుండిన
జాలిగ చూచే వేలనో ||లీలా కృష్ణా||
నీ చిరునవ్వుల వెన్నెలలో
మై మరువగ చేయగ నేలనో
మైమరచిన చెలి మాట లేదని
ఒరగ చూచే వేలనో.. ||లీలా కృష్ణా||

చిత్రం : శ్రీకృష్ణతులాభారం

సంగీతం: వైతా గోపాలం

రచన : స్వామి నరసింహారావు గానం : ఎస్.వరలక్ష్మి

మీరజాలగలదా - నాయానతి
వ్రత విధాన మహిమన్ - సత్యాపతి
నటన సూత్రధారి - మురారి -
ఎటుల దాటగలదో - నాయానతి -
వ్రత విధాన మహిమన్ - సత్యాపతి ||మీరజాల||
సుధాప్రణయ జలధిన్ - వైదర్భికి
ఈడ తావు గలదే - నాతోనిక
వాదులాడ గలదా - సత్యాపతి ||మీరజాల||
మధుర మధుర మురళీ గాన
రసా స్వాదమున
అధర సుధారస మదినే గ్రోలగ ||మీరజాల||

చిత్రం : జీవితం

సంగీతం: ఆర్. సుధర్శనం

రచన: తోలేటి గానం: ఎస్.వరలక్ష్మి

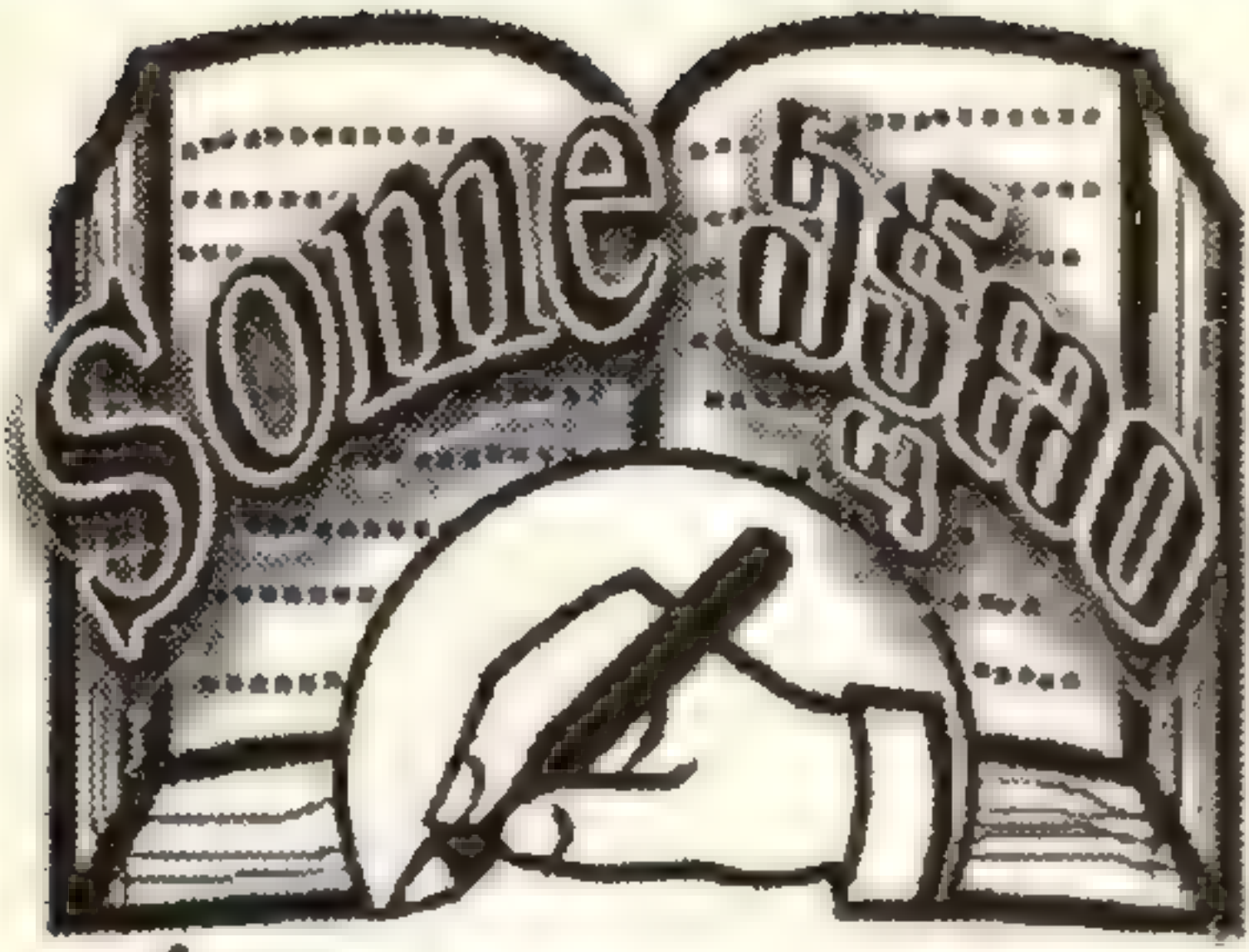
అనందమోగా పల్లెసీమా - మా పల్లెసీమా
దాన ధర్మాల కిల్లు మా పల్లెసీమ - మా పల్లెసీమా
రంగు బంగారు సైరులూ - పొంగారు పంటలూ
నాట్యాల సేయు మా పల్లెసీమలో -
మా మంచి తీరూ - మా వూరు -
తియ్యని నీరూ - కోనేరూ ||అనంద||
దేశదేశాల పోషించు పల్లెసీమా -
ఆశలే లేని సహకారి పల్లెసీమా -
మాతోడ కూడి - మా తోవ చేరి
మన దేశానికి సేవ చేయాలి - ||అనంద||

చిత్రం : శ్రీకృష్ణార్జున యుద్ధం

సంగీతం: పెండ్త్యాల

రచన: పింగళి గానం: ఎస్.వరలక్ష్మి, ఓకోర్స్

వేయి శుభములు కలుగు నీకు
పోయిరావే మరదలా!
ప్రాణపదముగ పెంచుకుంటిమి
నిన్ను మరువగ లేములే ||వేయి||
వాసుదేవుని చెల్లాలా - నీ
ఆశయే ఫలియించెలే
దేవదేవుల గెలువ జాలిన
బావయే పతి ఆయెలే ||వేయి||
భరత వంశము నేలవలసిన
వీరపత్నివి నీవేలే
వీరభీర కుమారమణితో
మరల వత్తువుగానిలే ||వేయి||

రంగారావు స్వయంగా డాన్సర్, డాన్స్ క్రిటిక్. రెండు ఆలయాలలో గత ముప్పై ఏనిమిది ఏళ్లుగా నృత్యం చేస్తున్నారు. తెలుగు సినిమాలలో ఆయన కిష్టమైన నర్తకిమణులెవరని అడిగితే “కమలాలక్ష్మణ్, ఎల్.విజయలక్ష్మి చాలా బాగా చేశారు. ‘విప్రనారాయణ’లో ‘చింతామణి’లో భానుమతి చాలా గొప్పగా చేశారు. అభినయం అవిడ ముఖంలో వలికినట్టుగా, భావాలు ఒలికించినట్టుగా ఏ డాన్సరు ముఖంలో పలకడం నేనెరుగను.” అన్నారు.

సంగీతం, నృత్యంతో బాటు రంగారావు సాహిత్యాన్ని కూడా ఔపోసన పట్టారు. అహల్య రాయి అయిందన్న పుక్కిటిపురాణం గురించి రాస్తూ ‘వాల్మీకి రామాయణమే అసలు సినలు రామాయణమని నా ఉద్దేశం. అందులో గొతముని శాపం అహల్య రాయివి కమ్మని కాదు. వాయుభక్తా, అదృశ్యరూపా, భస్మశయ్యా గా ఉండమని. అంటే దుమ్ములో వడివుండమని. రాముని ఆశ్రమ ప్రవేశంతో విమోచనమన్నాడు. అన్నమయ్య కూడా ‘కామిని పాపము కడిగిన పాద’మని (బ్రహ్మ కడిగిన పాదము’లో) అన్నాడు. ‘అంటూ రాశారు. అందుకే ముందుమాటలో ముళ్ళవూడి రమణగారు రాసినట్టు రంగారావు ‘మ్యూజికాలమిస్ట్ కాదు, మ్యూజికాలజిస్టు, లిటరేచరాలజిస్టు కూడా!’

ఆ కారణం చేతనే కాబోలు, ఈ పుస్తకంలో కనబడే వ్యాసాలు సంగీతానికే పరిమితం కాలేదు. పుస్తకనమీక్షలు, జానపద కళారూపాలు, దర్శనీయ క్షేత్రాలు, ఇతరపత్రికలలో వచ్చిన వ్యాసాలపై వ్యాఖ్యలు - అన్నీ కనబడతాయి. ‘నరాగమాల’ రాసే రోజుల్లో నమకాలీన సినిమాల పాటల గురించి రంగారావు వ్యాఖ్యల గురించి ఎదురుచూసేవారు. ‘ఆలాపన’కు వచ్చేసరికి ఆ సౌలభ్యం పోయింది. ఏ వారం ‘ఆలాపన’లో ఏమొస్తుందో ఎవరికీ తెలియని పరిస్థితి వచ్చింది. ఈ వారం ‘ఆవారా’ గురించి రాస్తే వచ్చేవారం ‘కృష్ణాతీరం’ గురించి కావచ్చు. ఆ పైవారం వరంగల్ కోటలో ఆయనకు ఆలయాలు చూపినతని గురించి కావచ్చు.

అయితే ‘ఆలాపన’ అని పేరు పెట్టినందుకు కాబోలు అన్ని వారాల్లోనూ క్రమం తప్పకుండా ఓ పాట సాహిత్యం ఇచ్చారు. వాటి సూచిక చివర్లో ఇచ్చారు. అవన్నీ పాతవే కావడం చూసి

రంగారావుగారికి కొత్తంటే పడదు కాబోలు అనుకుంటే పొరబాటు. ఆయన తన అభిరుచుల గురించి చెబుతారు కానీ అందరూ అదే వట్టుకు వేళ్లాడాలని అనరు. పాతవాళ్లందరూ ఘనులని పొగడరు. మచ్చుకు కొన్ని -

“సంగీతపరంగా స్వర్ణయుగం అనేది మనిషి వయసును బట్టి మారుతుంది. మీ కొలమానాలు 12-19 సం॥ల మధ్య ఘనీభవిస్తాయి. నాకు 1938 నుండి 1951 వరకూ వచ్చిన సినిమా సంగీతం చాలా ఇష్టం, నేను దానిలో ప్రత్యేక పరిశ్రమ చేసినవాడిని కాబట్టి.”

“దేవదాసులో ‘తానే మారెనా గుణమ్మే మారెనా’ ఎందుకూ పనికిరాని టెక్స్ట్. ముందుగా అరవంలో ‘అన్నే పావమా’ అని తయారుచేసుకుని దానికి తగ్గట్టు రాసేరు. తను మారడం వేరు, గుణం మారడం వేరూనా? సాహిత్యం, ట్యూను పడుగు, పేకలా ఉండాలి. ఏది సరిగా లేకపోయినా చీర బాగా లేదంటాం.”

“పాశ్చాత్య పోకడలు కర్ణాటకసంగీతంలో వినిపించింది ఇళయరాజా కాదు. ఎ.ఆర్.రెహమాన్ కాదు. త్యాగరాజు, దీక్షితార్! బ్యాండ్ మేళం వినే త్యాగరాజు ‘శరశరసమరైక’ కుంతలవరాళిలో చేశారు. అలాగే దీక్షితార్!”

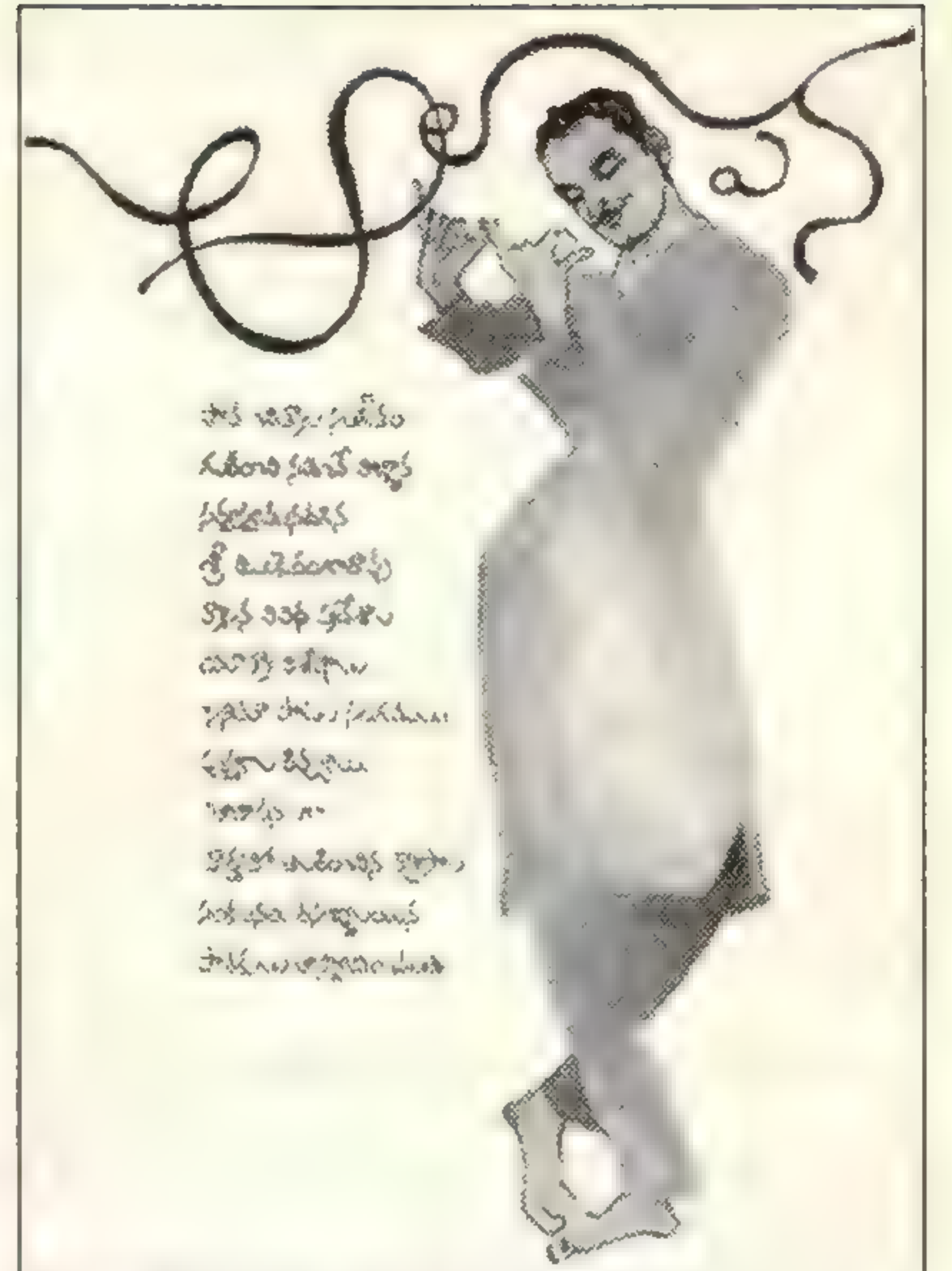
“చెంచులక్ష్మిలో టైటిల్ మ్యూజిక్ గా సి.ఆర్.సుబ్బరామన్ లాటిన్ అమెరికన్ మ్యూజిక్ వినిపించాడు.”

“అదే సంవత్సరంలో ‘మంగమ్మా శపథం’ అనే తమిళసినిమాలో రాజేశ్వరరావు ‘మామా యూ కేరో..’ ఇంగ్లీషు ట్యూన్స్ ను కొంతవరకు ఎడాప్ట్ చేసుకుని వరుసలు చేశారు.”

“నుబ్బరామన్ లో వుండే మంచితనం, రాజేశ్వరరావులో లేనిదీ ఏమిటంటే ఆ యా కంఠాలకి తగిన సంగతులే వేయడం. రాజేశ్వరరావువి సేడిస్టిక్ వేషాలు. సింగర్ కంఠంలో ఏ సంగతి పడదో ఆ సంగతి వేసి వారు పాడలేకపోతుంటే ‘అమ్మాయిగారు అలా పాడటం లేదు సార్’ అనేవాడు. పెండ్యాల ఎవర్ని పెట్టుకుంటే వాళ్ల కంఠాలలో ఏ ఒడుగు అందంగా ఉంటుందో అదే పెట్టేవారు. సి.రామచంద్ర కూడా టు ఏ లార్డ్ ఎక్స్ ప్లెంట్ అంతే!”

అంత గొప్ప రాజేశ్వరరావుపై ఇంత ఘాటు వ్యాఖ్యలా!? రమణగారు ముందుమాటలో అననే అన్నారు - ‘రంగారావు తినడం కోసం కాకుండా వినడం కోసం బ్రతికే ఋషి. గడ్డం పెంచని, గాంభీర్యం నటించని మహర్షి. ఆగ్రహం వస్తే దుర్వాసుడు. అనుగ్రహం వస్తే అశుతోషుడైన భోళాశంకరుడు. పేచీ, పంతం వస్తే శకునీ, చాణక్యుడూ, మేకియవిల్లీ మేనమామ.’

మల్లాదిరామకృష్ణశాస్త్రిగారిపై వీరభక్తి చాటుకున్నా నముద్రాల-మల్లాది పాటల

పాట: చిత్తూరు సంగీతం
గడియారానికి వాళ్ల
సప్తస్వరముల
శ్రీ విశ్వేశ్వరాచార్యు
స్వాధీనం వహించు
యోగ్యులైతే
కృష్ణా దీక్షితులు
సాక్షాత్తు
విశ్వేశ్వర శాస్త్రిగారి
సంగీతం వినబడుతున్న
పాటలను ఆనందించండి

ఆలాపన (వ్యాస సంకలనం)

-వి.వి.కె.రంగారావు

వెల : 250/- రూ॥లు

పబ్లిషర్ : డా॥భాగ్యవి, పామర్రు,

bhargavipmr@yahoo.com.in

ప్రతులకు - విశాలాంధ్ర, నవోదయ

విషయంపై ‘నడిరేయి గడిచేనే చెలియా’ పాటపై రాసిన వ్యాసంలో రంగారావు తన అభిప్రాయం ఖచ్చితంగా రాశారు -

“నముద్రాల జూనియర్ నాతో చెప్పిన ఒక విషయం గుర్తు చేసుకోవాలిక్కడ. “ఆ రోజుల్లో రచన మా నాన్నగారి పేరున ఉన్నా, నా పేరున ఉన్నా, దాంట్లో మల్లాది వారి హస్తం ఉండడానికి అవకాశం ఉంది.” దీని వలన ఆ తండ్రి కొడుకుల పేరున వచ్చిన ప్రతిపాట మల్లాది వారిదే అనుకోవడం అనవసరం. పోకడను బట్టి నిర్ణయించుకోవాలి.”

రంగారావు ఆరాధించే మరో వ్యక్తి సి.రామచంద్ర. ఆయనను కలిసి మీరు పాడిన పాటలు చాలా బాగుంటాయని అంటే రామచంద్ర ‘సంగీతంలో మీ టేస్టు చాలా పూర్. మీరు చెప్పిన పాటల్లో నూటికి తొంభైశాతం వేరెవరో పాడాలని ప్లాను చేసినవి. ఆ మనిషి అప్పటికి రాకపోతే నేను పాడాను. అవి గొప్పగా ఉన్నాయంటున్నావ్ నువ్వు.” అని ఎగతాళి చేశాడు.

దానికి రంగారావు ఇచ్చిన వివరణ చాలా బాగుంది. “ఆయన్ని వండర్ ఫుల్ సింగర్ అన్నాను కానీ గ్రేట్ సింగర్ అనలేదు. నా తరంలో గ్రేట్ సింగర్స్ అంటే రఫీ, ఘంటసాల యిద్దరే. ఎం.ఎస్.రామారావు ఒక పదిపాటలు వండర్ ఫుల్ గా పాడాడు. అతన్ని గ్రేట్ సింగర్ అని ఎవరూ అనరు. నేనూ అనను.”

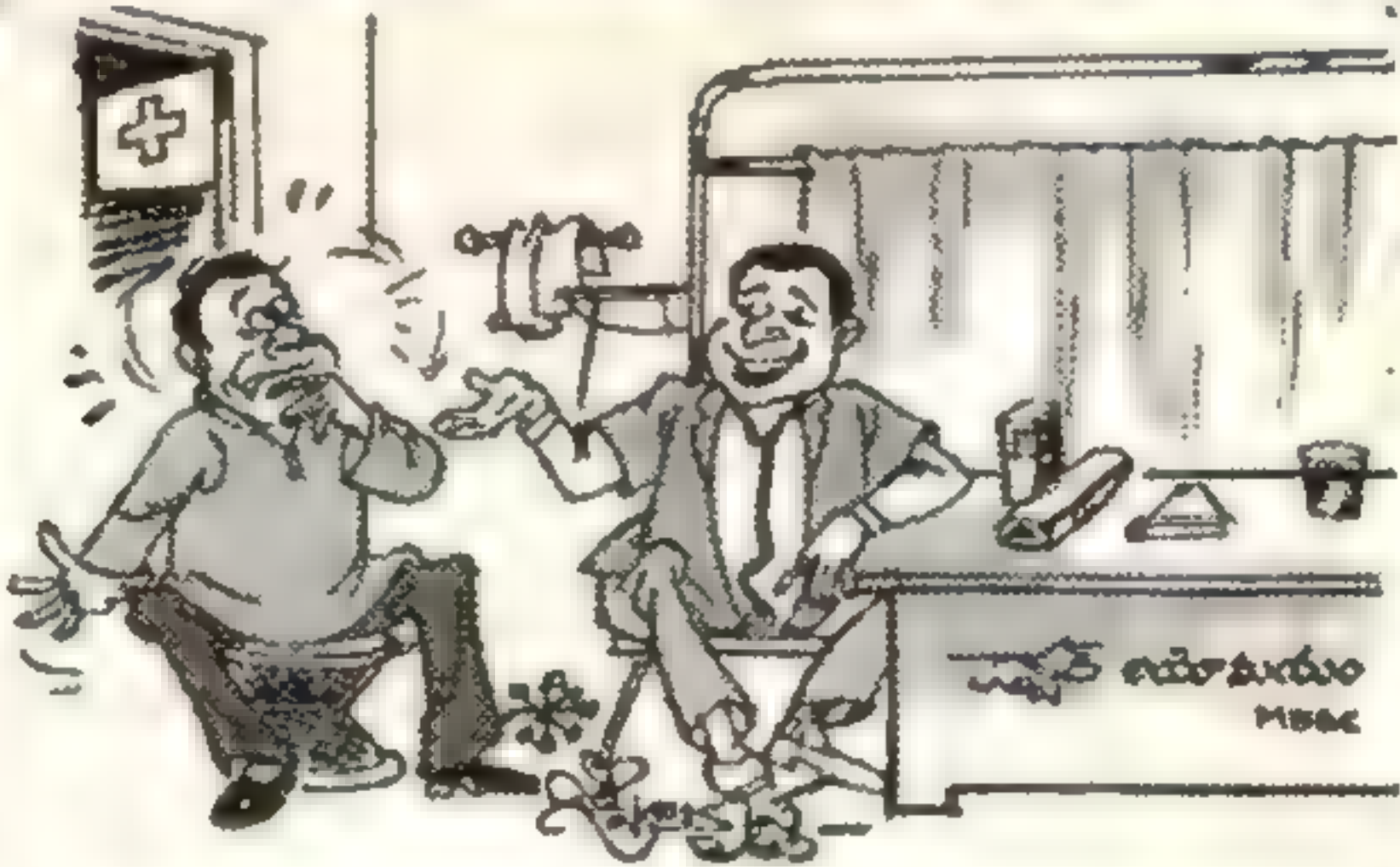
తనకు ఏ మేరకు నచ్చినదీ తనకు తాను బాగా తెలుసుకొని, ఆ మేరకే మెచ్చుకోవడం రంగారావు పద్ధతి అని ఈ వాక్యాలు తెలుపుతాయి.

(నశేషం)

- ఎమ్మీయస్ ప్రసాద్

“ఎలా చెప్పాలో తెలియటం లేదు డాక్టర్”
 “ఏ ప్రాబ్లమ్మైనా ధైర్యంగా చెప్పటం నేర్చుకోవాలి ఏం ఫర్వాలేదు చెప్పండి”.
 “ఐతే, మీ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాను డాక్టర్.”

పేషంట్ : నా మతిమరుపు పోవడానికి మంచి మందు ఇవ్వండి డాక్టర్.
 డాక్టర్ : నేను డాక్టర్ నని జ్ఞాపకం చేసినందుకు థ్యాంక్స్.

జడ్జి : పట్టపగలే దొంగతనం చెయ్యడానికి ఎంత ధైర్యం గీకు!?
 దొంగ : ఏం చెయ్యమంటారు సార్ రాత్రి పూట నిద్రకి ఓర్పుకోలేక పోతున్నాను ఈ మధ్య.

ఈ జోకులను పంపినవారు: ఏ.వి. మూర్తి, విశాఖపట్నం.

“పెళ్ళిరోజున మా నంసారం వూరూ డాంస్ వున్నాయి ఆరుకాయలుగా వర్ణిల్లాలని దీవించింది తమరే కదూ? కోపంగా పంతుల్ని ప్రక్షించాడు సుధాకర్.

“అవును. ఏమైంది?”
 “ఇంకా ఏం కావాలి...!? మా ఆవిడ మూడు కాన్పుల్లో ఆరుగురు పిల్లల్నికంది” అంటూ భోరుమన్నాడతను.

“బజార్లో కొనుక్కొనే వాటిని శుభ్రంగా కడిగి తినడం మంచి అలవాటు” అంటూ చెప్పి “ఇంతకీ నువ్వేం కొనుక్కొన్నావు?” అని బాబుని అడిగింది వాళ్ళమ్మ. దానికి బాబు సమాధానం “ఐస్ క్రీం”

ఈ జోకులను పంపినవారు: బి. చంద్రశేఖరయ్య, రామసముద్రం.

టీచర్: హోమ్ వర్క్ చేయకుండా బద్దకించిన వాళ్ళను చేతులెత్తమంటే అందరూ ఎత్తారు. నీవు చెయి ఎత్తలేదంటే లెఖ్ఖలన్ని చేసుకొచ్చావన్నామాట.
 స్టూడెంట్: చెయ్యి ఎత్తడానికి కూడా బద్దకంగా ఉంది సార్.
 టీచర్: ? ? ?

కస్తూమర్: అరటిపండ్ల ధర ఎంత బాబూ?
 వ్యాపారి : డజను అయిదురూపాయలు బాబయ్యా.
 కస్తూమర్: రెండుడజన్లు తీసుకున్నా అంతేనా?
 వ్యాపారి : అంతే ఎట్లా అవుతుంది బాబయ్యా? రెండు అయిదులు పదిరూపాయలు అవుతుంది.

ఈ జోకులను పంపించిన వారు: మేడామస్తాన్ రెడ్డి, విశాఖపట్నం.

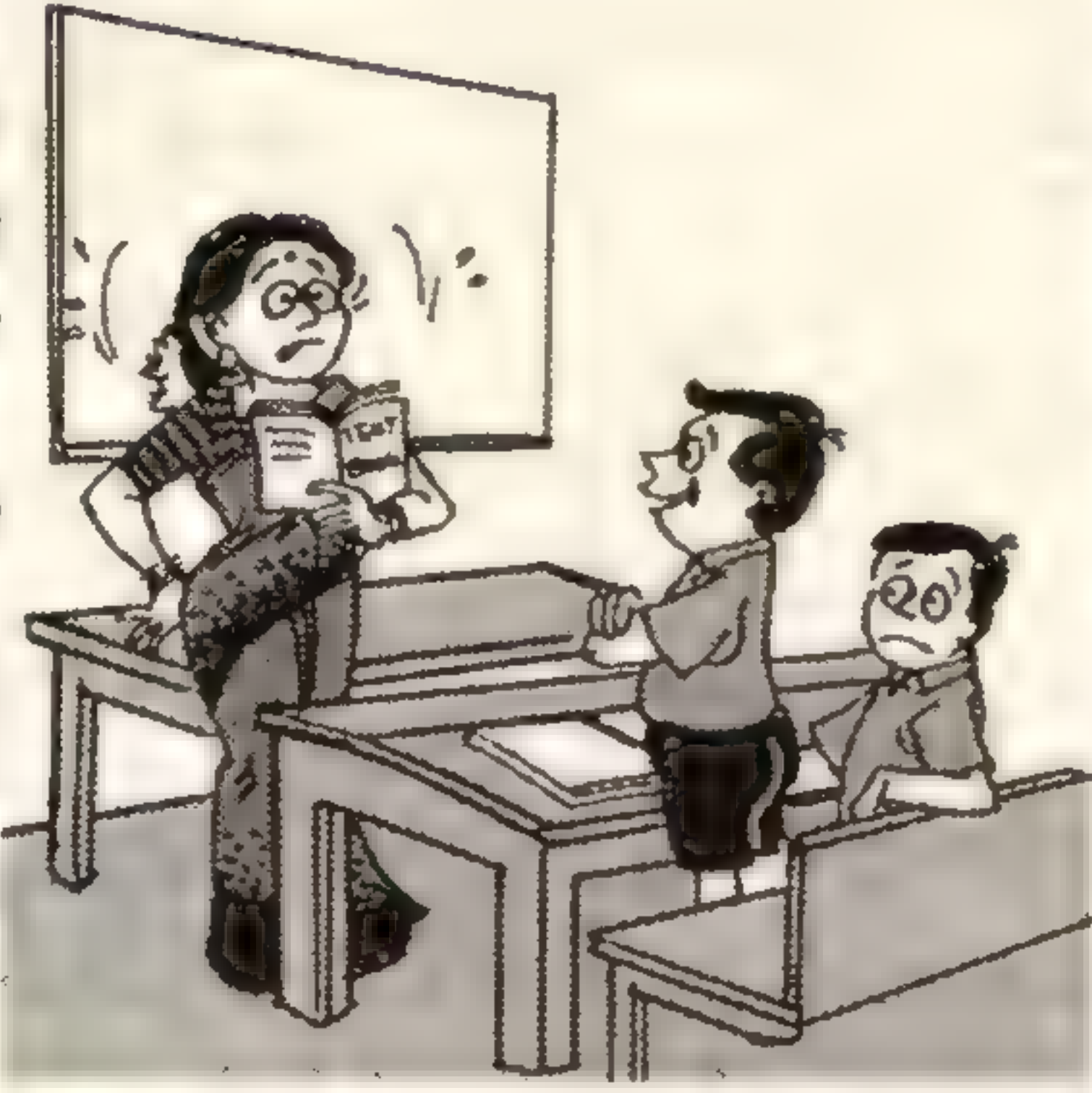
“ఏంటయ్యగారూ! అమ్మగారి గురించి ఏ విషయం వచ్చినా అలా పైకి శూన్యంలోకి చూస్తూ మాట్లాడతారు. కొంపదీసి, అమ్మగారు..” అంటూ కొత్తగా వచ్చిన ఆఫీసర్ని అడిగాడు ప్యూన్ భయం భయంగా!
 “అబ్బే! అలాంటిదేం లేదోయ్ ఆమెని నాకు ముడిపెట్టిన వాళ్ళు అక్కడ ఉన్నారు. వాళ్ళకి వినపడాలని వాళ్ళని తల్చుకుంటూ మాట్లాడతానంతే” నిబ్బరంగా చెప్పాడా కొత్త ఆఫీసరు మళ్ళీ పైకి చూస్తూ.

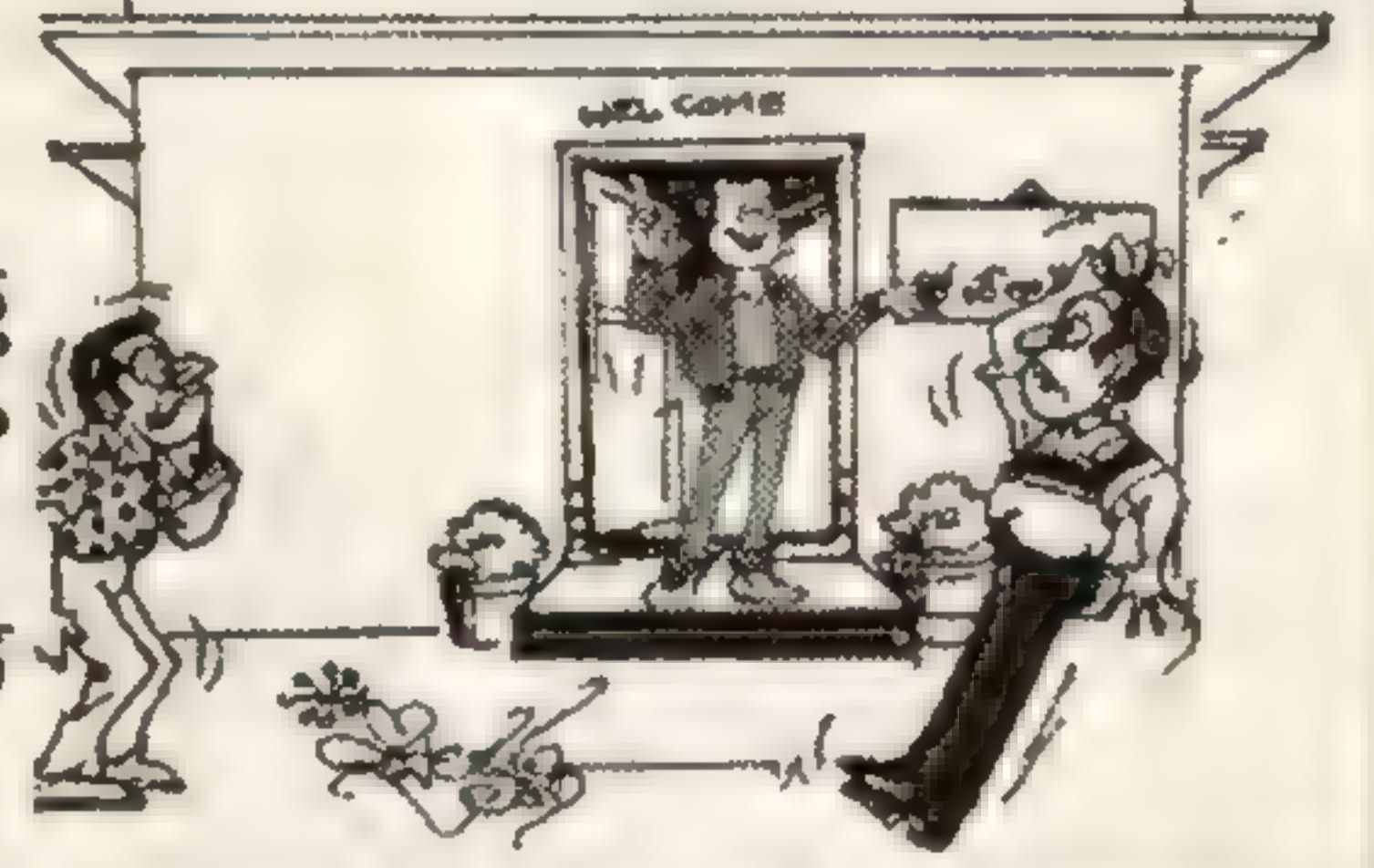
భార్య: పక్క పార్క్ లో కొత్తగా వచ్చిన అన్నయ్య గారు సెక్రటేరియట్ లో పనిచేస్తారుట! ఆ వదిన గారు చెప్పారు.
 భర్త: అప్పుడే వరసలు కూడా కలిపేసావే !?
 భార్య: మీకిష్టం లేదంటే చెప్పండి, అలా పిలవను.
 భర్త : అప్పుడే ఎలా చెప్పను...? నేనింకా ఆవిడ్ని చూడందే !?

ఈ జోకులను పంపినవారు: రమణ శాస్త్రి సంగారెడ్డి.

ఓ కెమిస్ట్ క్లాసులో
 “మనం ఒక ఇనువ
 వస్తువును ఒక రాత్రి
 వర్షంలో పెడితే ఏం
 అవుతుంది?”
 “తువ్వవడుతుంది
 బీచర్”
 “మరి బంగారు
 వస్తువును పెడితే?”
 “మాయం అవుతుంది
 బీచర్”

ఓ సేల్స్మెన్ ఎంక్వయిరీ చేస్తున్నాడు. దానికి ఇంట్లో
 ఉన్నతని జవాబులు ఇలా ఉన్నాయి.
 “మీరు వాడే టూత్ పేస్ట్ ?”
 “శ్యామ్స్”
 “మీరు వాడే బ్లేడ్ ?”
 “శ్యామ్స్”
 “మీరు వాడే బనియన్ ?”
 “శ్యామ్స్”
 “ఇదేమిటి శ్యామ్ అనేది కొత్త
 కంపెనీయూ... నేను ఎప్పడూ
 వినలేదే !?”
 “శ్యామ్ అనేది నా రూమ్మేట్
 పేరు”

కారు యాక్సిడెంట్లో గాయపడిన తన భర్తను చూడటానికి హాస్పిటల్కి
 వెళ్ళిందో ఇల్లాలు.
 అప్పడే కళ్ళు తెరిచి చుట్టూ ఉన్న కొత్త వాతావరణాన్ని చూస్తూన్న తన
 భర్తతో
 “ఇప్పుడు మీరు స్వర్గంలో ఉన్నారు,తెలుసా!” అంది పరిహాసంగా.
 “నువ్వు చెప్పున్నది అబద్ధం” అన్నాడా భర్త
 “అంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెప్పగలరూ?” అంది ఇల్లాలు ఆశ్చర్యపోతూ.
 “నువ్వు నా ప్రక్కన ఉంటే ఇది స్వర్గం ఎందుకు అవుతుంది చెప్పు!”
 అని నిర్ధారించాడా భర్త.

ఈ జోకులను పంపించిన వారు: జి. సురేష్ చౌదరి, తాడేపల్లి గూడెం.

ఒకావిడ ఓ పత్రికాఫీసుకు ఫోన్ చేసి
 “నాకు ఒకే డెలివరీలో ఆరుగురు పుట్టారు సెన్సేషనల్ న్యూస్గా మీ
 పత్రికలో వేస్తారా, ఫోటోతో సహా పంపిస్తాను” అడిగింది.
 టెలిఫోన్ లైన్లు సరిగా లేవు.
 “మళ్ళీ రిపీట్ చెయ్యగలరా మేడమ్” అంటూ నమ్రతగా అడిగింది
 టెలిఫోన్ ఆపరేటర్.
 “అబ్బే ఇప్పుడే కుదర్చు, ఇంకో సంవత్సరం పడుతుంది” అంటూ
 నిర్జిహమాటంగా చెప్పి ఫోన్ పెట్టేసిందావిడ.

“ఈ మాత్రాల్ని సోమ, బుధ, శుక్రవారాల్లో వాడమన్నారు.
 వాడాను. కాని ఏమీ తగ్గలేదు డాక్టర్ గారు” అంటూ చెప్పాడు
 పేషంట్.
 “అయితే మందులు సరిగ్గా వాడలేదేమో” సందేహపడ్డాడు డాక్టర్.
 “సరిగానే వాడాను సార్. కానీ జ్వరం మంగళ, గురువారాల్లో
 వస్తోంది దానికేం చెయ్యాలో తెలీడంలా” అన్నాడా పేషంట్ దీనంగా.

ఈ జోకులను పంపినవారు: గొల్లపూడి శైలజ, హైదరాబాద్

ఈ సంచికలోని హ్యూమర్ బాక్స్కి జోకులను పంపిన
 ఎ.వి.మూర్తి-విశాఖపట్నం, బి.చంద్రశేఖరయ్య - రామనమగ్రం,
 మేడా మస్తాన్ రెడ్డి - విశాఖపట్నం, రమణశాస్త్రి - సంగారెడ్డి, గొల్లపూడి శైలజ-
 హైదరాబాద్, జి.సురేష్చౌదరి - తాడేపల్లిగూడెం గార్లకు సోహన్ మ్యూజిక్ వారు
 ‘వన్.టి.ఆర్.’ సినీమా పాటల ఆడియో సి.డి.నిబహుమతిగా ప్రకటించారు.
 అతి త్వరలో ఈ సి.డి.ని పోస్ట్ ద్వారా పంపించడం జరుగుతుంది.

హాసం క్లబ్ కార్యక్రమ విశేషాలు

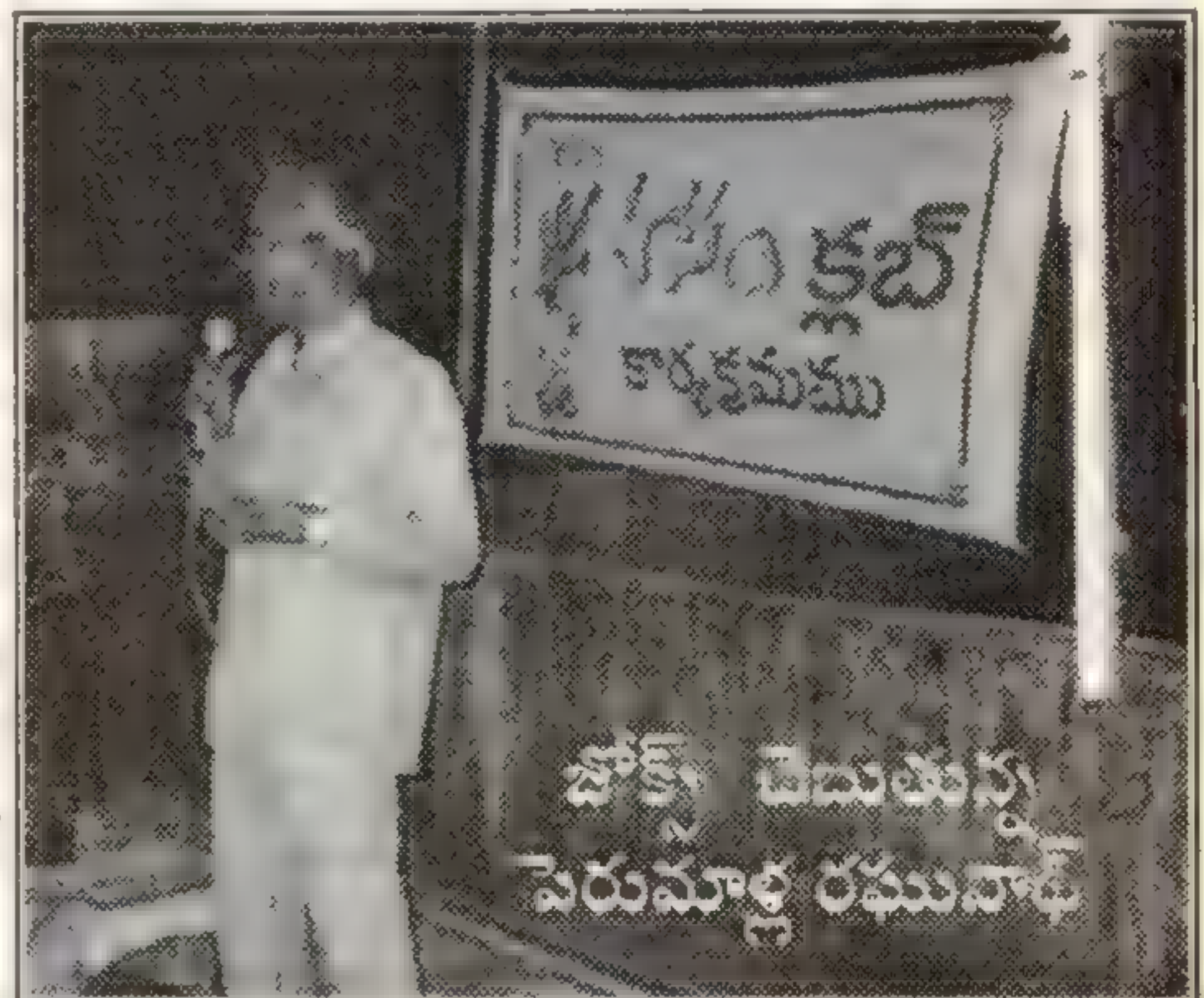
రాజమండ్రి

ప్రముఖ ఇండ్రజాలికుడు పి.సి.సర్కార్ (సీనియర్) ప్రదర్శన ఇవ్వడానికి ఓ విదేశానికి వెళ్లారు. అనుకోకుండా ఆలస్యమయిపోయింది. ఏడుగంటలకు ప్రారంభం కావాల్సిన కార్యక్రమానికి అరగంట లేటయినా మెజిషియన్ రాకపోవడంతో ప్రేక్షకులు అసహనంగా ఉన్నారు. ఇంతలో వేదికపై సర్కార్ ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ప్రేక్షకులు నోరు తెరిచి ఏదో అనబోయేటంతలో - 'నేను పంక్తువాటి తప్పలేదు. కావాలంటే మీ గడియారాలు చూసుకోండి. సరిగ్గా ఏడయింది.' అన్నారు సర్కారు. వాచీ చూసుకుంటే సరిగ్గా ఏడుగంటలే! "ఈ మాస్ హిప్పాటిజమే నా మొట్టమొదటి ఐటమ్" అన్నారు సర్కారు.

'ఈ రోజు సాయంత్రం సరిగ్గా 6.00లకు మీటింగ్ న్నారు. 6.15 అయింది, ఇంకా ప్రారంభించరేమిటి అంటున్నారా? మిమ్మల్ని కూడా మాస్ హిప్పాటిజమ్ చేయడం జరుగుతోంది. (వాచీలకు బదులు) మీ చేతిలో కరపత్రాలు చూడండి. సభాసమయం 6.00లు అని ఉందా? లేదా?"

17.04.04న రాజమండ్రిలో 'హాసం క్లబ్' రెండో కార్యక్రమం ఆలస్యంగా ప్రారంభిస్తూ నిర్వాహకులు మొదట్లోనే పేల్చిన ఈ ప్రాక్టికల్ జోకును హర్షధ్వనాలతో ఆహ్వానించిన నభానదులు రెండుగంటలపాటు నడిచిన కార్యక్రమం ఆసాంతం ఇదేవిధంగా ఎంజాయ్ చేశారు.

ప్యామిలీ ఎంటర్టైనర్స్ ద్వారా తెలుగు సినీప్రేక్షకుల హృదయాలను దోచుకున్న సౌందర్య ఆ రోజే మృతి చెందడాన్ని పురస్కరించుకుని రెండు నిమిషాల మౌనం ద్వారా 'హాసం క్లబ్' ఆమెకు శ్రద్ధాంజలి పుటించారు.

రాజమండ్రి 'హాసం క్లబ్' లో చదివిన నార్తానాథిలో కొన్ని భాగాలు

'...ఎన్నికల సందర్భంగా జరుగుతున్న శబ్దాలుష్యం కారణంగా గాలిలో ప్రయాణం చేస్తున్న ఓ విమానం ఇంక ముందుకు సాగలేక నగరశివార్లలో ఉన్న ఓ అపార్ట్ మెంటు కాంప్లెక్స్ డాబాపై బలవంతంగా ల్యాండ్ కావలసివచ్చింది. దాని కారణంగా ఇళ్లల్లో ఉన్న ఫర్నిచరు పాడయి ఆస్తి నష్టం సంభవించింది కానీ ప్రాణనష్టం సంభవించలేదు. ఆ సమయంలో ఆ కాంప్లెక్సులో కరంటు లేని కారణంగా టీవీ సీరియల్స్ చూడడానికి యావన్మంది జనం పక్క కాంప్లెక్సుకు వెళ్లడం వల్ల జననష్టం జరగలేదని తెలిసింది. టీవీ సీరియల్స్ ను విమర్శించేవారు వీటివల్ల జరిగే మేలును కూడా గుర్తించాలని 'జిల్లా టీవీ' ఛానెల్ వారు ఈ సందర్భంగా విజ్ఞప్తి చేశారు.

అదే విమానంలో ప్రయాణం చేస్తున్న తాజామాజీ శాసనసభ్యుడు ఈ ప్రమాదం పై వెంటనే విచారణ జరిపించాలనీ, తమవంటి ప్రతిపక్ష సభ్యులతో కలిసి ఓ కమిటీ ఏర్పరచి విదేశాలలో ప్రమాదాలపై కూడా అధ్యయనం చేయించాలని ఆయాసపడ్తూ..క్షమించాలి..ఆవేశపడ్తూ.. డిమాండ్ చేశారు.

దీనిపై స్పందిస్తూ అవుననడానికి, కాదనడానికి ప్రస్తుతం తమ చేతిలో అధికారం ఏదీ లేదని, అంతా ఎన్నికల కమీషన్ ఇష్టాయిష్టాలపై నడుస్తోందని, వారు కనుక అనుమతిస్తే కమిటీ వెంటనే ఏర్పాటు చేస్తామని సంబంధిత మాజీమంత్రి హామీ ఇచ్చారు. అయితే కమిటీ సభ్యులకై ప్రతిపక్షాలనుండి సభ్యులను తీసుకోవాల్సిన అగత్యం పట్టలేదని తమ పార్టీకే చెందిన అసమ్మతివాదులు, టిక్కెట్టు దొరకని తిరుగుబాటు దారులు చాలినంత మంది ఉన్నారని ఈ సందర్భంలో జ్ఞాపకం చేశారు.'

'..ఎన్నికలలో ప్రతి పార్టీ కూడా రైతులను ఉద్దేశించి వారు దేశానికి వెన్నెముక అంటున్నారని, తమగురించి ఎవరూ పట్టించుకోవటం లేదని వ్యాపారస్తుల సభ నిరసన వ్యక్తం చేసింది. సభకు హాజరయిన 'ఫలానా' పార్టీ ప్రతినిధి వ్యాపారస్తుల వ్యధ అర్థం చేసుకున్నామని, ఇప్పటినుండి వ్యాపారస్తుల గురించి ప్రస్తావించేటప్పుడు 'పక్కటెముకలు'గా వ్యవహరిస్తామని హామీ ఇచ్చారు.'

'రాజమండ్రి పేపరుమిల్లు ప్రాంతంలో ఏర్పడిన దుర్వాయుగుండం పోను పోను తీవ్రమవుతూ పోయి బంగాళాఖాతంలోని వాయుగుండాన్ని తాకబోతోంది. దీని ప్రభావం వల్ల కోస్తావాసులకు అన్నంపై అనాసక్తి, వాంతులపై అనురక్తి కలిగే ప్రమాదం ఉందని, ఊపిరి బిగబెట్టడం వంటి సులభపద్ధతుల ద్వారా ఈ ప్రమాదం నుండి తప్పించుకోవచ్చని సంబంధిత అధికారులు ఓ పత్రికా ప్రకటన ద్వారా తెలియజేశారు. ఈ దుర్గంధం వల్ల గోదావరిలోని చేపలు కూడా ప్రాణాయామాన్ని అభ్యసిస్తున్నాయని వాటివల్ల తమ వృత్తికి హాని కలుగుతోందని జాలర్లు వాపోతున్నారు.'

టీవీ సీరియల్ టైటిల్ సాంగ్స్ స్కిట్ ప్రదర్శిస్తున్న డి.వి.హనుమంతరావు, విజయలక్ష్మి

శ్రీయుతులు అప్పారావు, పెరుమాళ్ల రఘునాథ్, వి.పళ్లంరాజు, కలా రామచంద్రమూర్తి, డా॥ పి.వి.మురళీకృష్ణ, కార్టూనిస్టు శేఖర్, రమణశ్రీ, మాధురి, వి.లక్ష్మి చక్కటి జోకులు వినిపించారు. ఎన్నికల మీద వ్యంగ్యం వ్యాసాలు, కవితలు వినిపించారు జో.రా.శర్మ.

మహమ్మద్ రఫీ, కిశోర్కుమార్ల సినీజీవితాల నుండి సినీనటుడు, గాయకుడు శ్రీ జితమోహన్ మిత్ర కొన్ని సంఘటనలను వివరిస్తూ సందర్భచితంగా హిందీ సినీగీతాలు పాడుతూ సభికులను రంజింపజేశారు.

బేబీ మాధురి 'నే తొలిసారిగా కలగన్నది నిన్నే కదా' (సంతోషం) ట్యూన్లో టీవీ సీరియల్స్పై తన తల్లి రాసిన ప్యారడీపాటను పాడి ఆహూతులను ఆకట్టుకున్నారు. బేబీ శ్రీ లక్ష్మి 'లాలీ లాలీ అని రాగం పాడుతుంటే ఎవరూ నిదురపోరే - చిన్నబోదా మరి చిన్ని ప్రాణం' పాటని చాలా శ్రావ్యంగా పాడింది. చిరంజీవి తేజస్వి నృపేష్ పక్కలు ఎక్కి తొక్కే కోతుల గురించి సరదా రైమ్ ఒకటి చెప్పి అందరి చేతా 'బైరా' అనిపించాడు.

శ్రీమతి విజయలక్ష్మి నటరాజ ప్రార్థన చేయడంతో బాటు రెండు ప్రఖ్యాత సినీగీతాలలోని పోలికలు సోదాహరణంగా పాడి చూపించారు. "అన్నానా మోహనా" (సారంగధర) పాట పల్లవితో మొదలుపెట్టి 'నిన్నే నమ్ముకున్నానని..' చరణం తర్వాత 'నీవే నాకు ప్రాణమని...' (శ్రీకృష్ణార్జునయుద్ధంలోని 'అలిగితివా' పాటలోని చరణం) పాడి మళ్ళీ ముక్తాయంపుగా 'ఆద మరచి ఎప్పుడైనా అన్నానా భామినీ'తో ముగించారు. శ్రీయుతులు సూర్యనారాయణ, ఎస్.కృష్ణారావు చక్కని లలితగీతాలు ఆలాపించారు.

కార్యక్రమ నిర్వాహకుడిగా వ్యవహరించిన శ్రీ డి.వి.హనుమంతరావు శ్రీమతి విజయలక్ష్మితో కలిసి 'టివిటైటిల్స్ స్క్రిట్', శ్రీ కానూరు నాగేశ్వరరావుతో కలిసి 'మతిమరుపు డాక్టరు' స్క్రిట్ ప్రదర్శించడంతో బాటు వ్యంగ్యవార్తలు చదివి వినిపించారు. ఆహూతులందరి పరస్పర పరిచయ కార్యక్రమంతో కార్యక్రమం ముగిసింది.

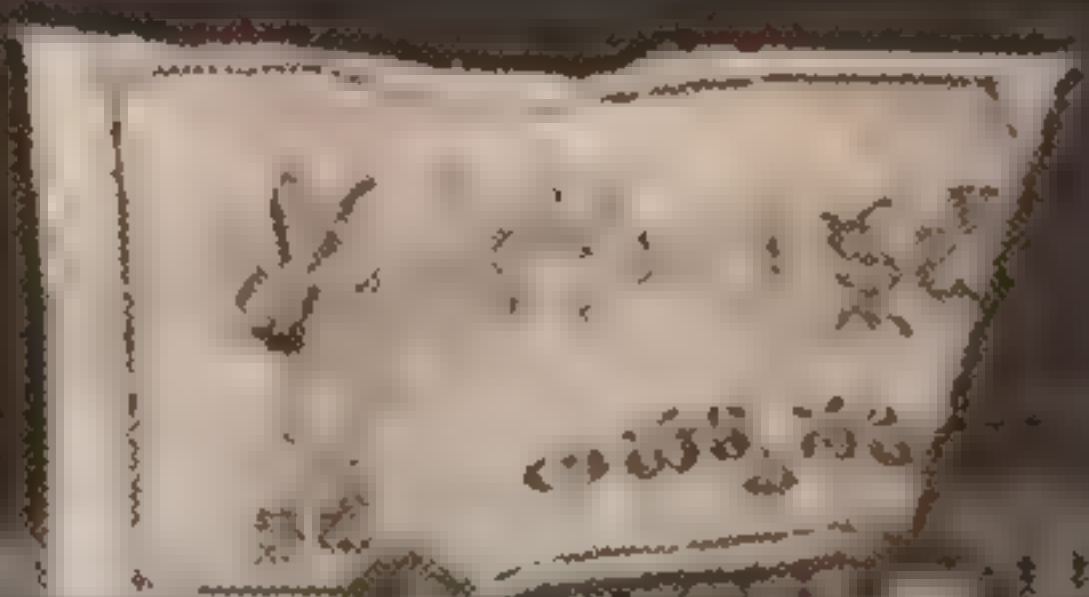
తరువాతి కార్యక్రమం మే నెల 16, ఆదివారం సాయంత్రం గం॥ 6.35 ని॥లకు శ్రీరామనగర్లోని శ్రీఅప్పారావు గారి ఇంట్లో (ఫోన్ 0883-2438085) జరుగుతుందని కన్వీనర్లు అప్పారావు, హనుమంతరావు గార్లు ప్రకటించారు.

'లిటిల్ మంకీస్' రైమ్ చెప్పి అందరినీ నవ్వించిన చిత్రేజస్వి నృపేష్

ఏలూరు

ఏప్రిల్ నెల మూడవ ఆదివారం (18-04-2004) నాడు హనుం క్లబ్ సమావేశం సాయంత్రం 6 గం॥ 45 ని॥లకు ఏలూరు హనుం క్లబ్ కన్వీనర్లలో ఒకరైన డి.రామకృష్ణారావు గారి ఇంటివద్ద జరిగింది. ఈ సారి కార్యక్రమానికి కూడా ప్రశాంతి వాక్యర్ అలా సాయంపాస నభ్యులు అధికనంబులో హాజరయ్యారు. గరికపాటి సీతారామశర్మ, గరికపాటి ఆర్థ్ డియేటర్స్ నిర్వాహకులు గరికపాటి కాళిదాసు "చింతామణి" నాటకంలోని పద్యాలను ఆలపించారు. కరింశెట్టి నుబ్బారావు తెనాలి రామకృష్ణుని సమయస్ఫూర్తిని తెలియజేస్తూ "కుంజర యూధంబు దోమ కుత్తుక జొచ్చెన్" అన్న సమస్యపూరణ ఘట్టాన్ని వివరించారు. శ్రీ యస్.వి.రామారావు సరిగలవానికి చెల్లున్ పద్యంతో బాటు 'మీ ఓట్లే నే కోరుతున్నా' ప్యారడీపాట వినిపించారు. ఇంకా ఈ సమావేశంలో సీనియర్ అడ్వకేట్ డి.శివకుమార్ శాస్త్రి, రిటైర్డ్ డిప్యూటీ కలెక్టర్ కె.వి.యస్.ప్రకాశరావు, డి.అప్పారావు తదితరులు పాల్గొన్నారు. తదుపరి సమావేశం మే 16 సాయంత్రం జరుగుతుంది.

నిర్వాహకులు యస్.వి.రామారావు, డి.శివకుమార్ శాస్త్రి

నభానదుల్లో గ్లోబలైజేషన్ జోక్ చెప్పిన తల్లాప్రగడ సుబ్బారావు, తదితరులు

'గ్లోబలైజేషన్ అన్నది ఇవాళ పుట్టింది కాదు, 'మేరా జాతాహై జాపానీ' అనే పాటలో రాజ్ కపూర్ ఎప్పుడో చెప్పాడు - చెప్పులు జపానీవి. పంట్లాం ఇంగ్లండుది, నెత్తిమీద టాపీ పరష్యాది, హృదయం చూడబోతే హిందూస్తానీది' అని. అయితే పాను పాను గ్లోబలైజేషన్ మరింత పెరిగి, ప్రపంచం మరింత కుచించుకుపోయి, విశ్వమంతా కలిసి కుగ్రామం అయిపోయిందనడానికి ఓ చిన్న ఉదాహరణ -

ప్రిన్సెస్ డయానా మరణం గురించి విన్నారు కదా, అక్కడ జరిగిన గ్లోబలైజేషన్ గురించి ఒక్కసారి ఆలోచించి చూశారా?

చనిపోయిన డయానా ఇంగ్లీషు యువరాణి. మరణించినది ఫ్రాన్సులో. ఆవిడతో బాటు చనిపోయిన బాయ్ ఫ్రెండు ఈజిప్టు దేశీయుడు. వాళ్లెక్కిన కారు జర్మనీది. దాని ఇంజన్ హాలండ్ది. డ్రైవరు బెల్జియం వాస్తవ్యుడు. అతడు మోతాదుకు మించి తాగినది స్కాటిష్ విస్కీ. వాళ్లను వెంటాడిన విలేఖరి ఇటాలియన్. అతనెక్కిన మోటార్ సైకిల్ జపాన్ది. అతడు గాయపడ్డాక బైజిల్లో తయారయిన మందును పయోగించి చికిత్స చేసిన డాక్టరు అమెరికన్!

గ్లోబలైజేషన్ పతాకస్థాయిని చేరుకుందని ఇప్పటికైనా ఒప్పుకుంటారా, లేదా?

ఏలూరు హనుం క్లబ్లో తల్లాప్రగడ సుబ్బారావు చెప్పగా ఫైలైట్గా నిలిచిన గ్లోబలైజేషన్ మీద జోకు యిది

శరిగపదమని

కూర్పు: టి.నటన్, హైదరాబాద్

18

1				2			3
			4			5	
	6				7		
8			9				
		10		11		12	13
		14			15	16	
	17		18				
19			20		21	22	23
		24					

పంపినవారి పేరు :.....
 వయసు :..... వృత్తి :.....
 చిరునామా :.....

ఫోన్ :.....

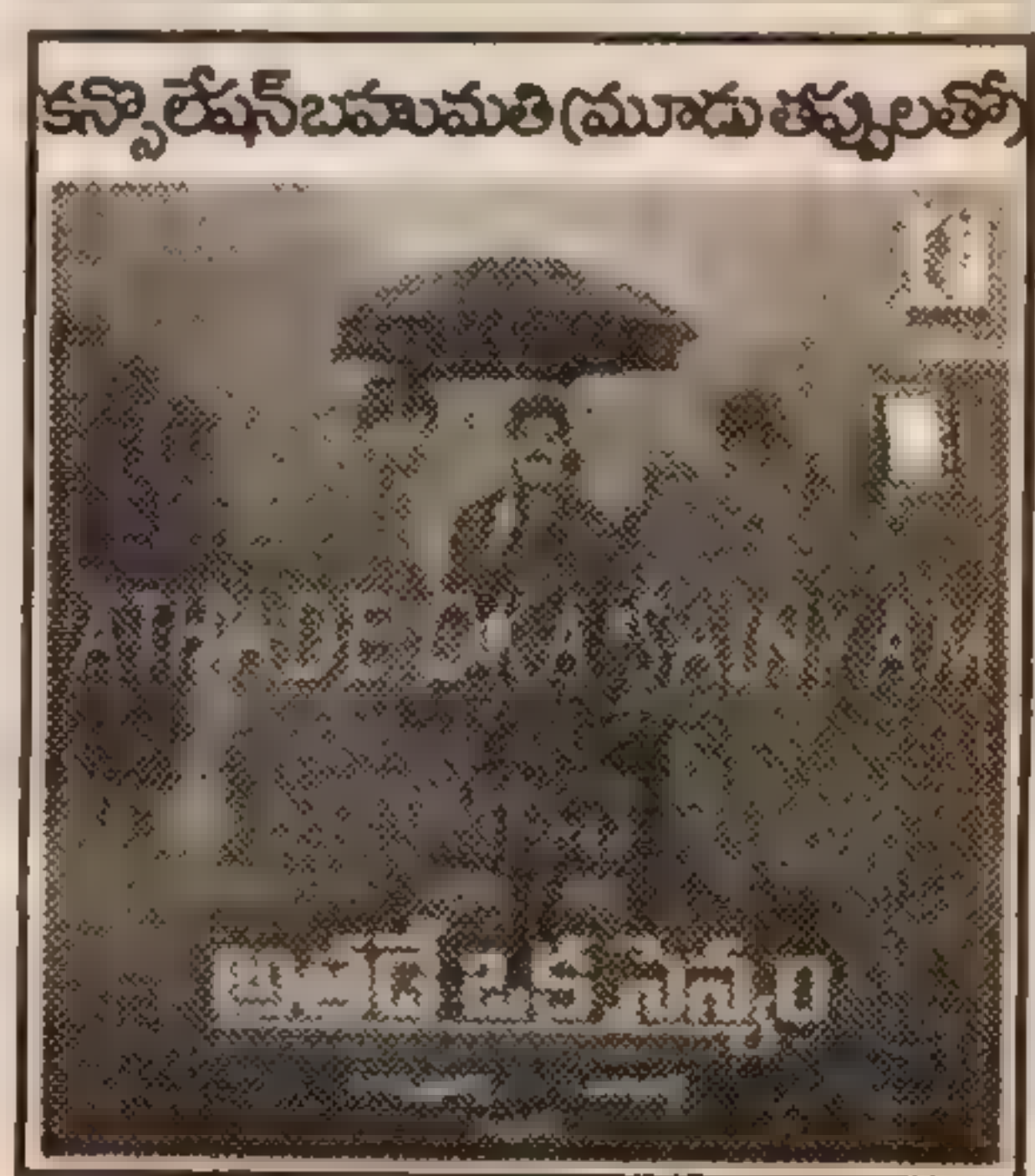
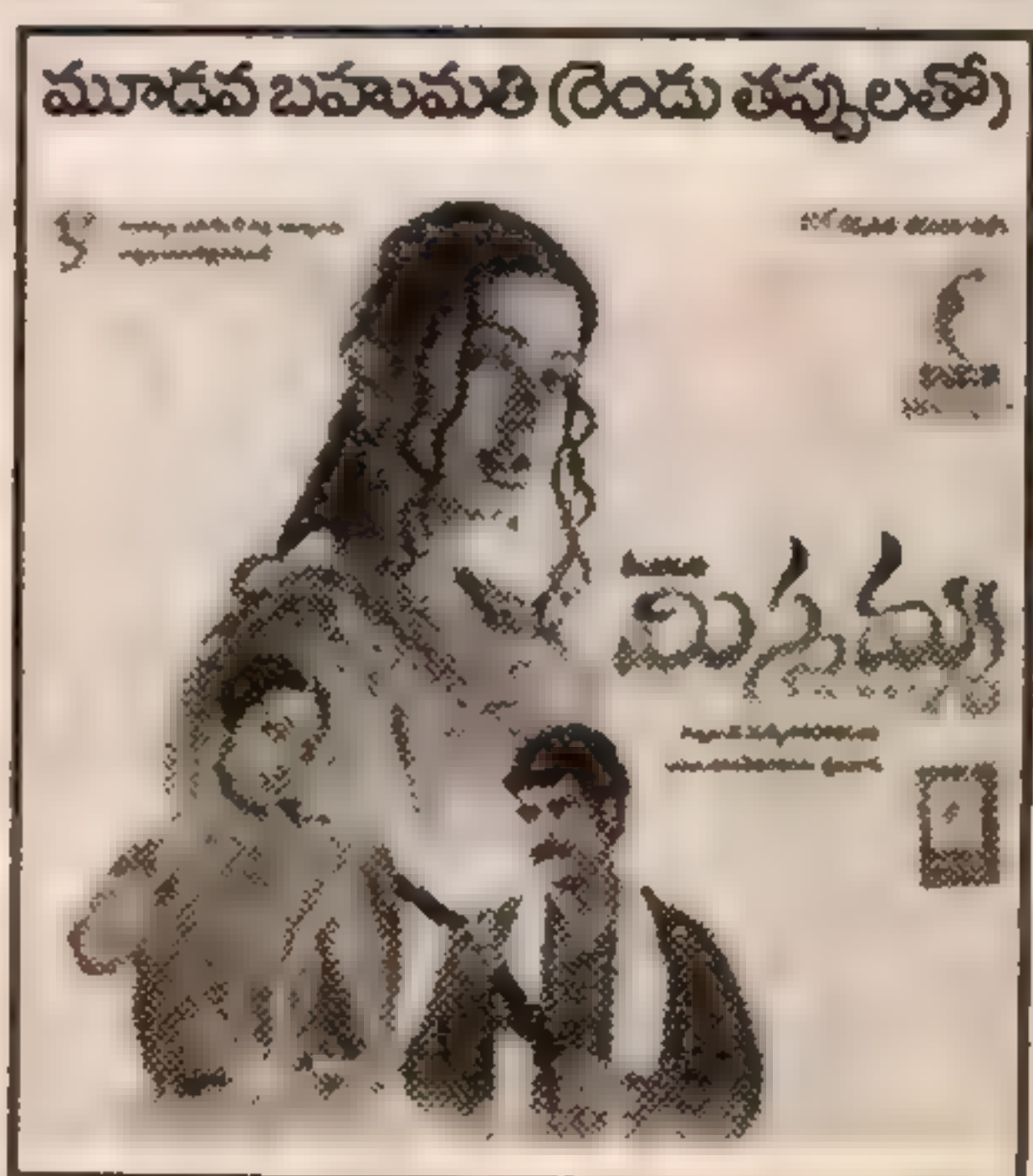
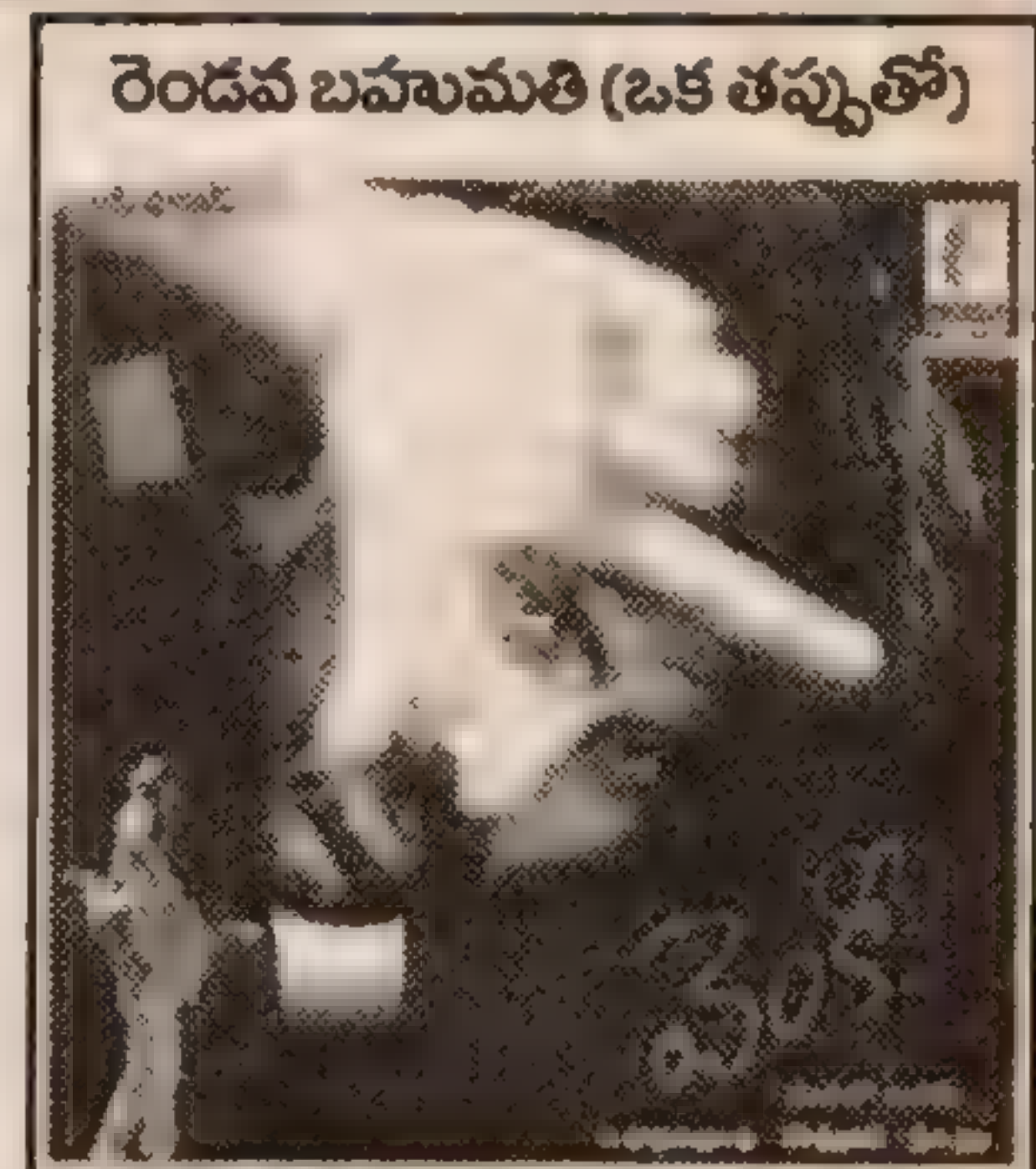
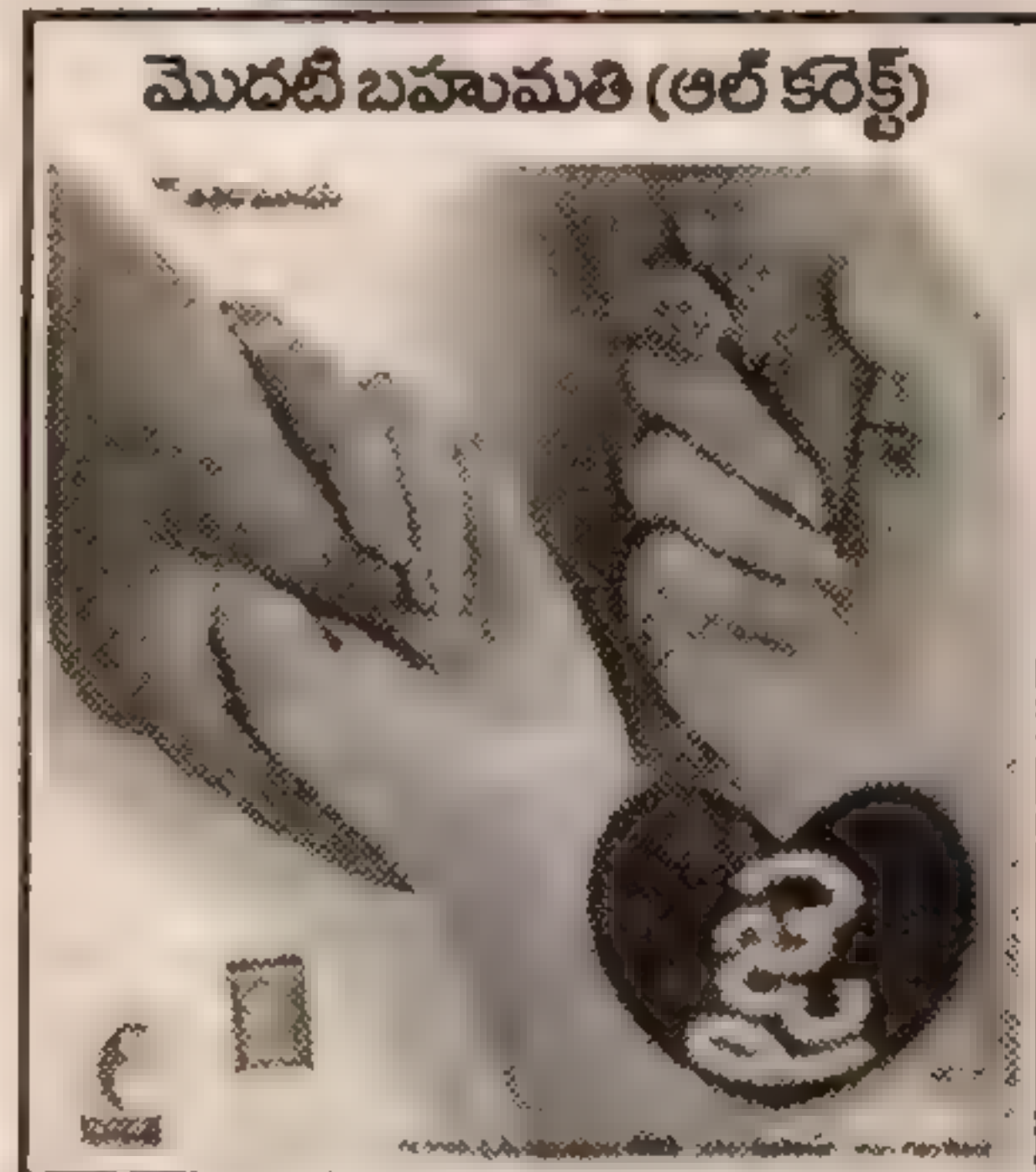
నిబంధనలు:

- 1) పోటీలో పాల్గొనగోరేవారు పైన ప్రచురించిన కూపన్ తో పజిల్ ను నింపి కవరులో పంపాలి. మరే విధంగా పంపినా ఆ ఎంట్రీ స్వీకరించబడదు.
- 2) కవరుపై సరిగ్గా ముని అంటూ నంబర్ తో హా పేర్కొనటం మరచిపోకూడదు.
- 3) ఏ బహుమతి కైనా ఒకరు కన్నా ఎక్కువగా విజేతలుంటే ద్రా తీయటం జరుగుతుంది.

పజిల్, కూపన్
 15-05-2004
 లోగా చేరాలి

పంపవలసిన అద్రసు
 'హాసం- హాస్య సంగీత పత్రిక'
 502, శ్రీ బాలాజీ నిలయం, 13-1-212,
 మోతినగర్, హైదరాబాద్-500 018.

- అడ్డం:-
1. '..... తీయగా చుగ్గా' (3)
 2. మా తల్లికి మల్లెపూదండ మాకన్న తల్లికి మంగళారతులు (3)
 4. '.....మంచు కరిగింది తలుపు తీయనా ప్రభా' స్వాతి కిరణం చిత్రంలో సిరివెన్నెల గీతం (2)
 5. '.....కావాలా పాటకావాలా' చిరంజీవి అభినయించిన గీతం (2)
 7. చిలకుచ్చ పెట్టినాది కేక (2)
 8. '.....సక్కునోడమ్మా చందమామా రాక రాక ఇంటికొచ్చే అయ్యో.....' మణిశర్మ స్వరపరిచిన గీతం (2)
 9. 'అదిగో అల్లదిగో శ్రీహరి వాసమువేలు శేఖర పద్యలమయము' అన్నమయ్య గీతం (2)
 11. 'జయమ్ము నిశ్చయంబురా భయమ్ము' (3)
 14. '..... గంటలు మ్రోగిన వేళా మది సంబరపడుతోంది' (2)
 15. '..... ముద్దులమావా నీకు రాసిస్తా రాయలసీమ' (3)
 17. '.....బండిని నడిపేది పచ్చజెండాల్ బ్రతుకుబండిని నడిపేది పచ్చనోటే' (2)
 18. '.....పాడితే లోకమ్ పాడదా' కొత్త మిస్సమ్మ పాట (1)
 19. '.....రాత మన బాపూజీ బాలలరాత బాపూజీ' దొంగ రాముడు చిత్రంలోని గీతం (2)
 21. ప్రియారాగాలూ సఖీ కుశలమూ లందాలూ' నాగార్జున అభినయించిన గీతం (4)
 24. '.....లహరీ స్వప్నసందరీ నువ్వే నాఉపేరి' కీరవాణి స్వరపరిచినది.. ఇటీవల మరణించిన తార (3)
- నిలువు:-
1. 'పావురానికి పంజరానికి పెళ్ళిచేసిలోకం' వెంకటేశ్ అభినయించిన గీతం (2)
 2. '..... నెలరాజు నీ రూపు' రాముడు-భీముడు చిత్రంలోని పాట (5)
 3. 'మళ్ళీ మళ్ళీ పాడాలి ఈ.....' (2)
 5. '..... వీధిలో హాయిగా ఎగిరేపు దేశ దేశాలన్ని తిరిగిచూసేపు' పాత మల్లీశ్వరిలో పాట (3)
 6. '.....ఎంత మధురం ప్రియురాలు అంత కలిసం (2)
 8. 'అందరి బంధువరూ భద్రాచల' (3)
 10. '..... పూచేకాచే ఓ లద్దా గుమ్మాడి' ముత్యాల ముగ్గులో పాట (3)
 12. '..... క్షీరయ్య క్షీరయ్య దీనులను కాపాడ క్షీరయ్య (2)
 13. 'స్రియ్యారే నేనేరా అన్నయ్య' (2)
 16. 'వెరిసిందిగానం' భైరవ ద్వీపం చిత్రం కోసం మాధవపెద్ది సురేష్ స్వరపరిచినది (3)
 17. 'చికు బుకు చికు బుకు అదిరెను దీని స్థాయిలే ఓ.ఆర్.రెహమాన్ గీతం (2)
 19. 'ధాంగు..... బాగుంది కదా తమ జోరు' సొందర్ అభినయించిన గీతం (2)
 20. 'బెనంటేనిలే కాదంటే బెననిలే ఆదువారిమాటలకు అర్థాలే వేరులే' (2)
 22. '.....హా నగరి కలకత్తాపురి (2)
 23. భారతకు జేజీలు(2)

ఎలర్ నచ్చె ఇల్లు భద్రం

ఇంటిలోని అందరినీ కాపాడండి

29

వాస్తవిక
నగరంలో నిర్మితమైన నూతన ఇండ్లలో 2003 ప్రకారం ఈ
సంవత్సరం నాణ్యత గల నిర్మాణం చేయబడింది.
అలాగే మా పాఠశాలలోని పాఠశాల నుండి
ఎలాంటి పరిణామం రాదు. ఈ పాఠశాల
నగరంలో నిర్మితమైన పాఠశాల నుండి
పాఠశాల.

నాగిన కథ

వెంకట్రావు, సుందరిల ఇంట్లో ఓ ఎలుక చేరి నానా రభసా చేస్తుంది. దాన్ని చంపడానికి పెట్టిన ఎలుకమందును వాళ్ల పాప రుచిచూడడంతో ఉత్తుల్లి పరిక్షల పేరిట డాక్టర్లు వేలాది రూపాయలు ఖర్చు పెట్టిస్తారు. ఎలుకను చంపడానికి పిల్లని తెస్తే పిల్లకూనలు పెడుతుంది. వాటిలో ఒకటి చస్తుంది. ప్రియశ్చిత్తం అంటూ తూతూమంత్రాలతో పురోహితుడు దోచుకుంటాడు. ఈ కష్టాలన్నిటికీ వాస్తవ సరిగ్గా లేకపోవడం కారణమంటూ వాస్తవపండితులు భయపెడతారు. (ఇక చదవండి)

“ఏంటలా పేకాటలో నర్వన్యం కోల్పోయిన వారిలా దిగాలుగా ఉన్నారు? ఏవైంది?” అడిగాడు వక్రతుండం.

సుందరికి బీరకాయ పీచు బంధువు వక్రతుండం. వరసకు బాబాయి అవుతాడు. కోర్టు కేసులో సాక్ష్యం చెప్పడానికి హైదరాబాద్ వచ్చాడు. హోటల్ ఖర్చును పార్టీ ముందుగానే చెల్లించినా ఖర్చు కలిసొస్తుంది కదా అని సుందరి ఇంటికి వచ్చాడు. అతగాడి బాంధవ్యాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకోడానికి గంట పట్టింది సుందరికి.

“నా పెళ్ళిలో ఎక్కడా నిన్ను చూసినట్లు గుర్తులేదే” అన్నది సుందరి.

తాను పేకాటలో ఉండటం వలన పెళ్ళి పందిట్లోకి రాలేకపోయానని, నరిగ్గా సూత్రధారణ సమయానికి తాను పో చేసిరెండు మూడు కౌంటు లెక్కపెట్టుకోవాల్సి వచ్చి అక్షింతలు వేయలేక పోయానని వివరణ ఇచ్చాడు వక్రతుండం.

వెంకట్రావు ఆఫీసు నుంచి వచ్చాక ముభావంగా ఉండటంతో వారి దిగులుకు కారణమడిగాడు.

మొదటినుంచి జరిగినదంతా పూస గుచ్చినట్లు వివరించాడు వెంకట్రావు.

“అబ్బో...అయితే ఇంట్లో చాలా లోపాలున్నాయి. ఇల్లు కట్టేముందే ఎవరైనా మంచి వాస్తు పండితుడికి చూపించాల్సింది” అన్నాడు వక్రతుండం.

“దాదాపు వంద వాస్తు గ్రంథాలు తిరగేశాను మామయ్యగారూ” చెప్పాడు వెంకట్రావు.

“అది పెద్దపాఠాట. ఏ ఒక్క రెండు గ్రంథాలు ఒకటిలా ఉండవు. ఒక వాస్తు పండితుడు రాసే దానికి మరొకడు రాసే దానికి పొంతన ఉండదు. అందుకని ఏదో ఒక్కదాన్నే నమ్ముకోవాలి”.

“వాస్తుకు అంతటి పవరుందా మామయ్యగారూ?”

“తిన్నగా అంటావేంటి అల్లుడూ? వాస్తు అనేది మహా పవర్ ఫుల్. ఇంటికి, రోడ్డుకు,

సాయలేబంగారు రోజు

అందరి సున్నుకో ఈశ్వర సున్నుకో
నెయింటి చిలకన్ను...

శాసం! ఇళ్లు నడిచే కట్టం ఇల్లి
మొత్తం తీర్చేసినట్లు స్త్రీలు...

గ్రామానికి, పట్నానికి, రాష్ట్రానికి, దేశానికి, ప్రపంచానికి కూడా వాస్తు అనేది చాలా అవసరం. రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో అణుబాంబులతో సర్వనాశనమై కూడా జపాన్ అంత త్వరగా కోలుకుని అగ్రదేశం ఎలా అయిందంటావ్? ఆ దేశంలో సూర్యుడు ముందుగా ఉదయిస్తాడు. ఆ సహజ వాస్తు ప్రభావం వలన జపాన్ అభివృద్ధి చెందిన దేశమైంది”.

“అసలీ వాస్తుకు అర్థమేంటి బాబాయ్?”

“చెబుతా. వాస్తు అనేది గొప్ప వ్యాకరణ పదం. వాస్ అంటే వ్యాసుడు. తు అనగా ఉద్భవించినది. టాటల్ గా వాస్తు అంటే వ్యాసుడి ముఖతా ఉద్భవించినదని పిండితార్థం”.

“ఈ వాస్తు అనే మాటకు ఒక్కొక్కరు

ఒక్కొక్కరకమైన నిర్వచనం ఇస్తున్నారు”.

“అంతే అల్లుడుగారూ, తెలిసే తెలియని వారినడిగితే అలాగే చెబుతుంటారు. తూర్పు పడమరలు తెలిసిన ప్రతివాడు నేడు వాస్తు నిపుణుడే”.

“అయితే మీరు తెలిసే చెబుతున్నారా?”

“ఒహ్హ్...హ్హ్హ్...అహ్హ్...హ్హ్హ్...అల్లుడుగారు భలే చమత్కారి. అల్లుడుగారూ... నేను గత ఏభైసంవత్సరాలుగా మా స్వగ్రామంలోనూ చుట్టుపక్కల గల పాతిక గ్రామాల్లోనూ వాస్తు చెబుతున్నాను. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే వాస్తులో నేను వాస్తవంగా పండిపోయాను”.

“అయితే చెప్పండి. మా ఇంట్లో వాస్తు లోపాలకు పరిష్కారం ఏమిటి?”

“మీరేం దిగులు పడకండి. మంచి తాపీ పనివారిని నలుగురిని మాట్లాడండి. ఏవేం కూలగొట్టాలో క్షణంలో కూలగొట్టించి అవతల పారేస్తాను. సిటిలో ఎలాగూ రెండురోజుల పని మీదొచ్చాను. మరో రెండు నెలలుండటానికి నాకేం అభ్యంతరం లేదు”.

“ఎంతో కష్టపడి దగ్గరుండి మరీ కట్టించాను మామయ్యగారూ...ఆరైల్లపాటు ఆఫీసుకెళ్ళి సంతకం చేసి అఫిషియల్ వర్క్ అని రిజిస్టర్ రాసి ఇంటికొచ్చి దగ్గరుండి వాస్తు పుస్తకాలు చేతపట్టుకుని చదవుతూ కట్టించాను. దీన్ని కూలగొట్టడానికి నా మననం అంగీకరించడంలేదు. దాని కంటే ఉన్నదాన్ని ఉన్నట్లు అమ్మేయడం మంచిది”.

“చూడబ్బాయ్..ఎవరికంటికి కనిపించని, ఉందో లేదో తెలియని మనసు అనే పదాన్ని పట్టుకుని వేలాడుతూ మనం నిర్ణయించవలసిన విషయాలను దాని అంగీకార అనంగీకారాలకు వదిలెయ్యడం ప్రాజ్ఞుల లక్షణం కాదు. ఇన్ని లోపాలున్న ఇంటిలో మీరు నివసిస్తూ నానా కష్టాలూ పడుతుంటే పెద్దముండాకొడుకులం మేము చూస్తూ కూర్చోలేం కదా. ఇల్లు కూలగొట్టడమా అమ్మేయడమా అనే విషయం నా కొదిలిపెట్టు”.

“ఏమిటో...నరైన నలహా చెప్పే వారెవరాలేక...”

“అది ఇంతవరకూ. ఇప్పుడు నేనున్నానుగా. ఇహ మీకు ఏ చీకూ చింతావద్దు”.

“ఇల్లు కట్టించడం సులభమే కానీ అమ్మడం చాలా కష్టం మామయ్యగారూ”.

“భలే వాడివే అల్లుడూ, ఇళ్ళు అమ్మడంలో నాకు నలభైసంవత్సరాల అనుభవం ఉన్నది”.

“అంటే మీరు రియలెస్టేట్ బిజినెస్ చేసేవారా?”

“రియలెస్టేట్ నా బొందా? అన్నీ సొంతిళ్ళే అమ్ముకున్నాడు” చెప్పింది సుందరి.

“సొంతిళ్ళా? ఎన్నిళ్ళున్నాయి మీకు? దేనికమ్మారు?” అశ్చర్యంగా అడిగాడు వెంకట్రావు.

“దేనికా? పేకాటకు” నిష్కారంగా అన్నది సుందరి.

“చూడమ్మాయ్..అలా అనకూడదు. పేకాట అనేది నిమిత్త మాత్రం. అసలు కారణం పరువు ప్రతిష్టలు. చూడండి అల్లుడుగారూ...నేను ఇరవై

నాలుగు గంటలూ పేకాటాడే మాట నిజం. పేకాట కోసం అరడజను వారసత్వంగా వచ్చిన ఇళ్ళు, అరవై ఎకరాల పొలం, నూటిరవై సవర్ల బంగారం అమ్మిన మాట నిజమే. ఒకసారి డబ్బులన్నీ అయిపోయి ఒకడికి ఐదురూపాయలు అప్పుపడ్డాయి. అంత మాత్రానికి వాడు మా వంశం గురించి అనరాని మాట అన్నాడు. పరువుకోసం ప్రాణాలిచ్చే వంశం మాది. అందుకే అయిదు రూపాయల కింద ఎకరం పొలం రాసిచ్చేశాను.. ఈ నాటికి ఆ సంఘటనను మా ప్రాంతంలో ఒక విశేషంగా చెప్పుకుంటారు” నవ్వుతూ చెప్పాడు వక్రతుండం.

“అబ్బో... అయితే మీకు పేకాట పిచ్చి చాలా ఉందే” అన్నాడు వెంకట్రావు.

“అదే మనదేశ దౌర్భాగ్యం. క్రికెట్టును, హాకీని, బరువులెత్తడం, దించడంలాంటి వాటిని ఆటలంటారు. ఇంకా అందంగా క్రీడలు అంటారు. పేకాటను మాత్రం పిచ్చి అంటారు. మనవాళ్ళకసలు బేస్టులేదు. నన్నడిగితే పేకాట అనేది ఏ గేమ్ ఆఫ్ స్కిల్. పదమూడు ముక్కల్లో ఎంత బెస్ట్?! ఏం ముక్కలాస్తాయో తెలియదు. అవతలవాడికి ఏం కావాలో ఊహించి గ్రహించి వాడికి కావలసింది వెయ్యకూడదు”.

“అయితే అనుభవం బాగానే సంపాదించారు”

“పేకాటలో నాది అరవై ఏళ్ళ అనుభవం. కార్డువెనుక నుంచి చూసి అదేం కార్డ్ చెప్పగలను. నా జీవితంలో నేను కొన్న పేక సెట్లు నిజంగా భద్రపరచాలంటే ఫుడ్కార్పొరేషన్ వారి గోడెస్టు కూడా సరిపోవు. అదేదో పిన్సీసు బుక్కో ఏదో అంటారు చూడండి...”

“గిన్నీస్ బుక్...”

“ఆ..అదే.. న్యాయానికి నాపేరు దాన్లో సువర్ణాక్షరాలతో లిఖించాలి”.

“అంత మజా ఉందా పేకాటలో?”

“తిన్నగా అంటారేంటి? పేకాడుతుంటే ఆకలికాదు. నిద్ర పట్టదు. డబ్బుగెలిచినా ఆడాలనిపిస్తుంది. ఓడినా ఇంకా ఆడాలనిపిస్తుంది. ఎంతసేపు ఆడినా విసుగు పుట్టదు. రెండు రోజులు కూర్చున్నా నడుము నొప్పి అనిపించదు. ఒకసారేమైందో తెలుసా?”

“చెప్పండి”

సాయంత్రంబంగారు రోజు

మధురమే మధురమే మధురమే
ఈ కనులకి కలలు మధురమే...

“ఒకరోజు నేను క్లబ్బుకు పోతుంటే...మీ ఆవిడకు నెలతప్పింది. సాయంకాలం ఆస్పత్రికి తీస్కొచ్చారా.. అన్నది మా అమ్మ. సరేనని వెళ్ళాను. రమ్మి భలే రంజుగా సాగుతున్నది. ఒకటే ఉత్కంఠ. అది ఉదయమో తెలియదు. సాయంత్రమో తెలియదు, రాత్రో తెలియదు. నేనేదైనా పనిమొదలుపెట్టానంటే శ్రద్ధ, భక్తి, ఏకాగ్రతతో చేస్తాను. మీ ఆవిడ ప్రసవించింది ఇంటికి రారా అని మా అమ్మ కబురు పంపిస్తేగానీ తెలియలేదు. అప్పటికి తొమ్మిది మాసాలనుంచి ఆపకుండా ఆడుతున్నానని” పెద్దగా నవ్వాడు వక్రతుండం.

నోరు తెరిచాడు వెంకట్రావు “మరీ అంత పట్టుదలా?” అన్నాడు.

“మరి! మన పెద్దలేమన్నారు? పట్టరాదు. పట్టి వీడరాదు అన్నారు. ముక్కలు చేతపట్టామంటే అమీతుమీ తేలిందాకా వదలక పోవడం శూరుల లక్షణం”.

“పెద్దలు ఆ మాటన్నది పేకాటకా?” అన్నది సుందరి.

“చూడమాయ్..సామెతలను మనకు నరిపోయేట్లుగా అన్వయించుకోవడం వివేకుల లక్షణం”.

“పేకాట అనేది ఒక మత్తు లాంటిది” అన్నాడు వెంకట్రావు.

“పొరబాటు. అదో గమ్మత్తు. ఒక విషయం తెలుసా? పెళ్ళిళ్ళకు వెళ్ళిన మగాళ్ళలో ఎంతమంది అసలు పెళ్ళి చూస్తున్నారు. పెళ్ళిమంటవం ఎక్కడుందో కూడా చూడకుండా పేకాటకు ఎక్కడ దుప్పటి వరచాలా అని చూస్తారు. ఆఖరుకు సూత్రధారణ సమయంలో కూడా కూర్చున్న చోటునుంచే అక్షింతలను ఎడమచేత్తో విసిరేస్తుంటారు. ఒకసారి నేను అలా విసిరిన అక్షింతలు అక్కడున్న వెధవముండ బోడిగుండు మీద పడటంతో అది మమ్మల్ని తిట్టి దిగపారబోసింది”.

“ఎంత అనుభవముంటే ఏం లాభం? ఆస్తులన్నీ పోగొట్టుకున్నారుగా!”

“అది అత్యుజ్ఞానం లేనివాళ్ళనే మాట. వెధవాస్తులు! పోయేటప్పుడు కట్టుకుపోతామా? మనిషికి అరవై ఎకరాల భూమి ఉన్నా చచ్చిన తరువాత కావలసినదెంత? ధర్మరాజు ఎంతటి

జ్ఞాని! అటువంటి వాడు రాజ్యాన్ని, అన్నదమ్ముల్ని, జాయింట్లు భార్యను సైతం పాచికలాటలో పోగొట్టుకున్నాడు. అంత మాత్రాన ఆయన పరువు ప్రతిష్టలకు భంగం కలిగిందా? గౌరవం తరిగిందా? ఆయనను జూదగాడని లోకం నిందించిందా?లేదే! మాట కోసం అడవుల పాలైన ఘనుడిగా ముల్లోకాలూ ఆయనను కీర్తించాయ్! ఆ రోజుల్లో ప్రజలకు అంతటి సంస్కారం ఉన్నది. కాబట్టే ధర్మం నాలుగు పాదాలా నడిచింది”.

“పోనీ వాళ్ళు పడిన కష్టాలు చూస్తేనా ఇటువంటి జూదాలు మానుకోవచ్చు కదా?”

“చూడండల్లుడుగారూ. యుద్ధం అన్న తరువాత ఎవరో ఒకరో గెలుస్తారు. గెలుపూ ఓటమి చీకటి వెలుగులాంటివి. ఎల్లకాలమూ చీకటి ఉండనట్లే ఓటమే ఉండదు. గెలుపోటముల చాలా నహజం. ధీరుడెప్పుడూ ఓటమిని పట్టించుకోడు. పేకాటలోని ఉత్తేజం, ఉద్వేగం తెలిసిన వాడు ఓటమిని గడ్డిపరకలా చూస్తాడు”.

“ఎంటో ఆ ఉత్తేజం, ఉద్వేగం”.

-(ఇంకావుంది)

ఈ సీరియల్ను స్పాన్సర్ చేస్తున్నవారు

కె.ఎం.సి.కన్స్ట్రక్షన్స్ లి.

తరపున

శ్రీ రాజమోహన్ రెడ్డి

చైర్మన్ & మేనేజింగ్ డైరెక్టర్

నితిన్

బాబీ-వుడ్ కు ఆదరణ!

ఓ వ్యక్తి అంతరాల్లో దాగున్న ప్రతిభ ఏ రోజున బయటపడుతుందో ఎవ్వరూ చెప్పలేరు. దేనికైనా సమయం రావాలని పెద్దలు అందుకే చెబుతుంటారేమో! ఓ ఛానల్ లో ప్రొడక్షన్ కో-ఆర్డినేటర్ గా పనిచేసే నితిన్ బాబీ.. ఆ తర్వాత పాపస్టార్ అవుతాడని ఎవరూ ఊహించి వుండరు - అతని తండ్రి తో సహా!

జీవితంలో ప్రతి మలుపు ఓ కొత్త అనుభవాన్ని ఇస్తుందనడానికి నితిన్ బాబీ జీవితం ఓ గొప్ప ఉదాహరణ. ముంబాయిలోని రిజ్యూ కాలేజీలో కెమిస్ట్రీలో పట్టాపొందిన నితిన్ బాబీ నిజానికి సంగీతంలో ఏ రకమైన శిక్షణా తీసుకోలేదు. జీ.టి.వి. లో ప్రొడక్షన్ కో-ఆర్డినేటర్ గా కెరీర్ ను ప్రారంభించాడు. ఆ ప్రారంభ దినాల గురించి చెబుతూ “ప్రసార మాధ్యమాలలో పనిచేయాలనే కోరిక నాకుండేది. అందుకోసమే జీ సంస్థలో చేరి దాదాపు మూడు సంవత్సరాలు పనిచేశాను. ఆ తర్వాత ఛానెల్ ‘ఎ’ లో నాకు మెరుగైన అవకాశం వచ్చింది. అక్కడ వుండగానే ఎబిసిఎల్ (అమితాబ్ బచ్చన్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్)లో మళ్ళీ ప్రొడక్షన్ మేనేజర్ ఉద్యోగం రావటంతో అటువెళ్ళాను. 1996 లో ఎబిసిఎల్ సంస్థ ఆధ్వర్యంలో జరిగిన ప్రపంచ అందాల రాణి పోటీ నిర్వహణలో నేను పాలుపంచుకున్నాను. మొత్తం మీద చిన్నతనం నుండి సంగీతం మీద అభిమానం వుండటం....

జీ..వి... ఛానెల్స్ లో పనిచేసినప్పుడు వివిధ సహాయకులు - సంగీత నిపుణులతో ఏర్పడిన పరిచయం నన్ను ఓ గాయకుడిని చేశాయి” అని చెప్పారు.

విఫలమైన ప్రేమ వివాహం

ప్రముఖ యాంకర్, నటి రూబీ భాటియాను 1996లో నితిన్ బాబీ ప్రేమించి మరీ పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. అయితే ఆ మూడుముళ్ళ బంధం మూడేళ్ళకే తెగిపోయింది. 1999లో వీరిద్దరూ విడిపోయారు. విడాకులూ తీసుకున్నారు. రూబీ భాటియా తో ఎడబాటు గురించి నితిన్ మాట్లాడటానికి అంగీకరించకపోయినా - రూబీ మాత్రం తమ అనుబంధాన్ని ఇలా చెప్పింది : “నేను ఛానెల్ ‘ఎ’ లో యాంకర్ గా వున్నప్పుడు మేం సాయంత్రాలు ఖరీదైన హాటల్స్ లో జాలీగా గడిపేవాళ్ళు. నేను ఆశించినట్టుగా నితిన్ గొప్పగా చదువుకోలేదు. అలానే మా అలవాట్లు - అభిరుచుల్లో కూడా ఎంతో తేడా వుంది. కానీ ఆ సమయంలో నేను మనసు చెప్పినట్టు ప్రవర్తించాను. ప్రేమ అన్నింటినీ అధిగమింపజేస్తుందని భావించాను. 1996లో నితిన్ ను పెళ్ళి చేసుకుని ముంబాయి శివార్లలో కాపురం పెట్టాను. భర్త, డబ్బు, సంతోషం - విజయం అన్నీ వున్నా నాకు ఏదో తెలియని వెలితిగా వుండేది. దేవుడు లేకుండా నా జీవితం పరిపూర్ణం కాదని నేను భావిస్తుండే దానిని. కానీ అది నితిన్ కి అర్థం అయ్యేది కాదు. అతను ముందు సిగరెట్లు తాగడం మానేస్తానని హామీ ఇచ్చాకే మేం పెళ్ళి చేసుకున్నాం. కానీ అతను ఆ దురలవాట్లను మానలేదు. నేను మంచి అమ్మాయిలా వుండాలని కోరుకుంటాడు తప్పితే అతను అలా వుండాలని అనుకోడు. దాంతో నాకు నితిన్ అంటే గౌరవం పోయింది. ఇక విడాకులే మంచిదని 1999 జనవరిలో విడిపోయాం” అని చెప్పింది రూబీ భాటియా.

మొదటి ఆల్బమ్ 'నా జానే'

ఇవాళ పాప్ ఆల్బమ్ విడుదల చేయటం అనేది నల్లేరుమీద బండినడకలా అయిపోయింది. సంగీతంలో అనుభవం, అవగాహన లేని వ్యక్తులు కూడా పాప్ ఆల్బమ్స్ ను అలవోకగా విడుదల చేసేస్తున్నారు. ఆడియో మార్కెట్ లో స్థబ్ధత నెలకొనడానికి క్వాలిటీ లేని పాప్ ఆల్బమ్స్ రావడం కూడా ఓ కారణం. సహజంగానే సంగీతాభిమానులు ఈ రకమైన ఆల్బమ్స్ ను వినడానికి ఉత్సుకత చూపడంలేదు. ఈ నిరాసక్త ధోరణి కారణంగా మంచి ఆల్బమ్స్ ను ఒకోసారి దాటేస్తున్నారు. అయితే అదృష్టవశాత్తు నితిన్ బాలి తొలి ఆల్బమ్ 'నా జానే' ఆ రోటీన్ కేటగిరిలోకి చేరలేదు.

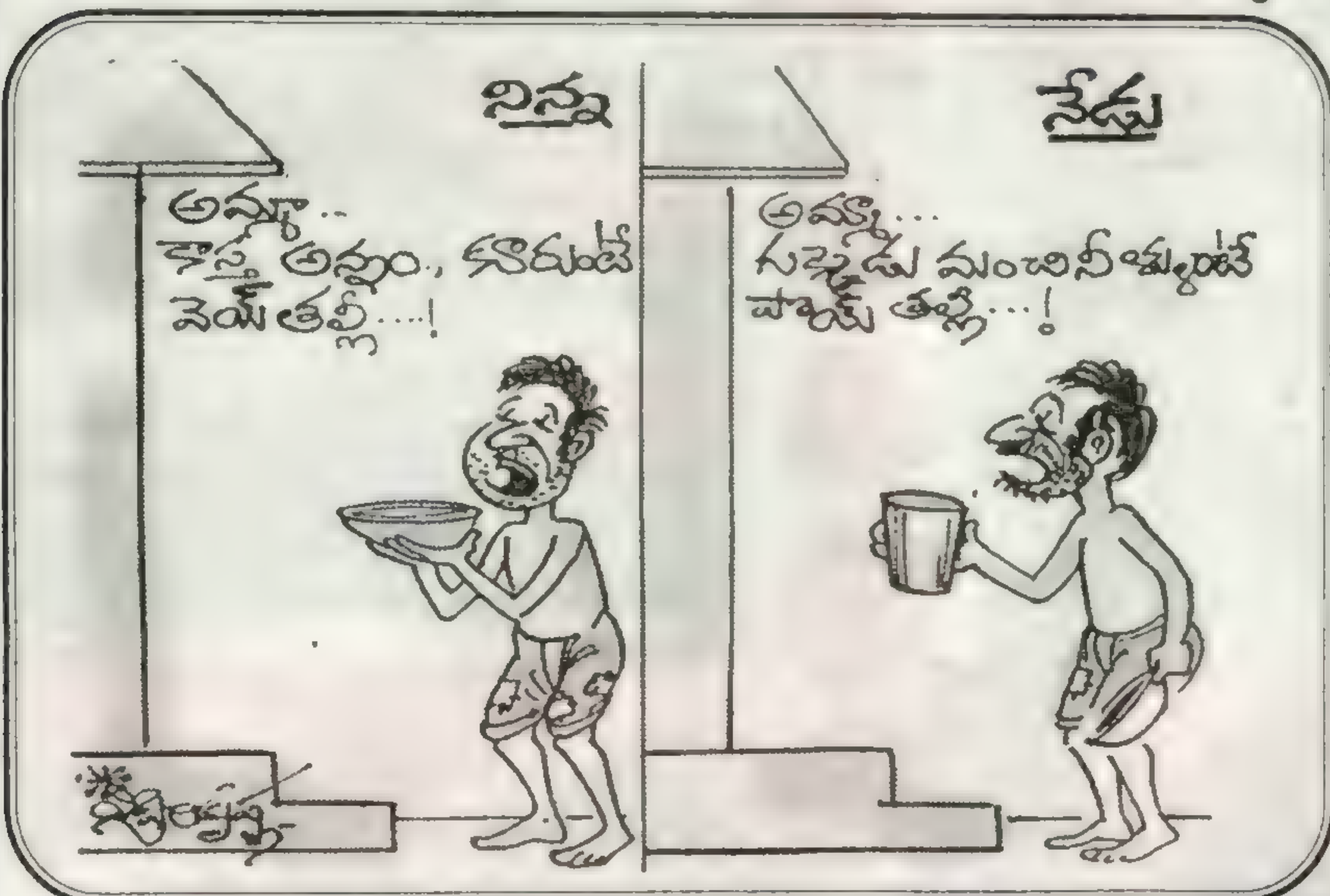
ఎనిమిది పాటలున్న ఈ ఆడియోలో వీలైనంత వైవిధ్యాన్ని నితిన్ ప్రదర్శించాడు. అయితే ఈ ఆల్బమ్ రూపకల్పన ఓ విషాద సంఘటనతో ప్రారంభమైంది. తనలోని గాయకుడిని వెలికితీసి ఆల్బమ్ చేయడానికి తీవ్రంగా ప్రయత్నించడమే కాకుండా - నితిన్ -తన స్నేహితుడు మనుచోప్రాతో కలిసి కొన్ని గీతాలను రచించాడు. ఓ డెమో టేప్ ను తయారుచేశాడు. ఈ పాటల్ని మొట్టమొదట తన తండ్రికే వినిపించాడు నితిన్. గాయకుడిగా కొడుకు కొత్త జీవితానికి నాంది పలుకుతున్నాడని నితిన్ తండ్రి సంతోషించాడు. పాటలూ ఆయన్ని విపరీతంగా ఆకట్టుకున్నాయి. కానీ పాపం అదే రోజు రాత్రి గుండె పాటుతో తనువు చాలించాడు. నితిన్ బాలిక ఇది ఊహించని దెబ్బ. ఈ అశనిపాతం నుండి కోలుకున్న నితిన్ బిఎంజిక్రెసెండ్ సంస్థలోని సురేష్ థామస్ ని కలిశాడు. నితిన్ పాటలు థామస్ ను బాగా ఆకట్టుకున్నాయి. వెంటనే బాలి ఆల్బమ్ 'నా జానే' ను విడుదల చేయడానికి సంస్థ అంగీకారాన్ని తెలిపింది. అలా 1997 లో నితిన్ పాప్ సింగర్ గా సంగీత ప్రపంచానికి పరిచయం అయ్యాడు.

సురేష్ థామస్ అందించిన సహకారం- ఇచ్చిన స్వేచ్ఛ ఇప్పటికీ మరవలేనని నితిన్ బాలి చెబుతున్నాడు. తొలి ఆల్బమ్ లోని పాటల గురించి చెబుతూ "ఇందులో పాప్, భాంగ్రా -పాప్ టెక్నో, రాప్.. ఇలా అన్ని రకాలు వున్నాయి. కేవలం ఒకే తరహా పాటల్ని పాడే పాప్ గాయకుడిగా ముద్ర వేయించుకోవటం నాకిష్టం లేదు" అని చెప్పాడు. అయితే తొలి ఆల్బమ్ కి లభించిన ఆదరణ, గుర్తింపును చూడటానికి తన తండ్రి లేకపోవటం ఎంతో బాధకు గురిచేసిందని నితిన్ చెబుతున్నాడు. 'నా జానే' సక్సెస్ తో నితిన్ 'అఖి(నల్ అఖియః మిలైజా' (AKKHAN NAL AHHKIAN MILAIJA) ను విడుదల చేశాడు. మొదటి ఆల్బమ్ లో మెలోడి భాంగ్రా రొమాంటిక్ సాంగ్స్ కు ప్రాధాన్యం ఇచ్చిన నితిన్ ఇందులో మూడు పంజాబీ గీతాలు, ఐదు హిందీ రొమాంటిక్ సాంగ్స్ కు స్థానం కల్పించాడు.

రీమిక్స్ వైపు దృష్టి!

మార్కెట్ నాడిని పట్టుకున్న నితిన్ పాప్ ఆల్బమ్స్ కంటే రీమిక్స్ లకు ఆదరణ పెరగడంతో తన దృష్టి అటు మరల్చాడు. కిషోర్ కుమార్ ఎవర్ గ్రీన్ సాంగ్స్ ను ఎంపిక చేసి 'బాలి-పుడ్' పేరుతో వరుసగా రెండు క్యాసెట్స్ ను మార్కెట్ లో విడుదల చేశాడు నితిన్ బాలి. మొదటి రెండు కంటే కూడా గాయకుడిగా అతను పరిణతి చెందాడని ఈ రీ-మిక్స్ లను చూస్తే అర్థం అవుతుంది. మాతృకలోని స్వచ్ఛతను కోల్పోకుండా రీ-మిక్స్ చేసి మరోసారి సక్సెస్ ని పొందాడు. 'సంగీతమంటే వున్న అభిమానంతోనే తానా రంగానికి వచ్చానని డబ్బుకంటే కెరీర్ తనకి ప్రధానమని చెబుతున్న నితిన్ బాలి గాయకుడిగా మరెంత ఎత్తుకు వెళతాడో వేచి చూడాలి.

- వి. అరుణసత్యవతి

స్వీయ చరిత్ర

చిత్తూరు వి.నాగయ్య

నటకులానికి ఆరాధ్యుడు, మహోన్నత నట శిఖరం నాగయ్య గారి 'స్వీయచరిత్ర' పుస్తకం వారి శతజయంతి సందర్భంగా విడుదలైంది. శ్రీ నాగయ్య గారి మీద ప్రత్యేక వ్యాసాలు, ఆయన నటించిన చిత్రాల జాబితా, పాడిన పాటల వివరాలూ కూడా ఈ పుస్తకంలో పొందుపరచబడ్డాయి.

వెల : రూ.150/-

ఈ పుస్తకాలు లభించే స్థానాలు

క్రియేటివ్ లింక్స్, 3-5-8638/2,

హైదర్ గూడా, హైద్రాబాద్ - 500 029

విశాలాంధ్ర బుక్ హౌస్,

'హాసం' పత్రిక కార్యాలయం

'హాసం' పాఠకులకు రూ.140/- లకే

ఈ కింద వున్న కూపన్ నింపి, 140 రూ. డి.డి.తో పాటు జతచేసి పంపితే, 140 రూపాయలకే పుస్తకం (కొరియర్ ఛార్జీ ఉచితం) లభిస్తుంది. డిడిలూ, కూపన్లూ క్రియేటివ్ లింక్స్ చిరునామాకే పంపాలి. 'హాసం' ఆఫీసుకు నేరుగా వస్తే 130లకే కొనవచ్చును.

హాసం పాఠకుని పేరు _____

చిరునామా : _____

వెల : రూ॥ 32/-
ఇటుదల: నేపాలన్ మ్యూజిక్

జిగపతిబాబు, కళ్యాణి హీరోహీరోయిన్లుగా ఎం.ఎల్.కుమార్చౌదరి నిర్మించిన 'పెదబాబు' ఆడియో క్యాసెట్ విడుదలయింది. చక్రి ఈ చిత్రానికి సంగీత దర్శకుడు.

క్యాసెట్లో తొలుత వినిపించే - 'నవ్వవయ్యా బాబూ నీ సొమ్మే పోతుంది' పాటని ఆడియోకి, సినిమాకి కూడా హిట్ సాంగ్గా పేరొచ్చింది. చాలా మంచి, క్యాచీ, హిట్ ట్యూన్లని ఈ పాటకు ఇచ్చాడు చక్రి. తన పర్సనల్ హిట్స్లో ఒకటిగా నిలిచిపోయే స్థాయిలో పాడింది కొసల్య. పాట మధ్యలో జిగపతిబాబు వాయిన్తో మాటలు, చివర్న చక్రి పాడిన చరణం వస్తాయి. జిగపతిబాబుకి తగ్గట్టుగా పాడటంలో కూడా చక్రి మంచి ఎఫెక్ట్నిచ్చాడు. 'నవ్వు నీలవేణీ' దగ్గర ఎఫెక్ట్ని బాగా గమనించవచ్చు. భాస్కరభట్ల రవికుమార్ ఈ పాటని తన మానసిక గురువు సీతారామశాస్త్రి గారి పంథాలో రాయడానికి

ప్రయత్నించాడనిపిస్తుంది. 'అడదీలా వెంటపడి అడుగుతుండగా - మూతినలా ముడుచుకుని ఎంతసేపలా ఇది సీతారామశాస్త్రిశైలి. దాన్ని బాగా పట్టుకున్నాడు రవికుమార్. అలాగే చక్రి కూడా ఇళయరాజా మెలోడీస్ని బాగా గుర్తుచేస్తున్నాడు. ఈ పాట ఇంటర్నెట్లోనూ, చరణాలలోనూ ఆ ఇన్స్పిరేషన్ బాగా కనిపిస్తుంది.

'నాలో నువ్వుండాలి నీలో నేనుండాలి' పాటకూడా ఇళయరాజా మెలోడీయే అన్న ఫీలింగ్ కలగజేస్తుంది. ఒక విధంగా ఆ స్వర సవ్రంతి తిరిగి జన స్రవంతిలో ప్రవహించటానికి చక్రి కారకుడు కావటం ప్రశంసించదగ్గ విషయం. చరణాల సెకాండాఫ్లో స్త్రీ, పురుష స్వరాలతో కట్స్ అండ్ కౌంటర్స్ పాడించడం ట్యూన్ పరంగా ఎంత బావుందో అందుకు తగ్గ సాహిత్యాన్ని నమకూర్చడం కూడా అంతే బావుంది. భాస్కరభట్ల రచనకి కొసల్యతో పాటు పాడిన యస్మిబాలు కంఠం, ఆ స్పష్టత వినగానే పాటలోని అక్షరాలకే కాకుండా శ్రోతలకు కూడా ప్రాణం లేచొచ్చినట్లుంటుంది.

జాలాది రాయగా రవివర్మ, సునీతా బాలాజీ పాడిన 'బావ బావ బావా ముగ్గులోకి రావా' పాట పూర్తిగా సరదా పాట. ఇందులోని గాయని సునీతా బాలాజీ మనకు తెలిసిన గాయని కమ్ డబ్బింగ్ ఆర్టిస్ట్ సునీత కాదు. ఈ సునీతా బాలాజీ ప్రస్తుతం కె.విశ్వనాథ్ తీర్చున్న 'స్వరాభిషేకం' సినిమాలో నటిస్తోంది కూడా! ఈ పాట రెండో చరణానికి ముందు అకార్డియన్ వాద్యానికి ప్రాధాన్యతనిస్తూ వినిపించిన ఇంటర్లూడ్ సంగీతపరంగా గుర్తించదగినది. అకార్డియన్ మీద ఇంత లెంగ్త్ ఇంటర్లూడ్ ఈ మధ్య ఏ తెలుగు పాటలోనూ రాలేదేమో!

వెనుకటి రోజుల్లో ఈ వాద్యానికి ఉత్తరాదిన శంకర్ - జైకిషన్ మాత్రమే ఇంత ఇంపార్టెన్స్ నిచ్చేవారు. ('సంగమ్'లోని 'హర్ దిల్ జో ప్యార్ కరేగా' పాటలో రాజ్ కపూర్ పాడుతూ వాయించేది ఈ వాద్యమే)

జాలాది రాసిన 'ఒక వేకువ దీపంతో ఈ లోకం మేలుకొని' పాటకు మాటలు హాయిగా వినిపించే ట్యూన్ జతపడింది. సంబరాల పాట కదాని మాటల్ని మింగేసే వాద్యవరోషని జోడించకపోవడం వల్ల పాట మీద సదాభిప్రాయం పెరుగుతుంది. మళ్ళీ ఇన్నాళ్లకు బాలు గొంతు విలువ, ఆయన పాడే పద్ధతి విలువ - సంగీత దర్శకులు తెలుసుకుంటున్నందుకు సంతోషంగా అనిపిస్తుంది- ఈ పాట వింటుంటే!

'ఇదే పాటని శాడ్ వెర్షన్ లో - వేరే ఒక చరణంతో బిట్ సాంగ్గా ఏ సైడున పొందుపరచడం జరిగింది. ఇందులో 'ఏడడుగుల జీవితమా' అంటూ జాలాది రాసిన వాక్యం ఎంతో గొప్పగా ఉంది. ఒక జీవితం ఇంకో జీవితంతో ముడిపడాలంటే ఏడడుగులు, అదే జీవితం వరినమావ్తమయ్యాక వూడ్చిపెట్టడానికి ఏడడుగులు.... హట్సాఫ్ టు జాలాది!!

జాలాది రాసిన 'ఫెళ్లన విరిగిందిరో శివధనసు పెళ్లికి రమ్మందిరో సీతమనసు' పాటకూడా హుషారైన ట్యూన్ జతపడింది. కొసల్య, సందీప్ భౌమిక్ కూడా మాంచి ఊపుతో పాడి సంగీత సాహిత్యాలని బాగా ప్రాజెక్ట్ చేశారు.

MAA TV

మా టీవీ నమస్కరించు

శాశ్వతమౌళి

కార్యక్రమాల నివారాలు

హోస్టెస్
యస్మి బాలాజీ

02-05-04 ఉదయం 10.30 గంటలు

- 1. పి.టి.ఎస్. రమణారావు**
నీలకంఠరాదేవా
ఎల్లినాతో సరసమాదేను
భూకైలాస్
భవనసుందరి కథ
- 2. టి. సుమతీ**
మున్నీట పవళించు
ఎల్లాని కుర్తడాన్ని
భూకైలాస్
ప్రేమకుడు
- 3. టి. పారిజాత్**
నిజమైనా కలనైనా
నమ్మకు నమ్మకు
మూగనోము
రుద్రవీణ
- 4. పి.ఎస్. సత్యలక్ష్మి**
సుందరాంగ మరువగలేనోయే
సరిగమలాపవయ్య
సంఘం
సరిగమలు

09-05-04 ఉదయం 10.30 గంటలు

- 1. జె. ఉదయభాస్కర్**
ఎవరితో నీవెవరితో
చిన్నదమ్మే చీకులు కావాలా
పునర్జన్మ
సంహర్షి
- 2. ఎం. కిషోర్**
ఓ... అన్నా నీ అనురాగం
బావలు సయ్యా
అదపడుచు
బావ బావమరిది
- 3. కె. సత్యనారాయణ**
ఏ తోటలో విరబూసినో
సిగ్గు సిగ్గుంటావ్
బ్రహ్మచారి
నవభారతం
- 4. పి.టి.ఎల్. మారుతి**
అన్నయ్య సన్నిధి
మనక మనక చీకటిలో
బంగారు గాజులు
దేవుడు చేసిన మనుషులు

Ch పద్మావతి మూర్తి
శ్రీ కీర్తి క్రియేషన్స్

పాటల
ప్రత్యేకం

పెదబాబు

యమ్.ఎల్.కుమార్చౌదరి చక్రి పరుచూరి మురళి

రచన: భాస్కరభట్ల రవికుమార్ 1 గానం : కాశ్యప జగదీశబాబు, చక్రి

ఆ: నవ్వవయ్యా బాబూ...
 నీ సొమ్మేం పోతుంది...నీ నోకేం పోతుంది ||2||
 నవ్వు దొరబాబూ...!
 అరె నీకేమయ్యింది చిరునవ్వు రాకుంటే ||2||
 ఆడదిలా వెంటపడి అడుగుతుండగా
 మూతినలా ముడుచుకుని ఎంతసేపటా..
 తెగ ఉరిమిన ఆకశాన నవ్వు చినుకులే
 నవ్వు చినుకులే..ఓయ్ పెదబాబూ.. ||నవ్వవయ్యా||
 మూటలే తరిగేనా... కోటలే కూలేనా
 నవ్వుతే ఓసారి..కొంపలే మునిగేనా
 వింతలే జరిగేనా... ఇంతలో ఏమైనా
 నవ్వుతే మనసారా..కొండలేం కరిగేనా
 నేను చూడలేదురోయ్.. నువ్వు నవ్వగా
 అంత కోపమెందుకోయ్..వరసకు బావా...
 ఇదిగో ఈ వేళా నవ్వాలా
 పకపకమని కిలకిలమని కాకుల రొదలా
 అ: ఏయ్...ఏంటీ!?
 ఆ: కోకిలా శృతిలా ||నవ్వవయ్యా||
 మణులే అడిగానా... మాన్యాలడిగానా
 నువ్ తప్ప ఏమైనా...నిన్ను నేనడిగానా
 నగలే అడిగానా...నాన్యాలడిగానా
 చిన్న నవ్వు కాకుండా... చీరలే అడిగానా
 దాచుకోకు నవ్వునీ పెదవి చాటునా
 ఫక్కుమంటు నవ్వుతే చాలనుకోనా
 చెబుతా వింటావా ఇప్పుడైనా
 పడిపడి నువు నవ్వర మరి నా అత్తకొడకా
 అ: ఒళ్ళెలా వుందే...!?
 ఆ: కాదని అనకా... ఒరేయ్ పెదబాబూ
 అ: నవ్వు దొరసానీ..
 చిరునవ్వుల సవ్వడితో..నువ్వు సందడి చేయాలి ||2||
 నవ్వు నీలవేణీ..
 కొంటెనవ్వుల పల్లకిలో..నిను రోజూ చూడాలి ||2||
 అ: నిత్యమల్లె పువ్వులాగ నువ్వు ముద్దుగా
 నవ్వుతుంటే ముత్యమైన సాటిరాదుగా
 గలగలమని నవ్వుతుంటే నాకు పండగా..నాకు పండగా

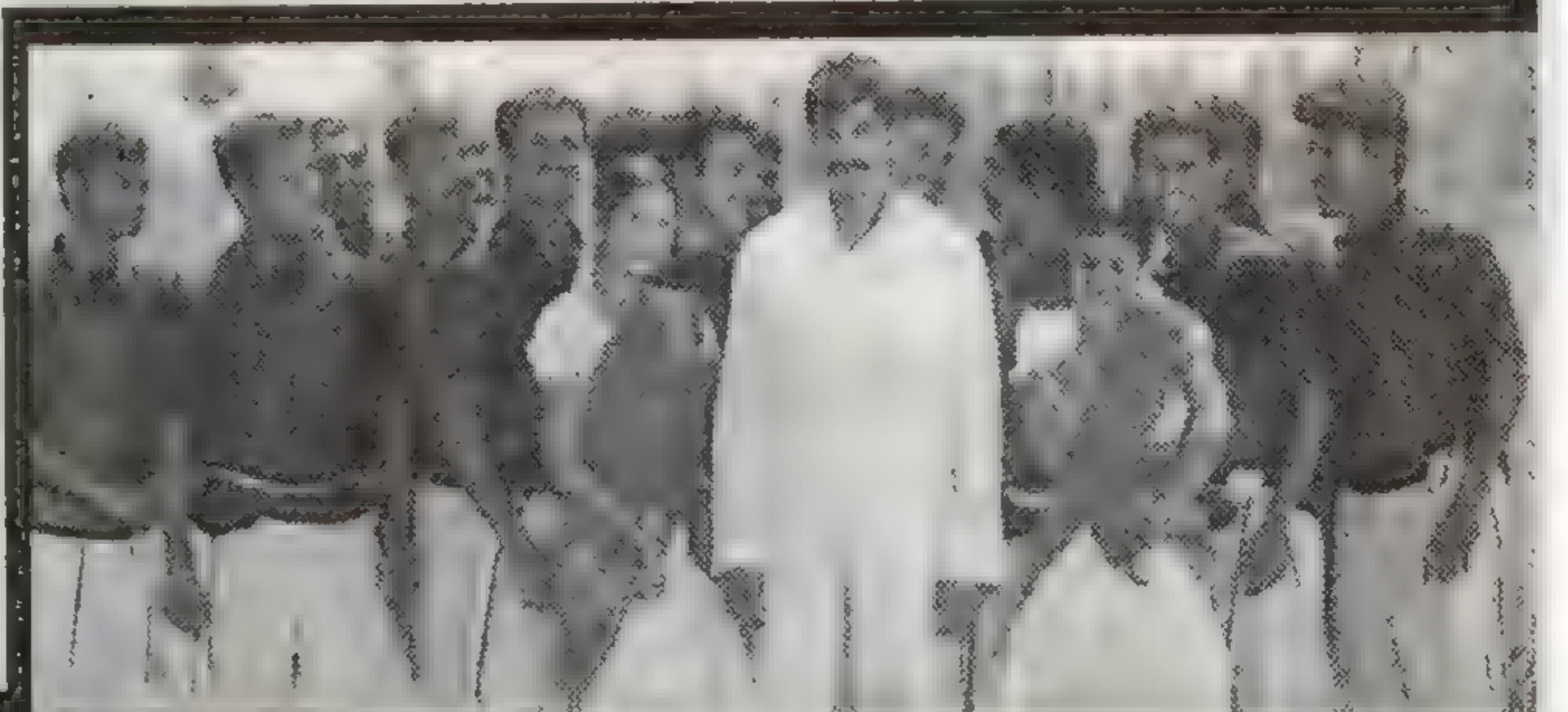
రచన: జాలాది 3 గానం: సునీతాబాలాజీ, రవివర్మ

ఆ: బావ...బావ...బావా...ముగ్గులోకి రావా
 ముద్దులాడి పోవా.. సింగారంగా
 అ: భామ...భామ...భామా... ముగ్గులోని ప్రేమా
 ముద్దబంతి సిగ్గులా వుండాలంట
 ఆ: అలాగైతే ఇలా వచ్చి..భలేగా పెళ్ళి చుక్క పెట్టరాదా
 అ: ప్రేమకైనా పెళ్ళికైనా...అదేదో కలిసివచ్చే కాలముందిగా
 ఆ: ముద్దు పుట్టినప్పడే చంకనెక్కుమంటే
 మొక్కుబడి మాటలింక ఎందుకంట
 అ: హేయ్ చంకలోని బిడ్డకు
 చందమామ ముద్దుకు ||భామ||
 సంబరాల వేళ కాదుగా
 ఆ: కొండమీద పొద్దుకి..... కలువలమ్మ ముద్దుకి
 బంధమేదో..అనుబంధమేదో
 అ: కారుమబ్బులోచ్చినా... కాలమెంత మాలినా
 తీరదంటా.. ప్రేమ మారదంట.
 ఆ: కలవపువ్వు రేకులన్ని రాల్చుకుండా
 కాలమంత వుంటుందా.. హోయ్..
 అ: చేసుకున్న పుణ్యమే దేనికైనా
 ఆశ తీర్చుకుంటుందా..
 ఆ: అందుకే నా బావా... నా పొందులోకి రాలేవా
 అ: శివ శివ ఓ బేలా ఇక్కడెందుకీ గోలా ||భామ||
 అ: వాన చుక్క వరద...తేనె చుక్క సరదా.
 అందినప్పడే..దాన్ని పొందినప్పడే
 ఆ: చేను పంటకైనా... చేదు నోటికైనా
 తియ్యనేగా.. తీపి బంధమేగా
 అ: సృష్టికే మూలమైన ముద్దులాట
 నోచుకున్న వారికంట..హోయ్..
 ఆ: అందుకే అందమైన ఆశలన్నీ
 పొందుకోరే మోజులన్నీ..
 అ: శివ శివ ఏమిటంటా... యిప్పడెందుకీ తంటా
 ఆ: చక్కనైన మన జంటా...మక్కువే తీర్థమంటా ||బావ||

రచన: భాస్కరభట్ల రవికుమార్ 2 గానం: కాశ్యప, ఎస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం

ఆ: నాలో నువ్వుండాలి... నీలో నేనిండాలి
 నువ్వేనేనవ్వాలి ఏనాటికీ
 అ: నా వెంటే నడిచాకా.. నా చెంతే చేరాకా
 నువ్వంటే నేనేగా ముమ్మాటికీ
 ఆ: వద్దన్నా వినకుండా నువు సాయం చేస్తూంటే
 పదిమంది చూశారా బాగోదులే
 అ: ఎవరేమీ అనుకున్నా ఎగతాళి చేస్తున్నా
 నీ సేవలో నిత్యం వుంటానులే.. ఆ: ||నాలో||
 ఆ: నీతో నిమిషం మాటాడినా
 నూరేళ్ళ సావాసం అనిపించదా....
 అ: యుగమే క్షణమై పోతుందిగా
 నీ వైపు చూస్తూంటే అలవాటుగా
 ఆ: ఏ పూజల ఫలమో ఇది నీ తోడే ఒక వరమై
 దొరికిందని అనిపించగ సంతోషమే
 అ: మూసిన ఆ: కనులు
 అ: దాచెను ఆ: కలలు
 అ: ఊసులే ఆ: మొదలై
 అ: ఆశలే ఆ: అలలై
 అ: నదిలో ఆ: మదిలో
 అ: ఉరికే ఆ: జడిలో
 అ: ఒకసారి ఆ: ఒడిచేరి
 అ: మురిసేనంటా... ఆ: ||నాలో||

ఆ: పతిలో ధైవం కనిపించగా
 ప్రతిరోజు ప్రేమించి పూజించనా
 అ: ఇలలో స్వర్గం ఇల్లేననీ
 ఇల్లాళిగా నిన్ను పంపించెనా
 ఆ: నా గుండెకు నీ నవ్వులే నులివెచ్చని కిరణాలై
 తాకినవని కలిగెను మరి ఆనందాలే
 అ: నీకిది ఆ: తెలుసు
 అ: మూగది ఆ: మనసు
 అ: నా చెలి ఆ: కురులే
 అ: పూచిన ఆ: విరులై
 అ: ఇదిగో ఆ: ఇప్పుడే
 అ: తకథిం ఆ: తకత్తై
 అ: కదలాడి ఆ: దరిచేరి
 అ: పిలిచేనంటా

రచన: బాలాచ 4 గానం: ఎస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం, బృందం

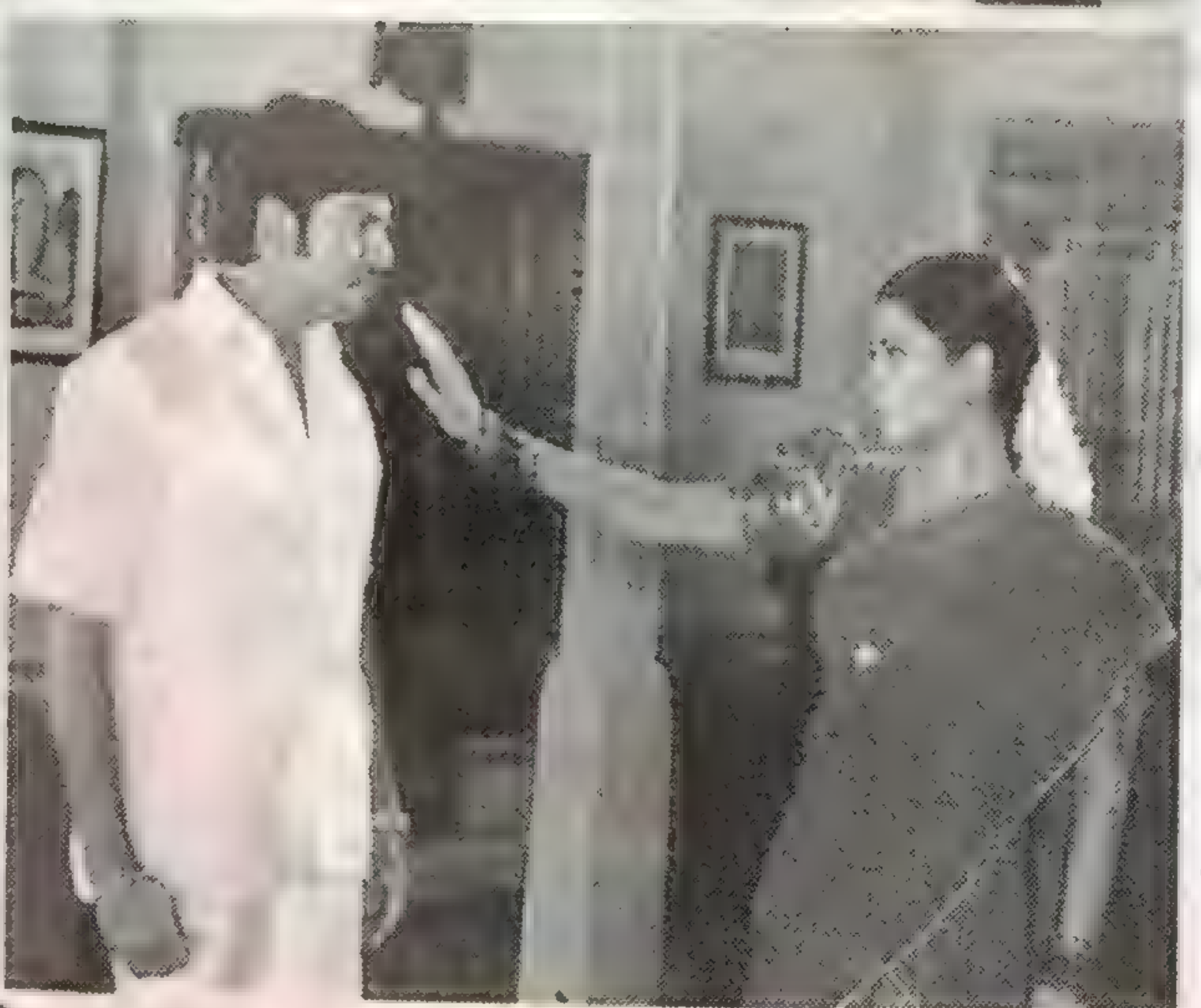
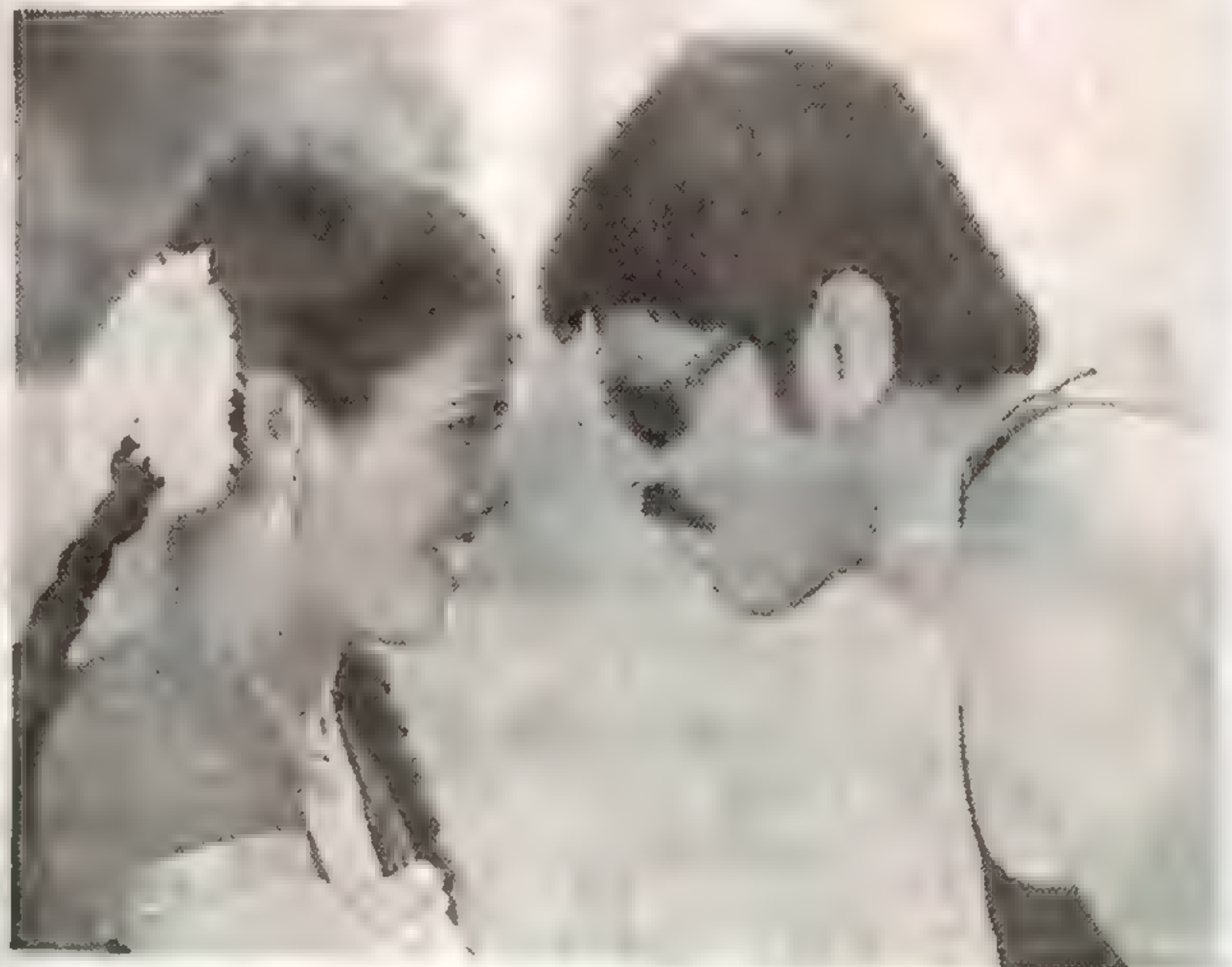
ఒక దేవుడు మనిషైతే... తన తల్లికి ఎడమైతే...
విలపించే అనురాగం... విలువెంతో తెలిసేది...
చిటికెడు కుంకుమ తల్లికి పంచే కొడుకై పుట్టాలా
కందికి చేరని కథలా బ్రతుకు విలవిల ఏడ్వాలా...
ఏడడుగుల జీవితమా...
ఇది దేవుడి శాసనమా...
ఏడ్చిందే నా గతమా...
ఓదార్చని జీవితమా...!

రచన: బాలాచ 5 గానం: ఎస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం, బృందం

హర హర మహాదేవ శంభో హర ఓం...
శుభకర శివానంద జగదీశ్వర ఓం...
ప్రణవాంశ శక్తి స్వరూపాయ ఓం...
ప్రళయాగ్ని సేగశిఖల నిటలాక్ష ఓం...
ప: ఒక వేకువ దీపంతో... ఈ లోకం మేలుకొని...
ఒక దేవుడి రూపంతో తన దీవెనలందుకొని...
ముసి ముసి నవ్వుల... విరిసిన పువ్వుల...
పల్లె రుల్లుమంది...
ఆ వెలసిన దేవుడి ముంగిట నిలబడి... తలలు వంచుకుంది.
హరి ఓం శాంతి శాంతి...
డమరుక నాద విశ్వశాంతి... ||హరి||
భం చిక భం చిక చమచక్క...
చక్కనమ్మ ముగ్గులెట్టి ఎంచక్కా...
పాడిపంట పొంగులాడే భం చిక...
ఊరువాడ చిందులాడే ఎంచక్కా... ||ఒక వేకువ||
ధనధాన్యం రాసులు పోసి...
ధర్మానికి దోసిళ్ళేసి
గుణ శీలం జనకొలువైతే
మహాదేవుడు మారాజైతే
ముత్తాల పండే లోగిళ్ళలో
వరాలనవ్వుల జల్లంటరో...
చుక్కల్లో వెన్నెల బొమ్మ...
పుట్టింటికి నడిచొస్తుంటే...
పక్కన చిరునవ్వుల వాడే...
శివదేవుడు అనిపిస్తుంటే...
ఆ తాత మనవళ్ళాట... ఈ ఊరికి ఊయల పాట...
ఆ కుంకుమ రేకుల మూట... మా గడపకి వచ్చిన పూట...
పండగే వచ్చినంత సందడంటరో...
సందెపొద్దు చిందులాడే వేడుకంటరో...
హరి ఓం శాంతి శాంతి
డమరుక నాద విశ్వ శాంతి!!
అనురాగం పురుడోసుకుని
అనుబంధం ముడులేసుకుని
దేవుడు మనిషై పుడుతుంటే...
నలుగురితో నడిచొస్తుంటే...
బుడి బుడి అడుగుల నాట్యానికి
ఆ నటరాజే గురుతొచ్చేనట
మనిషిని మహానీయుడు జేసే...
మమతల గుడి ఒడి జేసుకుని...
కనిపించే తల్లులు వుంటే...
లోకాలను వెలిగిస్తుంటే...
ఆ వెలుతురు కిన్నెరబాట
తాతయ్యకు వన్నెల కోట
ఆ కోటకు రారాజెవరో
ఈ కాలమె చెప్పేనంటా
ఝూం కొకో ఝూం కొకో కోడి వుంజరో...
జాతికోడి కూతలేసే పండగంటరో...
చంకలాడే సంకురాతి రాచ్చెనంటరో...
గొబ్బెళ్ళమ్మ పువ్వులెట్టి ముగ్గులంటరో... ||ఒక వేకువ||

రచన: బాలాచ 6 గానం: కొసల్య, సంచీప్రభామిక్

ఆ: ఫెళ్ళున విరిగిందిరో శివధనసు పెళ్ళికి రమ్మందిరో సీత మనసు
అ: ఆకాశం పందిట్లో అక్షింతలై
భూదేవి గుండెల్లో పులకింతలై
ఆ: కళ్యాణం సంబరానికి... హోయ్...హోయ్...హోయ్...హోయ్...
అ: మత్తుగా గమ్మత్తుగా... చిత్తుగా చిరైత్తుగా
ఆ: వెచ్చగా గుండెల గిచ్చగా మెచ్చగా కోర్కెలు రెచ్చగా ||ఫెళ్ళున||
అ: జత పెదవుల్లో కథలన్నీ... శృతిలయ ఒడిలో సవరిస్తే
ఆ: పదనిసలాడే పరువంలో... మదనుడు నీవై కవ్వస్తే
అ: జివ్వను నవ్వుల్లో తేలించనా... యవ్వన పువ్వుల్లో దొర్లించనా
ఆ: కోరుకున్న కొండంత దైవం... కోర్కెలన్నీ తీరుస్తానంటే
అ: అందుకేగా నా అర్థ భాగం... ముందుగానే ముడుపిచ్చుకుంది.
ఆ: అల్లుకో నను గిల్లుకో... హరివిల్లుగా నను దాచుకో
అ: రెచ్చిపో నను గుచ్చుకో... నులివెచ్చగా వాటేసుకో ||ఫెళ్ళున||
కో: బంగినపల్లి బంగారమ్మా
రంగుల బుట్ట గంగానమ్మా
చిందులు తొక్కే సింగారమ్మా
టింగుల టంగుల తాయారమ్మా
ఆ: తొలికరి జల్లై నువ్వొస్తే... వలపుల వొళ్ళే తడిపేస్తే
అ: పిడికెడు నడుమే అందిస్తే... పిడుగుల మెరుపై మెలికేస్తే
ఆ: అమ్మో నాకేదో భయమేస్తుంది... ముందే నన్నిట్లా వొణికిస్తుంటే
అ: కొత్తలో మరి ఏ జంటకైనా... చిత్తరంగా వుంటుందిలే
అ: పైట చెంగుల పందేలతోటి... పగలూ రేయీ గడిచేనులే
అ: కొద్దిగా చలిముద్దుగా... కౌగిళ్ళలో ఆడొచ్చులే
ఆ: వొద్దులే అసలొద్దులే... సరిహద్దులే దాటొద్దులే ||ఫెళ్ళున||

పాటల పుస్తక ప్రియులకోసం సినీ సంగీత విశ్లేషకుడు 'రాజా' పర్యవేక్షణలో 'హాసం' అందిస్తున్న ప్రత్యేక కానుక ఇది.

Ch.పద్మావతి సమన్వయం
శ్రీ కీర్తి క్రియేషన్స్

పెదబాబు

యం.ఎల్.కుమార్ చౌదరి చక్రి పరుచూరి మురళి

సాంకేతిక నిపుణులు

కూటలు	: రమేష్-గోరి, స్వామిజీ, విజయ్
ఫోటోగ్రఫీ	: భూపతి
స్టైల్	: రఘు
కాస్ట్యూమ్స్	: అంజుబాబు
మేకప్	: బాబు
పబ్లిసిటీ డిజైనర్	: రమేష్ వర్మ
పి.ఆర్.ఓ.	: పులగం చిన్నారాయణ
ప్రాడక్షన్ మేనేజర్స్	: కొండా వెంకటేశ్, విజయ్ కుమార్
క్యాషియర్	: యం.వి. బాషా
ప్రాడక్షన్స్ ఎగ్జిక్యూటివ్స్	: యన్. గోవింద రామారావు, యం. సీతారామరాజు
అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్స్	: ఎ. హరికృష్ణ, రాజ్ కుమార్, కె. సాయిబాబా
అసోసియేట్ డైరెక్టర్స్	: బి.వి. గిరిరాజు, బిందు కిషన్, శంకర్ .బి
కో-డైరెక్టర్స్	: యన్. ప్రణవానంద్, సునీల్
సమర్పణ	: సి.హెచ్. పద్మావతి
సంగీతం	: చక్రి
నిర్మాత	: యం.ఎల్.కుమార్ చౌదరి
స్ట్రీట్ షీ, దర్శకత్వం	: పరుచూరి మురళి

జూరీ

జగవతిబాబు, కళ్యాణి, కె.విశ్వనాథ్, శరత్ బాబు, సుహాసిని, కోటశ్రీనివాసరావు, సునీల్, రాళ్ళపల్లి ఆర్, పొన్నాంబకం, మల్లికార్జునరావు, భరత్, అజయ్, ప్రభు, నఖి, గోవింద్, మాస్టర్ దీపక్ సరోజ్

యం.ఎల్.కుమార్ చౌదరి

పరుచూరి మురళి

చక్రి

జూలాది

భాస్కరభట్ల

కొమ్మ కొమ్మకొ సేన్మాయి...

పాటసారి డైరీ లోంచి..

రాజన్- నాగేంద్రులను
తలచుకొని
నా సినీజీవితగీతం
నిస్వరం, నీరసం,
ఈ కన్నడాంధ్ర
సోదరులిద్దరూ
సంగీత సరస్వతికి
రెండు కళ్లు.
అందులో చిన్నవారు
శ్రీ నాగేంద్ర
మనమధ్య ఈనాడు లేరు.
కానీ ఆయన చేసిన
బాణీలు,
నేపథ్యవాద్యవాణీలు
చిరంజీవులు.

ఈసారి ఈ ఫీచర్‌ని సమర్పించినవారు

సురభి మ్యూజిక్

1-9-289/3/1/ఎ, విద్యానగర్, పోస్టాఫీసు దగ్గర, మెగాసిటీ నె.774,
హైదరాబాద్ - 500 044, ఫోన్: 27616880

కర్పూర వీణలు, కస్తూరి వీణలు కవుల ఊహగానాలకు పల్లవులు. రాజన్-నాగేంద్రల సంగీతం అమ్మవారి సారణి వీణ ఝంకారంతో ఓంకార స్వరంగా నినదించింది. వారి రాగాలలో ఆరు ఋతువులూ ఉయ్యాల లూగాయి. కృష్ణాతరంగాలు, కిన్నెర సానులు నాట్యం చేశాయి. హంపి వాకిట స్వరాల కలయంచ జల్లిన హాయిగానాలవి. వాయులీనాలవి. కంకరరాలను సైతం తేనెవెన్నెల లేహ్యాలతో అనునయించిన లలిత లావణ్యలాస్యలా బాణీలు!

సినీ కవులకు నంది పురస్కారాలు ప్రకటించిన తరువాత తొలి పురస్కారం నాకు తెచ్చిపెట్టింది వారికి నేను రాసిన 'మానస వీణా మధుగీతం మన సంసారం సంగీతం' అనే గీతం. రస హృదయులు నవతా కృష్ణంరాజుగారు నిర్మించిన 'పంతులమ్మ' చిత్రంలోనిది ఆ పాట. ఆ పాట నాటి ప్రేక్షక శ్రోతల ఆదరాభిమానాలను ఎంతగానో చూరగొన్నది. యం.వి.యల్ వంటి విజ్ఞులు ఆ పాటను అక్షరాలా ఆరాధించడం, వివిధ పత్రికలలో రాయడం జరిగింది. అందులో 'కురిసేదాకా అనుకోలేదు శ్రావణ మేఘమని తడిసేదాకా అనుకోలేదు తీరని దాహమని,' వంటి చరణాలు వాటి చుట్టూ అలుముకున్న వర్ష గీతావరణం వారికే చెల్లింది.

వాద్య హృదయభాషకు మధురిమలు హత్తిన మెత్తని సరిగమలువారివి. 'పంతులమ్మ' చిత్రం ఆనాడు 'పాటలమ్మ'గా పేరు తెచ్చుకుంది. అందులో ప్రతి పాటా రాగభావాల పూలబాట. అందుకు నిదర్శనాలు, 'పండగంటి వెన్నెలంతా సెందరయ్యా దండగై పోయిందే సెందరయ్యా' అనే పాట, 'ఎడారిలో కోయిలా తెల్లారని రేయిలా', 'మనసెరిగిన వాడు మా దేవుడు,' మొదలైన గీతాలు.

దురితమైన స్వరము, దూకుడైన నడక ఏనాడూ వారి స్వర సంప్రదాయంలో కానవచ్చేది కాదు. ఆ సోదరులిద్దరి జీవన విధానము, మాటవరస అందుకు తగినట్లే వుండేది. వారి కంపోజింగు గది ప్రార్థనా మందిరంలా ఏకాగ్రతకు నిలయంగా భాసించేది. మంత్రాలయ రాఘవేంద్రస్వామి ధ్యానం వారి ప్రథమ ప్రాణం. శ్రుతిలయలు స్వరపదాలు మిగిలిన వారి నాలుగు ప్రాణాలు. పరిమళాచార్యుని ద్వైత సంప్రదాయ పరిమళాలు వెదజల్లే అగరువత్తుల ధూమగంధాలతో 'సంగీత జ్ఞానము భక్తి వినా సన్మార్గము గలదే' అన్న త్యాగరాజు స్వామి కీర్తన రూపుదాల్చినట్లు వుండేది వారి స్వరకల్పనా ప్రావీణం.

నాగమల్లి, నాలుగు స్తంభాలాట, మూడుముళ్లు, ఇంటింటి రామాయణం, సామ్యుకడిది సోకొకడిది, వయ్యారిభామలు వగలమారి భర్తలు, ఆ ఆ ఇ ఈ, మంచుపల్లకి వగైరా చిత్రాలు సంగీత రంజితాలు కావడానికి రాజన్ -నాగేంద్రల తపశ్శక్తి ప్రధానకారణం. ఆ చిత్రాలలో సంగీత సాహిత్యాల ఏకత్వం అద్వైత సిద్ధికి ప్రబల నిదర్శనం- అంతటిదీ ఆ స్వరపదసంధానం. అందుకు మూలకారకులు దర్శకులు శ్రీ జంధ్యాల, శ్రీ సంగీతం శ్రీనివాసరావు. కథ, సన్నివేశాలు సజీవమైతే పాటలూ పదికాలాలపాటు నిలిచి వుంటాయి.

పాటల చిత్రీకరణలో కొత్త పుంతలు తొక్కి, కవితాత్మకు, కన్నులకు కర్పూరంలా చల్లగా అంటించగలిగిన శ్రీ జంధ్యాల నా పాటలను చిత్రీకరించడంలో చూపిన శ్రద్ధ, ప్రతిభ అపూర్వం. రాజన్ - నాగేంద్ర

స్వరకల్పనతో వచ్చిన 'చినుకులా రాలి నదులుగా సాగి వరదలైపోయి కడలిలాపొంగు' ప్రేమను వర్ణిస్తూ వ్యాఖ్యానించే పాటను, అదేవిధంగా 'నాలుగుస్తంభాలాట' చిత్రంలో మిగతా అన్ని పాటలను ఎంతో మమకారంతో తీసిన దర్శకుడు శ్రీ జంధ్యాల.

నైమిశారణ్యాలలో, గంధమాదన వర్వతాలలో, చిరవుంజి చినుకులలో, సుందరవన సాగరతీరాలలో, మలయానిలంలో వీచే పవన పరిమళాలు రాజన్ నాగేంద్రల సుస్వరాలు. అవి వాతావరణ కాలుష్య జనితాలు కావు, అతీతమైనవి అతిమధురమైనవి.

'అల్లో నేరేడువళ్లు అమ్మాయి కళ్లు', అంటూ అల్లరి పాటచేసినా రాగవల్లరిగా తీర్చిదిద్దిన సుకుమారులు రాజన్-నాగేంద్ర. 'కాస్తండుకో దరభాస్తండుకో' ప్రేమ ధరకాస్తండుకో' అనే మనవిని మధురంగా పలికించిన జంటకవులు వారు. అన్నిటికీ మించి ఆప్తమిత్రులు, ఆత్మసాక్షులు ఆ అపూర్వ సహోదరులు.

- వేటూరి సుందరరామమూర్తి

రాజన్-నాగేంద్రల ఫోటో మా వద్ద లేదని బాధపడుతూంటే తన పర్సనల్ ఆల్బమ్ లోంచి తీసి ఇచ్చిన ఎన్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం గారికి, సంధానకర్తగా వ్యవహరించిన ఆరున.పి.వి. విరల్ గారికి, వ్యవధి తక్కువగా ఉండటం చేత ఫైబోలో అప్పటికప్పుడు తీసుకువచ్చిన సంగీత దర్శకుడు మాధవపెద్ది సురేష్ గారికి కృతజ్ఞతలు - హాసం

చిత్రం: పంతులమ్మ **సంగీతం: రాజన్-నాగేంద్ర**
రచన: వేటూరి **గానం: పి.సుశీల, ఎస్.పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం**

- ఆ: మానసవీణా మధుగీతం - మన సంసారం సంగీతం
సంసారం సంగీతం - సాగర మధనం అమృత మధురం
సరిగమ సరిగమ స్వరపారిజాతం ||మానస||
- ఆ: ఏ రాగమో ఏమో మన అనురాగం
వలపువసంతాన హృదయపరాగం
ఎదలోయలలో నిదురించిన -నా కోరిక పాడే కోయిల గీతం
- అ: శత వసంతాల దశదిశాంతాల
సుమసుగంధాల భ్రమరనాదాల
కుసుమించు నీ అందమే -విరిసింది అరవిందమై
కురిసింది మకరందమే ||మానస||
- అ: జాబిలికన్నా నా చెలి మిన్న- పులికింతలకే పూచిన పొన్న
కానుకలేమి నేనివ్వగలను - కన్నులకాటుక నేనవ్వగలను
- ఆ: పాలకడలిలా వెన్నెల పొంగింది
పూలపడవలా నా తనువూగింది
ఏ మల్లెల తీరాల నిను చేరగలను
మనసున మమతై కడతేరగలను
- అ: కురిసేదాకా అనుకోలేదు- శ్రావణమేఘమని
ఆ: తడిసేదాకా అనుకోలేదు - తీరని దాహమని
ఇ: కలిసేదాకా అనుకోలేదు- తీయని స్నేహమని

చిత్రం: నాలుగు స్తంభాలాట **సంగీతం: రాజన్-నాగేంద్ర** **రచన: వేటూరి** **గానం: పి.సుశీల, ఎస్.పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం**

- అ: చినుకులా రాలి నదులుగా సాగి వరదలైపోయి
కడలిగా పొంగు నీ ప్రేమ నా ప్రేమ నీ పేరే నా ప్రేమ
నదివి నీవు కడలి నేను మరచిపోబోకుమా మమత నీవే సుమా
- ఆ: చినుకులా రాలి నదులుగా సాగి వరదలైపోయి
కడలిగా పొంగు నీ ప్రేమ నా ప్రేమ నీ పేరే నా ప్రేమ
- అ: ఆకులు రాలే వేసవిగాలి నా ప్రేమ నిట్టూర్పులే
కుంకుమపూచె వేకువ నీవై తేవాలి ఓదార్పులే
- ఆ: ప్రేమలుకోరే జన్మలలోనే నే వేచి వుంటానులే
జన్మలుదాటే ప్రేమను నేనై నే వెల్లువొతానులే
- అ: నే నావనవుతానులే
- ఆ: హిమములా రాలి సుమములై పూచి ఋతువులై నవ్వి
మధువులై పొంగు నీ ప్రేమ నా ప్రేమ నీ పేరే నా ప్రేమ
- శిశిరమైనా శిథిలమైనా
మరచిపోకుమా విరహమైపోకుమా
- ఆ: తొలకరి కోసం తొడిమను నేనై అల్లాడుతున్నానులే
పులికరమూగే పూవులకోసం వేటాడుతున్నానులే
- అ: నింగికి నేల అంటినలాడే ఆ పొద్దు రావాలిలే
పున్నమి నీవై రేపటి నీడై ఆ ముద్దు తీరాలిలే
- ఆ: తీరాలు చేరాలిలే
- అ: నవ్వునై విరిసి గానమై పిలిచి కలలలో కలిసి
గగనమై ఎగసి నీ ప్రేమ నా ప్రేమ తారాడే మన ప్రేమ
కువలయమైన గగనమైన
ప్రేమ మనమే సుమా
ప్రేమ మయమే సుమా ||చినుకులా||

చంద్రబాస్ గారితో నా మొదటి పరిచయం ఆయన్ని చూడకుండా ఆయన పాటతో, ఆయన వాయిస్ తో, ట్యూన్ తో పరిచయం అయింది. ఈటీవీ వారు రకరకాల ప్రోగ్రామ్స్ కోసం చిన్న చిన్న బిట్ సాంగ్స్ చేయించుకునేవారు. ఆ రోజుల్లో 'మాస్టర్ మైండ్స్' అని ఓ ప్రోగ్రామ్ చేయడం జరిగింది. 'ఓ కుర్రాడితో పాట రాయించాం. బ్రై చేసి బాగుంటే... చేయండి' అంటూ నాకు లిరిక్ తో పాటు క్యాసెట్ లో పాడిన పాట కూడా ఇచ్చారు ఈటీవీ జనరల్ మేనేజర్ బాపినీడు గారు.

'ఎందుకు? ఏమిటి? ఎప్పుడు? ఎక్కడ? మొదలగు ప్రశ్నలకే బదులిడదామా' అంటూ చంద్రబాస్ గారి వాయిస్ లో లిరిక్ వచ్చింది. ఆ పాటకు వేరే ట్యూన్ ఎంత బ్రై చేసినా రావటం లేదు. క్యాసెట్ లో ఉన్నదే బాగున్నట్టునిపించి దానినే చేసేశాను. తర్వాత ఎప్పుడో బాపినీడు గారు కలిసినప్పుడు "ఎవండీ.. మాస్టర్ మైండ్స్ ప్రోగ్రామ్ కి ఆ కొత్త

బస్సు టిక్కెట్టు, ఎవరింటికైనా వెళితే వాళ్ల పిల్లల ప్రాగ్రెస్ రిపోర్టులు, తెప్పించుకునే పేపర్లు, మాలతీ చందూర్ గారి పిండి వంటల పుస్తకం... ఇలా ఏదీ వదలిపెట్టరు. అన్నీ చూసి చదివేయడం... అవి తను రాసే పాటకి ఏమైనా ఉపయోగపడతామోనని ఆలోచించటం. బస్సు టిక్కెట్టు తీసుకుంటే దాని వెనకాల రాసే కొటేషన్స్ ఏదైనా పాటలో పెట్టుకోవచ్చా అని - ఇలా కళ్లకు అడ్డువచ్చిన ప్రతి దానిని సినిమా పాటగా మార్చేయటం అనే వింత విద్య ఉంది ఆయన దగ్గర.

మిగతా రైటర్స్ ఎవరి దగ్గరా నేను అటువంటి విద్యను చూడలేదు. మిగతా రైటర్స్ రాయల్సిన చోట రాస్తారు, భోంచేయల్సిన చోట భోంచేస్తారు. పడుకోవాల్సిన చోట

సంగీత దర్శకుడు కాగలిగిన అర్థశతాబ్దం నూటికి 150 పాళ్ళున్నాయి చంద్రబాస్ గారిది...

- కీరవాణి

రైటర్ చేసిన ట్యూన్ బాగుంది, అదే యాష్టాగా కూడా అనిపించి అదే చేసేశాను. ట్యూన్ నాది కాదు కాబట్టి నాకు ఇచ్చే పారితోషికంలో సగం తగ్గించండి. నేను కేవలం దానిని రికార్డ్ మాత్రమే చేసాను కదండీ" అన్నాను. చంద్రబాస్ గారితో ఆ విధంగా పరోక్ష పరిచయం జరిగింది.

ఆ తర్వాత 'పెళ్లిసందడి' టైంలో చంద్రబాస్ గారిని వర్షనల్ గా కలుసుకున్నాను. రాఘవేంద్రరావు గారు పరిచయం చేశారు. అసలు రాఘవేంద్రరావు గారు మొదట జొన్నవిత్తుల గారిని ఎంకరేజ్ చేశారు. రాఘవేంద్రరావు గారు కొత్తవాళ్లని సాధారణంగా ఎంకరేజ్ చెయ్యరు, అలాగే ఎస్టాబ్లిష్ అయిన వాళ్లని మాత్రమే ఎంకరేజ్ చేస్తారనే అపవాదు తప్పని ప్రూవ్ చేయడానికి ఇక్కడ జొన్నవిత్తుల గారి విషయం గుర్తు చేస్తున్నాను. ఆయితే రాఘవేంద్రరావు గారు ఎవరినైనా కాన్స్టెంట్ గా ఎంకరేజ్ చేస్తారు.

చంద్రబాస్ కు 'తాజ్ మహల్' మొదటి చిత్రమే కావచ్చు, ఎవరికైనా కాన్స్టెంట్ గా ఎంకరేజ్ చేసిన వాళ్లు వారి కెరియర్ లో ప్రధాన వ్యక్తులు అవుతారు. రాఘవేంద్రరావు గారు చంద్రబాస్ ను చాలా బాగా ఎంకరేజ్ చేసారు. ఆయన ప్రాధులం వల్ల చాలా చక్కటి పాటలు వ్రాయటం, మంచి పేరు తెచ్చుకోవటం జరిగింది. ప్రక్కన ఉండి చాలా సరదాగా కలిసి మెలిసి ఉండటం వల్ల మా అనుబంధం బలపడింది.

రైటర్ గా ఆయన గురించి చెప్పమంటే నేను ఫీలయ్యేదేమిటంటే... శ్రీశ్రీ గారు 'కుక్కపిల్ల సబ్బుబిళ్ల అగ్గిపుల్ల కాదేది కవిత కనర్నం' నూత్రాన్ని చంద్రబాస్ ఫాలో అవుతున్నారా అనిపిస్తుంటుంది... కాదేది పాటకనర్నం అని! నా అబ్జర్వేషన్ ఏంటంటే - స్నానం చేసి బట్టలు తొడుక్కుని కాలు బయటపెట్టింది లగాయితూ తిరిగి ఇంటికి చేరే వరకూ ఆయన బస్సు ఎక్కితే

పడుకుంటారు. ఈయన భోజనానికి శరవణభవన్ లాంటి హోటల్లో పార్కిల్ తెప్పించుకున్నారనుకోండి ఆ పార్కిల్ పేపర్ మీద ఏమైనా చిన్న అక్షరాలు ఉన్నాయనుకోండి ఇవి ఏంటి అని అబ్జర్వ్ చేయటం, వాటిని పాటల్లో పెట్టేయటం... ఇలాంటి లక్షణం వైరముత్తు గారికి కొద్దిగా ఉంది. అంటే... లేటెస్ట్ గా వచ్చిన న్యూస్ కానీయండి, లేటెస్ట్ హాపెనింగ్స్ అన్నీ పాటలలో పెట్టే లక్షణం ఆయనకు ఉంది. ఫరెగ్నాంపుల్ ఎదురుగా తోరణాలు ఎండిపోయి కనిపించాయనుకోండి ఎండిపోయిన తోరణాల గురించి ఎందుకు రాయకూడదు అని వీరు ఆలోచిస్తారు. వేరే యావగేషన్ ఏదీ వీరికి ఉండదు. ఇలా ఉండటం కళాకారునికి ప్లస్ పాయింట్ అవుతుంది.

వేటూరిగారు ఓసారి అన్నారు 'లిరిసిస్ట్ కు సంగీతజ్ఞానం ఉండాలి, పాడగలిగిఉండాలి.'

పాడలేకపోతే లిరిసిస్ట్ వేస్తు' అని. ఆయన బ్రహ్మాండంగా పాడతారు. అలాగే సీతారామశాస్త్రిగారు పాడతారు. చంద్రబోస్ కూడా పాడతారు. మరో లక్షణం కూడా చంద్రబోస్ కు ఉంది. సాధారణంగా లిరిసిస్ట్లు ఓ ట్యూన్లో పాడతారు. అంటే వాళ్లు ఆ పాటకు అనుకున్న దాన్ని బేసిక్ ట్యూన్ అంటుంటారు. అయితే చంద్రబోస్ గారు ఏమిటంటే వింత పాకడలతో కూడా పాట పాడగలరు. ఆయనకు ఆ శక్తి ఉంది. నేను చేసిన 'పడ్డానండీ ప్రేమలో మరి' ట్యూన్ మొత్తం ఆయనదే. ఇది నీది ఇది నాది అని మేం అనుకోం. ఒక్కసారి నాకు ఆయన హెల్ప్ చేస్తుంటారు. ఒక్కసారి నేను చేస్తుంటాను. మా ఇద్దరి కాంబినేషన్ చాలా వరకూ సక్సెస్ కావటానికి ఓ కారణం అదే!

సంగీత దర్శకులు రెండు రకాలు. కీ బోర్డు ప్లేయర్ల మీద ఆధారపడేవాళ్లు. ఆధారపడని వాళ్లు. ఆధారపడని వాళ్ల సంగతి వదిలేస్తే, చంద్రబోస్ మ్యూజిక్ డైరెక్టర్ స్టార్ట్ చేస్తే కీ బోర్డు మీద ఆధారపడి మ్యూజిక్ చేసే వాళ్లందరూ కొంచెం ఉలిక్కి పడవలసి వస్తుంది. లేదా తట్టా బుట్టా సర్దుకోవలసిన పరిస్థితి కూడా రావచ్చు. లిరిసిస్ట్గా ఉంటూనే మ్యూజిక్ డైరెక్టర్గా కూడా ఆయన రాణించగలరు. అయితే చంద్రబోస్ ఎందుకు లిరిసిస్ట్గానే కంటిన్యూ అవుతున్నారో తెలియదు. గొప్ప మ్యూజిక్ డైరెక్టర్ అయ్యే చాలా లక్షణాలు ఉన్నాయి ఆయనకి.

సంగీత దర్శకునికి కావలసిన అర్హతలు.... 150 శాతం కలిగి కూడా చంద్రబోస్ సంగీత దర్శకత్వం ఎందుకు చేయటం లేదో నాకర్థం కావటం లేదు.

ఆయనకు గిట్టుబాటు అవదో లేదా గొడ్డు చాకిరి చేయాలి కనుక లిరిసిస్ట్ పనే బాగుంది అనో ఆయన అనుకుని ఉండొచ్చు.

ఇక చంద్రబోస్ తన జీవితంలో అనుభవిస్తున్న సుఖం గురించి మాట్లాడు కుందాం. సెల్ ఫోన్లు వచ్చిన కొత్తలో సీమెన్స్ వచ్చింది. తర్వాత ఎరిక్సన్ వచ్చింది. 1995లో అనుకుంటూ మొదటిసారి సెల్ ఫోన్లు రావడం... అప్పట్లో అందరూ వెరైటీ ఫోన్లు తీసుకోవటం. రింగ్టోన్స్ సెట్ చేయటం, అవసరం ఉన్నా లేకపోయినా అందరికీ ఫోన్ చేయటం.... నేను కూడా అవన్నీ చేస్తుండేవాడిని. సెల్ ఫోన్ అనేది స్టేటస్ సింబల్ అనుకోండి, క్రేజీ సింబల్ అనుకోండి.... ఆ రోజుల్లో ఈ సెల్ ఫోన్ తాలూకూ లగ్గరిని మన సినిమా ఇండస్ట్రీలో మార్గిమమ్ ఎంజాయ్ చేసిన వ్యక్తులలో చంద్రబోస్ ఒకరు.

ఎలాగయ్యా అంటే ఆయనకు సెల్ ఫోన్ ఉంటుంది. కానీ అది ఎవరికీ దొరకదు. కాబట్టి ఆయన టైమ్ని మనం వేస్ట్ చేసే అవకాశం ఎవరికీ రాదు. సో ఆయన టైం సద్వినియోగం అవుతూ ఉంటుంది. ఆయన ఎప్పుడూ

దొరకాలని భావిస్తూ ఉంటారో అప్పుడు దొరుకుతారు - శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మునిలా! వాళ్ల అబ్బాయి పేరు వనమాలి. కాకపోతే ఈయనే వనమాలిలా ఉంటారు - ఈ యాంగిల్లో.... (సరదాగా అంటున్నానులెండి.)

చంద్రబోస్ గారు నాకు రాసిన పాటల్లో నాకు బాగా నచ్చిన ప్రయోగాలు... 'గంగోత్రి' లో పనిమనిషి తనమనిషి అవుతాడని అన్నారు. అలాగే 'ఈ అబ్బాయి చాలా మంచోడు' చిత్రంలో నది గొంతులో అల పాటలా తడబాటులేని ప్రేమ అన్నారు. 'యువరత్న' లో ఆడువారి మాటలకు అర్థాలే వేరులే ని మార్చి ఆడళ్ల మాటలకు కొత్త డిక్షనరీ కావాలన్నారు. 'నర్వాడెంట్ నెం.1'లో అయస్కాంతానికి వయస్కాంతం అని, 'ఒకటో నెంబర్ కుర్రాడు'లో

చంద్రబోస్ పాట పై 'హానం' కామెంటుకు కీరవాణి స్పందించిన

16-30 ఏప్రిల్ 2004 సంచికలో 'నేనున్నాను' ఆడియో రివ్యూలో 'నూజివీడుకెళ్లనా' పాటలో 'వస్తం మారినా వరస మారునా అనే మాటలను ఏ అర్థంతో ప్రయోగించారో చంద్రబోస్ చెప్పాలి' అంటూ రాయటం జరిగింది.

అది చదివిన కీరవాణి "సాధారణంగా మనం కుట్టించుకునే షర్ట్ కి కొలతలు తీసుకునేటప్పుడు మెడ, చేతులు, పొడవు, వెడల్పు ఇలా ఓ వరసలో టైలర్స్ తీసుకుంటారు కదండీ...మనం ఏ క్లాత్ ఇచ్చినా తీసుకునే వరస మాత్రం అదే కదండీ ! ఆ యాంగిల్లో రాసేరేమోనండీ...!?" అన్నారు 'హానం'తో చిలిపిగా నవ్వుతూ.

ప్రేమించు మించకపో అనటం తమాషా. అలాగే డిగమవాస్కో కులాసడ్రింకో అని 'సింహాద్రి'లో, ఆనందభాష్యాలే అనుకోని అతిథులై అని 'సీతయ్య'లో ఇలా చక్కటి, వెరైటీ ప్రయోగాలు చేశారు.

తమసోమా జ్యోతిర్గమయ అంటే చీకటి నుండి వెలుగులోకి నడిపించమని అభ్యర్థన. నేను నడిపిస్తాను నేనున్నాను కదా అని తమసోమా జ్యోతిర్గమయలాంటిదే తెలుగులో 'చీకటితో వెలుగే చెప్పేను నేనున్నానని'.... పాట! అందులో తగిలే రాళ్లని పునాది చేసి ఎడగాలనటం. అందులో తరిమేవాళ్లని హితులుగా తలచి ముందుకు వెళ్లాలి అనటం చక్కటి ప్రయోగం. దీనికి నాకో చిన్న ఎక్స్ ప్లియన్స్ ఉంది.

తిరుమలలో ఆడ వాలంటీర్లు, మగ వాలంటీర్లు లైన్లో నిలబడి - వెళ్లే వాళ్లని కర్కశంగా తోసేస్తూ ఉంటారు. ఒక్క సెకనుకూడా దేవుణ్ణి చూడనివ్వరు. వీవు మీద చెయ్యేసి తోస్తూ ఉంటే బీ.పీ. పెరుగుతూ ఉంటుందండీ. మనం ఎంతో భక్తితో వస్తే... ఏంటి వీళ్లు... ఏమను కుంటున్నారు అసలు... ఇట్లా తోసేస్తున్నారు అని అనిపిస్తూ ఉంటుంది.

తర్వాత తర్వాత నాకు జ్ఞానోదయం కలిగి నేను ఇంకోలాగా భావించటం మొదలు పెట్టాను. 'ఓరి పిచ్చి సన్నాసుల్లారా మీ కోరికలు ఏంటి - సినిమా హిట్ కావాలనో, అబ్బాయి పరీక్ష పాస్ కావాలనో, కాలు బాగుపడాలనో....ఇలా ఏవో ఏవో కోరికలతో వస్తారు. ఇవన్నీ అల్పమైన కోరికలు. వీటిని తీర్చటానికి స్వామివారికి అరసెకను చాలు. ఇక్కడ అనవసరంగా టైమ్ వేస్ట్ చేయవద్దు. మీరు వెళ్లిపోయి మీ మీ ఊళ్లలో మీ మీ పనులు శుభ్రంగా చేసుకోండి' అన్నట్టుగా వాళ్లు తోస్తుంటారని.... ఎప్పుడైతే ఫీలయ్యామో వారి చేతి న్సర్ప బీ.పీ. రప్పించటానికి బదులు పులకింతలు కలిగిస్తుంది. వాళ్లు ఎప్పుడు తోస్తారు, తోస్తే బాగుణ్ణు అని అనిపిస్తూ ఉంటుంది.

తరిమేవాళ్లని హితులుగా తలచి ముందుకు వెళ్లాలన్న లైన్ చూసినప్పుడు నాకు ఈ సంఘటన గుర్తుకు వస్తూ వుంటుంది.... సరదాగా!

చంద్రబోస్ గారిలో చాలా గొప్ప టాలెంట్ ఉందని నేను గ్రహించిన మూవెంట్ ఒకటుంది. అలా తెలుసుకున్నది ఎప్పుడంటే 'ఒకరికి ఒకరు' సినిమాకి 'అల్లో నేరేళ్లు' పాట చేస్తున్నాను. ముందే ఆయన పాట రాసేశారు. 'ఏటి పాయల పాపిటకి కుంకుమ బొట్టే ఆభరణం' అని మొదటి చరణంలో ఉంటుంది. ఆ చరణానికి నేను ఇచ్చిన ట్యూన్ కి ఆయన ఇచ్చిన రియాక్షన్స్ చూస్తే అప్పుడు తెలిసింది నాకు ఈయన చాలా గొప్పటాలెంటేడ్ అని. ఎందుకంటే మ్యూజిక్ లోగా నేను ఎక్స్ ప్ల అయింది ఆ

చరణంలో. అది ఆయన రికార్డుజ్ చేశారు, ఎక్సాలెన్స్ చేశారు అని నాకు తెలుసు కాబట్టి ఆయనలో చాలా టాలెంట్ ఉందని నాకు అనిపించింది. ఎందుకంటే అది ఓ మ్యూజిక్ డైరెక్టర్ మాత్రమే పట్టుకోగలరు. రసూల్ గారికి కూడా అది బాగా ఆకట్టుకుంది. నేను ఏంటో ఆయన కనిపెట్టగలిగారు.

చంద్రబోస్ గారిలో మరో సుగుణం కూడా ఉంది. అదేంటంటే పక్క రైటర్ బాగా రాస్తే మెచ్చుకోవటం, అతనికన్నా బాగా రాయాలని పట్టుదలతో కృషి చేయటం ఇవన్నీ నేను చంద్రబోస్ లో బాగా అబ్జర్వ్ చేశాను. జెలసీ అస్సల్లేదు. కాంపిటిటివ్ స్పిరిట్ చాలా ఎక్కువ.

'నొప్పింపక తానొవ్వక

తప్పించుకు తిరుగువాడు ధన్యుడు సుమతీ' అనే పద్యాన్ని చంద్రబోస్ కోసం

'నొప్పింపక తానొవ్వక

మెప్పించుకు తిరుగువాడు ధన్యుడు సుమతీ' అని మార్చాలనిపిస్తుంది.

అలా ఉండగలగడం చాలా కష్టం. అదే చంద్రబోస్ సిస్టమ్. అందుకే ఆయనంటే నాకు ఇష్టం.

చంద్రబాస సిని గీతాలు

చిత్రం : బొంబాయి ప్రియుడు

సంగీతం : కీరవాణి

గానం : చిత్ర కీరవాణి

ప్రణయమా మరుమల్లై పూలతోటలో ఘుమఘుమా
పరువమా సరసాల వీణ పాటలో సరిగమా
మోయలేని భావమా రాయలేని కావ్యమా
నండూరి వారి గేయమా ||ప్రణయమా||
జెననకా కాదనకా మనసే వినకా మురిపిస్తావేల ప్రాయమా
రేయనకా పగలనకా తపనల వెనకా తరిమేస్తావేల న్యాయమా
నిన్నలేని చోద్యమా నిన్ను ఆప సాధ్యమా
నిన్నలేని చోద్యమా నిన్ను ఆప సాధ్యమా
ఆ... ఆ... ఆ... ఆ...
గుండెచాటు గానమా గొంతుదాటు మౌనమా
ఎదలోని ఇంద్రజాలమా ||ప్రణయమా||
పూలనకా ముల్లనకా వలచిన క్షణమే విహరిస్తావేల హృదయమా
రేపనకా మాపనకా ఆ మరుక్షణమే విసిగిస్తావేల విరహమా
ఇంత వింత సత్యమా ఎంతకైన సిద్ధమా
అంతులేని ఆత్మమా అందులోనే అందమా
ఆ... ఆ... ఆ... ఆ...
కోటి కలల నేత్రమా
కొంటి వలపు గోత్రమా
శృంగార సుప్రభాతమా ||ప్రణయమా||

చిత్రం : నీకు నేను నాకు నువ్వు

సంగీతం : ఆర్.పి.పట్నాయక్

గానం : యస్.పి.చరణ్

తెలుగు భాష తియ్యదనం తెలుగుజాతి గొప్పదనం
తెలుసుకున్న వాళ్ళకి తెలుగే ఒక మూలధనం
తల్లితండ్రి నేర్చినట్టి మాతృభాషరా
తెలుగు మరచిపోతే వాళ్ళని నువు మరచినట్టురా
ఇది మరువబోకురా ||తెలుగు||
అమ్మా అన్న పిలుపులోన అనురాగం ధ్వనిస్తుంది
నాన్నా అన్న పదంలోన అభిమానం జనిస్తుంది
మమ్మిడాడిలోన ఆ మాధుర్యం ఎక్కడుంది
మామ అన్న మాట మనసులోతుట్లో నిలుస్తుంది
అక్కా అంటే చాలు మనకు ఆదరణే లభిస్తుంది
అంటే అంకుల్లోన ఆ ఆప్యాయత ఎక్కడుంది
పరభాషా జ్ఞానాన్ని సంపాదించు ||2||
కాని నీ భాషలోనే నువ్వు సంభాషించు
తల్లితండ్రి నేర్చినట్టి మాతృభాషరా
తెలుగు మాట్లాడి నువ్వు వాళ్ళ బుణం తీర్చరా కొంత బుణం తీర్చరా
మా తెలుగుతల్లికి మల్లెపూదండ మా కన్న తల్లికి మంగళారతులు
కొమ్మల్లోన పక్షులన్ని తమ కూతలు మార్చుకోవు
భూమి పైన ప్రాణులన్ని తమ భాషను మరువలేదు
మనుషులమై మన భాషకు ముసుగును తగిలిస్తున్నాము
ప్రపంచాన మేధావులు మన పలుకులు మెచ్చినారు
పొరుగురాష్ట్ర కవులు కూడా తెలుగును తెగ పొగడినారు
ఆంధ్రులమై మన భాషకు అన్యాయం చేస్తున్నాము
అభివృద్ధికి ఉండాలి నింగే హద్దు ||2||
అది భాషాచారాలను మింగేయొద్దు
తల్లితండ్రి నేర్చినట్టి మాతృభాషరా
ఉగ్గుపాల భాష పలికేందుకు సిగ్గుపడకురావెనక్కి తగ్గమాకురా
తెలుగు భాష తియ్యదనం తెలుగుజాతి గొప్పదనం
తెలుసుకున్న వాళ్ళకి తెలుగే ఒక మూలధనం
మమ్మిడాడి అన్నమాట మరుద్దామురా
అమ్మానాన్నా అంటూ నేటి నుండి పిలుద్దామురా
ప్రతిజ్ఞ పూనుదామురా..

చిత్రం : నాని

సంగీతం : వి.ఆర్.రెహమాన్

గానం : ఉన్నికృష్ణన్, సాధనాసర్గమ్

అ: పెదవే పలికిన మాటల్లోనే తియ్యని మాటే అమ్మా
కదిలే దేవత అమ్మా కంటికి వెలుగమ్మా ||పెదవే||
తనలో మమతే కలిపి పెడుతుంది ముద్దగా
తన లాలిపాటలోని సరిగమ
పంచుతుంది ప్రేమ మధురిమ ||పెదవే||
మనలోని ప్రాణం అమ్మా మనదైన రూపం అమ్మా
ఎనలేని జాలిగుణమే అమ్మా నడిపించే దీపం అమ్మా
కరుణించే కోపం అమ్మా వరమిచ్చే తీపి శాపం అమ్మా
నా ఆలి అమ్మగా అవుతుండగా
జో లాలి పాడనా కమ్మగా కమ్మగా ||పెదవే||
ఆ: ఆ...ఆ...ఆ...ఆ...ఆ...ఆ...ఆ...ఆ...
పొత్తిళ్ళో ఎదిగే బాబు నా ఒళ్ళో ఒదిగే బాబు
ఇరువురికి నేను అమ్మవనా
నా కొంగు పట్టేవాడు నా కడుపున పుట్టేవాడు
ఇద్దరికీ ప్రేమ అందించనా
నా చిన్ని నాన్నని వాడి నాన్నని
నూరేళ్లు సొకనా చల్లగా చల్లగా
ఎదిగే ఎదగని ఓ పసికూన ముద్దుల కన్నా జో జో
బంగరు తండ్రి జో జో బజ్జో లాలి జో
పలికే పదమే వెనుక కనులారా నిదురపో
కలలోకి నేను చేరి తదుపరి పంచుతాను మరి ప్రేమ మాధురి
ఎదిగే ఎదగని ఓ పసికూనా ముద్దుల కన్నా జో జో
బంగరు తండ్రి జో జో బజ్జో లాలి జో బజ్జో లాలి జో

చిత్రం : రాగూర్

సంగీతం : చుడిశర్మ

గానం : శంకర్ మహదేవన్

కొడితే కొట్టాలిరా సిక్స్ కొట్టాలి ఆడితే ఆడాలిరా రఫ్ ఆడాలి ||2||
బాటేదైనా గాని మునుముందుకెళ్లాలి
పోటీ ఉన్నాగాని గెలుపొంది తీరాలి
ఈ చరిత్రలో నీకో కొన్ని పేజీలుండాలి
చిందే వెయ్యాలి నటరాజులాగా నవ్వే చిందాలి నెలరాజులా
మనసే ఉండాలి మహారాజులాగా ||కొడితే||
ముగిసే పోవాలి రాజాపేద తేడాలన్నీ
చెయ్యి ఉంది నీకు చెయ్ కలిపేటందుకే
చూపున్నది ఇంకొకరికి దారిచూపేటందుకే
మాట ఉంది నీకు మాటిచ్చేటందుకే
మనసున్నది ఆ మాటకు నెరవేర్చేటందుకే
ఆరాటం నీకుంది ఏ పనైనా చేయ్యటానికే
అభిమానం తోడుంది ఎందాకైనా నడపటానికే
ఈ ప్రాణం దేహం జీవం ఉంది పరుల సేవకే
చేసే కష్టాన్ని నువ్వే చెయ్యాలి పొందే ఫలాన్ని పంచివ్వాలి
అందరి సుఖాన్ని నువ్వే చూడాలి
ఆ విధి రాతని చెమటతోనే చెరిపెయ్యాలి
పెద్ద వాళ్ళకెప్పుడూ నువు శిరసువంచరా
అరె చిన్నవాళ్ళకెప్పుడూ ఆశీర్వదించరా
లేనివాళ్ళకెప్పుడూ నువు ఆదరించరా
ప్రతిభ ఉన్న వాళ్ళకెప్పుడూ నువు ప్రోత్సహించరా
శరణంటూ వచ్చేసే శత్రువునైనా ప్రేమించరా
సంఘాన్నే పీడించే చీడని మాత్రం తుంచెయ్యరా
ఈ ఆశాజీవి చిరంజీవి సూత్రమిదేరా
దేవుడు పంపిన తమ్ముళ్లే మీరు రక్తం పంచిన బంధం మీరు
చుట్టూ నిలిచిన చుట్టూలే మీరు
నన్నే చూపిన అద్దాలంటే మీరే మీరే ||కొడితే||

అరం చేసుకుందాం ఆస్వాదిద్దాం

విజ్ఞాపన		విజ్ఞానం
చరిత్ర	కావ్యనాటకం	ప్రజాచరిత్ర
కవిత్వం	కవిత	శిల్ప
చరిత్ర	చరిత్రాంశం, కవితలు	ప్రజాచరిత్ర
కవిత్వం	కవిత్వం, కవితలు	ప్రజాచరిత్ర
చరిత్ర	చరిత్రాంశం, కవితలు	ప్రజాచరిత్ర

కల్లదాసన్ రాసిన ఆ పాటలు చూపించి చూద్దాం!

'కాదరిక్క నేరమిల్లె' తమిళ చిత్రంలో రెండవ కథానాయకుడి పాత్రకూ ఆతడిని ప్రేమిస్తున్న రెండో కథానాయిక పాత్రకూ మధ్య ప్రేమ ముదిరి పాతాన పడిన సందర్భానికి తగ్గట్టు ఒక యుగళగీతం రాయించారు. 'విన్నపార్వై' అంటూ మొదలయ్యే ఆ గీతం రాసిన వారు కల్లదాసన్. పాట వెంటుంటే ముందే సిద్ధం చేసిన బాణీకి సాహిత్యం సమకూర్చినట్టు అనిపిస్తుంది.

కల్లదాసన్ ను 'కంప్యూటర్ కవి' అని పిలిచేవారు. ఏ బాణీ అయినా వినిపించగానే - వెంటనే దానికి తగ్గ మాటలు గడగడా చేపెవారట ఆయన. వెంగళదర్శకులో, దర్శకులో 'ఈ రకంగా కాదు మరొక రకంగా కావాలి' అంటే వెంటనే మళ్ళీ కొత్త మాటలు ఆతువుగా చెప్పేవారట.

ఈ పాటలో విశేషం - ఒకే మాటను రెండేసి సార్లు వాడడం. నందెలో 'మెళ్ళ మెళ్ళ', 'నల్ల నల్ల' ఉండగా చరణాలలో 'విన్నపార్వై' 'విన్నపార్వై' 'కొంజక్కొంజ' ఉన్నాయి.

- అమె : ఎన్న పార్వై ఉందన్ పార్వై
ఇదై మెలిందాకే ఇంద ప్పావై
మెళ్ళ మెళ్ళ ప్పక్కం వందు
తొట్ట సుగం అమ్మమ్మా
- అతను : ఎన్న పార్వై ఉందన్ పార్వై
ఎన్నై మఱందేన్ ఇందవేళై
వణ్ణవణ్ణ చేల్లై తొట్టు
కండసుగం అమ్మమ్మా
- అమె : తేన్ కొండువంద ముల్లై మొట్టు
పూంచిట్టు ఉన్ సొందముల్లవా
చిన్నచ్చిన్న నెంజిల్ ఉన్నై
ఎణ్ణెణ్ణ అమ్మమ్మా.....
- అతను : కన్నంగకే ఎన్నుం తంగత్తట్టు
కై పట్టు చ్చిన్నంగకే కొండదో
చొల్లచ్చొల్ల ఉక్కం తుక్కుం
ఇన్దం ఎన్న శొల్లమ్మా.
- అమె : మై కొండ కణ్గకే మెల్ల మూడుం
పగేపాడుం ఎణ్ణంగకే కొంజమో
పింజత్తెంద్రల్ నెంజై తొట్టు
కొంజకొంజ అమ్మమ్మా.
- అతను : ఆగట్టుం ఎన్ద పిన్నుం అచ్చం
పిన్మిచ్చం కణ్ణిల్ ఓడివా
అక్కం పక్కం యారుమిల్లై
వెట్కం ఎన్న శొల్లమ్మా

అమెక గీతానికి భావానువాదం :

- అమె : ఏమి చూపో నీ చూపు
నడుము సన్నబడింది ఈ మగువకు
మెల్లమెల్లగా చెంతకు వచ్చి
తాకిన సుఖం అమ్మమ్మా..
- అతను : ఏమి చూపో నీ చూపు
నన్నే మరచాను ఈ వేళ
రంగురంగుల చీరతాకి
పొందిన సుఖం అమ్మమ్మా...
- అమె : తేనె తెచ్చిన జాజిమొగ్గ
పూలమాల నీ సొంతమే కదా
చిన్న చిన్న మనసులో నిన్ను
అనుకోగా అనుకోగా అమ్మమ్మా

- అతను : చెంపలనే బంగరు పళ్లానికి
చేయిసోకి చిన్నెలే తగిలాయేమో
చెప్పగా చెప్పగా మనసు తుల్లిపడే
ఆనందం ఏమిటో చెప్పమ్మా
- అమె : కాటుక కన్నులు మెల్లగా మూతలు పడెను
రాగాలాపన చేసే భావాలు కొంచెమా
లేత తెమ్మర గుండెను తాకి
మురిపాలాడగా అమ్మమ్మా
- అతను : కానిమ్మని అన్న తర్వాత భయం
ఎందుకింకా కళ్లల్లో - వడిగా రా
చుట్టుపక్కల ఎవరూ లేరు
సిగ్గెందుకు చెప్పమ్మా

‘కాదలిక్క నేరమిల్లై’ చిత్రంలోని ఈ పాట సన్నివేశం తెలుగు చిత్రం ‘ప్రేమించి చూడు’లోనూ ఉంది. సన్నివేశం అదే. పాట బాణీ కూడా తమిళగీతంలో వినిపించింది. అయితే తెలుగు పాటకు తమిళగీతం నుంచి వరసతో బాటు కలిసి వచ్చింది ఒక్క ‘అమ్మమ్మా’ అనే మాట ఒక్కటే. అయితే ఈ అమ్మమ్మ - తల్లికి తల్లి కాదు. భావోద్వేగాన్ని వర్ణించడానికి కణ్ణదాసన్ ఈ ‘అమ్మమ్మ’ను ఎన్నో పాటలలో వాడారు. ఈ పాట సన్నివేశంలో జగ్గయ్య, కాంచనలతో బాటు ఒక కారు కూడా నటించింది!

తెలుగు చిత్రంలోని ‘దొరికేరు దొరగారు’ పాటను స్వతంత్ర గీతంగా మలచిన వారు శ్రీశ్రీ. ‘దొరికారు’ అని కాకుండా ‘దొరికేరు’ అనడం విజయనగరం పద్ధతి.

శ్రీశ్రీ ప్రత్యేకమైన ముద్రలతో బాటు ఆయన కవిత్వంలోని గడుసుదనం కూడా ఈ పాటలో కనిపిస్తుంది. పాట అంతా పరుచుకున్న ప్రాస విన్యాసాలు ఎంతో సాగసుగా ఉన్నాయి.

పాట మొదటి నుంచి చివరిదాకా సంభాషణల రూపంలో - ప్రశ్నలకు జవాబులిస్తున్నట్టు రాయడం ఒక ప్రత్యేకత.

‘ఏ మాయ చేసినారో మీరు నిలిచారు నా కంటి చూపులో’ అని అమ్మాయి అంటే ‘మాయనీదే మర్నం నీదే హాయినాదే’ అని గడుసుగా జవాబిస్తాడు అబ్బాయి. ఆ మాటవిని అమ్మాయి సిగ్గుపడింది. దాంతో అబ్బాయి ‘అనురాగ మధువులు చల్లే ఓ మల్లె ఈ సిగ్గు నీకేలా’ అన్నాడు. వారి ప్రేమ పెళ్లి దాకా రాలేదు. కాని తమ ప్రేమ ఫలించగలదని ఆ అమ్మాయి నమ్మకం. ఆ నమ్మకంతోనే ‘అందం అంతా తమదే కాదా తొందరేలా?’ అన్నది. అబ్బాయి నిష్ఠురంగా ‘నీవాడనని చేరినంత నన్నింత ఊరించనేలనే?’ అన్నాడు. దానికి అమ్మాయి సూక్తి వల్లించింది. ‘అందీ అందని అందంలో ఆనందం ఉంది’ అన్నది. ఆ అబ్బాయి కావడానికి దొరగారే - కాని ఆ అమ్మాయి వలపులు దోచుకున్నాడు. ఆ దోచుకున్న వలపులు దాచలేదని పాట పల్లవిలోనే అమ్మాయి అబ్బాయిని హెచ్చరించింది. ఆ హెచ్చరిక అబ్బాయికి గుర్తు వచ్చింది. ‘దొరగారిని దొంగంటేనే చాలా ప్రియురాలా బంధించ రావేల’ అని ప్రశ్నించాడు. అబ్బాయి అడిగిన బంధనం వేరు. కాని అమ్మాయి చాలా గడుసుది. పైగా శ్రీశ్రీ రాసిన పాట పాడుతున్నది. అందుకే ఆమె ‘పారిపోయే దొంగైతేనే బంధించాలి’ అన్నది. వలపులు దోచిన ఆ దొరగారు తన ప్రేమను వద్దని పారిపోడు. హద్దులు మీరని ఆ అమ్మాయి అబ్బాయిని ఎంత ముద్దుగా హద్దులు మీర వద్దన్నదో!

- వలపులు దోచిన ఆ దొరగారి గురించి శ్రీశ్రీ రాసిన ఆ పాట ఇది :
- ఆమె : దొరికేరు దొరగారు ఇక నన్ను విడలేరు
దోచుకున్న వలపులు దాచలేరు అమ్మమ్మా
- అతను : దొరికేరు దొరగారు ఇక నిన్ను విడబోరు
ఆశలన్నీ తీరేదాకా ఆగలేరు అమ్మమ్మా «దొరి!»
- ఆమె : ఏ మాయ చేసినారో మీరు నిలిచారు
నా కంటి చూపులో...
- అతను : మాయ నీదే మర్నం నీదే హాయినాదే అమ్మమ్మా హోయ్
అనురాగ మధువులు చల్లే ఓ మల్లె ఈ సిగ్గు నీకేలా
- ఆమె : అందం అంతా తమదే కాదా తొందరేలా అమ్మమ్మా హోయ్ «దొరి!»
- అతను : నీవాడనని చేరినంత నన్నింత ఊరించనేలనే
- ఆమె : అందీ అందని అందంలో ఆనందం ఉంది అమ్మమ్మా హోయ్
- అతను : దొరగారిని దొంగంటేనే చాలా ప్రియురాలా బంధించరావేల
- ఆమె : పారిపోయే దొంగైతేనే బంధించాలి అమ్మమ్మా హోయ్ «దొరి!»

-పి.ఎస్.గోపాలకృష్ణ

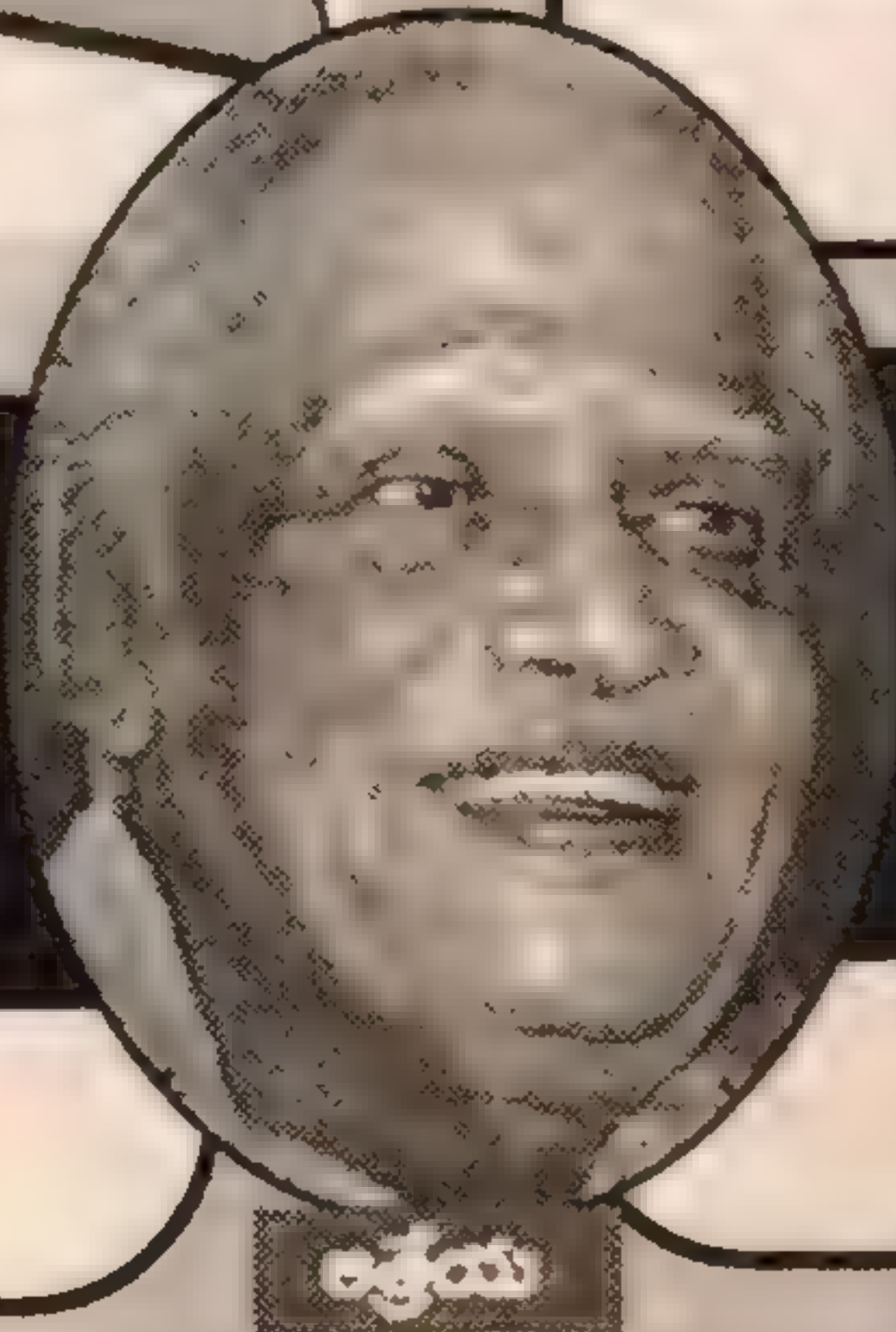
మే 7 ఆత్రేయ జయంతి సందర్భంగా...

బాణి ముత్యాలు

సేకరణ : పి.గిరి, హైదరాబాద్

మనిషిలాగ జీవించేది చేతుల్లోనే వుంది
మంచి చెడు ఏదైనా నీ చేతలలోనే వుంది
కావాలని నిప్పుతాకితే చేయి కాలక మానదు
కాలినందుకు కర్మ అంటే గాయమేమో మానదు

చిత్రం : తాసిల్దారుగారి అమ్మాయి
పాట పల్లవి : కనబడని చెయ్యేదో

మంచివాడికి చెడ్డవాడికీ
తేడా ఒకటే బాబూ!
మంచివాడు మనసున అనుకుంటాడు
చెడ్డవాడు చేసే చూస్తాడు

చిత్రం : పాపకోసం
పాట పల్లవి : బాబూ! మనిషి మనిషికి తేడా ఉంది

మహాత్ములైనా దురాత్ములైనా
మనుజుల పేరనే మసలేరయ్యా
అందరికీ నీ అభయం కలదని
అనుకోమందువ దేవా

చిత్రం : వాగ్దానం
పాట పల్లవి : వెలుగు చూపవయ్యా

అరెఅరె

భిత్తె

తభిగేణతోరం

సీరియల్

12

పాత్రలు

నటీనటుల సజ్జెషన్

వీరభద్రం	- కోట శ్రీనివాసరావు
విష్ణుమూర్తి	- సూతన్ ప్రసాద్
శ్రీరామ్	- తరుణ్
అశ్వినీ	- శ్రీయ
పార్వతమ్మ	- అన్నపూర్ణ
హనుమంతు	- గుండు హనుమంతరావు
అనంత్	- గోపీచంద్

పైన ఉదహరించిన నటీనటులను మనసులో ఉంచుకుని ఈ సీరియల్‌ను మీ మనో ప్రేక్షాలతో తెలగించండి.

- జీడిగుంట రామచంద్రమూర్తి

జరిగిన కథ

రాజుపాలెం గ్రామంలోని రావుబహద్రర్ వీరభద్రం అంటే ఇంట్లోవాళ్లకు, బయటవాళ్లకు అందరికీ హడల్. పట్నంలో చదువుతున్న అతని కొడుకు శ్రీరామ్ కూడా. అందుకే అశ్వినీ అనే డబ్బున్న అందమైన అమ్మాయి తనను ప్రేమిస్తున్నా ముందువెనకలాడుతూంటాడు. శ్రీరామ్ అంటే అభిమానం పెంచుకున్న అశ్వినీ తండ్రి విష్ణుమూర్తి వీరభద్రం ఇంటికి వచ్చి పెళ్లి ప్రతిపాదన తెస్తాడు. వీరభద్రం అతన్ని అవమానించి వంపుతాడు. తండ్రితో ధైర్యంగా పెళ్లి గురించి మాట్లాడడానికి శ్రీరామ్ కు తావీజు కట్టిస్తుంది అశ్వినీ.

- ఇక చదవండి

తండ్రి వైపు విచిత్రంగా చూసింది అశ్వని అటూ ఇటూ నడుస్తూ ఆవేశం నిండిన స్వరంతో చెప్పాడు విష్ణుమూర్తి మళ్ళీ -

“శ్రీరామ్ తండ్రితో మీ పెళ్ళినంగతి మాట్లాడదామని..పొద్దున్నే వాళ్ళ వూరెళ్లాను. ఆరు నూరైనా, నూరు ఆరైనా మీ పెళ్ళి జరగదన్నాడు. అయినా నచ్చచెప్పేను ... నువ్వు మోజువడ్డ ఆ శ్రీరామ్ పేరుకి తగినట్టుగానే వున్నాడు కనుక.... వాళ్ళనాన్న ‘దశరథుడంత సామ్యంగా వుండకపోతాడా’ అనుకున్నాను..కానీ నువ్వన్నట్టు గొప్ప చండశాసనుడు!... అంతేకాదు..వేపకాయంత వెర్రీ ..ముంజికాయంత మూర్ఖత్వం కూడా వున్న ముదనష్టపు మనిషిలా వున్నాడు. మనిద్దర్నీ విడివిడిగానూ కలగలిపి..ఎన్ని మాటలన్నాడో తెలుసా?..కొన్ని శాపాలు కూడా పెట్టాడు....తల్చుకుంటే నాకు బీపీ రైజయ్ పోతోంది ఇందాకట్నంచీ !..ఆఁ !”

“సారీ డాడీ! నా కారణంగా మీకింత అవమానం జరుగుతుందని ఊహించలేక పోయాను...మీరా ఇంటికి వెళ్ళకుండా వుండాల్సింది!” బాధగా అందామె.

“ఫరవాలేదులే బేబీ!.. అన్నీ మన మంచికే!.. నువ్వసలు ఆ ‘మాడుపెనం’ ముఖానికి కోడలు కాకపోవటమే మంచిది. వాడి ‘ఫేసు’ చూస్తే వాంతులవుతాయి. వాడి భాష వింటే పిచ్చెక్కుతుంది!”

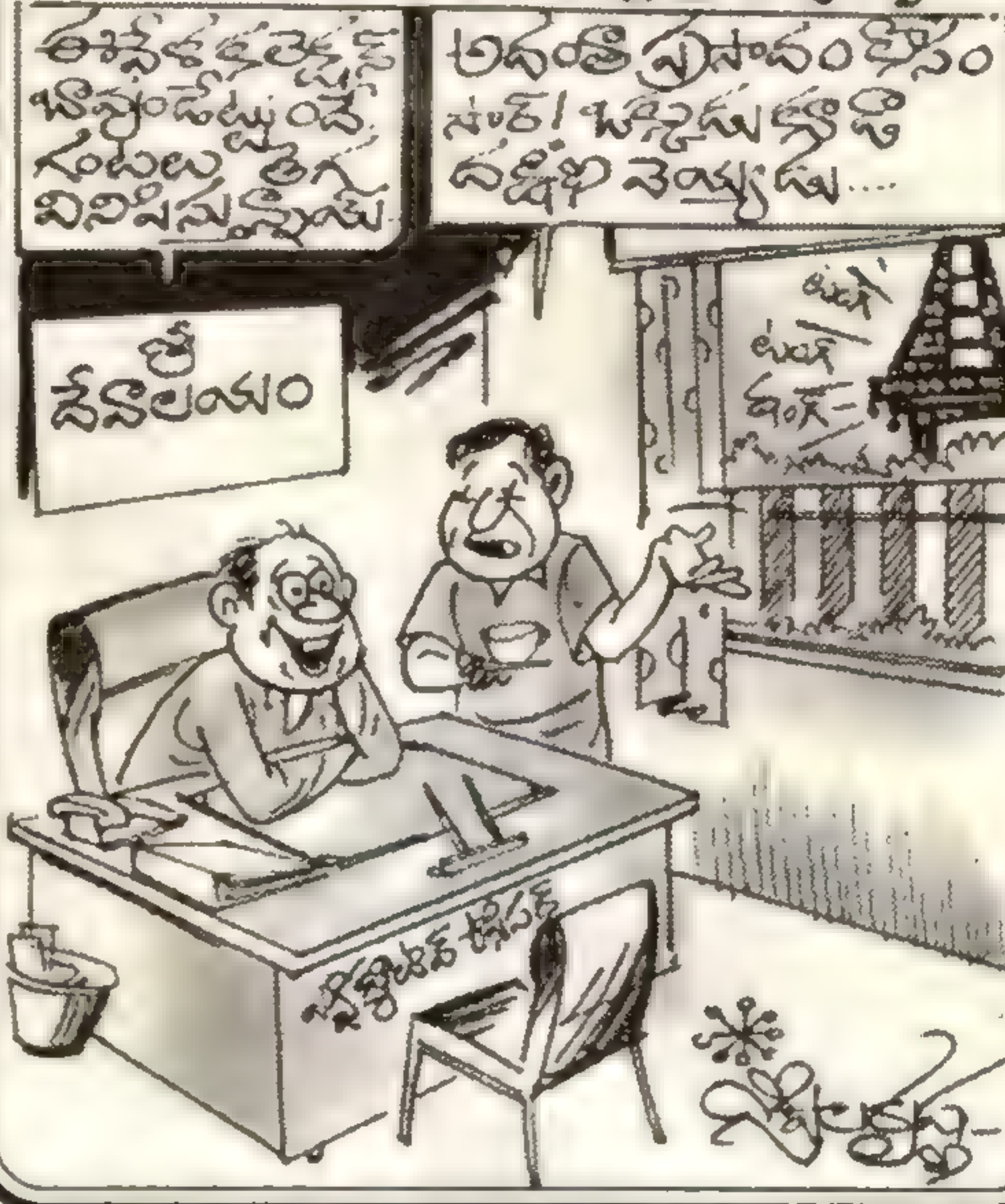
“కానీ ..నేను ప్రేమించింది శ్రీరామ్ని డాడీ!.. అతని ఫేసు నాకు నచ్చింది...అతని మాటలు వినకుండా నేనుండలేను...అందుకే నా మనసేనాడో అతనికి ఇచ్చేశాను.”

“బేబీ!” కోపంగా అరిచాడు విష్ణుమూర్తి. తండ్రిలో అంతటి ఆగ్రహవేశాల్ని చూసిన అశ్వని వెంటనే బదులు చెప్పలేక పోయింది.

విష్ణుమూర్తి ఈ లోగా తనను తాను కొంత ‘కంట్రోల్’ చేసుకుని..నచ్చచెప్పే ధోరణిలో అన్నాడు మళ్ళీ.

సాంఘికబంగారుకోణ్

శ్రీ గుడిగంటలు ఆరేవేళ
మని సంసారపడుతుంది...నా

“చూడు బేబీ! ఇన్నాళ్ళూ నువ్వడిగిందల్లా ఇచ్చాను..చెప్పిందల్లా చేశాను. కానీ ఈ ఒక్క విషయంలో మాత్రం నా మాట విను బేబీ!.. ఇది ఆజ్ఞకాదు.... అర్థింపనుకో!.. నువ్వు మెచ్చిన ఆ శ్రీరామ్ కాకపోయినా నీకు అన్నివిధాలా నచ్చే నవ మన్మధుణ్ణి చూసి నెలరోజులు తిరిగేలోగా పెళ్ళిచేస్తాను. పెళ్ళయ్యాక నీ భర్తని ప్రేమించి జీవితాన్ని సుఖమయం చేసుకో...”

సోఫాలోంచి చివాల్ప లేచింది అశ్వని “అడది ఒక్కసారే - ఒక్కర్నీ ప్రేమిస్తుంది డాడీ!”

“షటప్ !...నాకు జ్ఞానం వచ్చాక ఆ డైలాగ్ని చాలా సినీమాల్లో విన్నాను. ఒక్కసారే ప్రేమించి.. ఆ తర్వాత మనసు మార్చుకోవటానికి వీలేనంత

‘అట్లాంటిక్ ఓషను’-‘ఎవరెస్టు మౌంటెను’ కాదు ప్రేమంటే!.. అది ‘అయిస్క్రీం’ లాంటిది ..కాదంటే కర్పూరంలాంటిది! ..పెళ్ళయిన పదిరోజులకో, ముప్పయ్యేరోజులకో కరిగి చక్కా పోతుంది... కానీ ‘పెళ్ళి’ అలాంటిది కాదు...అది శాశ్వతం!.. దేవుడు ముడివేసే బంధం!.. అర్థమైందా?” తీవ్రంగా చూస్తూ అడిగేడు.

అశ్వని తలవంచుకుని బొటనవేలితో నేలమీద రాస్తూండిపోయింది..

“ఇక ఆట్రే విసిగించక.. నీ గదిలో కెళ్లి రెస్ట్ తీసుకో..పరిశీలనపోయాయి కనుక.. కావాలంటే ఓ పదిరోజుల పాటు ‘కొడైకనాల్’కి వెళ్ళి మన గెస్ట్ హౌస్ లో రెస్టు తీసుకురా! కాస్తంత రిలాక్సింగ్ గా వుంటుంది.. ఈ లోగా ‘వెబ్ సైట్’లో ఏ అమెరికా సంబంధమో-చూసుంచుతాను”- అదే తన ఆఖరి మాటగా చెప్పి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు విష్ణుమూర్తి. పెల్లుబికి వస్తున్న దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటూ.. తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది అశ్వని.

* * * *

శ్రీరామ్ చాలా అసహనంగా వున్నాడు.. ఇంటికొచ్చి మూడు రోజులైనా..తాను అశ్వనిని ప్రేమించిన విషయాన్ని తండ్రి దగ్గర ప్రస్తావించే అవకాశం దొరకలేదు..

మాటిమాటికీ ‘రనూల్ బాబా’ ఇచ్చిన తావీజును కళ్ళకద్దుకుంటున్నాడు.... బాబా ఇంటిదగ్గర్నుంచి కారులో - తనను హాస్టల్ దగ్గర డ్రాప్ చేసేముందు అశ్వని ఇచ్చిన ‘సెల్ ఫోన్’ తీసి మాటిమాటికీ చూసు కుంటున్నాడు..దాని ‘స్క్రీన్’ మీద అశ్వని రూపమే ప్రత్యక్షమవుతోంది.. మనసును అదుపులో పెట్టుకుంటూ ‘విజయానికి అయిదు మెట్లు’ పుస్తకంలో అశ్వని మడతపెట్టిన ఛాప్టర్ ని పదేపదే చదువుకుంటున్నాడు.. ఆరోజు, తన పొలంలోకి ఎరువుతోలించే పనిమీద, విజయవాడనుంచి మిత్రుడు చిదంబరం వస్తే - అతనితో కలిసి వీరభద్రం కూడా బయటకు వెళ్లాడు..భోజనాల సమయం మించి పోతోంది...

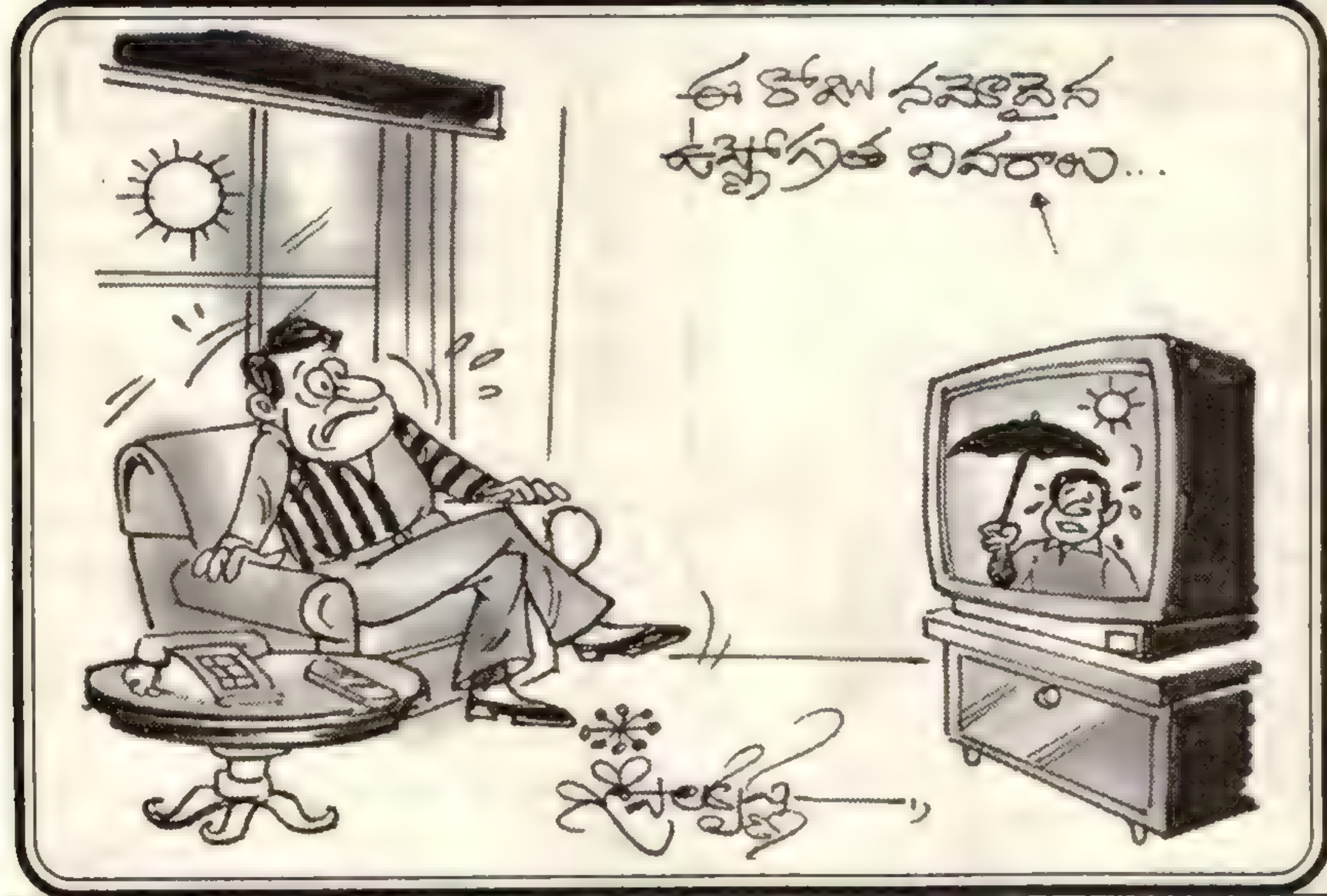
సాధారణంగా ఆ ఇంట్లో వీరభద్రం తిన్న తర్వాతనే, పిల్లలతో కలిసి భోజనం చేస్తుంది పార్వతమ్మ.

“నాన్నగారు వచ్చేసరికి ఇంకా ఆలస్యం అవుతోందో ఏమిటో! నువ్వు తమ్ముడూ తినేయండి” అంది పార్వతమ్మ శ్రీరామ్ గదిలోకివచ్చి.

“ఫరవాలేదులే! ఇవాళ నాన్నగారితో కలిసి తింటాను !” అన్నాడు శ్రీరామ్ ఆ పుస్తకం చదువుతూనే.

కొంచెం విడ్డూరంగా చూసింది పార్వతమ్మ ..అది జరిగేపని కాదని ఆమెకు తెలుసు! ఆయన కంటపడటానికే భయపడే శ్రీరామ్, ఆయన పక్కన కూర్చుని ఎలా తింటాడూ...?

కానీ, పుస్తకం చదవటంలో పూర్తిగా నిమగ్నమైపోయిన ‘శ్రీరామ్’ ని మరి ఒత్తిడి

చేయటం ఇష్టంలేక వంటింట్లోకి వెళ్లిపోయింది.

అప్పుడు శ్రీరామ్ 'విజయానికి అయిదు మెట్లు పుస్తకంలో 'భయం' గురించిన ఛాప్టర్ చదువుతున్నాడు.

".....భయం అనేది 'బూమెరాంగ్' లాంటిది...! ఇది అవకాశానికి బద్ధ శత్రువు. దీనికి మనం ప్రాధాన్యత ఇస్తే..మరింత రెట్టింపు పరిమాణంలో అది వెనక్కి వచ్చి మనల్ని మరింత భయపెడుతుంది. జీవితంలో ముందుకు సాగిపోవాలంటే...భయాన్ని అధిగమించక తప్పదు.."

నిజమే! తాను నిర్భయంగా తండ్రితో, తన ప్రేమ గురించి, పెళ్ళిగురించి మాట్లాడకపోతే బంగారం లాంటి అవకాశం చేజారి పోతుంది!

"....భయం అనేది క్షణకాలం మాత్రమే బ్రతుకుతుంది..ఒక్కసారి దాన్ని అధిగమిస్తే..అది మన చెప్పుచేతుల్లో వుంటుంది..!"

అందుకే తన తండ్రి దగ్గర ధైర్యంగా నిలబడాలనీ, మాట్లాడాలనీ తీర్మానించుకున్నాడు శ్రీరామ్. ఆ పుస్తకంలో రాసినట్టు -టంగుటూరి ప్రకాశం పంతులుగారి లాగా దేశంకోసం ఇంగ్లీషువాడి తుపాకీకి ఎదురునిలిచి.. "కాల్చు కోరా..కాల్చుకో", అని గుండె చూపేటంత ధైర్యం తనకు లేకపోవచ్చు!... కానీ తన 'జీవిత సమస్య' కళ్ళముందుకు దూసుకుని వస్తూంటే.. 'రా..చూస్తాను!' అనగలిగే ధైర్యం తనదగ్గరుంటే చాలు..

ఆ ధైర్యం తెచ్చుకుని అవసరమైతే తండ్రిని ఎదిరించాలి... ఆ సాహసాన్ని తనలో నింపుకుని..తనను ప్రేమించిన అశ్వినిని న్యంతం చేసుకోవాలి. అసలు ప్రేమించటం కంటే, ప్రేమించబడటమే గొప్ప విషయమని ఎంతో మంది నిర్ధారణగా చెప్పారు. అలాంటప్పుడు అనివిధాలా తనకంటే పదిమెట్లు పైన వున్న

సాంకేతిబంగారు రోజు

లంగిపోణి.. నడిత రైజింగ్...

అశ్విని ప్రేమను పొందగలటం ఎంత అదృష్టం?..

ఇప్పుడిప్పుడే..రసూల్ బాబా ఇచ్చిన తావిజు కట్టుకున్నాక అశ్విని బహుకరించిన ఆ పుస్తకం చదివేక..ప్రేమ ఎంత గొప్పదో, ఎంత బలమైనదో తాను అవగాహన చేసుకోగలుగుతున్నాడు. ఆ పుస్తకంలోని ఆఖరిపేజీలు తీసి వాటిలో 'ప్రేమ'ను గురించి రాసిన వాక్యాల్ని తాను ప్రత్యేకంగా ఎర్రసిరాతో 'అండర్లైన్' చేసుకున్న ఆ వాక్యాన్ని మనసులో మరోసారి చదువుకున్నాడు శ్రీరామ్.... "ప్రేమంటే సౌందర్యం!.. సౌందర్యమంటే ఆనందం... సంపూర్ణ విజయానికి తొలిస్తంభం ప్రేమ!.. ప్రేమంటే అవతలివారి బాధను అర్థంచేసుకోవటం. ప్రేమంటే సూర్యోదయంలో

సూర్యాస్తమయాన్ని కూడా చూడగలగటం. నిశ్శబ్దాన్ని వినగలగటం. ఒక నమ్మకాన్ని మిగుల్చుకోవటం! రుసుల పెదవుల మీది చిరునవ్వును అర్థంచేసుకోగలగటం... ! కొండ అంచుల మీద ఆగిపోయిన సాయంత్రాలను పలకరించటం. సముద్ర కెరటాలను చూస్తూ వాటి చప్పుడులో సంగీతాన్ని వినగలగటం..! అన్నీ...అంతా ప్రేమే!"

ఓహో!..ఎంత గొప్పపరిశీలన?....!

ఆ వాక్యాలను చదివిన శ్రీరామ్ కళ్లు తనకు తెలియకుండానే చెమ్మగిల్లేయి. మనసెదో అర్థంకాని ఆర్త్రతతో నిండి పోయింది... వాటిని రాసిన రచయితను అభినందించకుండా వుండలేకపోయాడు.

అంత గొప్ప ప్రేమని..అంతటి విశాలమైన ప్రేమని.. అలాంటి ప్రకృతి సిద్ధమైన ప్రేమని తాను ఇంతకాలం చూడలేకపోయాడు... అనుభవించ లేకపోయాడు. ఆస్వాదించలేక పోయాడు..

ప్రేమ తత్వాన్ని..మహత్వాన్ని అశ్విని అవగాహన చేసుకున్నది కనుకనే...తాను పొమ్మన్నా తనను నీడలా వెంబడించింది.

ఏమైనసరే, అశ్వినిని వదులుకోకూడదు..

.అందుకు తండ్రిని, 'ఎదిరించటమే' కాదు అవసరమైతే తన వాళ్ళను వదులు కోవడానికైనా సిద్ధపడాలి..

అలా సాగిపోతున్న శ్రీరామ్ ఆలోచనలకు..తండ్రి గొంతు అంతరాయం కలిగించింది.

"త్వరగా భోజనం వడ్డింపుడు!.. ఇప్పటికే కాలాతీతమైనది!" వంటింట్లో వున్న భార్యను ఆదేశిస్తున్నాడు.

పార్వతమ్మ వడ్డన పూర్తిచేసేసరికి - వీరభద్రం, చిదంబరం బట్టలు మార్చుకుని డైనింగ్ బేబులు దగ్గర వచ్చారు.

"నాక్కూడా వడ్డించు !" అంటూనే, కంచం తెచ్చుకుని తండ్రికి ఎదురుగా కూర్చున్నాడు శ్రీరామ్.

పార్వతమ్మ తృటికాలం నివ్వెరపోయింది.

అంతకముందు.. 'ఇవాళ నాన్నగారితో కలిసి తింటాన్నే' అని శ్రీరామ్ అన్నప్పుడు ఎదో యదాలాపంగా అని వుంటాడే అనుకుంది.. కానీ, ఇప్పుడు అన్నంతపని చేసేసరికి..ఆవిడకు మతిపోయినంత పన్నెంది.

పిల్లలు - తండ్రితో కలిసి భోజనం చేయటం - ఆ ఇంట్లో విడ్డూరమే మరి!

అంతేకాదు....!

ఆ తండ్రికి 'ఎదురుగా' కూర్చోవటం అంటే 'పాతాళభైరవి'లో తోటరాముడు చేసినంత సాహసం కూడానూ!..

అయితే వీరభద్రం అదేమీ అంతగా పట్టించుకున్నట్టు కనిపించలేదు.

మిత్రునితో ఏవో వ్యవహారాలు మాట్లాడు తున్నాడు. (ఇంకావుంది)

షరీక్షల ముందు

శుక్లగోక్షాక్షోక్షుని,నిరసుక్షు, తలగోలివి పెట్టుపలసినవాడు.. చదువమని.. షరీక్షోక్షుకండి

షరీక్షల తరువాత

శుక్లగోక్షాక్షోక్షుని,నిరసుక్షు, తలగోలివి పెట్టుపలసినవాడిని.. షరీక్ష తన్నునని షరీక్షమైనని అన్నిరక.. చూస్తాను.. జీవుడ!

విధము, “రాయి నైనాకాకపోతినీ రామపాదము సొకగా”, “ఊరికే కొలనునీరు ఉబికి ఉబికి పడుతుంది”, “జయపాండురంగ ప్రభో విరలా”, మొదలైన అసంఖ్యాకమైన భక్తి గేయాలలో చూపిన ఆర్తి, కరుణరసం...యిలా ఆమె పాడిన వేలాది పాటలలో ఆమె అసాధారణ ప్రజ్ఞ మనకు అవగతమవుతుంది. సాలూరు రాజేశ్వరరావు, పెండ్యాల, ఘంటసాల, మాస్టర్ వేణు, కె.వి. మహదేవన్, టి. చలపతిరావు, రమేష్ నాయుడు, సునర్ల దక్షిణామూర్తి, యం.యస్. విశ్వనాథన్, చక్రవర్తి, సత్యం, జి.కె. వెంకటేశ్, ఇళయరాజా మొదలుగా ఎంతో మంది స్వరకర్తలు కూర్చిన ఆణిముత్యాల వంటి గేయాలు శ్రీమతి సుశీల గాత్రంలో రక్తి కట్టాయి. 1960లో సారథీవారి “కులదైవం” చిత్రంలో మాస్టర్ వేణు గారు స్వరపరచిన “రావే రావే వయ్యారి ఓ చెలీ” అనే

యుగళ గీతాన్ని సుశీలగారితో నేను పాడడం జరిగింది. “కృష్ణం వందే జగద్గురుం” అనే యల్.పి. మరియు క్యాసెట్ కు రాజేశ్వరరావుగారు రూపొందించిన సంగీతంలో దక్షిణాది వాగ్గేయకారుల రచనలకు కర్ణాటక రాగాలు, ఉత్తరాది వాగ్గేయకారుడైన జయదేవుని అష్టవదులకు హిందుస్తాని రాగాలను ఉపయోగించి ప్రాణం పోస్తే వాటిని అద్భుతంగా గానం చేయడంలో శ్రీమతి సుశీల తనకు తనే సాటి అని నిరూపించుకున్నారు. ముఖ్యంగా “లలిత లవంగ లతాపరిశీలన” అనే అష్టపదిని హిందుస్తాని లలిత్ రాగంలో స్వరపరచగా సుశీలగారు గానం చేసిన తీరు నన్ను అమితంగా వరవశింపజేసింది. ఆకాశవాణి మద్రాసు కేంద్రంలో శ్రీ యల్. కృష్ణన్ స్వరపరచిన కొన్ని

పాటలు సుశీల పాడారు. అదేవిధంగా లలితగీతాలతో అవధానం గావించే శ్రీసాయికృష్ణ యాచేంద్ర గారి పాటలు ఎన్నో సుశీల పాడారు. ఆంధ్రుల అభిమాన గాయని సుశీలగారిని, ఆలస్యంగానైనా 2002 సంవత్సరానికి ప్రతిష్ఠాత్మకమైన రఘుపతి వెంకయ్యఅవార్డుతో రాష్ట్రప్రభుత్వం సత్కరించడం ముదావహం. ఆంధ్రులకు గర్వకారణం.

బేహగ్ రాగం ఆధారంగా కొన్ని చిత్ర గీతాలను 16-31 జూలై, 2002 'హాసం' సంచికలో పేర్కొనడం జరిగింది

1963

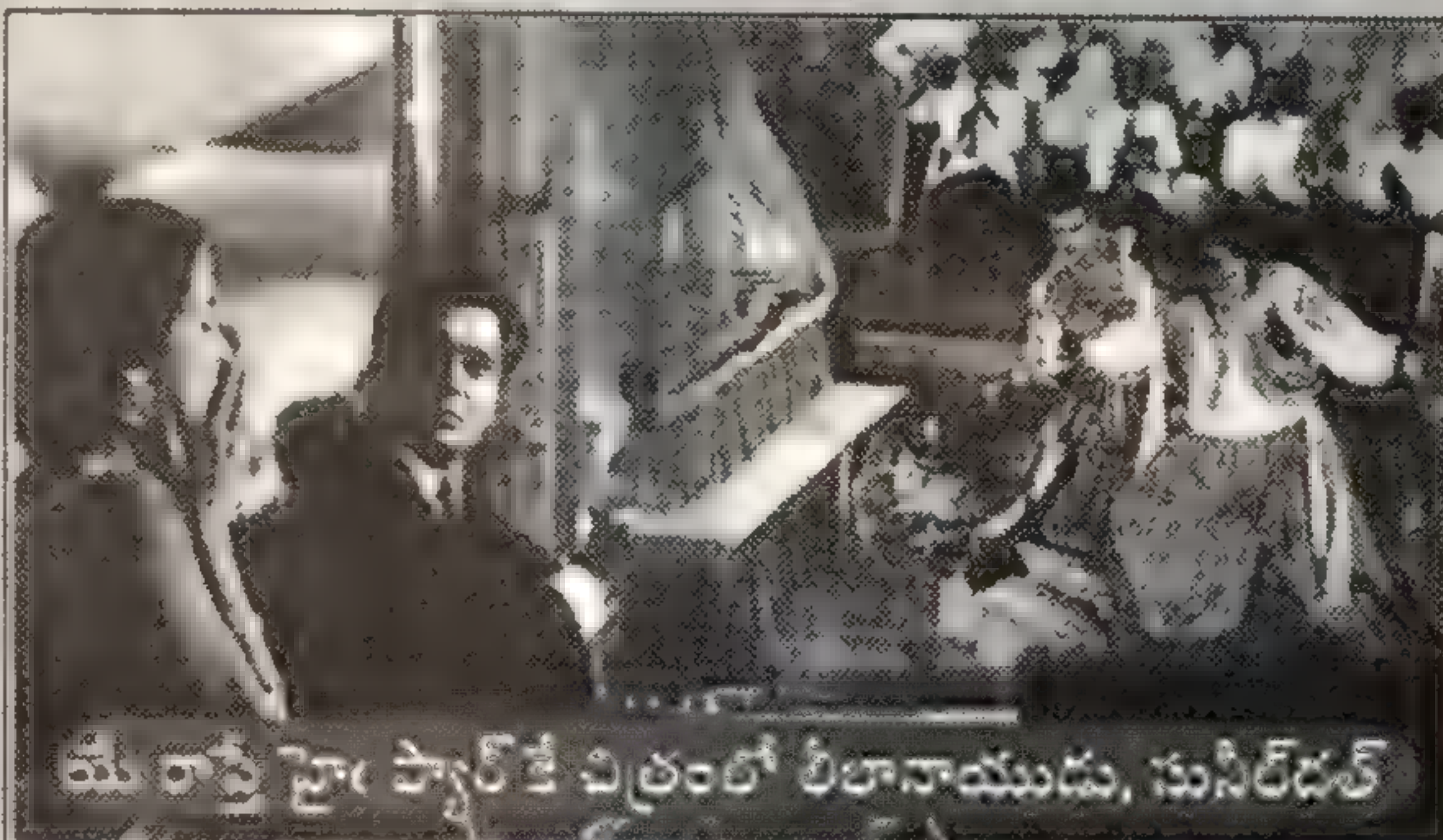
లతా-మహేంద్రకపూర్ కాంబినేషన్ లో వచ్చిన ‘ఆజ్ కి ములాకత్ బన్ ఇతనీ, కర్ లేనా బాతే’, రఫీ సోలో ‘యే ఝూకే-ఝూకే నైనా’, ‘ఇస్ భరీ దునియా మేఁ కోయా బీ హమారా న హువా’, లతా సోలో ‘వో దిల్ కహాఁ సే లావూఁ’ పాటలు ‘భరోసా’ చిత్రంలో హిట్స్ గా నిలిచాయి. లతా పాడిన ‘వో దిల్ కహాఁ సే లావూఁ’ పాట ట్యూన్ తోనే 12 సంవత్సరాల తర్వాత ‘ఎక్ మహల్ హా సప్నాం కా’ చిత్రం కోసం రవి ‘దిల్ మేఁ కిస్ కీ ప్యార్ కా జల్తా హువా దియా’ పాటను రూపొందించారు. ఈ పాటను కూడా లతాయే పాడటం ఒక విశేషమైతే ఇది లతా హిట్స్ లో ఒకటి నిలిచి పోవటం మరి విశేషం.

‘తుమ్హే పాకే హమ్ నే’(గిహరా దాగి), ‘ఖలే హైఁ సాఖి ఆజ్ పుల్వ మన్ కే’(గృహస్తి), ‘జాన్-ఏ-బహార్ హుస్న తేరా బేమిసాల్ హై’, ‘జిందగీ క్యా హై గమ్ కా దరియా హై’ (ప్యార్ కియా తో డర్నా క్యా), ‘సా బార్ జనమ్ లేంగే (ఉస్తాదోం కా ఉస్తాద్), ‘యే రాస్తే హైఁ ప్యార్ కే’, ‘యే ఖామోషియాఁ యే తన్హాయియాఁ(యే రాస్తే హైఁ ప్యార్ కే (‘మనుషులు-మమతలు’ సినిమాలోని ‘నిన్నుచూడనీ, నన్ను పాడనీ’ పాట ఈ పాట ట్యూన్ పైనే ఆధారపడింది.) పాటలు రవి కి మంచి పేరు తీసుకువచ్చాయి.

అయితే ఈ సంవత్సరంలో రవికి చెప్పుకోదగ్గ గొప్ప హిట్ మాత్రం నిస్సందేహంగా గుమ్రాహ్. ఈ చిత్రంతో ప్రారంభమైన బి.ఆర్.చోప్లా, రవిల బంధం 80ల వరకూ నిరాటంకంగా వెండితెరలపై సాగి బుల్లితెర పై కూడా కొనసాగింది. ఈ

చిత్రం మ్యూజికల్ గా హిట్ కావటమే కాదు ‘చలో ఎక్ బార్ ఫిర్ సే అజనబీ బన్ జాయే హమ్ దోన్’, ‘ఇన్ హవావోఁమేఁ ఇన్ ఫిజావోఁ మేఁ’, ‘ఆవ్ ఆయే తో ఖయాల -ఎ-దిల్-ఎ-నషాద్ ఆయా’ పాటలు మహేంద్రకపూర్ గాయకునిగా ఉన్నత స్థాయికి చేరుకోవటానికి ఎంతగానో తోడ్పడ్డాయి.

సునీల్ దత్ స్వంత సినిమా ‘ముయ్యే జినే దో’ మ్యూజికల్ గా మంచి పేరు తెచ్చుకుంది. జయదేవ్ స్వరకల్పనలో వెలువడిన ‘అవ్ కోయా గుల్షన్ న ఉజడే’, ‘రాత్ భీ హై కుచ్ భీగీ భీగీ’,

‘నదీ కినారే నా జావో పామ్’ పాటలు హిట్ అయ్యాయి. సునీల్ దత్ ఈ చిత్రాన్ని నిర్మించారు.

వండిట్ రవిశంకర్ ‘గోదాన్’ చిత్రానికి సంగీతాన్నిచ్చారు. మొదటి సారిగా ఆ చిత్రంలోని

అన్ని పాటలనూ అంజాన్(గీత రచయిత సమీర్ తండ్రి) వ్రాశారు.

హిందుస్తానీ, పాశ్చాత్య సంగీతాలలో విశేష ప్రతిభ కనబరిచిన వనరాజ్ భాటియా తొలిసారిగా నిర్మితమైన ఇండ్-అమెరికన్ చిత్రం ‘ద హౌస్ హాల్డర్’నికి నేపథ్య సంగీతాన్నందించి సంగీత దర్శకునిగా మారారు. శశికపూర్ ఈ చిత్రానికి హీరో. తర్వాత 70 నుండి 90 ప్రాంతాల వరకూ నిర్మితమైన మర్చంట్ ఐవరీ చిత్రాలన్నింటిలోనూ హీరో శశికపూరే!

కళ్యాణ్ జీ-ఆనంద్ జీలు తొలిసారిగా ముఖేష్ తో ‘పూల్ బనే అంగారే’ చిత్రం కోసం ‘చాంద్ ఆహాఁ భరేగా పూల్ దిల్ యామ్ లేంగే’ అంటూ పాడించారు. ఇదే చిత్రంలో రఫీ పాడిన ‘హమాలా కి బులందీ సే సునో అవాజ్ హై ఆయా.... వతన్ పే జో ఫిదా హోగా’ పాట దేశభక్తిని రగిల్చి మంచి హిట్ అయింది. అలాగే ముఖేష్ ‘కహాఁ ప్యార్ న హా జాయే’ చిత్రం కోసం పాడిన ‘రుముక్ రుముక్ మత్ చలో, కిసీ కా దిల్ తద్ పేగా’ పాట కూడా సూపర్ హిట్ అయింది.

‘బ్లన్ మాన్సర్’ చిత్రంతో కళ్యాణ్ జీ- ఆనంద్ జీలు మన్ మోహన్ దేశాయ్ కి వరుసగా రెండో మ్యూజికల్ హిట్ నిచ్చారు. మరాఠీ జానపద బాణీని అనుసరించి వీరు రూపొందించిన ‘గోవిందా ఆలా రే ఆలా జరా మటికీ సంభాల్’ (రఫీ) పాట సూపర్ హిట్ అయింది. ఈ చిత్రంకోసం లతా-రఫీ పాడిన ‘హుస్న చలా కుచ్ ఐసీ చాల్, దివానే కా పూచ్ న హాల్’, ముఖేష్ పాడిన ‘సోచా థా ప్యార్ హమ్ న కరేంగే’ పాటలు కూడా హిట్ అయ్యాయి.

-(వచ్చే సంచికలో మరికొంత)

కారులో సికారు

(రెండు పోర్షన్లు ఉన్న యిల్లు: వసారా ఒకటే. ఒక పోర్షన్లో రిటైర్డ్ హెడ్ మాస్టరు గౌరీపతి ఉంటాడు. భార్యలేదు. ఒక్కగానొక్క కొడుకు శ్రీనివాస్ - డిగ్రీ పూర్తిచేసి, ఉద్యోగంలేక రాక స్వయం ఉపాధి పథకాలంటూ ఏవో పిచ్చి వ్యాపారాలు చేస్తూంటాడు .

ఇక రెండో పోర్షన్లో - రెవిన్యూ డిపార్టుమెంట్ లో పనిచేసే యు.డి.సి. పాపారావు. ఆయన కూతురు కావేరి ఉంటారు.

- కె.వి.ఆర్.విజయకుమార్

ఇందులో పాత్రలు :

పాపారావు
గౌరీపతి
శ్రీనివాస్
ఎ.సి.బి. ఇన్ స్పెక్టర్
భక్తం
కావేరి

శ్రీనివాస్

(గౌరవతి, పాపారావు మంచి స్నేహితులు. తెరలేచేసరికి పాపారావు బేబుల్ దగ్గర పుస్తకాలు, కాగితాలు సర్దుతుంటాడు)

పాపారావు : అమ్మాయ్! కావేరి టీ పట్టామ్మ....అ!

ఆ షర్ట్ కూడా తీసుకురా! (తిరిగి సర్దుతున్నాడు)

కావేరి : (ప్రవేశిస్తూ) త్రిరోజెస్ టీ. రంగు, రుచి, వాసన... నాన్న టీ (అంటూ షర్ట్ కుర్చీకి తగిలించి వెళ్ళిపోతుంది)

పాపారావు : అక్కడ పెట్టు (అంటూ పుస్తకాలు సర్దుతుంటాడు) (గౌరవతి నడనగా ప్రవేశించి టీ కప్పు తీసుకుని పాపారావు వెనుక నుంచుంటాడు. పాపారావు చూడడు. వెనకనే తిరుగుతుంటాడు)

అమ్మాయ్ టీ ఏదమ్మా?

కావేరి : (లోపలనుంచి) అక్కడ టీపాయ్ మీద పెట్టాను నాన్నా!

పాపారావు : ఎక్కడమ్మా కనిపించదే (అంటూ విసుక్కుంటూ లోపల కు వెళతాడు)

(గౌరవతి ఖాళీకప్పు అక్కడ పెట్టి, కుర్చీకి తగిలించిన 'షర్ట్' తీసుకుని వాళ్ళ పార్సెల్స్ కి వెళతాడు.

పాపారావు: (బయటకి వస్తూ) ఏది కావేరి, చూపించు టీ ఎక్కడ పెట్టావ్?

కావేరి : అయో నాన్నా! అదేంటి నాన్నా, యిదిగో టీ కూడా తాగావ్.

పాపారావు: ఆ! నేనా?

కావేరి: నువ్వుకాక నేనా? నాన్నా నీకు మా మతిమరుపు ఎక్కువై పోతోంది. అమ్మో నా టి.వి. యాడ్స్ పోతాయి (అంటూ పోబోతుంది)

పాపారావు: యింకో టీ పట్టా.

కావేరి: పాలు లేవు (అంటూ వెళుతుంది)

పాపారావు: (అటు ఇటు చూసి) కావేరి నా షర్ట్ ఏదమ్మా? (సమాధానం రాదు) నీ టి.వి. పిచ్చితో చస్తున్నా.... టి.వి. బద్దలు కొడతా (అంటూ లోపలికి వెళతాడు)

(వెంటనే గౌరవతి, పాపారావు షర్ట్ తెచ్చి కుర్చీకి

సాంఘికబంగారు రోజు

శ్రీ శ్రీ శ్రీ... విశ్వానుజ శ్రీ తినకొ మైనురచి శ్రీ

ఇకరతో... పొరపాటున ఇరం, ఉప్పు ఎక్కడవైతే... అది పక్కంటి సుందరి పంపించిందని చెప్పినన్నో.

తగిలించి వెళ్ళిపోతాడు.

పాపారావు : (ప్రవేశిస్తూ) ఏదమ్మా - చూపించు - నాకు మతిమరుపంటావ్ ఎక్కడ - షర్ట్ - చూపించు.

కావేరి : అయ్యో నాన్నా! యిదుగో నాన్న షర్టు (అంటూ యిస్తుంది) నాన్నా ఒక పనిచేయి. నీకు మతిమరుపు పూర్తిగా రాకముందే నాకూ వాసుకూ పెండ్లిచేయి.

పాపారావు : ఆ! ఆ! చేస్తా (కోపంగా అంటాడు) నువ్వు లోపలికి పో! (కావేరి లోపలికి వెళుతుంది)

ఆశ్చర్యంగా వుండే! నేను చూసినప్పుడు లేదు. కావేరి రాగానే ఖాళీ కప్పు ప్రత్యక్షం. షర్ట్ విషయమూ అంతే! యిది ఎవరి పని అయ్యుంటుంది? (అంటూ గౌరవతి పార్సెల్స్ వైపు చూస్తాడు) ఇది వాడి పనే! తప్పకుండా వాడే చేసి ఉంటాడు. ఇవాళ వీడి సంగతి తెలుస్తా. ఇవాళ అటో, ఇటో తెలిపావాలి (అంటూ - బిగ్గరగా) ఒరేయ్ గౌరవతి రారా బయటకు. నీ ముంగిట్లో కొచ్చా! నీ వసారాలో కొచ్చా! నీ గడవ దగ్గరకొచ్చా! నీ కుర్చీలో కాలు పెట్టా! రారా బయటకు!

గౌరవతి : (ప్రవేశిస్తూ) ఒరేయ్ - ఒరేయ్ - ఏమిటా ఆ కేకలు

పిండం మీద కాకిలాగ.

పాపారావు : నోరు ముయ్యరా పిచ్చికా! పీక పిసికితే కీసుమంటావ్! ఏరా నీకసలు బుద్ధుందా?

గౌరవతి : (తావీగా) ఏం! ఎందుకొచ్చిందా డవుటు?

పాపారావు : బుద్ధున్నవాడే వడు యిలాంటి పన్ను చెయ్యడు.

గౌరవతి : చెయ్యడని తెలుసుగా మరెందుకురా అలాంటి పన్ను చేస్తావు..

పాపారావు : కొడితే మొహం వచ్చు డవుతుంది. అరే! ఇంత వయసు వచ్చి ఏమిటా ఈ కోతి చేష్టలు.

గౌరవతి : నేనేం చేశాను!?

పాపారావు : మళ్ళీ.. మళ్ళీ అదే కూత.. టీ తాగటం... షర్టు తీయటం.

గౌరవతి : ఆ! తీయక ఇవాళ ఆదివారం రుచుగా బయలుదేరినట్లు బయలుదేరుతున్నావు. నీ వెక్కడికి పోతున్నావో నాకు తెలుసురా.

పాపారావు : ఏమిటా నీకు తెలిసింది. మగవాళ్ళన్న తర్వాత సవాలక్ష్ పనులుంటాయి.

నీకేం తెలుసురా!

గౌరవతి : ఒరేయ్ - ఒరేయ్! నీవు పోయేది క్లబ్బుకేగా!

పాపారావు : ఆ! క్లబ్బుకే! నీకేమిటి నష్టం!

గౌరవతి : నష్టం కాదురా! ఒరేయ్ పాపీ, నువ్వు క్లబ్బుకు వెళ్ళేది డబ్బు కోసమా!

పాపారావు : కాదు ఏదో కాలక్షేపం కోసం.

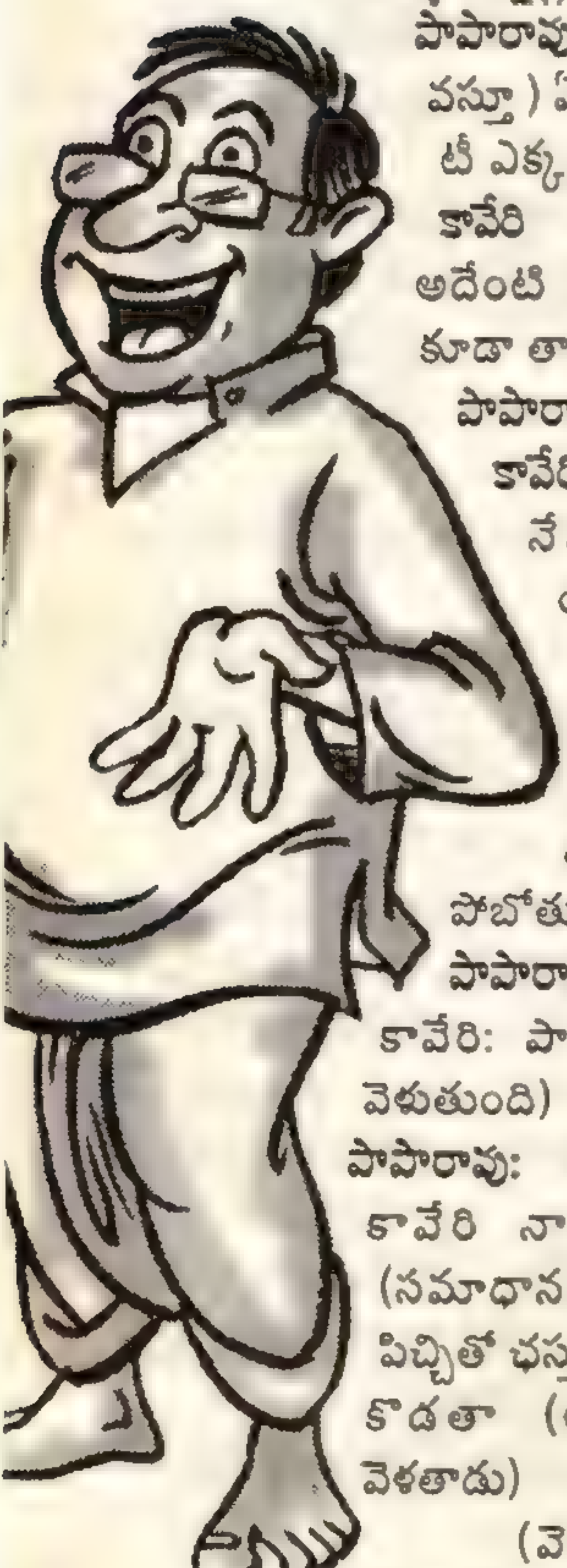
గౌరవతి : ఆ! ఆ కాలక్షేపమేదో ఇంట్లో వుండి నాతో చెయ్యొచ్చుగా.

పాపారావు : నీతోనా! ఎంత సేపు నీ ఎదురుగా కూర్చోను. బోరు కొట్టదూ!

గౌరవతి : ఎందుకూ! పేపరు చదువుతాగా! దా! యిట్లా వచ్చి కూర్చో!

పాపారావు : అందుకనే యింట్లో ఉండనూ అంటున్నాను. ఏరా! నెల కొకసారి సరుకులతో పాటు కిలోలైక్కున పాతపేపర్లుకొని రోజుకో పేపరు చొప్పున చదివి నా ప్రాణం తీస్తావు. నువ్వేమో నన్నిట్లా చంపు. మీ వాడేమో మా అమ్మాయి వెంట పడి దాన్నట్లా చంపుతున్నాడు. ఎందుకురా మమ్మల్నిట్లా చంపుతారు? అరే.... అసలు మమ్మల్ని ఈ కొంపలో ఉండమంటారా, ఖాళీ చేయమంటారా!

గౌరవతి : నిక్షేపంలా వుండమంటాను. రోజూ పేపరు చదువుతాను. నీకు రేడియో ఖర్చుండదు. టి.వి. ఖర్చుండదు.

ప్రపంచం మొత్తం నీ కళ్ళ
ముందుంచుతాను.
విషయాలు విశ్లేషించు
కోవచ్చు.

పాపరావు : అ!! అక్కడికేదో నువ్వు పెద్ద
లోకసత్తా జయప్రకాష్వి,
నేనేమో టి.వి.9

రవిప్రకాష్వి. విషయాలు
విశ్లేషించుకోవడానికి
(పేపరు ముక్కలు చేస్తాడు)

ఆ! అన్నట్లు ఆ గాడిదేడి?

గౌరీపతి : ఏ గాడిదా!...గాడిదలు
గుర్రాలు యిక్కడ ఉండవ్.

పాపరావు : నేనడిగేది ఆ గాడిదల
గురించి కాదురా అడ్డ
గాడిద. నీ పుత్రరత్నం... ఆ
పిల్లగాడిద గురించి.

గౌరీపతి : అరేయ్ నువ్వు నన్నేమన్నా
అను ఒప్పుకుంటాగాని...
నా కొడుకును మాత్రం
అంటే నే నొప్పుకోను. వాడు
వజ్రంరా..వజ్రం.

పాపరావు : ఆ! వజ్రమైతే
వగలకొట్టుకొని చెరొక
ముక్క మింగి చావండి...
అంతేగాని మా ప్రాణాలు
తియ్యకండి.... ఇంతకీ వాడేడి?

గౌరీపతి : వాడు కష్టజీవిరా.... కష్టజీవి
...ప్రాద్దుననగా వెళ్ళాడు ఏం
అవస్థలు పడుతున్నాడో ఏమో
బిడ్డ...బిడ్డా...

పాపరావు : అహా! వారివుడు ఏ అవతార
మెత్తారో తెలుసుకోవచ్చా!

గౌరీపతి : అదేరా! 'దో' 'లాటం' ఏజెన్సీ అని
తిరుగుతున్నాడు. వాళ్ళేదో కంపెనీ
ప్రాడక్ట్ కిట్ పంపిస్తే ఇంటింటికి
తిరిగి ప్రచారం చేస్తున్నాడు. పిచ్చి
సన్నాసి ఎన్ని తిప్పలో. అడుగో
మాటల్లోనే వస్తున్నాడు.

పాపరావు : పాపీ చిరాయుః చూడరా వాడి
వేషం చూడు. మెళ్ళో నంచి,
వాడూ.. బస్టాండులో గుబిలి తీసే
వాడి మొహం వాడూనూ!
(వాసు ప్రవేశం)

వాసు : మామయ్య! బంతిని నేలకేసి ఎంత
కొట్టినా అది పైకి లేస్తూనే
వుంటుంది.

పాపరావు : అబ్బా! ఏం కనిపెట్టావురా!

గౌరీపతి : అ..నాయనా! వాసూ... ఆదివారం
కూడా రెస్ట్ తీసుకోకుండా ఎందుకు
నాన్నా అలా కష్టపడతావ్? లోపలికి
వెళ్ళి భోజనం చేసి రెస్ట్ తీసుకో
నాన్నా...వెళ్ళు.... (అంటూ
పాపరావు వైపు తిరిగి చూస్తూ) నీ
ప్రయోజకత్వాన్ని ఈ అంధులు

సాంకేతిబంగారు కిక్కి

సాంకేతికీ...సాంకేతికీ...

రెండో హక్కుకీ...నవ్వేని ఇబ్బిమండ!

ఎప్పటికీ గుర్తిస్తారో ఏమిటో?

పాపరావు : ఏంటంటా మీ వాడి ప్రయోజ
కత్వం...చూస్తూన్నాంగా సవరాలు
కట్టేవాడిలా ఆ బ్యాగ్ ఒకటి
తగిలించుకొని ఎక్కే గడప, దిగే
గడప ఎప్పటికీ బుద్ధిస్తుందో మీ
ఇద్దరికీ!

(వాసు అహం దెబ్బతిన్నవాడిలా
పాపరావు వైపు చూసాడు)

వాసు : మామయ్యా!.. నేనంటే ఏమను
కున్నావ్...నేనంటే నేనే.

పాపరావు : ఆ! నేనంటే నేనే, అవేకళ్ళు,
మోసగాడు, గూఢచారి 116,
అప్పుడెప్పుడో చూశాం రా!
(వెటకారంగా)

వాసు : అయితే ఏమంటావ్?

పాపరావు : ఏమంది.... నువ్విప్పుడు
బిజినెస్లో ఎంత కాలం వుంటావ్...
మళ్ళీ దేంట్లోకి దూకుతావో (విసుగ్గా
అన్నాడు)

గౌరీపతి : చెప్పరా వాసూ... చెప్ప..చెప్పి..
వాడి పిల్లని నీ కాళ్ళు కడిగి
ఎప్పుడిస్తాడో కనుక్కో (అంతకన్నా
విసుగ్గా చెప్పాడు)

పాపరావు : ఒరేయ్ వీడిలాగే ఉంటే కాళ్ళు
కాదురా! మూతి కూడా కడగను.

గౌరీపతి : ఒరేయ్! 'కో' అంటే కోటి మంది
మా యింటి ముందు ఉంటారా.

పాపరావు : 'కో' కాదురా! 'కోక్కోరోకో' అని

ఒక్కసారి చావండి మీ
పీడా వదుల్తుంది.

వాసు : నన్ను మాట్లాడనిస్తారా?

పాపరావు : చెప్పు....

వాసు : 'లాటం' అని ఇంటర్నే
షనల్ కంపెనీ.

పాపరావు : 'లాటం' అంటే ?
(సాగదీస్తూ అడిగాడు)

వాసు : అంటే 'లాభం టక్కున
మాకు' (చెప్పి నాలుక
కరుచుకుంటాడు)

గౌరీపతి : ఎవడి పెట్టుబడితోరా?
(అర్థం కానట్లు అడిగాడు)

వాసు : ఎదుటివాడి రూపాయి తోనే
మన వ్యాపారం స్టార్ట్
అవుతుంది. అసలు మా
కంపెనీ చాలా ఏళ్ళుగా
వరిశోధించి...వరిశీ
లించి...ప్రపంచంలోని
అందరి మానవుల
అవసరాలు తీర్చే పరికరాలు
కనిపెట్టింది. ఈ

పరికరాలతో ఐ మీన్
ఇన్స్టుమెంట్స్ తో ప్రతివారు
తమ జీవన గమ్యంలో
ఎదురయ్యే సమస్యల్ని ఇట్టే

ఎదుర్కొనవచ్చు. ఈ బాటిల్ లో
ఉన్న మందు గురించి చెప్పాలంటే
ఎంత చెప్పినా తక్కువే కాని చెప్పక
తప్పదు. కనుక చెబుతున్నా శ్రద్ధగా
విను మామయ్య (అంటూ ఫోజు
పెట్టాడు)

పాపరావు : విషయం చెప్పి చావక ఈ నసుగుడు
ఏమిటి? (విసుగ్గా అన్నాను)

వాసు : అందరూ జాగ్రత్తగా వినండి...
ప్రతిరోజు రాత్రి మనం ఎక్కువగా
ఫేస్ చేసే ప్రాబ్లం ఏమిటి?

పాపరావు : యూరినల్ ప్రాబ్లం..(తక్కున
చెప్పాడు)

గౌరీపతి : షుగర్ వ్యాధిమో చూపించుకు
చావు..రాత్రిళ్ళు ఫేస్ చేసే ప్రాబ్లం
దోమలురా..(అంటూ జబ్బలు
చరుచుకుంటూ చెప్పాడు)

వాసు : కదా!...అందువల్ల మా కంపెనీ
వరిశోధకులు ఆహారాశ్రులు
శ్రమించి దోమలు కుడుతున్నా లెక్క
చెయ్యక ఈ మందును
కనిపెట్టారు..... దోమను పట్టి...
తొక్కిపెట్టి.... ఒక్క చుక్క ఈ మందు
దోమ నోట్లో వేసామనుకో... అంతే
ఫటక్నిమిషాల్లో నురగలు
కక్కుకొని ఛస్తుంది.

పాపరావు : చావక పోతే? (అనుమానంగా
అడిగాడు)

గౌరీపతి : బాటా చెప్పకింద వేసి తొక్కు
-(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

భారతరత్న
డా.బి.ఆర్.అంబేద్కర్
(14.4.1891 - 6.12.1956)

“స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సాభాతృత్వాలపై ఆధారపడిన సమాజం నాకు ఆదర్శం. ఆదర్శ సమాజం చురుకుదనాన్ని కలిగి, ఒక భాగంలో జరిగే మార్పులను ఇతర భాగాలకు చేర్చే మార్గాలతో నిండి ఉండాలి”

- డా.బి.ఆర్.అంబేద్కర్

భారత రాజ్యాంగ నిర్మాత, సాంఘిక సమానత్వం కోసం పోరాడిన బాబాసాహెబ్ డా.భింరావ్ అంబేద్కర్
113వ జయంతి సందర్భంగా దేశం కృతజ్ఞతతో శ్రద్ధాంజలి ఘటినైంది.

సమాచార, ప్రసార మంత్రిత్వ శాఖ, భారత ప్రభుత్వం

మే 10 కైఫీ ఆజ్ఞ వర్తంతి సందర్భంగా...

అరం చేసుకుందాం
ఆస్వాదిద్దాం

'కర్ చలే హమ్ ఫిదా'

చిత్రం
హాకీకత్
రచన
కైఫీ ఆజ్ఞ
సంగీతం
మదన్మోహన్
గానం
మహమ్మద్ రఫీ
అభినయం
ధర్మేంద్ర
బల్రాజ్ సాహ్నా
జయంత్
తదితరులు

కర్ చలే హమ్ ఫిదా జాన్-బ-తన్ సాథియో
అబ్ తుమ్మారే హవాలే వతన్ సాథియో ||కర్ చలే||
సాన్ ధమ్తీ గయీ, నబ్బే జమ్తీ గయీ
ఫిర్ భీ బధితే కదమ్ కో న రుకీనే దియా
కట్ గయే సర్ హమారే తో కుచ్ గమ్ నహీ
సర్ హమాలయే కా హమ్నే న ఝుకీనే దియా
మర్తే మర్తే రహా బాక్సన్ సాథియో ||అబ్ తుమ్మారే||
జిందా రెహనే కే మాసమ్ బహుత్ హై మగర్
జాన్ దేనే కీ ఝుత్ రోజ్ ఆతీ నహీ
హున్నే బెర్ ఇష్క్ దోనో కో రుస్వా కరే
హో జవానీ జో ఖూన్ మే నహతీ నహీ
బాంధ్లో అప్నే సర్ పర్ కఫన్ సాథియో ||అబ్ తుమ్మారే||
రాహ్ కుర్బానియో కీ న వీరాన్ హో
తుమ్ సజాతే హీ రెహనా నయే కాఫిలే
ఫతేహా కా జష్క్ ఇస్ జష్క్ కే బాద్ హై
జిందగీ మాత్ సే మిలే రహీ హై గలే
ఆజ్ ధర్తీ బనీ హై దుల్హన్ సాథియో ||అబ్ తుమ్మారే||
ఖీంచ్దో అప్నే ఖూన్ సే జమీఫర్ లకీర్
ఇస్ తరఫ్ ఆనే పాయే న రావన్ కోయీ
తోడ్దో హాథ్ లగర్ హాథ్ ఉరీనే లగే
ఛూనే పాయే న సీతా కా దామన్ కోయీ
రామ్ భీ తుమ్ తుమ్మీ లక్ష్మీ సాథియో ||అబ్ తుమ్మారే||

'నేను బానిస భారతంలో పుట్టాను. స్వతంత్ర భారతంలో జీవిస్తున్నాను. సోషలిస్టు భారతంలో మరణిస్తాను' అన్న ఆదర్శవాది కైఫీ ఆజ్ఞ ప్రభుత్వం దేశాన్ని అభివృద్ధి చేయటంలో విఫలమైందని భావించిన ఆయన ప్రభుత్వం తనకిచ్చిన పద్మశ్రీ అవార్డును తిరస్కరించారు. ఆయన కవిత్వం ఎప్పుడూ ప్రగతిశీలక దృక్పథంతోనే ఉండేది. అందమైన కవిత్వం కన్నా అర్థవంతమైన కవిత్వం వ్రాయటానికి ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు.

జీవనభృతి కోసం సినిగీతాలు వ్రాసినా ఆయన కవిత్వం తన ఆదర్శాలకు కట్టుబడే వ్రాసేవారు. ఆయన వ్రాసిన సినిగీతాలలో కూడా అద్భుతమైన కవిత్వం ఉంది. స్వాతంత్ర్య

పోరాట సమయంలో ఆయన రాజకీయ కార్యకలాపాల వల్ల ఆయన అజ్ఞాతంలో ఉండవలసి వచ్చింది. రోజు గడవటం కష్టంగా ఉండేది. ఆ సమయంలో షహీద్ లతీఫ్ తన 'బుజ్జీడిల్' చిత్రంలో పాటలు రాయమని కోరారు. ఆ విధంగా కైఫీ ఆజ్ఞ తన తొలి సినీ గీతం 'రోతే రోతే గుజర్ గయీ రాతో' రాశారు.

ఆయన 'లాలారుఖ్' చిత్రానికి తన తొలి స్క్రిప్ట్ రాశారు. 200 చిత్రాలకు పైగా ఆయన రచన చేశారు. 'హీర్ -రాంఝూ' చిత్రానికి ఆయన పద్య రూపంలో మాటలు రాశారు. హిందీ చిత్రాలలో అలాంటి చిత్రం అదొక్కటే. ఎమ్.ఎస్.సత్యూ తీసిన 'గరమ్ హవా' చిత్రానికి స్క్రిన్ ప్లే, మాటలు, పాటలు ఆయనే రాశారు. దర్శకుడు సావన్ కుమార్ ఆయనను మీనాకుమారి సరసన నటించమని అడిగినా ఆయన తిరస్కరించారు. కవిగానే కొనసాగాలని ఆయన అభిమతం. 75వళ్ళ వయసులో ఆయన సయీద్ మీర్జా చిత్రం 'నసీమ్'లో తాతయ్య పాత్ర పోషించారు. ఆ చిత్రం విమర్శకుల ప్రశంసలందుకుంది.

ఆయన పోగ్రెసివ్ రైటర్స్ అసోసియేషన్ లో సభ్యులుగా ఉండేవారు. ఇండియన్ పీపుల్స్ థియేటర్ అసోసియేషన్ (ఇప్తా)కు అధ్యక్షులుగా పనిచేశారు. ఆయనకు ఎన్నో అవార్డులు వచ్చాయి. విశ్వభారతి యూనివర్సిటీ నుంచి డాక్టరేట్, ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నుంచి యువభారతి, లోటస్ అవార్డ్, మహారాష్ట్ర గౌరవ పురస్కార, కాయ్ నాత్ అవార్డ్, సంత జ్ఞానేశ్వర్ అవార్డ్ ఆయనకు లభించాయి. ఉత్తరప్రదేశ్ ప్రభుత్వం సుల్తాన్ పుర్ నుంచి పూల్ పుర్ వెళ్ళేరహదారికి కైఫీ ఆజ్ఞ హైవే అని పేరుపెట్టింది.

భారత్ -చైనా యుద్ధం పై చేతన్ ఆనంద్ తీసిన 'హాకీకత్' చిత్రంలో కైఫీ ఆజ్ఞ వ్రాసిన 'కర్చలే హమ్ ఫిదా' పాట హిందీ దేశభక్తి గీతాలలో నేటికీ గుర్తు చేసుకునే పాట. యుద్ధం చేసే సైనికులు తమ సహచర సైనికులకు వారి బాధ్యత, వారి కర్తవ్యం గుర్తుచేసే పాట. దేశం కోసమే తమ సర్వస్వం ధారపోసే ఆ సైనికుల త్యాగానికి సార్థకత కలిగేలా మనం దేశాన్ని పరిరక్షించుకుంటున్నామా లేదా అని ఆలోచింపజేసే పాట ఇది. 2002 లో వచ్చిన 'మాతూరే సలామ్' చిత్రంలో ఈ పాటను ఉపయోగించుకున్నారు. ఆ చిత్రానికి ఈ పాట హైలైట్ గా నిలిచింది. ఈ పాటలోని రెండోలైన్ 'అబ్ తుమ్హారే హవాలే వతన్ సాధియో' ఇప్పుడు ఒక చిత్రానికి పేరు అయింది. ఈ చిత్రంలో అమితాబ్ బచ్చన్ నటిస్తున్నారు.

మదన్ మోహన్ సహజ్జైలికి భిన్నంగా ఉండే ఈ పాట ఆయన కెరియర్ లో ఒక ప్రత్యేకస్థానాన్ని పొందింది. మహమ్మద్ రఫీ రేంజీకి ఈ పాట మరో ఉదాహరణ.

'ఫిదాకర్ చలే' అంటే అర్పించి వెళుతున్నాం అని. జాన్ -ఒ-తన్ అంటే ప్రాణమూ తనువూ. సాధీ అంటే సహచరులు. హవాలే అంటే అధీనం. వతన్ అంటే దేశం.

'తనువూ ప్రాణం అర్పిస్తున్నాం సహచరులారా
దేశమిక మీ అధీనం సహచరులారా'

ఆ సైనికులు ఎంతో మామూలుగా 'ప్రాణాలు అర్పించి వెళుతున్నాం. ఇక దేశం బాధ్యత మీదే' అని అనటంలో ఆ భావంలోని శక్తి అంతా విశదమవుతుంది. వారు తమ జీవితాలను త్యాగం చేసి దేశరక్షణ చేసి తమ సహచర సైనికులకు దేశరక్షణ బాధ్యతను అప్పగిస్తున్నారు. చనిపోతూ కూడా వారు దేశం గురించే ఆలోచిస్తున్నారు. నిస్వార్థంగా వారు చేస్తున్న ఈ త్యాగం మహోన్నతమైనది. అంతటి

మహాన్మతమైన విషయాన్ని అలవోకగా చెప్పిన కైఫీ ఆజ్ఞ తన కవిత్వం ద్వారా చిరకాలం జీవించి ఉంటారు.

సాన్ అంటే శ్వాస. ధమ్నా అంటే ఆగటం. నబ్బ్ అంటే నాడి, జమ్నా అన్నా ఆగటం అనుకోవచ్చు. 'బద్ధతే కదమ్' అంటే సాగే అడుగులు. 'కట్ జానా' అంటే తెగిపోవటం. గమ్ అంటే బాధ. సర్ అంటే శిరసు, తల. ఝుక్నా అంటే వంచటం. బాక్ పన్ అంటే చురుకుదనం, తెలివి. 'రారే రహియో ఓ బాకే యార్ రే' (పాకీజా) పాటలో 'బాకే యార్' అంటే 'గడుసు ప్రియుడా' అని అర్థం.

'శ్వాస ఆగుతున్నా, నాడి ఆగుతున్నా
సాగే అడుగులను ఆగనివ్వలేదు
మా తలలు తెగినా బాధలేదు
హిమాలయం శిరసును దించనివ్వలేదు
చనిపోతున్నా చురుకుదనముంది సహచరులారా'

మంచులో శ్వాస, నాడి ఆగిపోతున్నా వారు ముందుకు సాగారు. శత్రువులను ఎదుర్కొన్నారు. చివరి శ్వాస దాకా పోరాడారు. హిమాలయం మన దేశ గౌరవానికి ప్రతీక. మన దేశానికి కిరీటం వంటిది. శత్రువు హిమాలయం దాటి మన సీమలో అడుగు పెట్టడంటే దేశ గౌరవానికి భంగం కలిగినట్లే. హిమాలయం తలదించుకున్నట్లే. మన సైనికులు తమ ప్రాణాలు పణంగా పెట్టారే గానీ శత్రువును మన సీమలో అడుగు పెట్టనివ్వలేదు. చనిపోయే సమయం వచ్చినా చురుగ్గా కదిలి బుద్ధిబలంతో శత్రువును దెబ్బతీశారు.

'జిందారేహనా' అంటే జీవించి ఉండటం. మౌసమ్ అంటే ఋతువు. ఋత్ అంటే ఋతువు, కాలం. హుస్న్ అంటే అందం. 'రుస్నా కర్నా' అంటే అవమానించటం. జవానీ అంటే యౌవనం. ఖూన్ అంటే రక్తం. 'సర్ పర్ కఫన్ బాంధ్నా' అంటే దుస్సాహసం చేయటం, మృత్యువుతో ఆటలాడటం. (కఫన్ అంటే చనిపోయిన వారిపై కప్పే దుస్తులు)

'జీవించే ఋతువులెన్నో ఉన్నా
మరణించే కాలం రోజూ రాదు
రక్తంలో తడవని పడుచుదనం
అందానికి, ప్రేమకు అవమానమే-
మృత్యువుతో ఆటాడుదాం సహచరులారా'

జీవించటం అందరూ చేసేపని. ఒక లక్ష్యం కోసం మరణించే అవకాశం కొందరికే లభిస్తుంది. సైనికుల స్వభావం ఎలాంటిదంటే తమ యౌవనం దేశరక్షణ కోసమే అనుకుంటారు. తమ దారుఢ్యం అంతా దేశం కోసం ధారపోస్తారు. అలా చేయకపోతే తమ పడుచుదనానికి, తమను ప్రేమించిన వారికి అవమానంగా భావిస్తారు. మృత్యువుతో పోరాడటమే తమ కర్తవ్యమని అనుకుంటారు.

కుర్బానీ అంటే త్యాగం. వీరాన్ అంటే నిర్మానుష్యం. కాఫిలే అంటే తండాలు. ఫతేహ్ అంటే విజయం. జమ్మి అంటే ఉత్సవం. ధర్తీ అంటే భూమి. దుల్హన్ అంటే వధువు.

'త్యాగాల బాట నిర్మానుష్యం కారాదు
తండోవతండాలుగా వస్తూనే ఉండాలి మీరు
విజయోత్సవానికి ముందు సాగాలీ ఉత్సవం
జీవితం మృత్యువుతో చేసే ఆలింగనం
ధరణీ నేడు వధువుగా మారింది సహచరులారా'

దేశరక్షణ కోసం త్యాగాల బాటలో ఎల్లప్పుడూ సైనికులు నడుస్తూనే ఉండాలి. ఆ బాటలో ఎవరూ లేకుంటే దేశం పరాధీనమైపోతుంది. అందుకే తండోవతండాలుగా సైనికులు వస్తూనే ఉండాలని వారు కోరుకుంటున్నారు. ఇంతకంటే త్యాగం ఏముంటుంది? ఇలా గుంపులు గుంపులుగా చేరితే అదే వారికి ఉత్సవం. జీవితం మృత్యువును ఆనందంగా కౌగిలించుకున్నట్లే. ఆ ఉత్సవంలో భూమి పెళ్ళి కూతురులా ముస్తాబయింది.

జమీన్ అంటే భూమి. లకీర్ అంటే రేఖ. హాథ్ అంటే చేయి. ఛూనా అంటే తాకటం. దామన్ అంటే పైట.

'మీ రక్తంతో భూమిపై ఓ లక్షణ రేఖ గీయండి
రావణుడెవరూ ఇటూ వైపు రాకుండా
ఎవరైనా చేయి ఎత్తితే విరిచేయండి
సీతమ్మ పైటనెవరూ తాకకుండా
మీరే రాముడు, మీరే లక్షణుడు సహచరులారా'

సైనికులు తమ రక్తంతోనే లక్షణరేఖ గీస్తారు. అంటే తమ ప్రాణాలు అర్పించి శత్రువులను అడ్డుకుంటారు. ఇక్కడ శత్రువును రావణుడితో పోల్చారు. అప్పుడు దేశమాత సీతమ్మే కదా. సీతమ్మపై చేయి వేయాలని ప్రయత్నించేవారిని ఎదుర్కొనే రామలక్షణులే సైనికులు. చక్కని ఉపమానాలతో భారతదేశం ఆత్మను ఆవిష్కరించారు కైఫీ ఆజ్ఞ.

నిరుపమానమైన దేశభక్తితో సరిహద్దులలో తమ జీవితాలను దేశరక్షణ కోసం అర్పించే సైనికులుండటం వలనే దేశ ప్రజలమైన మనం నిశ్చింతగా ఉండగలుగుతున్నాం. వారి త్యాగాలకు సార్థకత చేకూరాలంటే మనం దేశాన్ని కాపాడుకోవటంలో మన వంతు కృషి చేయాలి. మంచి ప్రజాప్రతినిధులను ఎన్నుకోవటం ద్వారా దేశానికి వెన్నముక వంటి ప్రజాస్వామ్యాన్ని కాపాడుకోవాలి. ఎన్నికలలో మనం మంచి ప్రతినిధులనే ఎన్నుకున్నామని నగర్వంగా చెప్పుకోగలగాలి. అప్పుడే దేశపౌరులుగా మన బాధ్యత నెరవేర్చినట్టువుతుంది. సైనికుల త్యాగనిరతిని గౌరవించినట్టువుతుంది.

-పి.వి.సత్యనారాయణ రాజు

'హాసం' పోస్ట్ ద్వారా మీ ఇంటికి రావాలంటే చందాతో పాటు ఈ క్రింది కూపన్ ను నింపి పంపండి

SUBSCRIPTION/RENEWAL COUPON

Name : Age: Profession:

Address:

..... Ph. No. (O) (R) email:

I am enclosing DD/Cheque payable at HYDERABAD or M.O. Receipt No..... Dated
..... for Rs. 200/- favouring HAASAM, for Subscription/Renewal (incl. Postal Charges) of
24 issues of 'HAASAM' starting from Issue No.....(..... month, 2004)

Date:

Note: Outstation Cheques are not accepted

Signature

Mail to: HAASAM, 502, SRI BALAJI NILAYAM, 13-1-212, BSP COLONY, MOTINAGAR,
HYDERABAD - 500 018. Ph: 2383 1388 / 5557 0215, email: haasammag@hotmail.com

జంతువులు మనసురించి మాట్లాడేది తెలిసిపోతే ఎంత తమాషాగా ఉంటుందో వినరించే...

బాల్కపు
లేతదనం
మళ్ళీ కోరుకునే
పెద్దలకు
మరీ మరీ
ప్రత్యేకం

నవలీకరణ
ఎక్స్క్ల్యుసివ్ ప్రసాద

డాక్టర్ డూలిటిల్

చిత్ర పరిచయం 4

సమస్యయం
మండీర

జరిగిన కథ

జాన్ డూలిటిల్ చిన్నప్పుడు జంతువులభాష అర్థం చేసుకునేవాడు. క్రమేపీ ఆ శక్తి పోయింది. పెరిగి డాక్టరయ్యాడు. భార్య, కూతుళ్లు ఫామ్ హౌస్ కు వెళ్లిన ఓ రోజు హఠాత్తుగా ఆ శక్తి తిరిగివచ్చింది. దానితో ఖంగారుపడ్డాడు. ఎవరికీ చెప్పలేదు. ఫామ్ హౌస్ కి చేరి రాత్రి నిద్రకు ఉపక్రమిస్తూంటే ఓ గుడ్లగూబ వచ్చి రెక్కలో గుచ్చుకున్న పుల్లముక్క తీసిపారేయమని కోరింది. తీసేశాడు. భార్యతో సరదాగా గడపవలసివేళ జంతువుల మాటలన్నీ వినడడంలో ఖంగారుపడి పిటీకి వచ్చేసి బ్రెయిన్ స్కాన్ చేయించుకున్నాడు. డాక్టరు ప్రాబ్లమ్ ఏదీ లేదు పామ్మన్నాడు. బయటకు వస్తూంటే తను యాక్సిడెంటు చేసిన ఊరకుక్కను అధికారులు తీసుకుపోతూంటే చూసి రక్తిస్తాడు. అది విడవకుండా వెంటబడుతుంది. - ఇక చదవండి

స్థాయిలో డైలాగులు మొదలెట్టింది. నే వెళతా. ఈ ఏధిమలుపు తిరగ్గానే కనుమరుగయి పోతాను. ఇక నన్ను తలచుకోకు. నాకోసం బాధపడకు. ఏదో ఆ కుక్కల గోడెనులోంచి బయటకు తీసుకొచ్చావ్, ఒంట్లో బాగాలేదంటే డాక్టరుకు చూపించావ్, నా అభిమానాన్ని చూరగొన్నావ్. అంతమాత్రాన ఎల్లకాలం.."

జాన్ కు మహా చికాగ్గా ఉంది. "ఇక డైలాగులు కట్టిపెట్టి నీ దారి నువ్వు చూసుకో, టాటా" అని కారు స్టార్టు చేయబోయాడు.

ఇంతలో అతని సెల్ మోగింది. అతని చిన్నకూతురు మాయా. ఆ అమ్మాయి ఫామ్ హౌస్ నుండి సమ్మర్ కాంప్ కి వెళడానికి తయారవుతోంది. తన సామాన్లన్నీ తల్లి కార్లో సర్దుతూండగా తండ్రికి ఫోను కొట్టింది. "నాన్నా, నేను క్యాంప్ కి వెళ్లేలోపున వస్తావా?" అని అడగడానికి.

జాన్ సమాధానం చెబుతూండగానే కుక్క మొరుగు వినబడింది. ఇటుచూస్తే హరైజన్ లోకి ఫేడెట్ అయిపోయినట్టు నటించిన కుక్క! ఇది తిరిగి ఎలా వచ్చిందాని ఆశ్చర్యపడుతూండగానే కుక్క తెగ మొరిగేసింది. జాన్ భయపడ్డంతా అయింది. మాయా అది వినడం, అత్యుత్సాహంతో "నాన్నా, అది కుక్కే కదూ" అనడం జరిగింది.

"అబ్బే" అని జాన్ అనబోతున్నాడని పసిగట్టిన కుక్క మొరుగుడు మరింత పెంచింది. ఇక మాయా ఆనందానికి పట్టపగ్గాలు లేకుండా

రోడ్డుమీద కారు పోతోంది. జాన్ సీరియస్ గా డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు. అతని పక్క సీటులో కూచున్న కుక్క పశువుల ఆస్పత్రిలో ధర్మామీటరు డాక్టరును తలచుకుని జాలిపడింది - "చదువుకున్నవాళ్లు ఇలాటి వృత్తిలోకి ఎందుకు దిగుతారో పాపం!" అని.

జాన్ కారు ఆపాడు - "ఇంటికెళ్లి తీరిగ్గా జాలిపడుదువుగాని. ఇక దయచేయి. కారుదిగి నీ పనిచూసుకో." అన్నాడు.

కుక్కకు చచ్చేటంత ఆశ్చర్యం వేసింది. "భలేగా వుండే నీ వ్యవహారం! నన్ను పెంచుకుంటానని బయటకు తీసుకొచ్చావ్! ఇప్పుడేమో..."

జాన్ అడ్డు తగిలేడు, "వెధవకబుర్లు కట్టిపెట్టు. నాకు పెంపుడుకుక్కా వద్దు, పెంపుడునక్కా వద్దు. ఒకవేళ దారితప్పి, మనసు భ్రమించి పెంచుకున్నా నీలాటి వాగుడుకాయ కుక్కను మాత్రం భస్తే పెంచుకోను." అన్నాడు.

అతని మూడ్ చూస్తే ఏ మాత్రం కరిగేట్లా లేదు. వాదించినా ఇక లాభంలేదని గ్రహించిన కుక్క అతను కారుడోరు తీయగానే కిందకు దిగింది.

పోయాయి. తల్లి కేసి తిరిగి “అమ్మా నాన్న నా కోసం ఓ పెంపుడు కుక్కను తీసుకున్నాడు తెలుసా!” అంది ఎక్స్‌యిట్‌మెంట్‌ దాచుకోలేక.

జాన్ భార్య లీజా వెంటనే కూతురునుండి సెల్‌ఫోన్ లాక్కుని “అమ్మదొంగా, మాయా కుక్కపిల్లకోసమా రాత్రి అంత హడావుడిగా పారి పోయారా!?” అంది చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

పరిస్థితి చేదాటిపోయిందని గ్రహించాడు జాన్. తను పారిపోయి రావడానికి ఓ సాకు దొరికినందుకు సంతోషిస్తూనే అముదం తాగిన మొహం పెట్టి “పట్టేశావే! కుక్కను పెంచుకుందామని...” అన్నాడు నవ్వు నటిస్తూ. ఫోన్‌లో కనబడదు కదాన్న ధైర్యంతో ‘నువ్వు... నీ దగ్గూ..కిల్లాడి వేషాలూ...’ అని కుక్కవైపు నిరసనగా చూశాడు. కోటలో పాగా వేసిన సంతోషాన్ని దాచుకుంటూ కుక్క సంజాయిషీ చెప్పింది. “నాకు కాస్త అలర్టీ. అందుకే దగ్గు” అని. ఓ తుమ్ము కూడా తుమ్మి చూపించింది.

జాన్ ఏమనగలడు? “నీ క్యాంప్‌కొస్తానులే” అని మాయాకు చెప్పి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

క్యాంపు దగ్గర వడుతూండగా జాన్ కు అనుమానం వచ్చింది. “అవునూ, నీ పేరేమిటి? వాళ్లంతా అడుగుతారు..” అని అడిగాడు.

“పేరా? ఇప్పటిదాకా పేరు లేకుండా అనామకంగానే బతికేస్తున్నాను..” అంది కుక్క వినయంగా.

“సరే, ఇప్పటికైనా ఏదో ఆలోచించు.”

“నన్ను చూసి చాలామంది మొహం అదోలాపెట్టి ‘యాక్’ అనేవారు. పోనీ ‘యాక్’ అని పెట్టుకుంటే..?”

కుక్క నిజం చెబుతోందో, వెటకరిస్తోందో తెలియక జాన్ ఊరుకున్నాడు. కారు దిగాక మాత్రం ఊరుకోలేకపోయాడు. ఏదో ఒకటి ఇప్పుడే నామకరణం జరిగిపోవాలనిపించింది. “పోనీ లూసీ అని పేరుపెట్టనా?” అని అడిగిచూశాడు.

“లూసీ..లూ...సీ....బాగానే ఉంది కానీ అది అమ్మాయి పేరు. నేను మగడ్డి”

“ఓహో...మర్చిపోయా..పోనీ లక్కి..ఎలా వుంది?”

“బానేవుంది. నేను నీకు లక్కి, నువ్వు నాకు లక్కి. ఇలా కానిచ్చేయ్” అని కుక్క కరుణించింది.

సమ్మర్ కాంప్ గ్రౌండ్‌లో మాయా ఓ బేబుల్ వద్ద నిలబడివుంది. పక్కన ఇటీవలే పేరు మార్చుకున్న వాళ్లక్క జయింట్ సైజు గాగుల్స్ తొడిగేసి చెవులు బద్దలయ్యే సొండుతో పాప్‌మ్యూజిక్ వినేస్తోంది. తండ్రి ని చూడగానే మాయా “డాడీ” అంటూ పరిగెట్టుకువచ్చింది.

‘డాడీ’ అంది కానీ తను పరిగెట్టింది కుక్క దగ్గరికే! “భలేగా వుంది. వెరీ క్యూట్” అని కితాబు ఇచ్చింది కూడా. కూతురు హడావుడి చూసి

చిరునవ్వు నవ్వుతూ లిజాకూడా వచ్చి వారిని చేరింది.

“దీని పేరేమిటి నాన్నా?” మాయా అడిగింది.

“లక్కి”

“ట్రీక్ ఏమైనా తెలుసా?”

“టక్కిరివేషాలు చాలా తెలుసు...” అని అంటూండగానే భార్య కాస్త ఎత్తిపాడుపుగా “కూతురి కోసం కుక్కను తెచ్చారన్నమాట” అంది.

“..మనకోసం..” అని సవరించాడు జాన్.

భర్తను పరిశీలనగా చూసి “ఆర్ యూ ఓకే, డియర్?” అడిగింది లిజా. ఈ కుక్కకోసమేనా ఇంత హంగామా అన్న ఆశ్చర్యం, అనుమానం ఆమెది.

సమ్మర్ కాంప్‌లో మాయాకు ఓ గది కేటాయించడం జరిగింది. ఇష్టం లేకుండా కాంప్‌కు వచ్చింది కాబట్టి కూతుర్ను కాస్త హుషారు చేస్తే మంచిదనుకున్నాడు జాన్. కనబడిన ప్రతీ ఆకునూ, పువ్వునూ, పురుగునూ మెచ్చుకోవడం మొదలు పెట్టాడు. అనలిలాటి చోటుకు రావడం ఎంతో అదృష్టమని కూతురు భావించేట్లు చేయాలన్న తాపత్రయం అతనిది.

“అదిగదిగో, ఆ కుందేలు పిల్ల చూడు, ఎంత ముద్దాస్తోందో”

“అబ్బ, ఇక్కడ గాలి ఎంత ఫ్రెష్‌గా ఉందో!”

“ఈ రూము భలేగా ఉందే!”

అదే వరసలో జాన్ అక్కడ తలుపులను, కిటికీలను కూడా మెచ్చుకునేవాడే కానీ తలకాయ తిప్పి చూసి అక్కడ మాయా కనబడకపోవడంతో ఆగిపోయాడు. ఆ పిల్ల బయట బెంచీమీద మొహం వేలాడేసుకుని కూచుంది.

తన అభినయం ఎందుకూ కొరగాకుండా పోయిందని గ్రహించిన జాన్ కూతురి వద్దకు వచ్చి తలమీద చెయ్యివేసి నిమిరాడు.

“నాన్నా, ఈ కాంప్ వద్దు నాన్నా. నీతో ఇంటికి వచ్చేసి ఈ లక్కితో ఆడుకుంటా నాన్నా” అంది మాయా ఏడుపుమొహం పెట్టి.

మళ్ళీ హితబోధ చేయవలసిన సమయం ఆనన్నమయిందని గ్రహించాడు జాన్. “చూడు

మాయా, మనిద్దరం ఒక ఒప్పందానికి వద్దాం. నువ్విక్కడ కాంప్‌లో కొంతకాలం ఉండి రా. అప్పుడు లక్కిని నీకిచ్చేస్తాను. అక్కకు అన్నలు వాటా లేదు. లక్కితో ఆడతానంటే కుదరదని చెప్పేద్దాం.”

“కనీసం వారమైనా ఉండాలంటున్నారు. కాంప్‌కి వెళ్లకపోతే ఏం?” అంది మాయా దీనంగా.

“అలా కుదరదు.” అని గట్టిగా అన్నాడే కానీ కూతురు బిక్కమొహం పెట్టి “సరే, నీ యిష్టం” అనగానే కరిగిపోయాడు. అనునయంగా “కాదు పాపా, నీకిప్పుడు తెలియదు కానీ, పెద్దయ్యాక అనిపిస్తుంది కాంప్‌కు పంపించి మా నాన్న నాకెంతో ఉపకారం చేసాడ్రా అనుకుంటావు చూడు. నీకు బోల్డుమంది ఫ్రెండ్స్ ఏర్పడతారు చూడు.” అని చెప్పిచూశాడు.

మాయా ఏమీ మాట్లాడలేదు. తల్లిదండ్రులకేసి ఓ సారి చూసి తలదించుకుంది.

* * *

జాన్ కు తెలియదు కానీ అతని గురించి వట్లసిటీ బాగానే జరిగిపోతోంది. అతని ప్రచార కమిటీ ఛైర్మన్ గుడ్లగూబే! జాన్ వాళ్ల ఊరు న్యూయార్కుకు కూడా వచ్చి పార్కుల్లో మీటింగులు పెట్టి కాస్త నిజం, కాస్త డ్రామా కలిపి కథలు, కథలుగా చెబుతోంది. "...నేను చెప్పినది అర్థమవ్వడమే కాదు, అతను స్వయానా డాక్టరు కూడా. పాపం నేను అడగ్గానే పుల్లముక్క తీసి అవతల పారేశాడు. చూడండి, ఇదిగో.. ఇక్కడే గుచ్చుకుంది. అతనికి అర్థమవ్వకపోయినా, కాదు పొమ్మన్నా నేనేమయ్యే దాన్నే నాకే తెలియదు. బాధతో

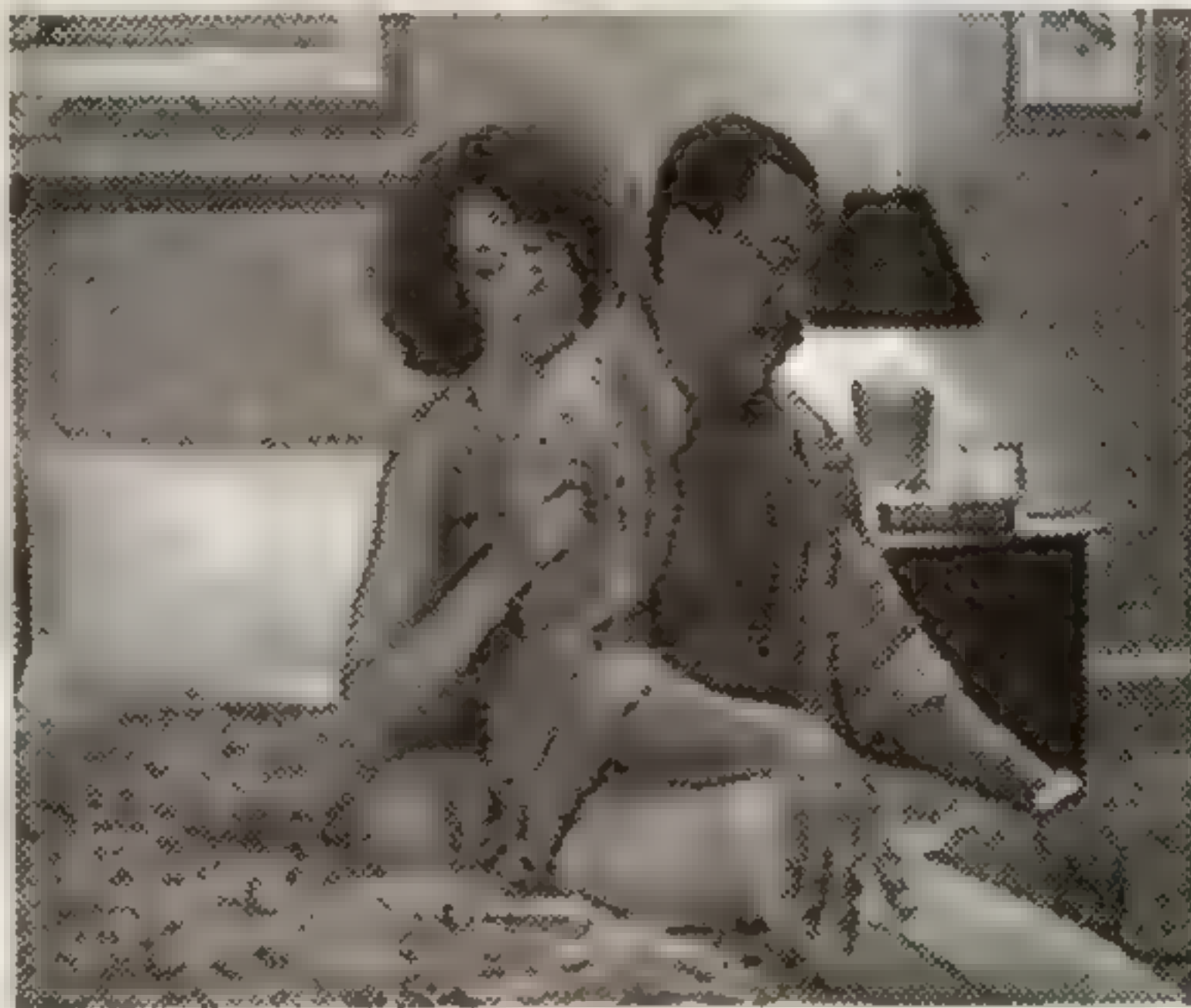
చచ్చిపోయేదాన్నంటే నమ్మండి.."

గొట్టెలు, మేకలు, కోతులు, బాతులు నిండిన ఆ సభాస్థలిలో శ్రోతలు ఆశ్చర్యంతో చెవులు రిక్కించుకుని ఆ కబుర్లు విన్నారు. ఓ నిర్ణయానికి వచ్చారు.

* * *

అవాళ జాన్ కు హాస్పటల్లో చచ్చేపని. ఇంటికి వచ్చి పడుక్కునే వేళ భార్య చేత వీపు పట్టించుకుంటున్నాడు. ఇంతలో కుక్క బెడ్ రూమ్ తలుపుతోసుకుని లోపలికి వచ్చింది. "అబ్బో, మంచి రసవద్దట్టంలో ఉన్నట్టున్నారే" అంది. కుక్కభాష అర్థంకాని లిజా కు అది మొరుగుడే అనిపించింది కానీ జాన్ కు సిగ్గు, చికాకు వేసుకొచ్చాయి.

'ఇప్పుడే వస్తా' అని భార్యకు చెప్పి బయటకు వచ్చి తలుపు దగ్గరకు వేసి లక్కిని కోప్పడ్డాడు - 'నా ఇంట్లో కూడా ప్రైవేసీకి నేను నోచుకోలేదా? ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు తలుపు తోసుకుని లోపలకు వచ్చేయడమేనా?' అని తిట్టి తలుపు ధడాలున మూసేసి వచ్చాడు.

దరి చేరుతున్న భర్తను లిజా కాస్త ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ "కుక్కలా మొరుగుతున్నారేమిటి?" అని అడిగింది.

తను కుక్కతో మాట్లాడుతున్నది భార్యకు మొరుగుడులా వినబడుతోందని గ్రహించిన జాన్ కు ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు. బయట కుక్క 'సికు టిప్పి కావాలంటే చెప్పు, నేర్చుతా' అని అరుస్తోంది.

ఈ గందరగోళంలో ఏమనాలో తెలియక 'నేను ఎక్స్ యిట్ మెంట్ లో ఉన్నాను కదా, అందుకని మొరిగేనన్నమాట' అన్నాడు. అని, ఓ సారి మొరిగి చూపించాడు.

"ఇంతకుముందు ఎప్పుడూ ఇలా లేదే!" అంది లిజా తమాషాగా నవ్వుతూ.

"సరే అవన్నీ వదిలిపెట్టు, హాయిగా పడుకుందాం" అని జాన్ ఉపక్రమిస్తూండగానే ఎవరో కాలింగ్ బెల్ కొట్టిన చప్పుడయింది.

ఇంతరాత్రివేళ ఎవరా అనుకుంటూ వెళ్లి తలుపుతీసిన జాన్ కు అక్కడ మనుషులెవరూ కనబడలేదు. ఓ నాలుగు గొట్టెలు 'హలో డాక్టర్' అని

వలకరించాయి. దెబ్బకి దడును కుని తలుపు మూసేశాడు. మూసేసి ఇటు చూసేసరికి అరడజను బాతులు, ఓ మేక కనబడ్డాయి. రాజమార్గం కంటే పక్కదారులే ఎక్కువ అలవాటేమో కిటికీలోంచి వచ్చేసివుంటాయి. ఈ దురాక్రమణదారులను చూసి తెల్లబోతూ లక్కి అక్కడే తచ్చాడుతోంది.

అనుకోని అతిథులు ఇలా గబగబా ఇల్లు చుట్టబెట్టుస్తూంటే జాన్ కి మతి పోయింది. 'బాతుల సంగతి చూసుకో' అని లక్కికి చెప్పి బాత్ రూమ్ వైపుకి సైగచేశాడు. 'నేను చూసుకుంటాలే' అని లక్కి హామీ ఇచ్చి వాటిని బాత్ రూమ్ వైపుకు మళ్లించడం చూసి ఊరడిల్లబోతూండగానే మేక తన బెడ్ రూమ్ వైపుకు వెళ్లడం కనబడింది.

పక్క సర్దుతున్న లిజా తలుపుచప్పుడు విని తలెత్తి చూసింది. ఆమె కంటికి మేక కనబడితే కెవ్వమనేదే కానీ సరైన సమయంలో జాన్ చొరబడి మేక మెడకు కట్టిన తాడు పట్టుకుని 'పిపింగ్ గోట్'ను వెనక్కి లాగేశాడు. తలుపు సందులోంచి తలకాయమాత్రం లోపలికి పెట్టి "మా కొలీగ్ మార్క్స్ వచ్చాడు. ఆ టేకోవర్ ఎగ్రిమెంటు గురించి మాట్లాడదామంటున్నాడు. వెధవకి వేళా, పాళా లేదు. మాట్లాడి వంపించేస్తా." అన్నాడు.

లిజా కు ఒళ్లు మండిపోయింది. "మహా గొప్పగా ఉంది. గుడ్ నైట్! నేనింక వడుక్కుంటా. తెల్లారే లేచి బ్రేక్ ఫాస్ట్ తయారు చేయవలసిదాన్ని నేనేగా!" అంటూ దుప్పటి ముసుగెట్టేసింది.

ఈ సంభాషణ జరుగు తూండగా తన చొక్కాను పళ్లతో గుంజుతున్న మేకను మెడ పట్టుకుని వరండాలోకి లాక్కు వస్తూండగానే జాన్ పెద్దకూతురు పెసీకా కనబడింది. పడుక్కోబోయే ముందు బాత్ రూమ్ కి వెళదామని ఆ పిల్ల వస్తోంది.

జాన్ చటుక్కున మేకను పక్కగదిలోకి తోసేసి తను తలుపు పక్కన నిలబడ్డాడు. "ఏమిటీ అర్థరాత్రి తిరుగుళ్లు?" అని కూతుర్ని గద్దించాడు.

"బాత్ రూమ్ కెళదామని.. అయినా నువ్వేం చేస్తున్నట్లు?" అంది ఆ గడుసు పిల్ల!

"నేను ఇంటికి యజమానిని. మీరంతా హాయిగా పడుక్కుంటారు. కానీ నేను మాత్రం అంతా జాగ్రత్తగా ఉందో లేదో చూసుకోవాలి. పోలీసు వాడిలా ఇల్లు కావలా కాయాలి. నువ్వు అక్కడే ఉండు, కదలక." అన్నాడు.

(సశేషం)

కొంటెక్స్ట్ - తుంటరి జవాబులు

- ప్ర. లేడి స్టేజీ ఆశ్చర్యపోయేదెప్పుడు?
 జ. తనకు లవ్ లెటర్ 'హార్ట్‌వ్యాండ్'లో వచ్చినప్పుడు!
 ప్ర. డబ్బు విషయంలో గట్టిగా ఉండే తాయర్ ?
 జ. ఎవరైనా దూరపుబంధువు ఫోన్ చేసి సాయంత్రం వస్తే 'ప్రీ'గా మాట్లాడుకోవచ్చా అంటే, ప్రీ గా అయితే కుదరదు అనేవాడు!
 ప్ర. మొహమాటం లేని ఆటో డ్రైవర్?
 జ. 'ఏమండీ! పొద్దున్నే బ్రయినుకి అమ్మా, నాన్నా వస్తున్నారు! తీసుకురండి' అంటే '20 రూపాయి ఎగస్టా అవుతుంది' అనేవాడు.
 ప్ర. హైటెక్ గృహిణి?
 జ. పేరంటం అయ్యూర 'వాయనాలు' తన పర్సనల్ రోబోట్ ద్వారా ఇష్టించేది.

- బి. త్రినివాసాచారి, హైదరాబాద్.

చిలిపి కవిత

మా దంపతులకున్నది
 వన్ అండ్ ఓన్లీ వన్‌డే!
 అదే వీక్లీ ఎండ్- సండే!
 ఆ రోజు మావాడ్ని
 వాళ్ళ అమ్మమ్మగారింటికి పొమ్మంటే విన్నే!
 దాంతో ప్రతి సండే
 మా ఇరువురి గుండెలూ మన్నే!

-ఎన్. కె. నాగేశ్వరరావు, పెనుగొండ, ప.గో.జిల్లా.

పేరు - రిపేరు

అతను - మాయలోడు - ఆమె - మిస్సమ్మ - ఇద్దరూ ఇద్దరే.
 మా బాపూ బొమ్మకు పెళ్ళి - సకుటుంబ సపరివార సమేతంగా
 - క్షేమంగా వెళ్ళి లాభంగా రండి

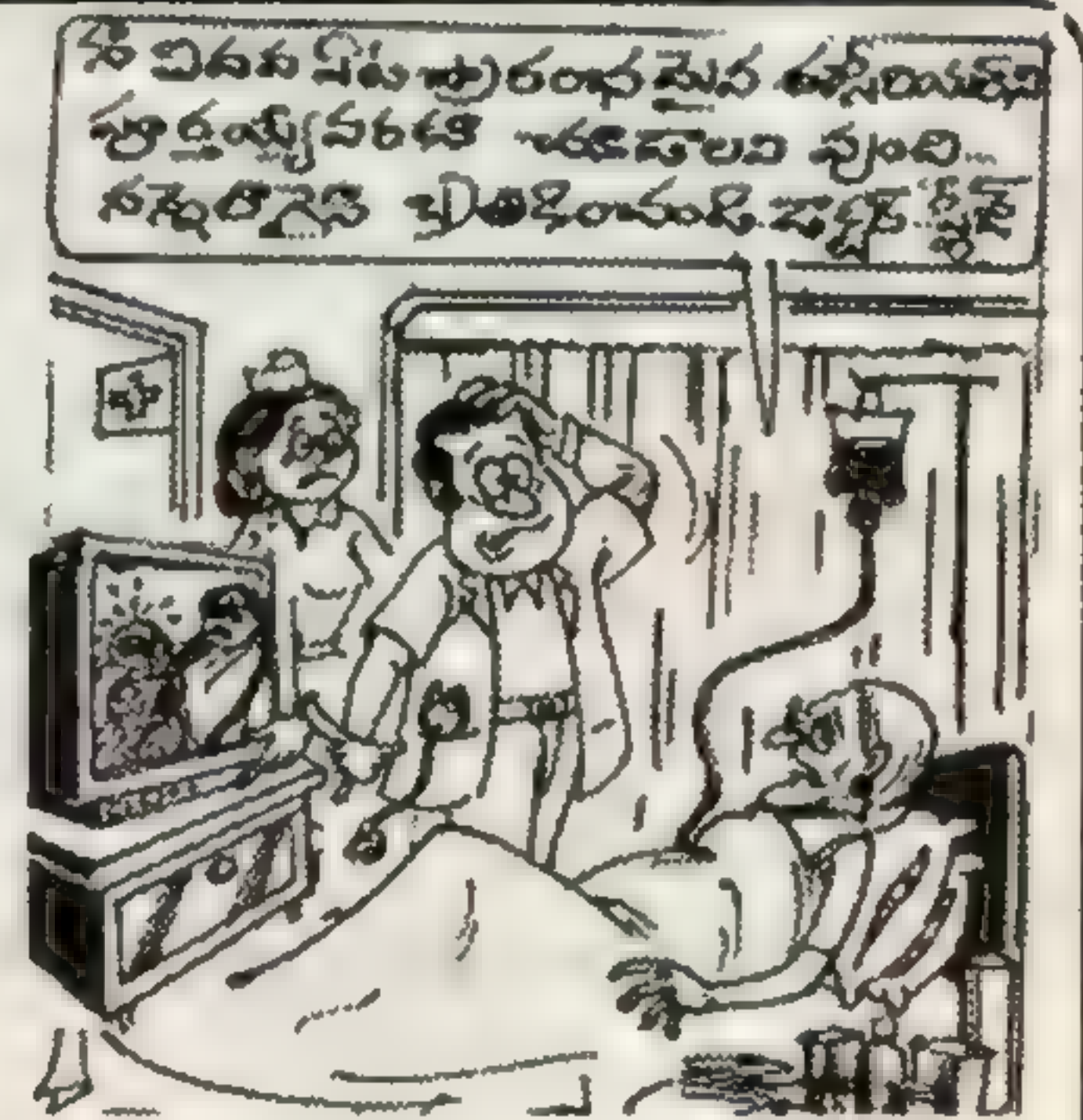
-బి. చంద్రశేఖరయ్య, రామసముద్రం.

వాళ్ళిద్దరూ - ఒకరికొకరు - జోడి - ఐతే- ఆనందం

-ఎమ్. కృష్ణ, హైదరాబాద్.

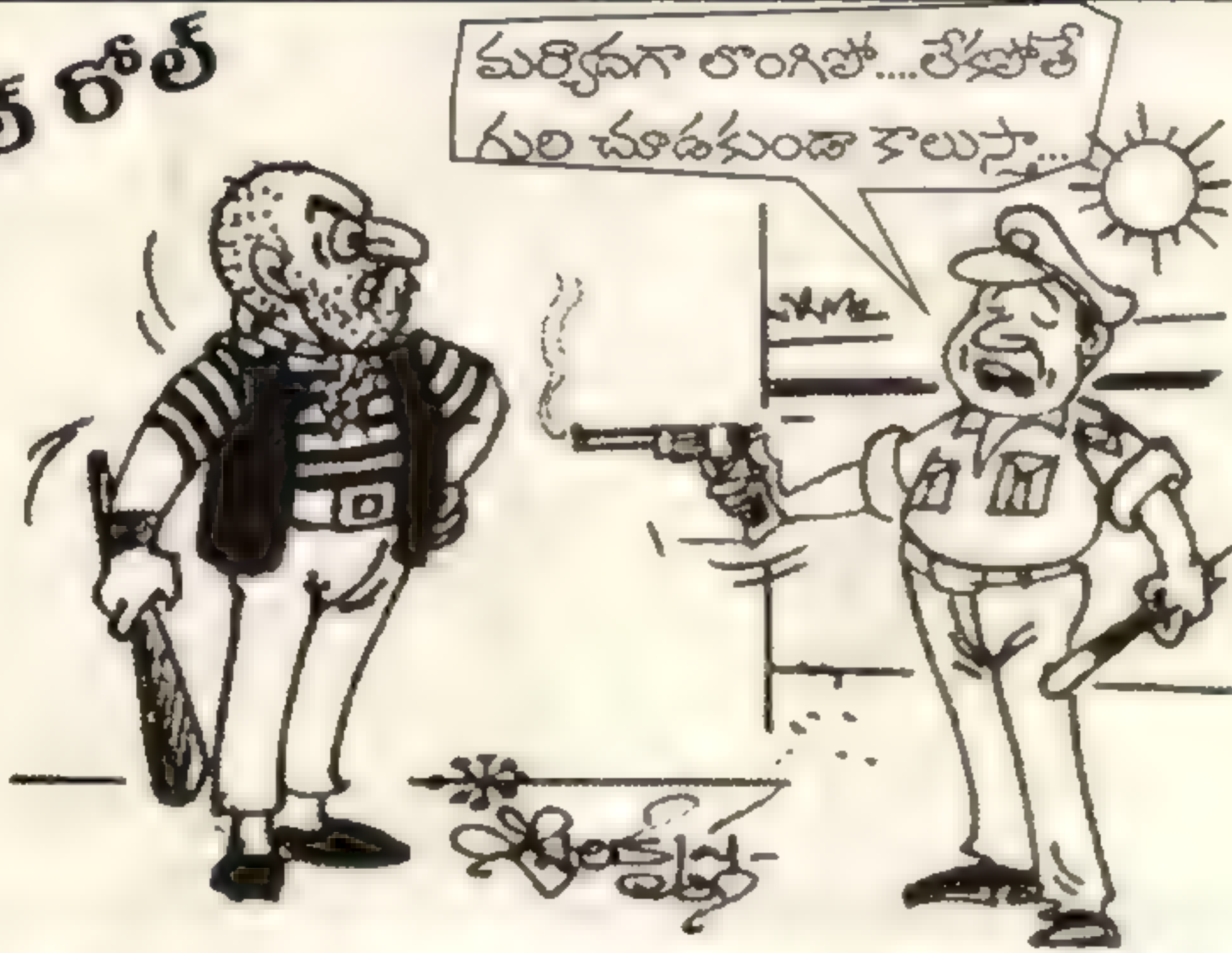
ఈ రూటే వేరు

సీరియల్ - చూడు నిజం
 ఐక్యా - నా యొక్కవరుస
 ఏమిటి? - ఏ కంపెనీ 'టీ'?
 రిలీజ్ - మళ్ళీ లీజుకివ్వటం

-బి. చంద్రశేఖరయ్య, రామసముద్రం.

డబుల్ రోల్

నా జేబు రుమాళ్లు ఎలా పోయాయో ఆ పెరుమాళ్లు తెరుక ఈ గోరింట టాగోరింట లేదు

నా రివాల్వర్లోని గుళ్లు గురి తప్పి నలుగురిని గాయ పరిచాయి

-బి. చందన్, పుణె

కరి ఎక్కడైనా కరివేపాకు తింటుందా

రుతికా! మన పెళ్ళిరోజున నీకో మారుతికారును ప్రజెంట్ చేయాలనుకుంటున్నాను.

-గంగిశెట్టి భారతి, నవాబుపేట, నెల్లూరు.

చలిపి లిపి

Begger Husband

Wife Tumor

Slow Eye

Medicine Hit

Month, Month When Month

= భిక్షపతి

= ఆలుగడ్డ

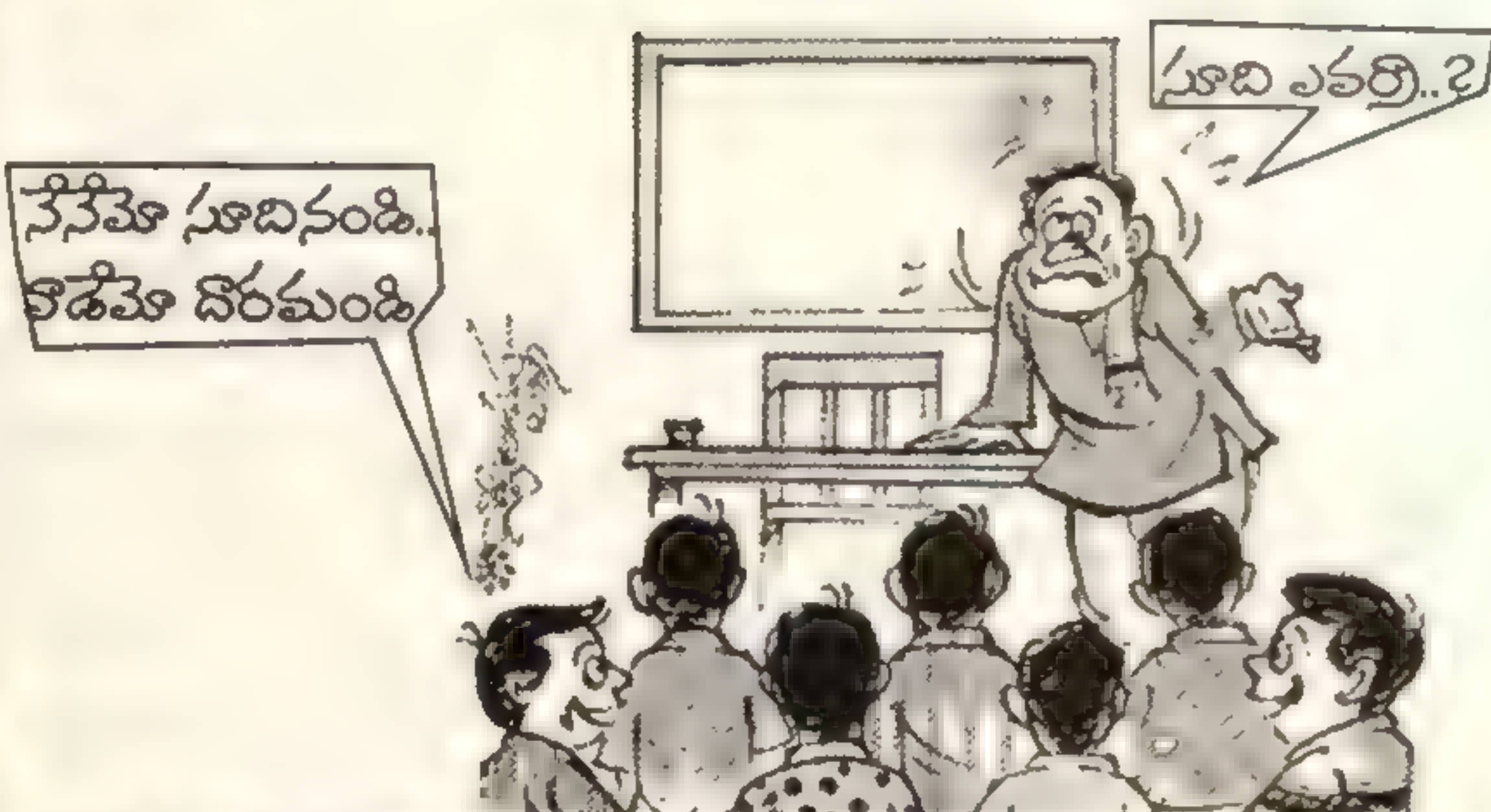
= మెల్లకన్ను

= మందుకొట్టు

= నెల నెలా వెన్నెల

-బి. శ్రీనివాసాచారి, హైదరాబాద్

ఫార్మ్ కట్స్

గంగరావి పట్టాభిరామయ్య - గంప

పాకాల రమాకాంతరావు - పాక

సూరిసెట్టి దినకరరావు - సూరి

దాలిగుంట రంగనాథరావు - దారం

- పక్కి చక్రవర్తి, గరివిడి.

పేరడి పేరేడ్

కురులు కురులతో మెలిపెడితే

ఆ కలయిక పేరేమి..

జడలే ..

కురులు కురులతో మెలిపెడితే

ఆ కలయిక పేరేమి..

జడలే...ఏ...ఏ...ఏ...

ఆ జడకో సవరం జతపడితే

ఆ జత యొక్క ఫలమేమీ

బరువే...

బరువు అధికమై తల చెడితే

ఆ పై జరిగేదేమీ

నలుపు...ఉ...ఉ...ఉ...

నలుపై నరములు తెగిపోతే

ఆ ఘటనకు పేరేమీ

ఉ...న్నా...దం

||కురులు||

చలిపిగ ముడినే వేసితిని

బలముగ పిన్నులు గుచ్చితిని

||చలిపిగ||

వీరెడు పూవులు పెట్టితిని

వీధిలో తీవ్రగ నడిచితిని

గేదె ఒక్కటి ననుచూసి...నా

మీదకు గుర్తున వచ్చినదీ

||గేదె||

పరుగులు తీస్తాని కడుదూరం

నే మరువగ లేనా విడ్డూరమ్

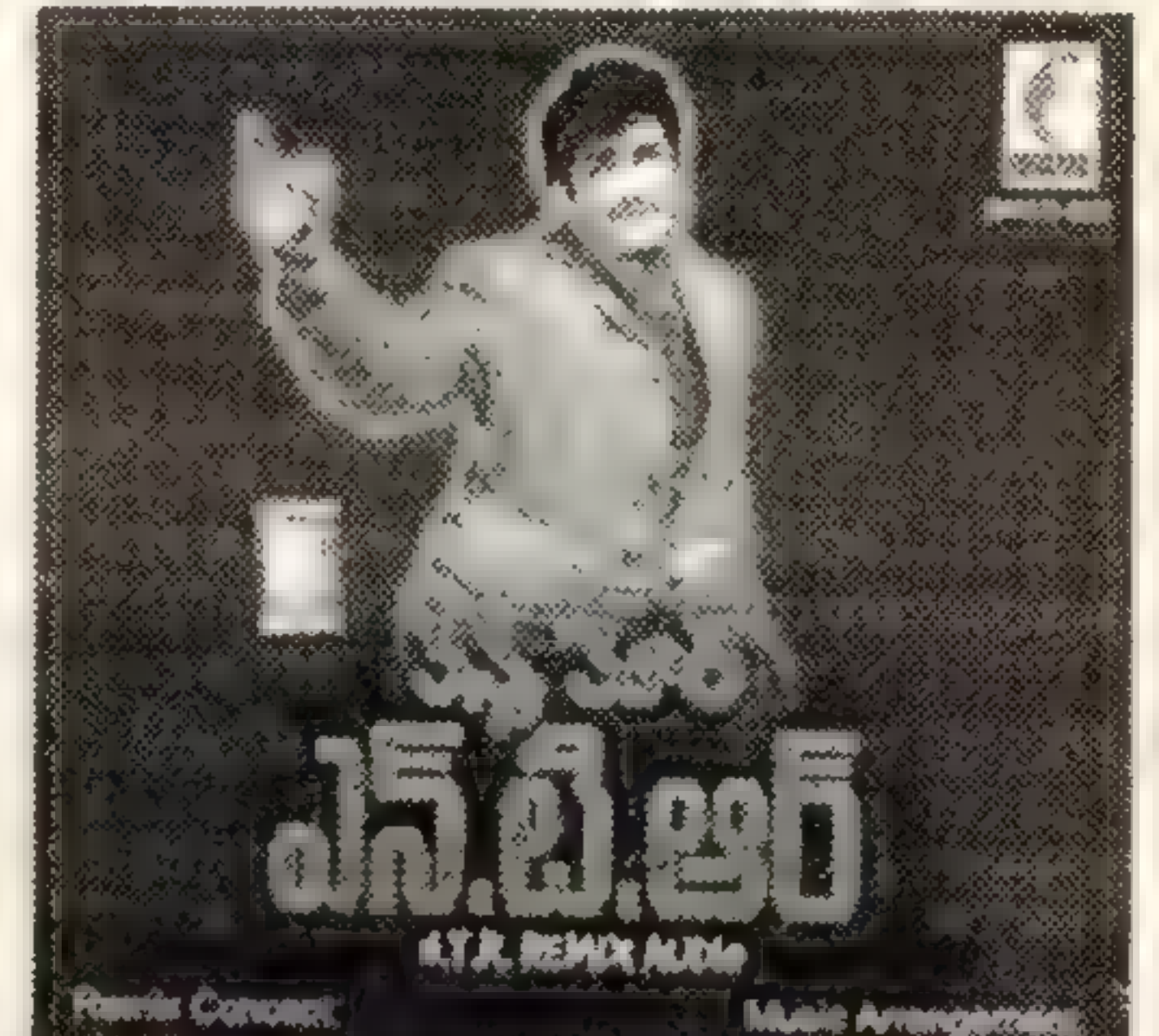
||కురులు||

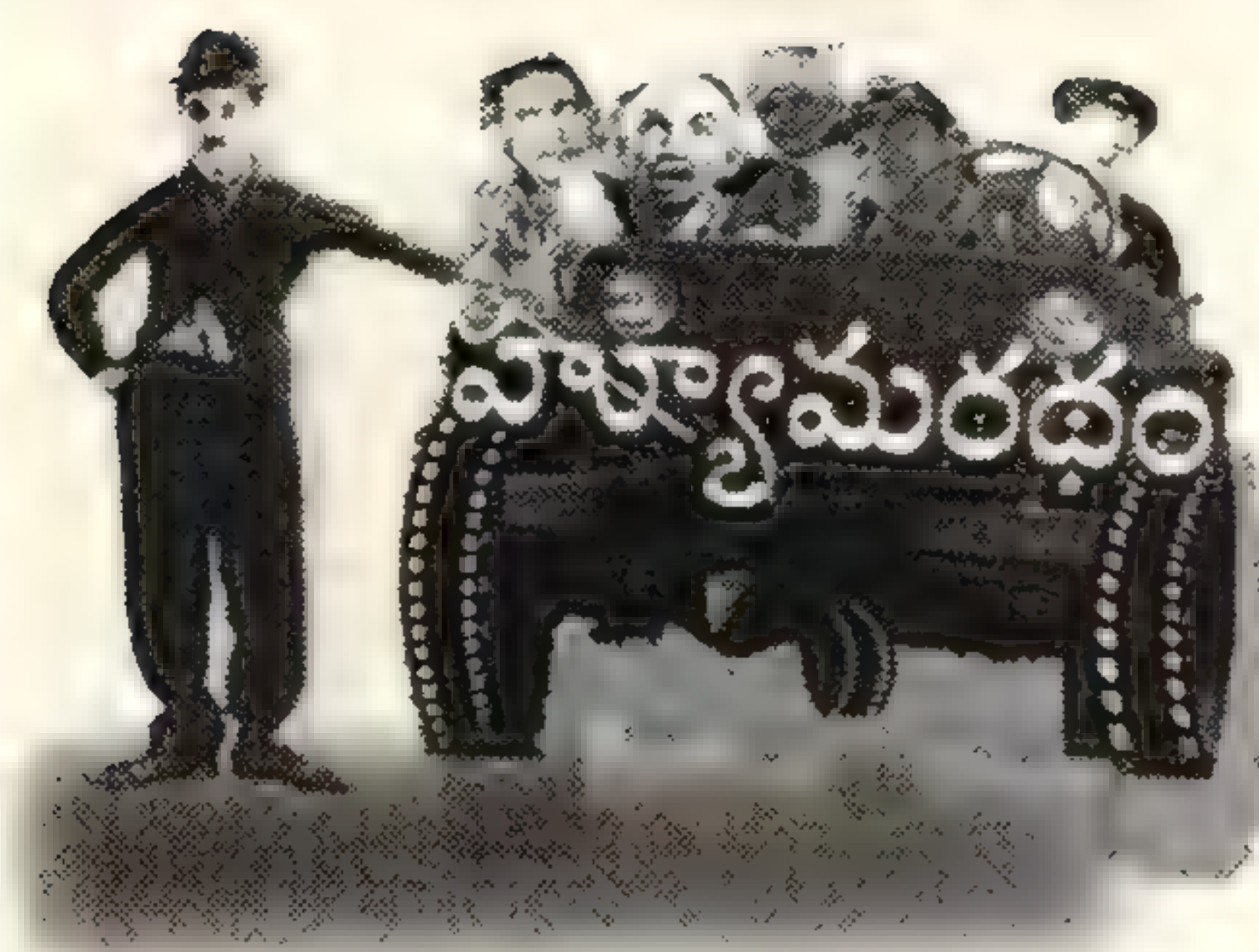
('సుమంగళి' చిత్రంలోని 'కనులు కనులతో కలబడితే' అనే

పాటకు పేరడిగా)

-మేడా మస్తాన్ రెడ్డి, విశాఖపట్నం

ఈ సంచికలోని పేరడి పేరేడ్స్ రాసిన మేడా మస్తాన్ రెడ్డి, విశాఖపట్నం గారికి సోహన్ మ్యూజిక్ వారు 'వన్స్ మోర్ ఎస్.టి.ఆర్.' సినీమా పాటల ఆడియో సి.డి.ని బహుమతిగా ప్రకటించారు. అతి త్వరలో పోస్ట్ డ్వారా పంపించడం జరుగుతుంది.

నలభై ఏళ్లుగా సిని పరిశ్రమ
తీరుతెన్నులపై అధ్యయనం
చేసిన రచయిత, జర్నలిస్టు నటుడు

రావి కొండలరావు

కొనక వ్యూమిది

బియ్యం గుమ్మం

1948లో, చదువు మాట దేవుడెరుగునని, అలా అలా మద్రాసు విహారం చేశాను. చిన్న 'సినిమాపిచ్చి' కూడా లోలోపల వుండేమోమరి! రోజూ స్టూడియోలవేపు వెళ్లడం, పాండీ బజార్లో తిరగడం-ఇదే వని. న్నాడి యోలంటే ఏమున్నాయి? వాహిని నిర్మాణంలో వుంది, ఆ ప్రాంతంలో వున్న స్టార్ కంబైన్స్ లో పనేమిలేదు. ఉన్నదల్లా శోభనాచల స్టూడియో. అక్కడ

'కిలుగుజ్జం', 'మనదేశం' మాటింగులు చూస్తూ వుండేవాణ్ణి. ఓ ఉదయం పాండీబజార్లో వున్న గీతాకేఫ్ ముందు నించుని వుండగా, నీలం రంగు ర్యాలీ సైకిలు మీద సర్రున వచ్చి బర్రున బ్రేక్ కొట్టి, చట్టున దిగారు- అక్కనేని నాగేశ్వరరావుగారు.

అప్పటికే ఆయన స్టారు. తెల్లనిపంచె, జుబ్బా, రిమ్లెస్ కళ్లజోడు, అంతజుట్టు. గీతాకేఫ్ హాటల్లోకి వెళ్లారు. "ఈయనకూడా ఇక్కడికే వస్తారా టిఫిన్ కి?" అనుకుంది నా మనసు, అయితే ఆయన ఫోన్ లో మాట్లాడానికి వచ్చారు- ఇంట్లో లేదుకాబోలు! నా బుద్ధి ఎక్కడికి పోతుందీ! ఏం మాట్లాడతారో విందాం అని, గుమ్మం దగ్గర చేరాను. ఆయన ఎవరో బియ్యం కొట్టువాడికి ఫోన్ చేసి, వాళ్లు పంపించిన బియ్యం బాగులేవని, వేరే బస్తా పంపమనీ- పాతబియ్యం పంపమనీ చెప్పి ఫోన్ పెట్టేశారు.

"సినిమా హీరోలకి కూడా బియ్యం

సమస్యలుంటాయన్నమాట" అనుకుంది వెర్రిమనసు. నాగేశ్వరరావుగారు, హాటల్ అతనికి చిల్లర (ఫోన్ కాలిక్) ఇచ్చేసి, మళ్ళీ సైకిలెక్కి - పాండీబజార్ వేపు స్పీడుగా వెళ్లిపోయారు. ఏదో కాలేషిట్లు, మాటింగులూ విషయం మాట్లాడితే విందామని ఆశపడిన మనసు- బియ్యం సమస్య వినగానే, "మనలాగే వీళ్లకి తప్పవు" అనుకుంది. "స్టార్ అయినా ఎంత సింప్లిసిటీ" అనికూడా అనుకుంది-ఆనందంతో మునిగిన సినిమా మనసు.

* * *

తాలి అనుభవం

జైహింద్ సత్యంగా పేరుపొందిన స్టిల్ ఫోటో గ్రాఫర్ సత్యం - అందరికీ తల్లో నాలుకలా వుండేవాడు. జోకులు ఆనందించేవాడు, జోకులు చెప్పేవాడు. ఎప్పటివాడు? 'మాలపిల్ల' (1938) సినిమాటైమ్ లో రామబ్రహ్మంగారి దగ్గరచేరి ఆ పనీ ఈ పనీ చేస్తూ డార్క్ రూమ్ అసిస్టెంటుగా వుండేవాట్ట. కొన్నాళ్లకి కెమెరా పట్టుకోడం, బొమ్మతియ్యడం తెలిశాయిట. కాని ఎవరూ అవకాశం ఇచ్చేవారు కాదుట.

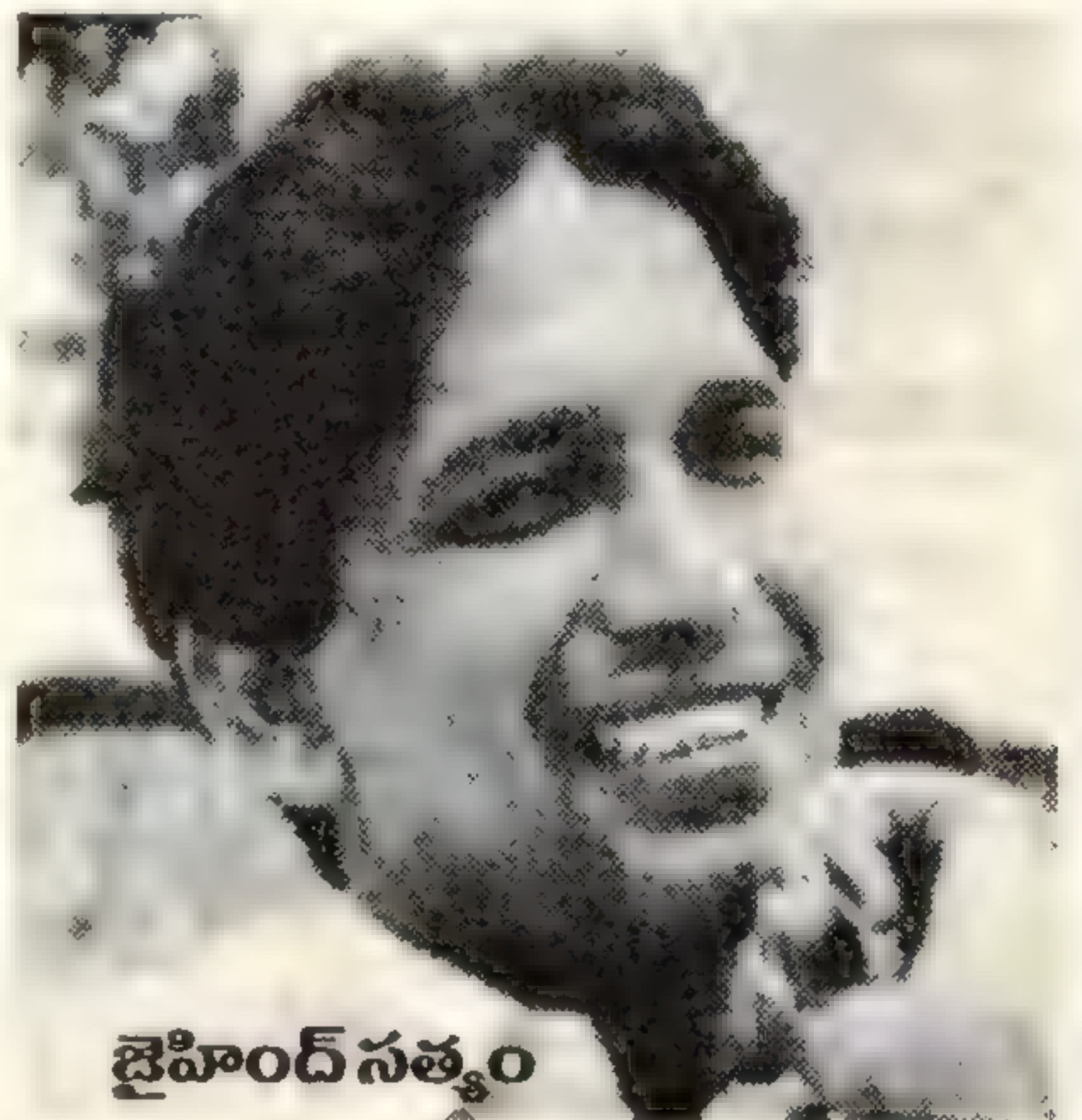
ఒక సందర్భంలో ఆ మాట ఈ మాట మాట్లాడుతూ ఇలా చెప్పాడు.

"నాకు మొట్టమొదట ఫోటో తీసే అవకాశం ఇచ్చింది ఒక శవం. మావూరి దగ్గర ఒక ఊరు. అతనెవరో పోయాడు. బతికుండగా ఏనాడు ఫోటో తీయించుకోలేదు. చచ్చిన బొమ్మయినా వుంటుందని బంధువులు ఫోటోగ్రాఫర్ కోసం వెతగ్గా నేను దొరికాను.

మరికేం - ఏదోవిధంగా ఛాన్సు దొరికిందిగదా. కెమెరా తీసుకుని వెళ్లాను. శవాన్ని కుర్చీలో కూచోపెట్టారు. ఫోటో తియ్యమన్నారు. నేను ఎదురుగా నిలబడి, అందరూ ఫోటో తీసేటప్పుడు అంటారుగా- "స్టడీ ఫ్లీజ్" అన్నాను. ఆ ఏడుపుల గోలలోనే ఎవడో నవ్వాడు. నేను చేసిన పొరబాటుకి నాలిక్కరుచు కున్నాను. బొమ్మతీశాను.

'ఎప్పుడిస్తావు?' అని అడిగారు-బంధువులు. కర్మలు చేసేనాటికి ఇస్తానన్నాను. తప్పకుండా ఇమ్మన్నారు. దానికి ఫ్రేమ్ చేయించి, పదోరోజున పెడతారుట. అప్పట్లో ఎప్పటికప్పుడు డెవలెప్

చేసుకోవచ్చు. రీళ్ళు కావు. గాజు అద్దంగా నెగిటివ్. నేను ఆ నెగిటివ్ కడిగి, శుభ్రం చేస్తూ వుండగా, చచ్చినవాడికి బొమ్మ ఎందుకనో ఏమిటో, ఆ అద్దం చెయ్యిజారి కిందపడి

జైహింద్ సత్యం

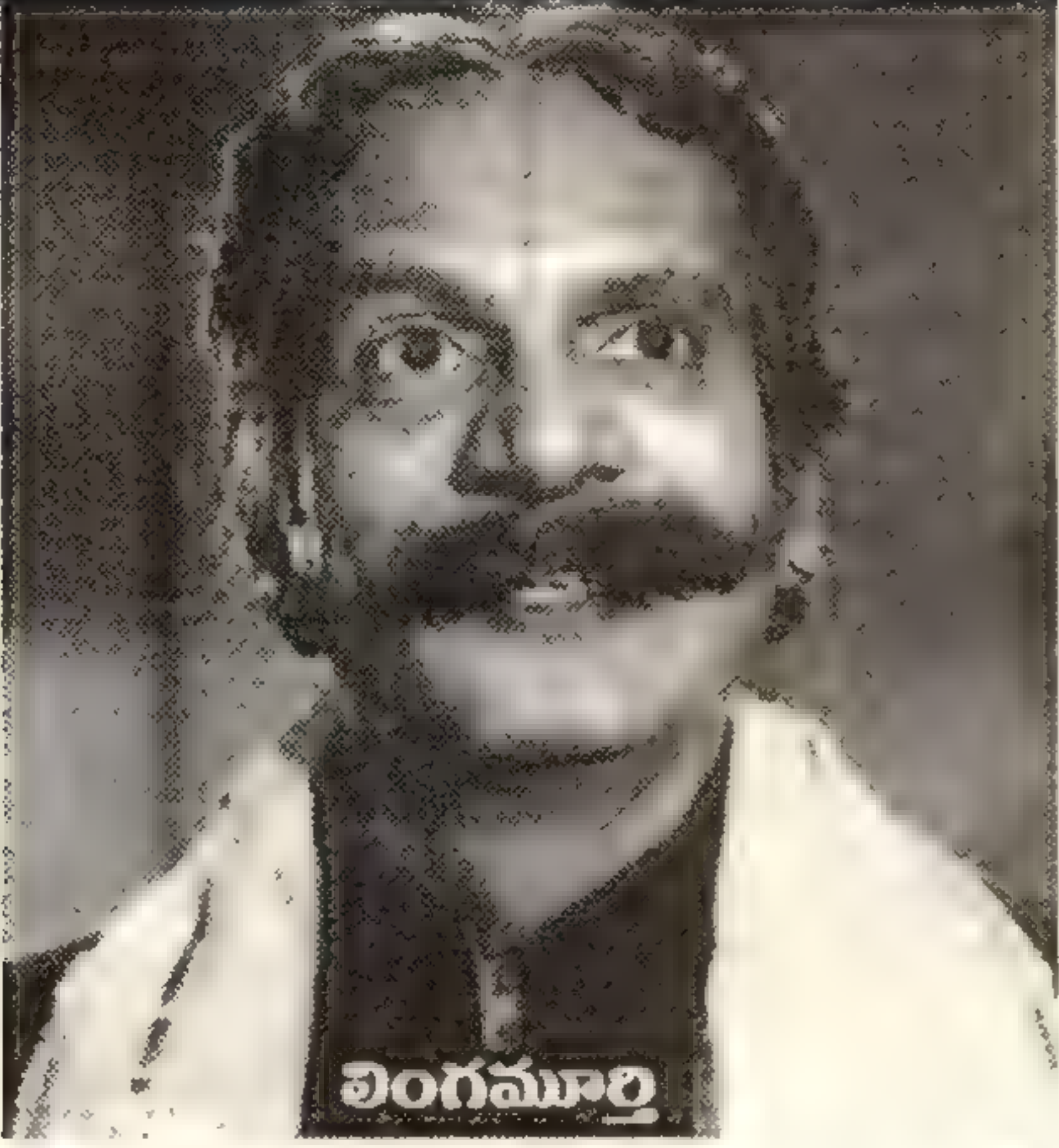
ముక్కలైంది! అంతే నా, గుండె చెక్కలైంది. ఏం చెప్పాలి వాళ్ళకి?.... మళ్ళీ 'వన్ మోర్' చేదామంటే, శవం భస్మీపటలమై పోయిందే.

మూడు రోజుల తర్వాత కాబోలు, శవబంధువులే వచ్చారు - పెద్దఫోటో చేసిఇమ్మని. ఎక్కడిదీ!... విచారంగా మొహం పెట్టి జరిగినది చెప్పాను. అంతే!... అసలే పల్లెటూరివాళ్ళుకదా, ఒళ్ళు పై చూడకుండా నన్ను చావబాదారు! ఆ లోపల ఎవరో వచ్చి రక్షించారు గనక సరిపోయిందిగాని, లేకపోతే నాకూ అలాంటి 'ఫోటో' తియ్యవలసివచ్చేది! అది నాయనా నా తాలి అనుభవం!"

* * *

దండతా దండింపు

మద్రాసులో ఒక సాంస్కృతిక సభ జరిగింది, ఓ సాయంకాలం. వేదికమీద వున్న పెద్దల్లో నాగయ్యగారు, లింగమూర్తిగారు వున్నారు. కార్యకర్తలు, సభారంభంలో అందరికీ పూలమాలలు వేస్తూ వుంటే, వెయ్యగానే వాళ్లు తీసేస్తున్నారు. లింగమూర్తిగారు మాత్రం - దండ వెయ్యగానే మైక్ దగ్గరకొచ్చి "నేను దండ తియ్యను, అభిమానించి, పెద్దలు పూలమాల వేస్తే "నేను తగను నేను తగను" అన్నట్టు తీసిపారెయ్యడం ఏమిటి? అవమానం! సభ

అయ్యేవరకు నేను ఈ పూలమాలని ఇలాగే భరిస్తాను” అని ఆవేశంగా అన్నారు నాగయ్యగారి వేపు చూస్తూ.

ఆ తర్వాత మాల నాగయ్యగారి మెడలో పడింది. ఆయన మైకు దగ్గరకొచ్చి-“మా బావ లింగమూర్తి దండ తియ్యనన్నాడు. పూలమాల నిరంతరం మెడలో వుండవలసింది దేవుడి విగ్రహానికి. మనం పెద్దలం అనీ, కళాకారులం అనీ మర్యాదకి పూలమాలాలంకృతుల్ని చేస్తారు. అయితే అలా దండ వేసుకుని కూచోడం నభామర్యాదకాదు. పైగా కళాకారుడికి అంతర్లీనంగా ఎప్పుడూ పూలమాల వుంటూనే వుంటుంది. అంచేత నేను తీసేస్తున్నాను” అని, మాలతీని బల్లమీదపెట్టి లింగమూర్తి వేపు చూశారు. అసలే లింగమూర్తి గనక, కళ్లలో రౌద్రం కురిపిస్తూ - నాగయ్యగారివేపు చూశారు- ‘నన్ను అవమానిస్తావా’ అన్నట్టు.

సభ అయిపోయిన తర్వాత, “ అయితే బావా! అందరిముందు నన్ను అవమాన పరిచి, చెప్పతో కొడతావా! ” అన్నారు లింగమూర్తి - ‘శివుడు’ తీక్షణంగా ‘పాము’ వేపు చూసినట్టు చూసి.

“నిన్ను చెప్పతో కొడతానా బావా ఎన్నడయినా? మెత్తగా మనమధుడు కొట్టినట్టు వూమాలతో కొట్టాను” అని నవ్వుతూ నాగయ్యగారు జవాబిచ్చేసరికి పక్కన వున్నవాళ్లు, లింగమూర్తి గారూ అందరూ నవ్వేశారు.

* * *

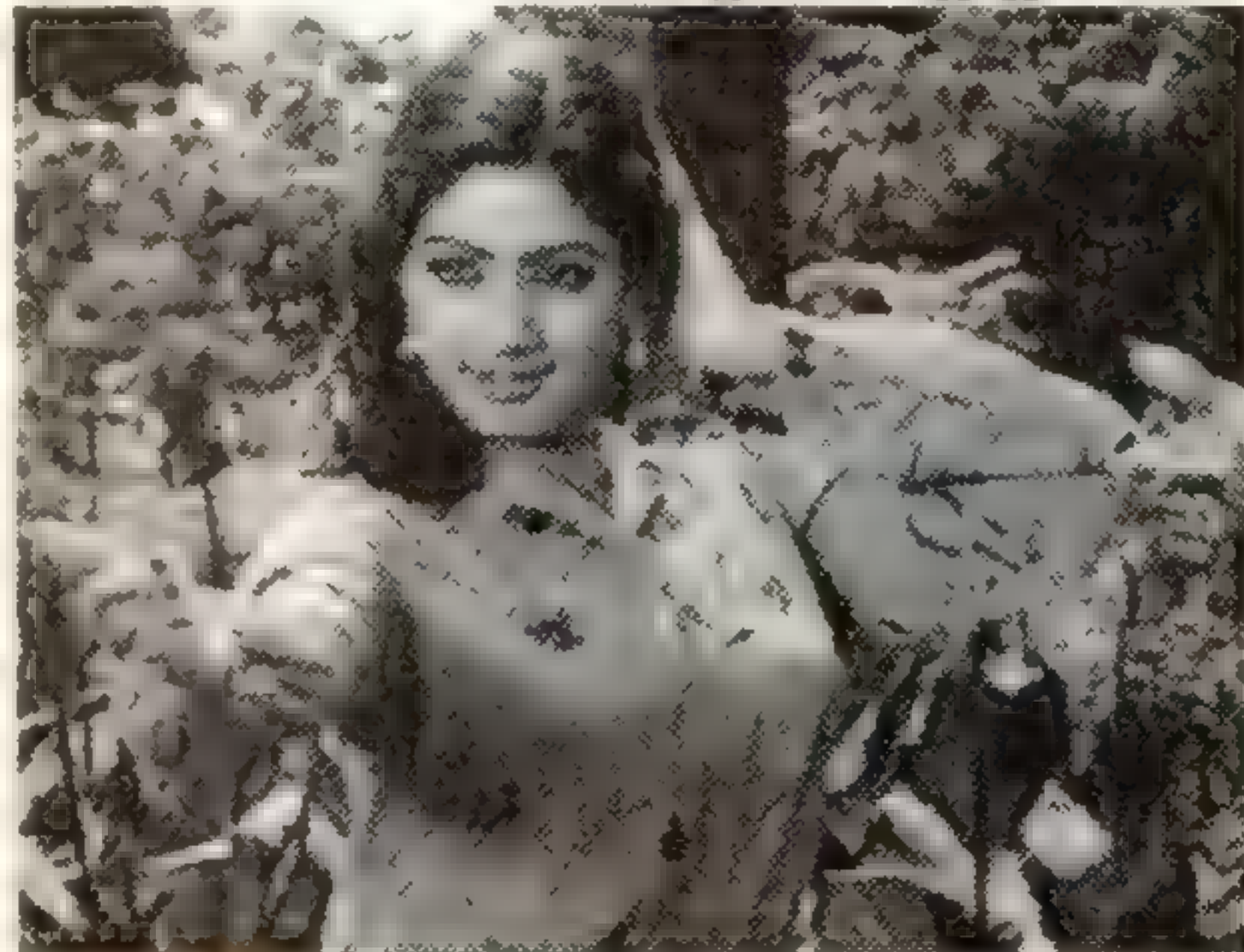
పాపం అగిహోయ్యుడు

“భగభాగ్యలు” అనే సినిమాలో నేను శ్రీదేవికి(హీరోయిన్)తండ్రిని. ఆ సినిమాకి పనిచేసిన సహాయదర్శకుల్లో ఒకడు, శ్రీదేవికి వీరాభిమాని. ఆ అమ్మాయి సెట్టుకి వచ్చిన దగ్గర్నుంచి, ఆ అబ్బాయికి వెయ్యికళ్ళు! అంతే! అలా చూస్తూవుండి పోయేవాడు. ఏదో మిషపెట్టుకుని శ్రీదేవి దగ్గరకి వెళ్ళాలనీ, మాట్లాడాలనీ తవించిపోయేవాడు. వెంకటేశ్వరస్వామికి ఎడమవక్కన శ్రీదేవి వున్నట్టు ఎప్పుడూ అతనిజేబులో శ్రీదేవి ఫోటో

వుండేది. అది చూసుకుంటూ వుండడం, మురిసిపోతూ వుండడం!

ఆ సినిమాలో నేను మరణిస్తాను- గుండెపోటుతో, తండ్రిమరణానికి దుఃఖిస్తూ “నాన్నా” అని శ్రీదేవి నామీద పడి భోరున ఏడుస్తుంది. టేక్ లో, శ్రీదేవి ఎంతో సహజంగా, ఏడుస్తూ “నాన్నా”అంటూ నా గుండెల మీద పడిపడి, కుదుపుతూ కదుపుతూ ఏడ్చింది. షాట్ కట్ అయిన తర్వాత, ఇద్దరమూ లేచిపోయాం. నిస్సహాయదర్శకుడు ఏడుపు మొహంతో నాదగ్గరకొచ్చి- “సార్! ఎంత అద్భుతవంతులు సార్ మీరు! ఎంత సేపు శ్రీదేవి మీ మీదపడి ఏడ్చింది!... ఆహా! ఆ తండ్రివేషమే నాకిచ్చివుంటే ఎంత అద్భుతవంతుడినయ్యేవాణ్ణి...! మీరు గొప్ప లక్ష్మీసార్”అన్నాడు ఆనంద పడిపోతూ.

“ఈ తండ్రివేషం నీకెందుకు బాబూ - ఏకంగా హీరోవేషమే (కృష్ణ) కోరుకోవచ్చు గదా- గుండెలకి అదుముకోవచ్చు!” అన్నాన్నేను. “ఆ

వేషం నాకెందుకిస్తారు సార్...ఇలా చనిపోయే వేషం ఇచ్చినా చాలుకదా నా జన్మకి!” అంటూ శ్రీదేవి మేకప్ రూమ్ కి వెళ్తుంటే, నెమ్మదిగా వెంటబడ్డాడు. నిస్సహాయ, అనహాయ దర్శకుడు- మళ్ళీ ఏడుపు మొహం పెట్టి.

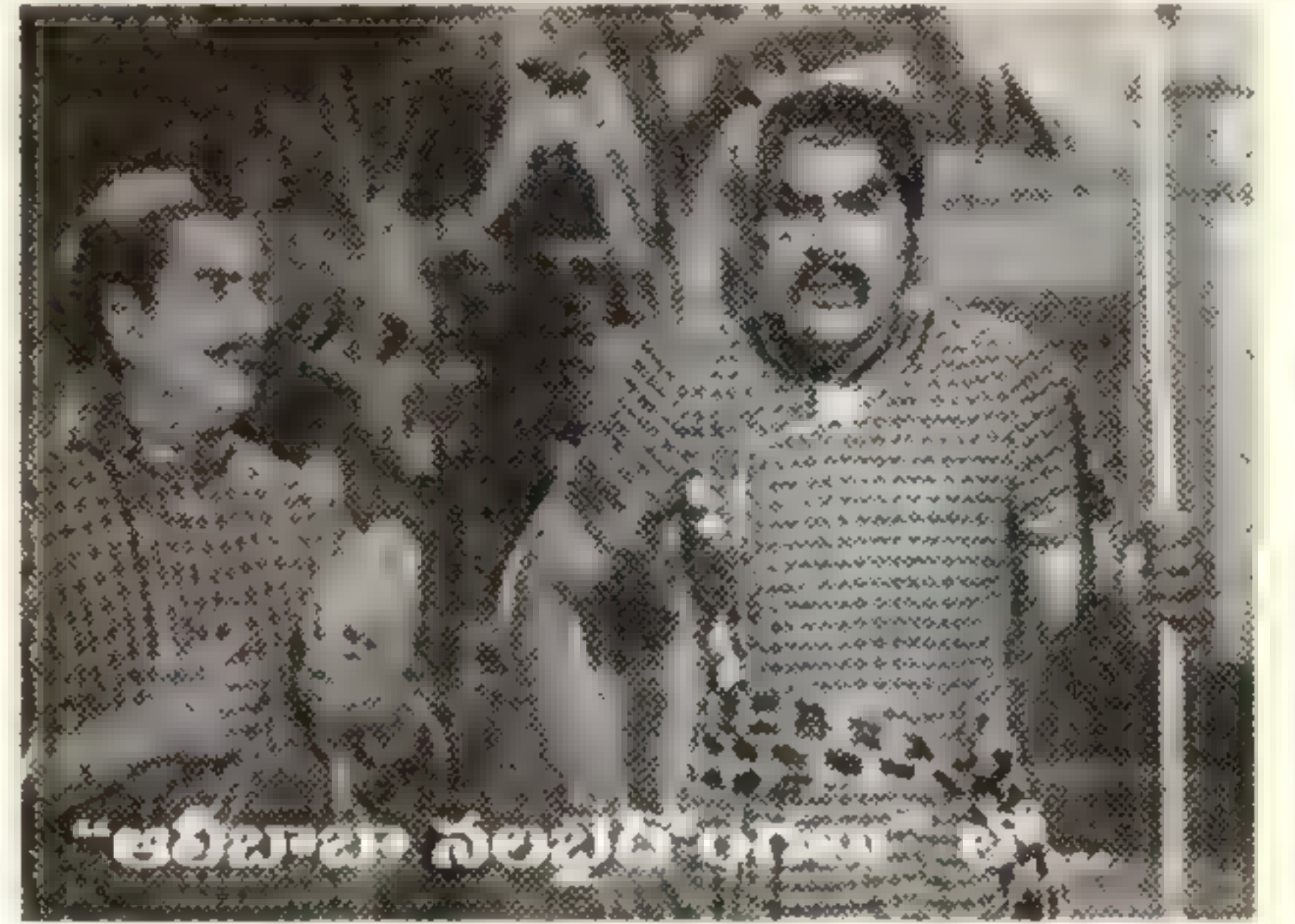
* * *

గాంతుమార్పిడి

“అలీబాబా నలభైదొంగలు” (గౌతమి విక్టర్స్ : 1970)లో నేనొక పిసిని గొట్టు వేషంవేశాను- ఫకీరయ్య అని. గెటప్ అదీ బాగుందని, పిసినారితనం గల పాత్ర గనక, నా గొంతుమార్చి బొంగురుగా (ఎమ్.ఆర్. రాధలాగా) మాట్లాడితే ఎలా వుంటుందని దర్శకుడు విఠలాచార్యగారిని అడిగాను. సరే అన్నారాయన. ఆ రోజుల్లో అక్కడికి అక్కడే రికార్డింగ్ కదా- మూడురోజులు పనిచేశాం. నిర్మాత రామబ్రహ్మంగారు సెట్టుకి వచ్చేవారుగాని, పెద్దగా గమనించలేదు. రష వేసుకుని చూసుకున్నాక నేను గొంతుమార్పడం ఆయనకి నచ్చలేదు. నాకు కబురు చేస్తే వెళ్ళాను. “ఎందుకు మీ గొంతును మార్చారు? మీది కాదనుకోరా? ఎవరిచేతో డబ్బింగ్ చెప్పించారు అనుకోరూ ప్రేక్షకులు? ఐనా మీ అసలు గొంతు మాకు కావాలిగాని, కృత్రిమమైన కంఠం ఎందుకు? ఏమీ అనుకోక దయచేసి మీ పాత

గొంతుతో తిరిగి మాట్లాడండి” అన్నారు రామబ్రహ్మంగారు.

“ఓరిదేవుడా! ఏదో అనుకుంటే ఏదో అయిందే” అని, విఠలాచార్య గారితో చెప్పి, నా గొంతుతో నేనే డబ్బింగ్ చెప్పకున్నాను- తీసి నంతవరకూ. తర్వాత, మాటింగ్ లో

రామబ్రహ్మంగారు వచ్చి, ఎదురుగా కుర్చీ వేసుకుని కూచున్నారు.

“మళ్ళీ ఆ పొరపాటు చెయ్యనండి” అన్నాన్నేను నవ్వుతూ. ఆయన కూడా మెత్తగా నవ్వి అక్కడనుంచి లేచి వెళ్లిపోయారు.

* * *

సంగీతా' రహస్యాలు

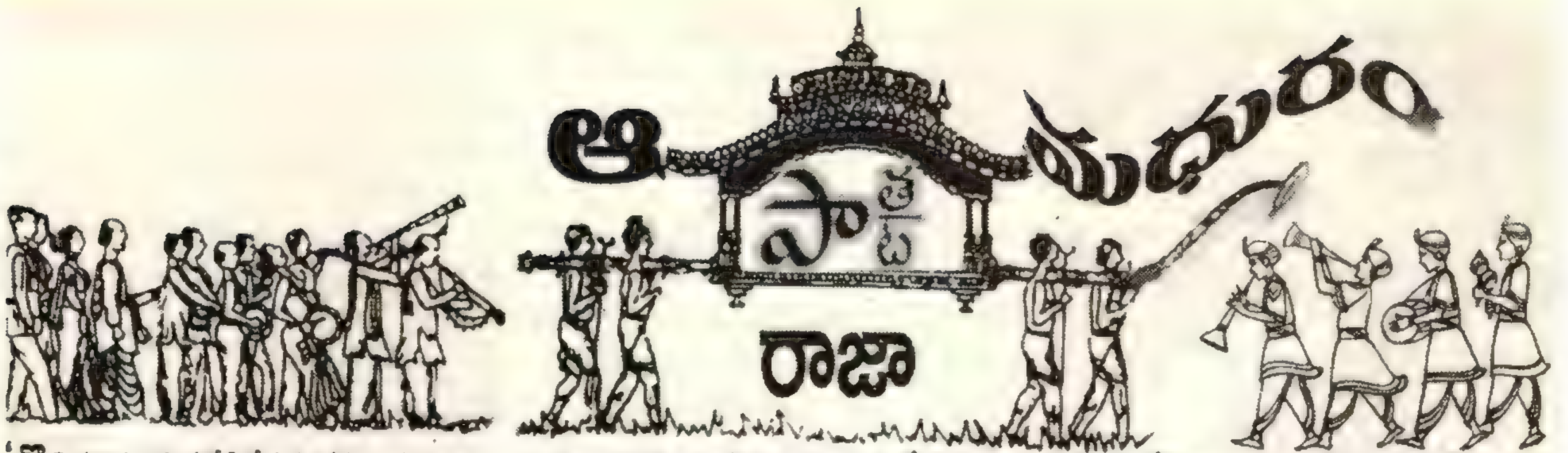
గాత్ర నటుడు ఘంటసాల

సాధారణంగా పాట మధ్యలో డైలాగుల్లాంటివి వస్తే, ఆ నటులే ఆ మాటలు చెప్పేవారు-పాట ఘంటసాల గారు పాడినా! ‘పాండురంగమహాత్యం’లో ‘అమ్మా అని పిలిచినా’ అన్నపాటను ఘంటసాలే పాడారని వేరే రాయాలా! యస్.టి. ఆర్ దేవుతూ పాడుతూ వెళ్లే ఆ దృశ్యం, ఆర్త్రతని వాలికించే ఘట్టం!

ఆ పాట చివర “అమ్మా- నాన్నా” అని ఆవేశంగా, ఆవేదనతో పై స్థాయిలో పిలవడం వుంది. రికార్డింగ్ లో ఘంటసాలే గాత్రాభినయం చేశారు. “ఆయన్ని అననీయండి- తర్వాత నా గొంతులో కూర్చుకోవచ్చు”అనుకున్నారు రామారావు. కానీ, గీతాంతంలో ఘంటసాల గారి గొంతు వినిపిస్తుంది మనకి! కారణం? “అది చాలా ఎఫెక్టివ్ గా వుంది. ఆ స్థాయిలో, అంతటి, వృద్ధయ వేదన పలకాలి! ఎందుకూ - ఆ కంఠమే వుంచేదాం” అని ఘంటసాల గారి ఆవేదనా కంఠాన్నే వుంచేశారు రామారావు. అదీ ఆయన జడ్జిమెంట్!

- ఆర్కే

'దొంగరాముడు', 'తడికోడళ్ళు', 'మాంగల్యబలం' చిత్రాల ద్వారా ప్రతిష్ఠాత్మక సంస్థగా పేరును ఇనుమడింప జేసుకున్న అన్నపూర్ణ పిక్చర్స్ తమ తదుపరియత్నంగా తీసిన

వెలుగునీడలు

చిత్రం 1961లో విడుదలయింది. అక్కినేని, సావిత్రి, గిరిజ, జగ్గయ్య, రంగారావు, సూర్యకాంతం, రేలంగి ముఖ్యతారాగణం. ఆదుర్తి సుబ్బారావు దర్శకుడు. 'దొంగరాముడు' చిత్రం తర్వాత పెండ్యాల నాగేశ్వరరావు సంగీత దర్శకుడిగా విజిగా ఉండడం చేత 'తడికోడళ్ళు' 'మాంగల్యబలం' చిత్రాలకు స్వర రచన చేయలేకపోయారు. ఈ చిత్రానికి తిరిగి ఆయనకు సంగీత దర్శకత్వం వహించే అవకాశం వచ్చింది. నిజానికి పెండ్యాల నాగేశ్వరరావుకి, అన్నపూర్ణ అధినేత దుక్కిపాటి మధుసూదనరావు గారికి ఉన్న అనుబంధం సినిమాలతో ప్రారంభం కాలేదు. పెండ్యాల నాగేశ్వరరావుగారి తండ్రి దుక్కిపాటి వారి సతీమణి సుశీలాదేవి గారికి సంగీతం చెప్పేవారు. అలా ప్రారంభం అయింది వారి పరిచయం. అసలు పెండ్యాల వారే అక్కినేని నాగేశ్వరరావు, దుక్కిపాటి మధుసూదనరావు గారికి పరిచయం అవటానికి కారణం కూడా. పెండ్యాల సంగీత దర్శకత్వంలో వచ్చిన 'వెలుగునీడలు' చిత్రంలోని పాటలన్నీ ప్రజాదరణ పొందాయి. కొన్ని శ్వాశత కీర్తిని కూడా సంపాదించుకున్నాయి. ఓ మూడింటి గురించి ఈ సంచికలో...

శివ గోవింద గోవింద హరి గోవింద గోవింద ||2||

1. సంతానమే లేక స్వర్గమేలేదని

చిట్టిపాపను తెచ్చి పెంచుకుంటారు

సంత కలిగిందంటే చిట్టి పాపాయి గతి

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

||సంతా||

2. తమ బాగు కోసమై తంటాలు పడలేరు

ఎదుటి కొంపకు ఎసరు పెడతారయ్యా

పారుగుపచ్చను ఓర్వలేని వారీగతి

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

||శివ||

3. ఒరుల కోసం త్యాగమొనరించు వారొకరు

పరుల మోసం చేసి బ్రతుకువారింకొకరు

ఉపకారితే కీడు తలపెట్టువారి గతి

శ్రీమద్రమారమణ గోవిందో హరి గోవింద గోవింద

||ఒరు||

4. కలిమి లేనన్నాళ్లు కలిసిమెలిసుంటారు

కలిమి చేరిన నాడు కాట్లాడుకుంటారు

కలిమి పెంచే కాయకష్ట జీవుల గతి

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

||శివ||

5. ఆనాడు శ్రీయోగి వీరబ్రహ్మంగారు

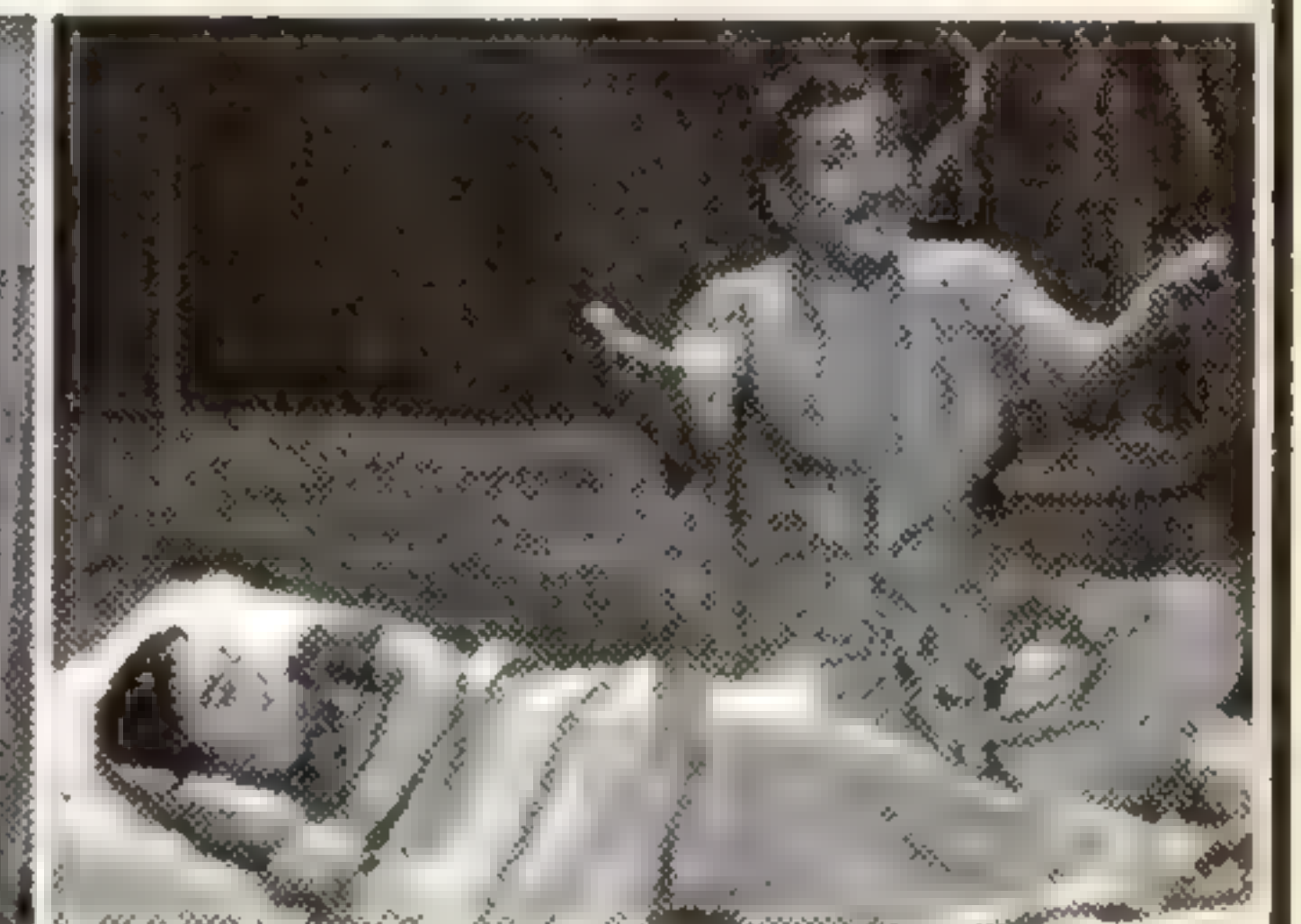
కాలజ్ఞానము బోధ చేసేరయ్యా

ఈనాడు కొనవెర్లి వెంగళప్ప మాట

అక్షరాలా జరిగి తీరేనయ్యా

||ఆనాడు||

||శివ||

This feature for this issue is sponsored by

ADITYA
MUSIC

in connection with their new releases

★ నాని ★ ఆర్య

ఈ పాటను కొసరాజు రాఘవయ్య చౌదరి రాయగా మాధవపెద్ది సత్యం, సరోజిని ఆలపించారు. రేలంగి, బేబి శశికళ, టి.జి. కమలాదేవి అభినయించారు. హరికాంభోజి రాగాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని స్వరపరిచిన ఈ పాట అందరి ఆదరాభిమానాలనూ చూరగొన్నదంటే కారణం-కథలో, కథతో ఇమిడిపోయే సాహిత్యం, విన్నవెంటనే నోటికి పట్టుకునే ట్యూన్, వ్యంగ్య ధోరణి లోకరీతిని సున్నితంగా తెలియజేసిన విధానాలే! నిర్మాత దుక్కిపాటి మధుసూధనరావు గారికి బాగా పరిచయం ఉన్న ఒక కుటుంబంలో సంతానం లేకపోతే ఒకరిని తెచ్చి పెంచుకుంటూ తమ కంటూ పిల్లలు పుట్టాక వారిని నిర్లక్ష్యం చేయటం జరిగింది. ఆ అనుభవాన్ని 'వెలుగు నీడలు' కథకు మూలంగా వాడుకోవడమే కాకుండా ఈ పాట మొదటి చరణానికి కూడా ఉపయోగించుకున్నారు. గుడివాడ దగ్గర్లో ఆరుగొలను అనే గ్రామం ఉండేది. ఆ చుట్టు ప్రక్కల ప్రాంతంలోనే ఓ కాంగ్రెస్ నాయకుడు ఉండేవారు. ఆయనకు 'శ్రీమతే రామనుజాయనమః' అని మాటి మాటికీ అనే అలవాటువుండేది. ఆ మాటనే ఈ పాటలో పెడితే బావుంటుందని కొసరాజుకి సూచించారు దుక్కిపాటి. అలా వాడేసరికి పాట చాలా బాగా వచ్చిందనిపించి మొత్తం సినిమాలో రేలంగికి ఆ మాటను ఊతపదంగా చేశారు. ఇదిలా ఉండగా తన పాత్రకి పంచకట్టు, పిలక, బుర్రమీసాలు ఇవన్నీ ఉండడం చేత గ్లామర్ లేదని రేలంగికి అనిపించింది. దుక్కిపాటి వారితో ఎదురుగా అనే ధైర్యం లేక తమిళ నటుడు తంగవేలుతో చెప్పించారాయన. 'వెలుగు నీడలు' తమిళవెర్షన్ 'తూయ ఉళ్ళుం' మాటింగ్ కూడా ఏకకాలంలో జరిగేది. అందులో రేలంగి పాత్రను తంగవేలు చేశారు. ఇద్దరి వాదన విన్న దుక్కిపాటి వారు 'మీ పాత్రను జనం ఖచ్చితంగా బాగా రీసెప్ చేసుకుంటారు. ఈ పాట కూడా హిట్ అవుతుంది' అని పందెం కాశారు. అలాగే జరిగింది కూడా!

మిత్రుడు1: కర్నూలు ఎక్కడ ? కాకినాడెక్కడ?
ఏలూరు సాలూరు ఆలూరు ఎక్కడ?
వరంగల్లు ఎక్కడ?

మిత్రుడు2: స్టాప్! రైల్వేగేడ్ చూడరా గురూ!

మిత్రుడు1: శిష్యా! శాంతి! శాంతి!
వాడవాడలనుండి వాలాము యిక్కడ
లక్కా బంగారంలా అతుక్కుపోయామురా మైడియర్
ఆహా...కరెక్ట్
బలే బలే మంచి రోజులులే
మళ్ళీ మళ్ళీ యిక రావులే
స్టూడెంట్ లైఫ్ సాఖ్యములే
చీకు చింతకు దూరములే

||బలే బలే||

||బలే బలే||

చంద్రం : పంపునీళ్లు బందైతే స్నానానికి నోచుకోము

మిత్రుడు : "గుఁయ్య" మని దోమలు దాడిచేస్తే శివరాత్రి జాగరణ చేస్తాము

చంద్రం : ఉప్పుకారంలేని హోటల్ సాపాటుతో చప్పబడి పోయాము రా బ్రదర్

మిత్రుడు : హా...ఎన్ని కష్టాలురా నా తండ్రి!

చంద్రం : భయపడకురా పుత్రా కష్టాలను దిగమింగేస్తాం

కలకల నవ్వుతూ గడిపేస్తాం

|| కష్టా! ||బలే బలే||

చంద్రం : ఇంటికి పోతే 'పెళ్ళీ పెళ్ళీ'ని వెంటబడతారు పెద్దలు

మిత్రులు : పెళ్లి చేసుకుంటే 'మేము మేము'ని పుట్టుకొస్తారు పిన్నలు

చంద్రం : ఈ జంఝాటంతో విద్యనాశాయ

సర్వం నాశాయ నమో నమో రా బ్రదర్

మిత్రుడు : హా! హాతవిధి!

చంద్రం : సహనం ! సహనం! ఉపాయంవుంది నాయనా!

పెళ్ళికి బకాయి పెట్టేస్తాం బాధ్యతలన్నీ నెట్టేస్తాం

||పెళ్ళికి|| ||బలే బలే||

చంద్రం : బాధ్యతలనెన్నడూ మరచిపోరాదు

ప్రగతి మార్గమునెప్పుడూ వదిలిపోరాదు

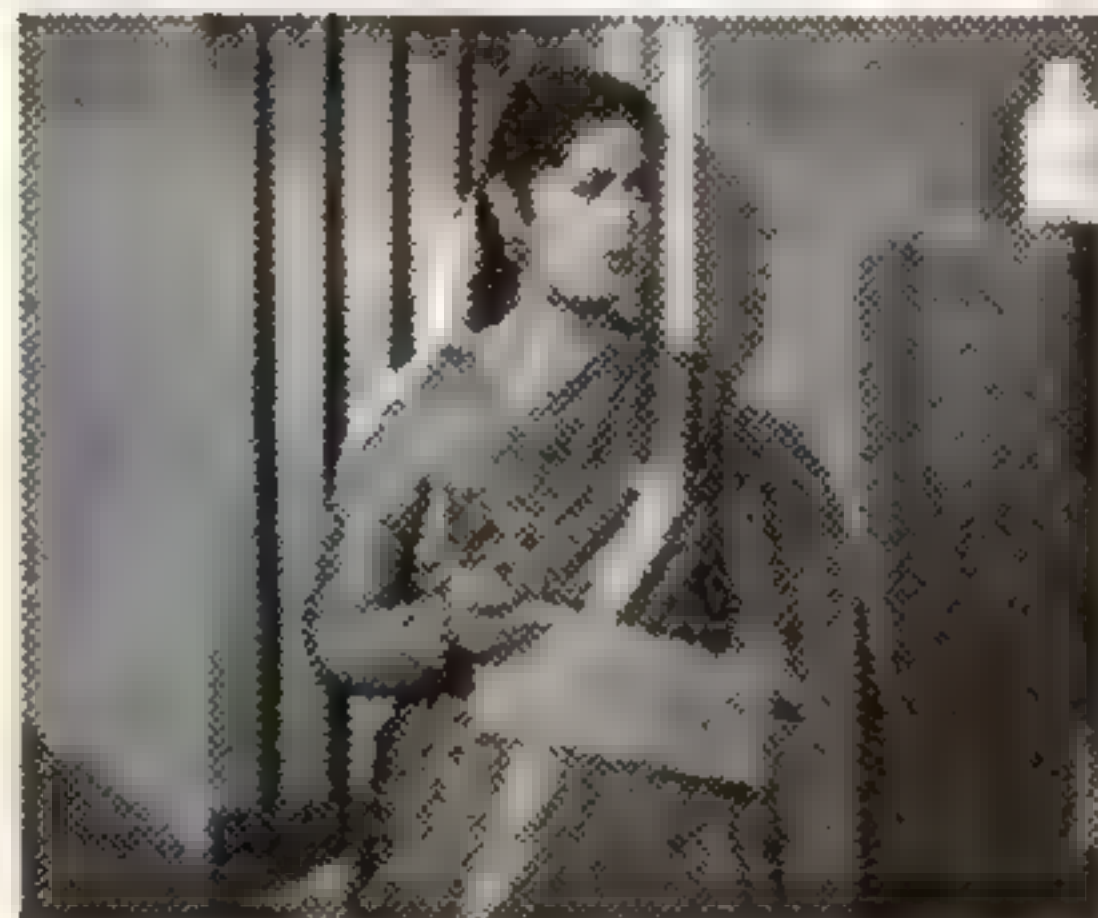
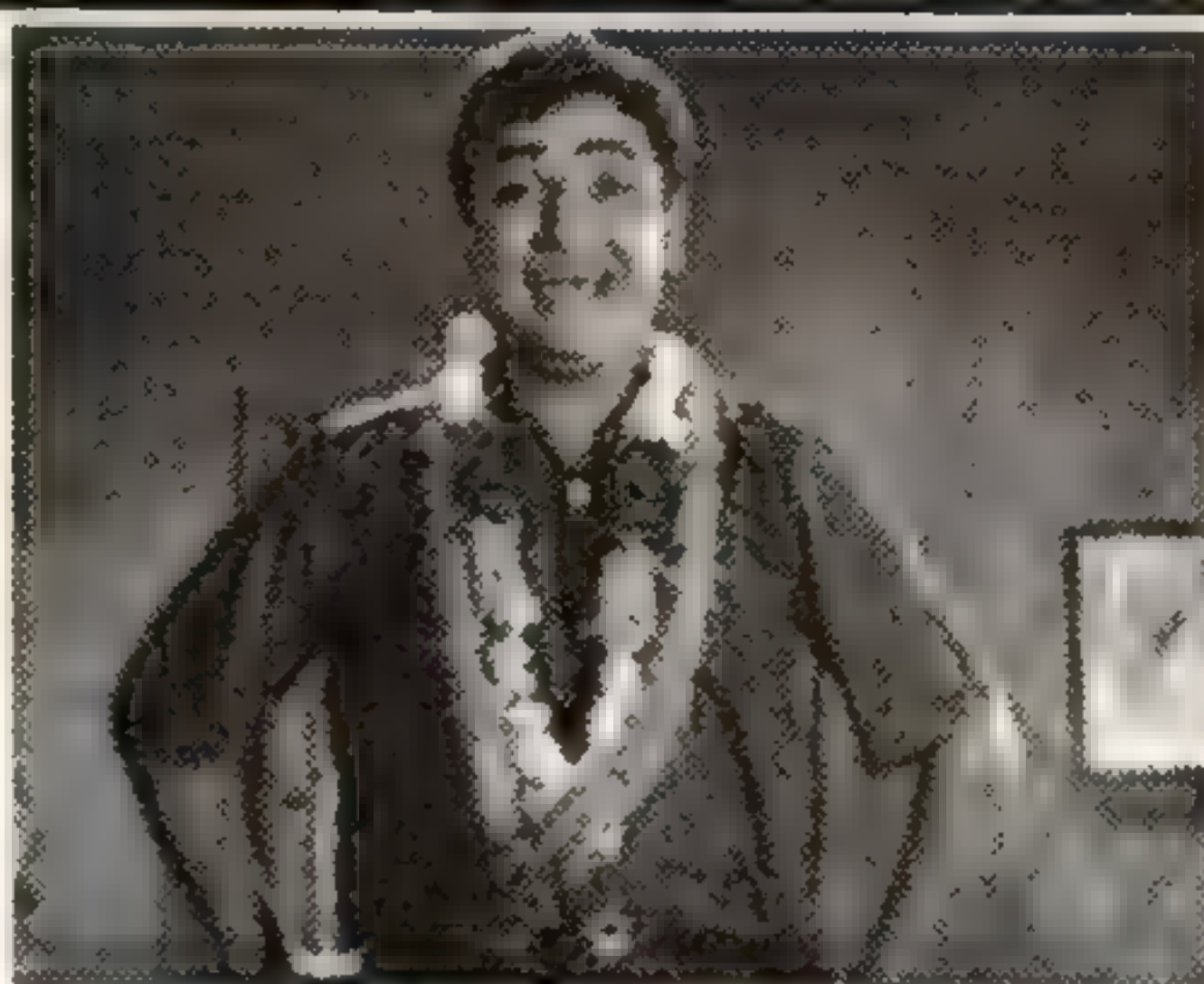
క్రమశిక్ష పాటించి కదిలిపోవాలిరా బ్రదర్

మిత్రులు : హాయర్ ! హాయర్!

చంద్రం : ఆదర్శంగా నడవాలి

అందరూ 'భేష'ని పాగడాలి

||ఆదర్శం|| ||బలే బలే||

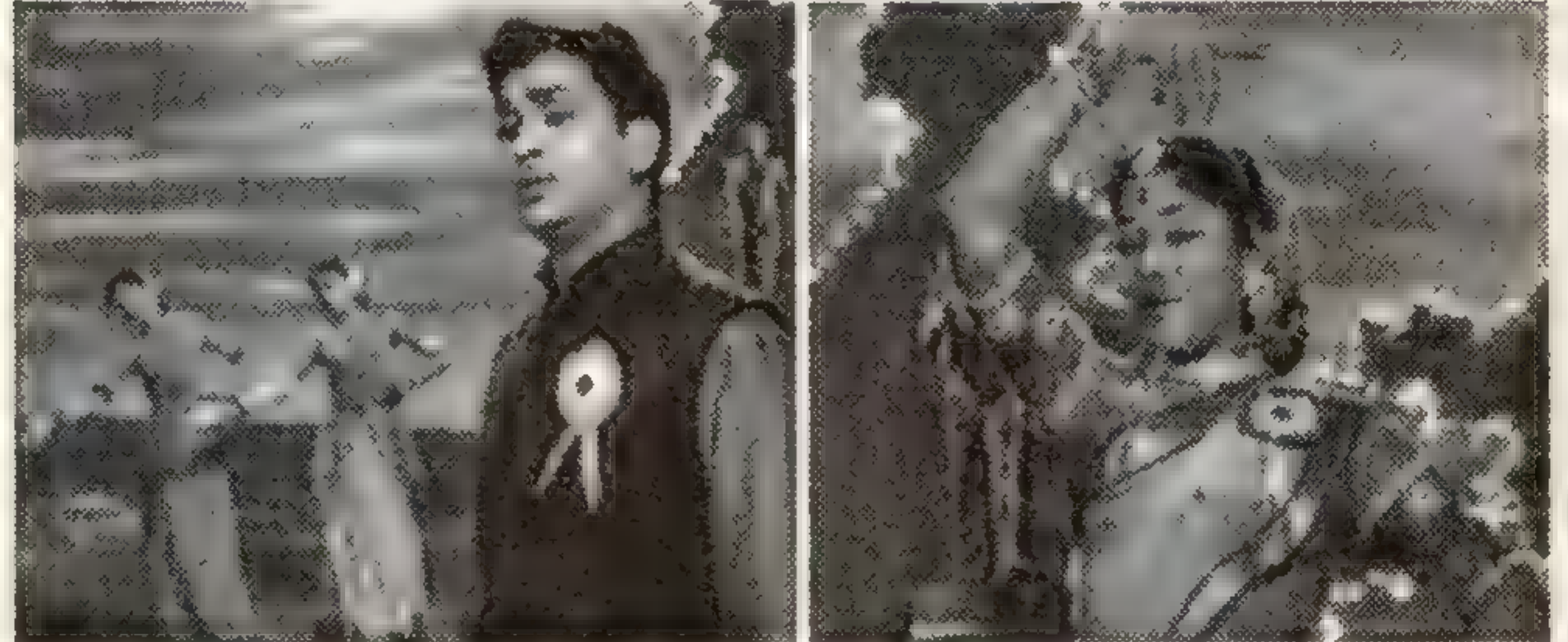

ఈ పాటను కొసరాజు రాయగా ఘంటసాల, మాధవపెద్ది సత్యం, బృందం పాడగా అక్కినేని, పద్మనాభం, పేకేటి మరికొందరు జూనియర్ ఆర్టిస్టులు నటించారు. ఈ ఆర్టిస్టులలో కొంత ప్రముఖంగా చెప్పుకోవలసింది కొమ్మినేని శేషగిరిరావు గురించి. ఈ పాటలో ఆయన ఎక్కువగా 'పేకేటి పక్కనే' కనబడుతూ ఉంటారు. ఈయన సంగీతదర్శకుడు చక్రవర్తికి సోదరుడు. నటుడిగా కొంచెం స్థిరపడ్డాక దర్శకుడిగా మారి "దేవతలారా దీవించండి" అనే చిత్రానికి దర్శకత్వం వహించారు. సన్నివేశపరంగా సావిత్రి కూడా కొన్ని ఇంటర్ కట్స్ లో కనిపిస్తుంది. ఇది కేవలం సరదాకోసం స్టూడెంట్లు పాడుకునే పాట. అంచేత వారి సమస్యల్ని ప్రతిబింబించేలా సాహిత్యం రూపుదిద్దుకుంది. కొన్ని కొన్ని సమస్యలని పాటలో ప్రతిఫలింపచేయటంలో కవి, నిర్మాత, దర్శకుడు, సంగీత దర్శకుడు వీరి యొక్క వ్యక్తిగత సంస్కారం ప్రతిబింబిస్తూ వుంటుంది. ఇక్కడ మనం గమనించవలసింది అదే! ఇదే పాటని ఇప్పుడు రాయించవలసివస్తే ఎన్ని కుసంస్కార భావాలు అక్షర గౌరవాన్ని పొందుతాయో వేరేగా వర్ణించనవసరం లేదు. ట్యూన్ పరంగా ఈ పాట ఎక్కువగా ఫోక్ మ్యూజిక్ పై ఆధారపడిందని చెప్పుకోవాలి. జానపదసంగీతానికి ఎక్కువగా ఉపయోగించే 'హరి కాంభోజి' రాగాన్ని కేవలం ఆధారంగా మాత్రమే తీసుకుని జనరంజకత్వం కోసం ఎక్కువగా మిశ్రమం చేశారు పెండ్యాల. అంచేత 'మిశ్రహరికాంభోజి' అని వ్యవహరించటం మంచిది. రచనాపరంగా మరి కొంచెం ఎక్కువగా ఆలోచిస్తే - రెండో చరణం చివర్న బాధ్యతలన్నీ నెట్టేస్తాం- అంటూనే వెంటనే వచ్చే మూడో చరణంలో - బాధ్యతలనెన్నడూ మరచిపోరాదు- అంటూ ఉపదేశం చెయ్యడం అంత సబబుగా అనిపించదు.

పాడవోయి భారతీయుడా
ఆదిపాడవోయి విజయగీతికా
నేడే స్వాతంత్ర్యదినం వీరుల త్యాగఫలం
నేడే స్వాతంత్ర్యదినం వీరుల త్యాగఫలం
నేడే సహృదయం నీదే ఆనందం ఓ ఓ ఓ
స్వాతంత్ర్యం వచ్చెననీ సభలేచేసి
సంబరపడగానే సరిపాడోయి
స్వాతంత్ర్యం వచ్చెననీ సభలేచేసి
సంబరపడగానే సరిపాడోయి
సాధించిన దానికి సంతృప్తిని పొంది
అదే విజయమనుకుంటే పారపాటోయి

॥పాడవోయి॥

॥పాడవోయి॥

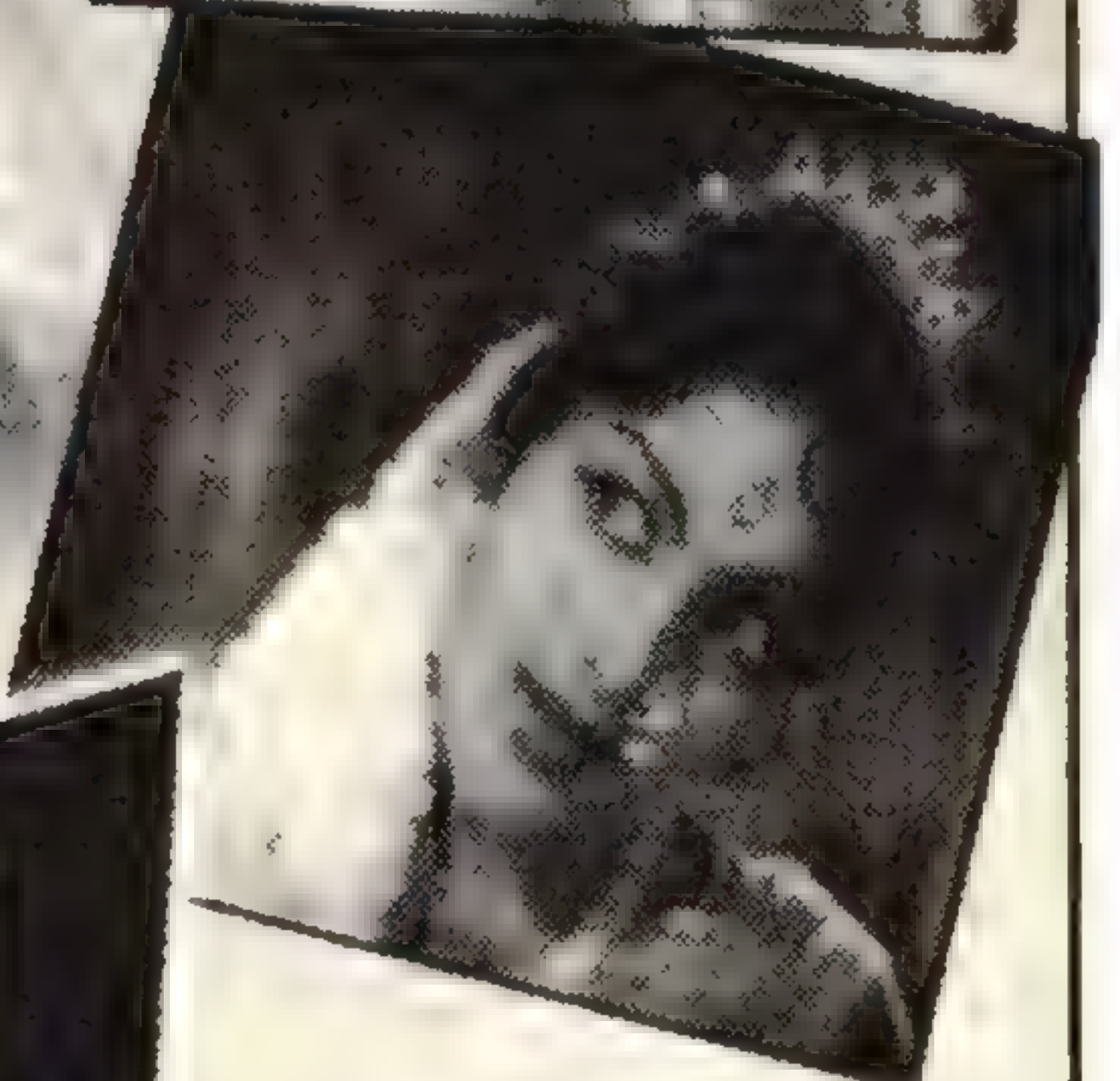
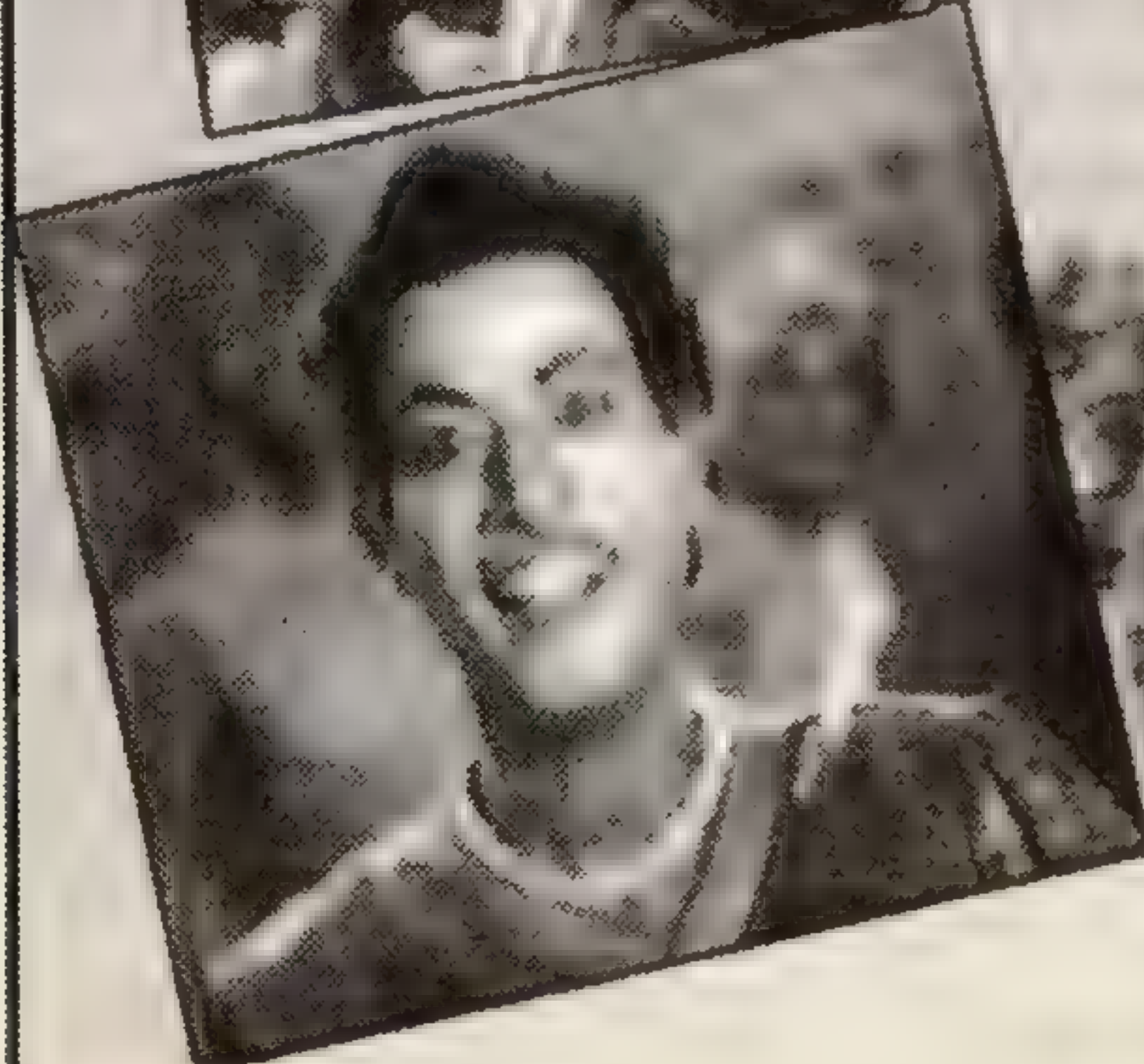
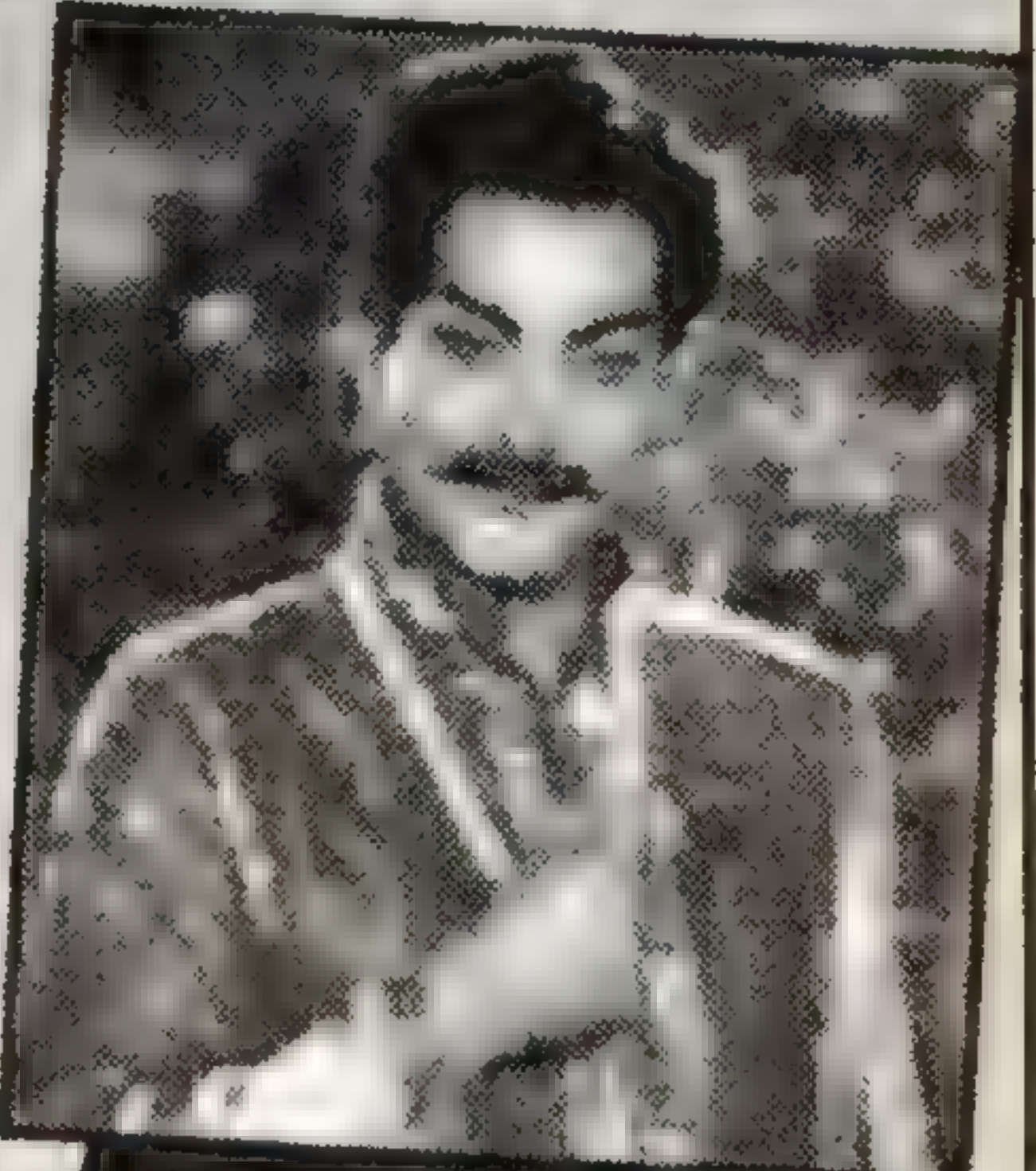
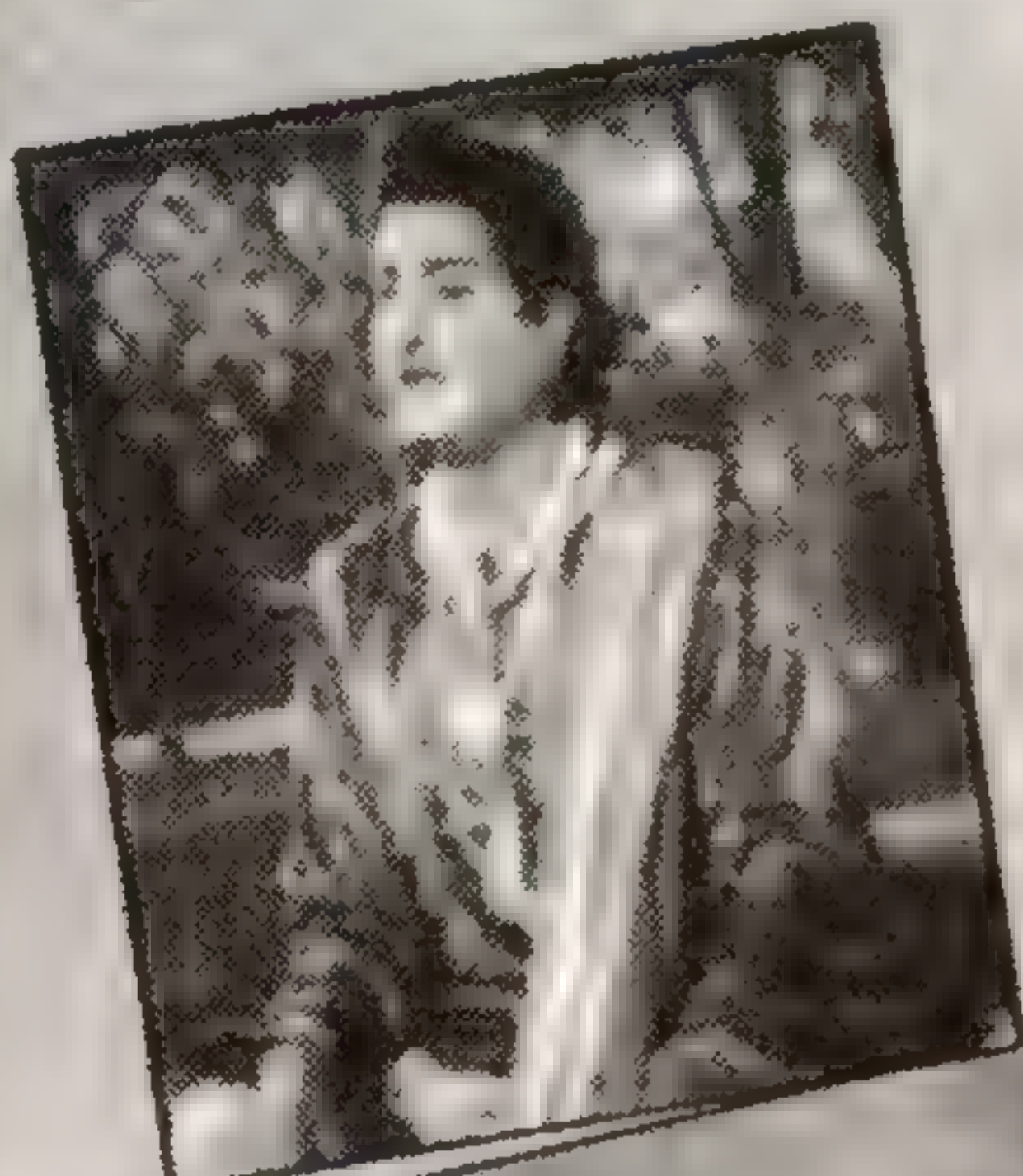
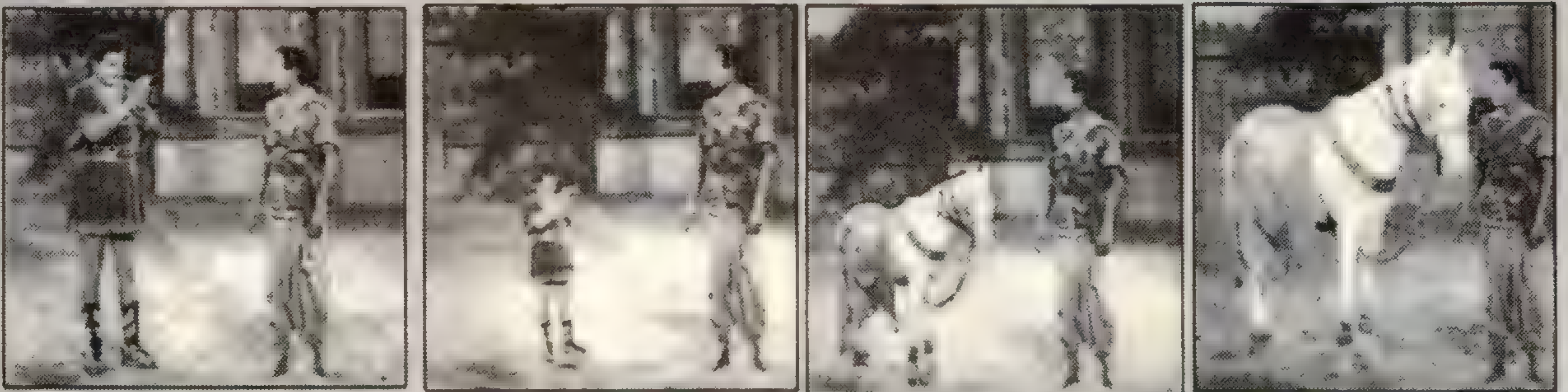
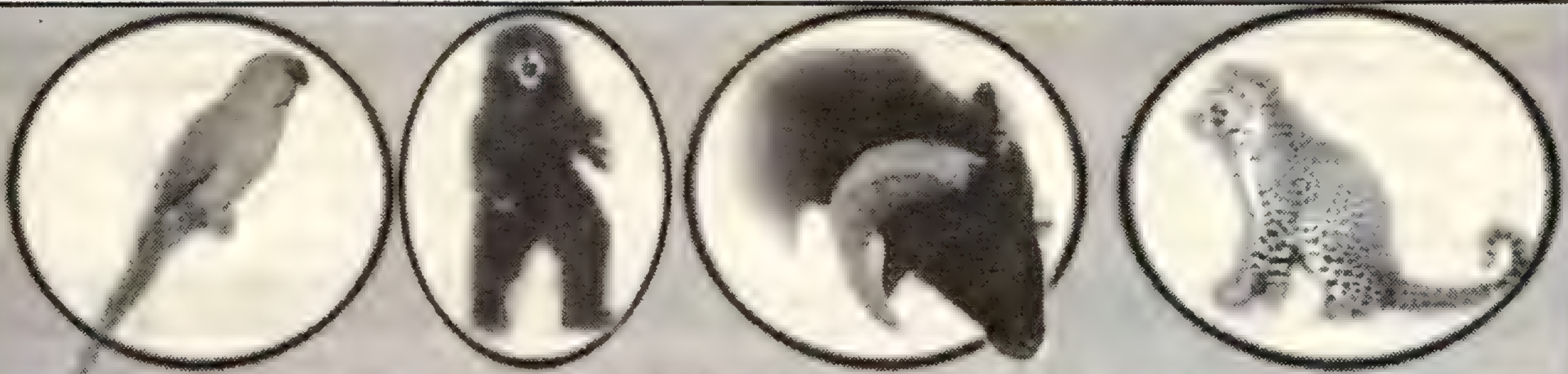
కదలి సాగవోయి ప్రగతి దారులా
ఆకాశం అందుకునే ధరలొకవైపు
అదుపులేని నిరుద్యోగమింకొక వైపు
ఆకాశం అందుకునే ధరలొకవైపు
అదుపులేని నిరుద్యోగమింకొక వైపు
అవినీతి, బంధుప్రీతి, చీకటిబజారు...
అవినీతి, బంధుప్రీతి, చీకటిబజారు
అలముకున్న నీ దేశం ఎటు దిగజారు
కాంచవోయి నేటి దుస్థితి
ఎదిరించవోయి ఈ పరిస్థితి
కాంచవోయి నేటి దుస్థితి
ఎదిరించవోయి ఈ పరిస్థితి
పదవి వ్యామోహాలు కులమత భేదాలు
భాషా ధ్వేషాలు చెలరేగే నేడు
పదవి వ్యామోహాలు కులమత భేదాలు
భాషా ధ్వేషాలు చెలరేగే నేడు
ప్రతి మనిషి మరియొకని దోచుకునే వాడే...
ప్రతి మనిషి మరియొకని దోచుకునే వాడే
తన సొబ్బం తన భాగ్యం చూసుకునే వాడే
స్వార్థమీ అనర్థ కారణం
అది చంపుకొనుట క్షేమదాయకం
స్వార్థమీ అనర్థ కారణం
అది చంపుకొనుట క్షేమదాయకం
స్వార్థమీ అనర్థ కారణం

॥ఆగ॥ ॥పాడవోయి॥

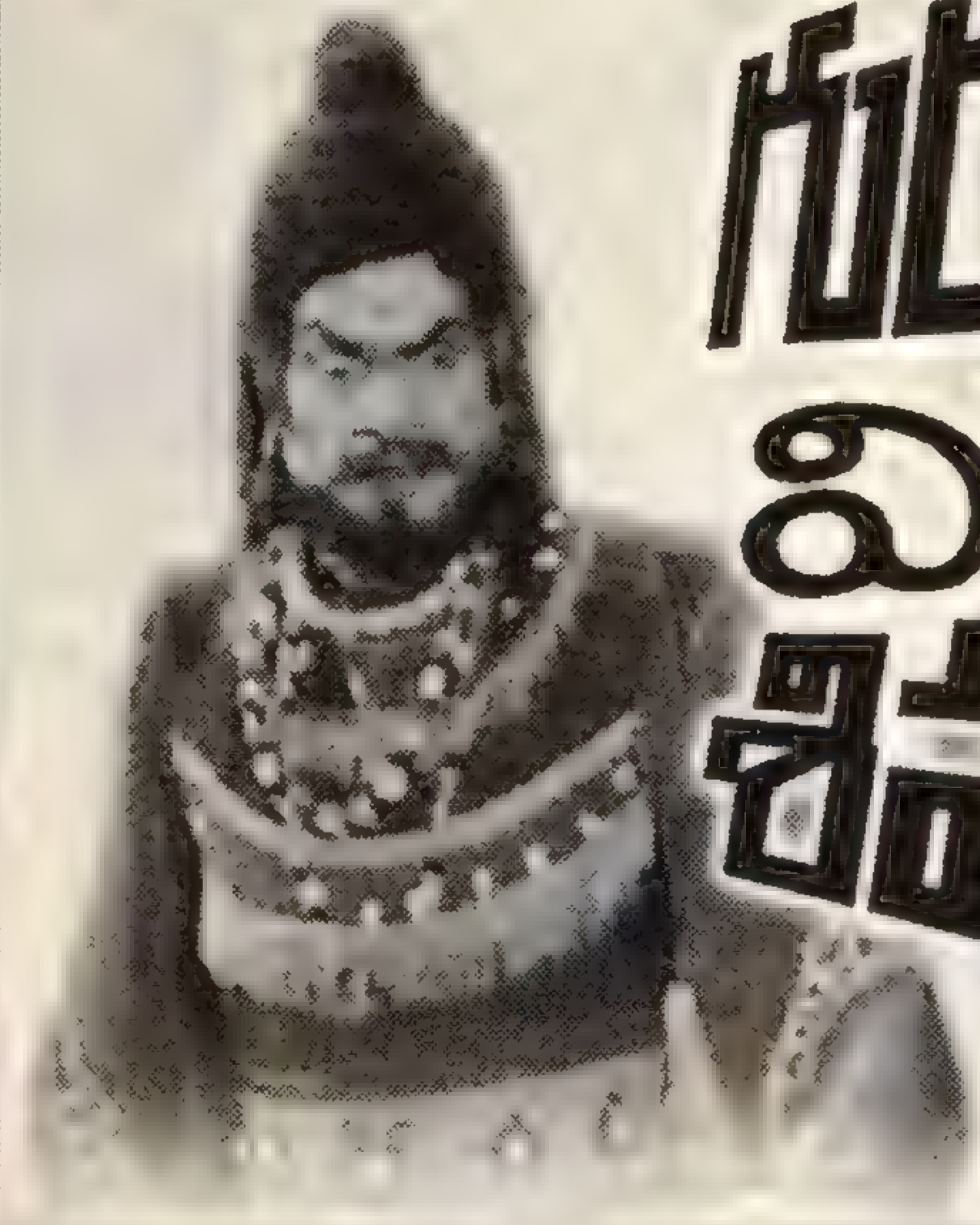
సమసమాజ నిర్మాణమే నీ ధ్యేయం... నీ ధ్యేయం..
సకల జనుల సాభాగ్యమే నీ లక్ష్యం.. నీ లక్ష్యం
సమసమాజ నిర్మాణమే నీ ధ్యేయం..
సకల జనుల సాభాగ్యమే నీ లక్ష్యం..
ఏకదీక్షతో గమ్యం చేరిననాడే
లోకానికి మన భారతదేశం
అందించునులే శుభసందేశం
లోకానికి మన భారతదేశం
అందించునులే శుభసందేశం
ఆ... హా... హా... హా... హా...

ఈ పాటను శ్రీశ్రీ రాయగా సుశీల, ఘంటసాల, బృందం ఆలపించారు. తెరపై రాజసులోచన, అక్కినేని ప్రధాన పాత్రధారులుగా అభినయించారు. ప్రేక్షకులుగా రేలంగి, సావిత్రి తదితరులు కనిపిస్తారు. తరువాత కాలంలో నృత్యదర్శకుడిగా, దర్శకుడిగా పేరు తెచ్చుకున్న కె.యస్. రెడ్డి ఈ పాటలో ఓ గ్రూప్ డాన్సర్ గా కనిపిస్తారు. అప్పట్లో శ్రీ శ్రీ రోజుకి రెండు, మూడు పాటలు రాసేవారు. ఈ పాటను రాయడానికి పదిహేను రోజులు పట్టిందాయనకి, ఆయనకు అఖండ కీర్తి ప్రతిష్ఠలను సంపాదించి పెట్టిన పాటలలో ఇదొకటి. అందుకే తన సినీ గీతాల సంకలనానికి 'పాడవోయి భారతీయుడా' అనే పేరును పెట్టుకున్నారాయన. అంతేకాదు పాట చివరిలో తాళగతిని మారిస్తే బావుంటుందన్న ఆలోచన కూడా ఆయనదే. అందుకే అంతవరకూ తిశ్రంలో సాగిన తాళగతిని 'సమసమాజ నిర్మాణమే నీ ధ్యేయం' దగ్గర నుంచి చతురస్రం లోకి మార్చడం జరిగింది. 'పదవి వ్యామోహాలు', చరణానికి శివరంజని రాగాన్ని, మిగిలిన చరణాలకి మెహనరాగాన్ని, పల్లవికి శంకరాభరణం లోని కార్ద్ని మాత్రమే వాడుకుని సాహిత్యరీత్యా శాశ్వతత్వాన్ని, సంతరించుకున్న ఈ గీతానికి వెన్నుదన్నుగా నిలిచారు పెండ్యాల. ఇక సాహిత్యరీత్యా ఈ పాట గొప్పదనాన్ని విశ్లేషించాల్సి వస్తే ప్రతి వాక్యాన్ని పదే పదే పేర్కొనాలి. "మా సాహిత్యాన్ని బాగా చదివి సినిమాల్లోకి వెళ్ళిపోయావనే బాధ ఉండేది. కానీ ఈ పాట విన్నాక ఆ బాధ పోయింది" అని దుక్కిపాటి వారితో ప్రముఖ కమ్యూనిస్ట్ నాయకులు చండ్ర రాజేశ్వరరావు అన్నారు. అప్పటి ఆర్థికమంత్రిగా ఉన్న కాసు బ్రహ్మానంద రెడ్డి, అర్జంటుగా రమ్మనమని ఓ రోజు కబురు పెట్టి తీరా వెళ్ళాక- 'నేను సినిమాలు ఎక్కువగా చూస్తానని మీకు తెలుసుకదా... నిన్ననే తాడేపల్లిగూడెంలోని రేలంగి స్వంత థియేటర్ లో మీ 'వెలుగునీడలు' సినిమాని చూశాను. ఏం పాటండీ అది..!? మరో యాభైయేళ్లయినా సరే సజీవంగా ఉంటుంది' అంటూ తెగ పొగిడారీ పాట గురించి. నిజానికి అప్పుడూ ఇప్పుడూ ఎప్పుడూ పాడుకున్నా సరే- ఇవేకే స్పందించి రాసారా అన్నంత నిత్యనూతనంగా ఉంటుందీ గీతం. ప్రభుత్వ నిబంధనల రీత్యా ఇబ్బందిగా ఉంటుందేమోనని ఆలిండియా రేడియో వాళ్ళు కొన్నాళ్ళు పాటు మొహమాట పడ్డా ఆ తరువాత పాటలోని బలం ఆ మొహమాటాన్ని తప్పించేసింది. ప్రతి ఆగస్ట్ 15న ఆంధ్రదేశంలో ఇన్నేళ్ళయినా ఈ నాటికీ ఈ పాట వినిపించని ఊరు ఉండదనే చెప్పాలి. నిజానికి పాట యొక్క ప్రయోజనం అంతటి సార్థకత్వాన్ని సంపాదించుకోవడమే కదా...

మరికొన్ని పాటల గురించి వచ్చే సంచికలో...

గురువును మించిన శిష్యుడు

శ్లోకం

గానం : మాధవపెద్ది సత్యం, జానకి

వక్రతుండ మహాకాయ కోటి సూర్య సమప్రభా
అవిఘ్నం కురుమే దేవా - సర్వ కార్యేషు సర్వదా
సర్వస్వతీ నమస్తుభ్యం - వరదే కామరూపిణి
విద్యారంభం కరిష్యామి-సిద్ధిర్భవతుమే సదా

శ్లోకం

గానం : పి.బి. శ్రీనివాస్

గురుర్ బ్రహ్మ - గురుర్విష్ణుః గురుదేవో మహేశ్వరః
గురుసాక్షాత్ - పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురవే నమః
శ్రీవిద్యాం శివవామ భాగ నిలయాం
ప్రీంకార మంత్రోజ్వలాం
శ్రీ చక్రాంకిత బిందు మధ్యవసతిం
శ్రీమత్సభా నాయకీం - శ్రీ మత్పాణ్డ్య విఘ్నరాజ జననీం
శ్రీమజ్జగన్మోహినీం - మీనాక్షీం
ప్రణతోస్మి సంతత మహం
కారుణ్యవారాం నిధీం

రచన : జి. కృష్ణమూర్తి బి.ఎ.

గానం : సుశీల & పార్తి

తుమ్మెదలూ కొమ్మల ఝుమ్మని మూగే
కమ్మని చిరుతెమ్మెర తెరలై సాగే
మదిలోన మధురాల కలవరమూ చెలరేగే ||తుమ్మెదలూ||
కలువా వీడునే నెలరాజు రాగా...నెలరాజు రాగా
కమలము వీడునే దినరాజు రాగా... దినరాజు రాగా
నీమనసు వీడనే నీ రాజు ఏడే... నీ రాజు ఏడే
కలలా చెలికాడు వలచీ వస్తాడు
కలలా చెలికాడు వలచీ వస్తాడు
కనులు కనులు కలుపునులే హాయిగా... ||తుమ్మెదలూ||
అందము నిండేనే జీవనము లోనా...జీవనము లోనా
అందెలు చిందేనే లే డెందము లోనా...లే డెందము లోనా
తొలికే యవ్వనమూ కులికే యీ దినమూ... కులికే యీ దినమూ
కిలకిల నవ్వనే కోకిలతో కూయవే
కిలకిల నవ్వనే కోకిలతో కూయవే
చిలుకలతో పలుకవే తీయగా
తుమ్మెదలూ కొమ్మల ఝుమ్మని మూగే
కమ్మని చిరుతెమ్మెర తెరలై సాగే
మదిలోన మధురాల కలవరమూ చెలరేగే
తుమ్మెదలూ కొమ్మల ఝుమ్మని మూగే
కమ్మని చిరుతెమ్మెర తెరలై సాగే

రచన : జి. కృష్ణమూర్తి బి.ఎ.

గానం : పి.బి. శ్రీనివాస్

ఏ దివ్యలోకాల ఏలేటి దేవతో
అవనిపై ఈ లీల అవతరించె
రూపాందు అందాల రాశి యీ ఎలనాగ
పరునారు వన్నెల పసిడి తీగ
మచ్చలేని చందమామ.....మచ్చలేని చందమామ ఈ నెమ్మోము
మోవి కాదిది తేనెల బావి కాని
తిలకించ నిలువెల్ల పులకింపులే పూచె
తొలివలపు నాలోన తొంగి చూచె...
శిల్పి మదిలోన కల్పనా శిల్పమీమె
చిత్రకారుని భావనా చిత్ర మీమె
కవి కలల కదిలేటి కావ్య మీమె
రాగ రంజిత ప్రణయ స్వరూప మీమె
ఏ దివ్యలోకాల ఏలేటి దేవతో
అవనిపై ఈ లీల అవతరించె

రచన : జి. కృష్ణమూర్తి బి.ఎ.

గానం : పి.బి.శ్రీనివాస్

కంటికి నిద్రలేదు - కలకంఠిని గాంచిన నాటినుండి
పెనుకంటకు డౌచు - తుంట విలుకాడు బలంబుల కూడదీసి
పూవింట శరాల దూసి - వెనువెంటనే నన్ తరుమాడ బూనె
వొల్లంటిరో ఒంటివాడ - ననుగావనె జంటగ - చెల్మిపంటగా

రచన : జి. కృష్ణమూర్తి బి.ఎ.

గానం : పి.బి.శ్రీనివాస్, పి.సుశీల

అ: ఏడేడు జన్మలనుండి- పడివుందీ బ్రహ్మముడీ
ఏడేడు జన్మలనుండి- పడివుందీ బ్రహ్మముడీ
మళ్ళీ పడబోతుందీ
మళ్ళీ పడబోతుందీ - మనలనొకటిగా చేస్తుందీ ||ఏడేడు||
అ: ఎగిరే నను బంధించావూ - పగడాల పంజర మందూ
అ: నా గుండెల గుడిలో నిలిపి- దేవునిగా పూజిస్తున్నా
అ: నోరారా పిలిచే వేళా- దూరానా నిలిచేవేలా
అ: గారానా చేరువకాగా - మారాము చేయుటమేలా
అ: మాటలతోనే మరిపిస్తావే -
అ: మాటలు కావు మనసే యిచ్చా
అ: మాటలతోనే మరిపిస్తావే -
అ: మాటలు కావు మనసే యిచ్చా ||ఏడేడు||
అ: ఏ దేవుని దీవన బలమో- యీడేరెను మన లే వలపూ
అ: మీ అడుగూ జాడలలోనే - నా ఆశల దివ్యెల వెలుగూ
అ: నీ సిగలో మల్లెగ మారీ - ఊసులతో ఊరిస్తాను
అ: మీ కన్నుల కాంతిని చేరి - మనసార అలరిస్తాను
అ: తీయని మన కల నిజమౌతుందీ
అ: తప్పదు వలసే ఫలియిస్తుందీ
అ: తీయని మన కల నిజమౌతుందీ
అ: తప్పదు వలసే ఫలియిస్తుందీ
ఇ: ఏడేడు జన్మలనుండి- పడివుందీ బ్రహ్మముడీ
ఏడేడు జన్మలనుండి- పడివుందీ బ్రహ్మముడీ
మళ్ళీ పడబోతుందీ
మళ్ళీ పడబోతుందీ - మనల నొకటిగా చేస్తుందీ

రచన : జి. కృష్ణమూర్తి బి.ఎ.

గానం : ఎన్.జానకి

వెన్నెల్లో కనుగీటే తారకా వినవే కన్నెమనసు కరిగించే కోరిక
ఎదలో బాధా ప్రేమే చేదా
ఎదలో బాధా ప్రేమే చేదా
యిది తీరే దారే లేదా ||వెన్నెల్లో||
మొగ్గవంటి చిన్నదాన్ని మనసిచ్చానే
మొగ్గవంటి చిన్నదాన్ని మనసిచ్చానే
సిగ్గుతో నా నోరు విప్పి చెప్పగ లేనే
సాగసరి మొనగాడే గడుసరివాడే
సాగసరి మొనగాడే గడుసరివాడే
గుబులు గుండెలో నింపాడే ||వెన్నెల్లో||
ఒక్కసారి ఓరకంట నను జూచాడే
ఒక్కసారి ఓరకంట నను జూచాడే
చక్కలిగింతలు లేపి మది దోచాడే
చుక్కల రేడేనే చక్కనివాడే
చుక్కల రేడేనే చక్కనివాడే
మక్కువతో చూడ రాడే
వెన్నెల్లో కనుగీటే తారకా వినవే కన్నెమనసు కరిగించే కోరిక
ఎదలో బాధా ప్రేమే చేదా
ఎదలో బాధా ప్రేమే చేదా
యిది తీరే దారే లేదా
వెన్నెల్లో కనుగీటే తారకా

రచన : జి. కృష్ణమూర్తి బి.ఎ. గానం: మాధవపెద్దిసత్యం, స్వర్ణలత

అ: హై బలె బలె బలె బలె బలె బలె బలె బలె
యిరణ్య కసిపుడరా - నిన్ను యిరసక తింటనురా
హై నరసింహసామినిరా - నిన్ను నంచుక తింటనురా||హై బలె బలె||
అ: రారా - మావ - రారా నా అందగాడ రాతిరంత జాతరేరా
అహ...రాతిరంత జాతరేరా
రారా నా అందగాడ రాతిరంత జాతరేరా
అహ...రాతిరంత జాతరేరా
మొగలిపూల పానుపేసి నిప్పుసెగల ధూపమేసి ||2||
చెట్టా పట్టాలాడుకుందాం రా - రా
రారా నా అందగాడ రాతిరంత జాతరేరా
అహ...రాతిరంత జాతరేరా..... రావూ... రావా...
అ: హై బలె బలె బలె బలె బలె బలె బలె బలె
యిరణ్య కసిపుడరా - నిన్ను యిరసక తింటనురా
హై నరసింహసామినిరా - నిన్ను నంచుక తింటనురా
అ: చింతచెట్టు చిగురుచూడు - చిన్నదాని సాగసుచూడు ||2||
ములగచెట్టు కొమ్మపట్టుకురా - ఓరందగాడా
కొమ్మయిరిగితే కూలబడతవురా... మావా!
ములగచెట్టు కొమ్మపట్టుకురా - ఓరందగాడా
కొమ్మయిరిగితే కూలబడతవురా ||హై బలె||

రచన : జి. కృష్ణమూర్తి బి.ఎ. గానం: ఎన్.జానకి

పూవులు పూయును పదివేలు - భగవానుని మెడలో ఎదివ్రాలు||2||
ప్రాణములున్నవి అందరికి -
ప్రణయము తెలిసేదెందరికి ||పూవులు||
అరుదైన వరం మన జీవితము - ఆనందానికి అది అంకితము||2||
అరచేతనే వున్నది స్వర్గమురా ||2||
అది ఎరుగని వారిదే నరకమురా ||పూవులు||
చేజారి నది నిన్నటి దినమూ - జనియించనిది రేపటి దినమూ||2||
అవి అందనివీ మనకెందుకురా ||2||
ఈ దినమే మనదనుకుందామురా ||పూవులు||

రచన : జి. కృష్ణమూర్తి బి.ఎ. గానం: పి.బి. శ్రీనివాస్, సుశీల

కలువరేకుల కనులు కెందామర పోల - కన్నీటి ముత్యాల కురియనేల
అవమానమున కుమిలి అలమటించుచు నుంటి -
పరితాపమున గుండె పగులుచుండె
తలచుకొని లోలోన తపియింపగానేల - తెలుపగా రాదటే కలతయేమో
దారిపోయేదాని దాసుడయె నా తండ్రి - పగదాన నేనైతి భంగపడితి
మానమర్యాదలన్నియు మంటగలిసె - మరణమొకటే నాకు శరణమింక
చాలు మతిలేని ఈ మాటలేల బేల -
చెంత నేనుండ నీకింక చింతయేల

కథా సంగ్రహం

స్వర్ణగిరి మహారాజు ధర్మపాలుడు. అతనికిద్దరు కుమారులు. విజయసింహుడూ, అజయసింహుడూ. రాజ్యం కీర్తిసేనుని వశమైపోగానే ధర్మపాలుడు భార్య బిడ్డలతో అరణ్యాల పాలయిపోతాడు.

కాలకేతువనే సన్యాసి సర్వలోకాధిపత్యాన్ని కాంక్షించి తగిన బాలునికోసం వెతుకుతుంటాడు. అరణ్యంలో అలమటిస్తున్న ధర్మపాలుని చూచి మీ ఇద్దరు బిడ్డలకు విద్యనేర్పుతాను అని చెప్పి అందుకు ఒక బిడ్డను తన కివ్వాలని పరతుపెడతాడు. అందుకు అంగీకరించి బిడ్డలను అతనికి అప్పగిస్తాడు ధర్మపాలుడు.

కాలకేతు దృష్టి విజయుని మీదనే ఉంది. విజయునికే సర్వవిద్యలూ వేర్చి అజయుని పశువులకాపరిగా నియమిస్తాడు.

విజయుడు సకల విద్యలలో కోవిదుడౌతాడు. గురువు తన తల్లిదండ్రులను మోసగించాలను కుంటున్నాడని గ్రహించి ముందుగానే కామరూపంలో వెళ్ళి వారిని హెచ్చరించి తననే కోరుకొమ్మని చెబుతాడు.

అతని మాట ప్రకారం తల్లిదండ్రులువచ్చి విజయునే కోరి తీసుకొనిపోతారు. నిరాశతో కాలకేతు, అజయుని కూడా పొమ్మంటాడు.

యింటికివచ్చి ఆ వృద్ధ దంపతులు కుమారులను రాజ్య సంపాదనకు పంపిస్తారు ముందుగా. తమ తల్లిదండ్రులను మోసంచేసిన ఓ గుర్రాల వ్యాపారికి బుద్ధి చెప్పాలని గుర్రంగా మారిన విజయుని అజయుడు ఆ వ్యాపారికి అమ్మి డబ్బుతీసుకుంటాడు.

విజయుడు చేసిన మోసం తెలుసుకుని కాలకేతు పగబట్టి వస్తూ గుర్రం రూపంలో ఉన్న విజయుని చూస్తాడు. వ్యాపారిని నమ్మించి ఆ గుర్రాన్ని అధిష్టించి చంపబోతాడు. విజయుడు తప్పించుకుని గురువుతో పోరాడి చిలుకగా మారి పారిపోతాడు. గురువు అమ్ముతో దానిని కొద్దాడు.

ఆ దెబ్బతో ఆ రామచిలుక చెలికత్తెలతో ఆడుకుంటున్న పద్మావతి ముందు పడ్తుంది. పద్మావతి ఎవరోకాదు విజయుని రాజ్యం ఆక్రమించిన కీర్తిసేనుని కుమార్తె. ఆమె ఆ చిలుకపై కనికరంతో దానిని తన పడకగదిలో పగడాల పంజరంలో పెట్టి పెంచుతుంది.

డబ్బుతీసుకెళ్తున్న అజయుని వ్యాపారి నియమించిన దుండగులు తన్ని డబ్బుదోచుకుంటారు. ఏడుస్తూ కూలబడిన అజయుని ఒక దయ్యం సకుటుంబంగా ఆరగించడానికి ప్రయత్నించి విఫలమై ఓడిపోయి అతన్ని

ఒక రాజ్యానికి రాజుగా చేస్తానని ప్రమాణం చేస్తుంది.

పద్మావతి నిద్రిస్తుంటే అర్ధరాత్రి విజయుడు చిలుకరూపం విడిచి ఆమె రూపం చూసి ముగ్ధుడై చెక్కిలిని చందనం పూస్తాడు. తెల్లవారిన తరువాత ఆమె అది చూసి చెలికత్తెలను దండించి, అనుమానం తీరక ఆనాటి రాత్రి మళ్ళా వచ్చిన విజయుని పట్టుకుంటుంది. యిద్దరూ ఒకరినొకరు పరిచయం చేసుకుంటారు. పరస్పరం ప్రేమించుకుంటారు. కీర్తిసేనుని ఒప్పించి సౌమ్యంగా కార్యం సాధించాలని నిశ్చయించుకుంటారు.

పడకగదిలో జరిగే యీ గుసగుసలు పసికట్టి చెలులు కీర్తిసేనుని హెచ్చరిస్తారు. కీర్తిసేనుడు హఠాత్తుగా వచ్చి విజయుని చూసి పోరాడి కూతురిని మందలించుతాడు.

కీర్తిసేనుని అన్నగారైన చిత్రసేనుని కుమార్తె లీలావతిని భూతం ఆశ్రయించి, అజయునికి అర్ధరాజ్యంతో పాటు అర్ధాంగి కూడా దక్కేవిధంగా తోడ్పడి తనమాట నిలుపుకుంటుంది.

శిష్యుడు చేయి జారిపోయాడని చింతిస్తున్న కాలకేతునకు సర్వసిద్ధులు లభించడానికి యింకొక మార్గం కనిపిస్తుంది. దానికి అమితమైన బంగారం అవసరపడుతుంది. బంగారం సంపాదించడానికి కళావతి అనే నర్తకికి ఆశపెట్టి తనతో తీసుకుపోతాడు. భార్యావిహీనుడైన కీర్తిసేనుని ఆమె వశంచేసుకుని ప్రజలను దోచి ఆ డబ్బు కాలకేతుకి అందజేస్తుంటుంది.

ఆ అక్రమాన్ని అరికట్టాలనుకుంటుంది పద్మావతి. చిలుక రూపాన్నిన్న విజయుడు నిండు సభలో తీర్పు చెప్పి కళావతిని అవమానిస్తాడు.

పగతో ఆ చిలుకను తెప్పించి వండి తినాలనుకుంటుంది కళావతి. శిష్యుడు చనిపోలేదని తెలుసుకున్న కాలకేతు ఆ చిలుకను చంపాలని తీసుకుపోతాడు.

చిలుకలో ఉన్న విజయుడు వారిద్దరినీ తప్పించుకుని కళావతి గుట్టు పురప్రజల మధ్య రట్టు చేసి వారి చేతనే రాజ్యం నుండి బయటకు వెళ్ళగొట్టేట్లు చేస్తాడు.

చిలుక విషయంలో కూడా విజయునితో ఓడిపోయి పగతో రగిలిపోతున్న కాలకేతు ఓ రోజు విజయుడు పద్మావతికి తన పరకాయప్రవేశ విద్య చూపిస్తుండగా అతని శరీరంలో ప్రవేశిస్తాడు. గత్యంతరంలేని విజయుడు ఓ భల్లూకం శరీరంలో ప్రవేశిస్తాడు. విజయుని శరీరంలో ఉన్న కాలకేతు, పద్మావతిని చేజిక్కించుకోవాలని చూస్తాడు. భల్లూకం శరీరంలో ఉన్న విజయుడు సమయానికి అక్కడ చేరి తనను తాను నిరూపించుకుని తెలివిగా

నడుచుకోమని పద్మావతికి హెచ్చరిస్తాడు.

ఆ ప్రకారం పద్మావతి ఓ పాట్లేళ్ల పోటీ నిర్వహిస్తుంది. అందులో విజయుని శరీరంలో ఉన్న కాలకేతు పందెం కట్టిన పాట్లేలు చనిపోగానే పద్మావతి రెచ్చగొడుతుంది. పొరుషంతో కాలకేతు మరణించిన ఆ పాట్లేలు శరీరంలో ప్రవేశించగానే అదనుకోసం ఎదురుచూస్తున్న విజయుడు తన శరీరంలోకి ప్రవేశిస్తాడు.

పద్మావతిని పెళ్లాడబోతుండగా అడ్డుపడ్డ కీర్తిసేనుణ్ణి ద్వంద్వయుద్ధంలో విజయుడు జయించి “ మీ ఇష్టాన్ని సంపాదించుకోలేక పోయిన నేనే

ఓడిపోయాను” అంటాడు. అతని ధైర్యసాహసాలను, యుద్ధకౌశలాన్ని, సంస్కార హృదయాన్ని గమనించిన కీర్తిసేనుడు వారిరువురి వివాహానికి సమ్మతిస్తాడు. విజయుని సంహరించడానికి ఆఖరి ప్రయత్నంగా అదే సమయంలో ప్రత్యక్షమవుతాడు కాలకేతు. రకరకాల కామరూప విద్యలతో గురువుని ఎదుర్కొని ఓడించి “గురువుని మించిన శిష్యుడు” అని కాలకేతు చేతనే ప్రశంసించబడి పద్మావతిని పరిణయమాడి సుఖంగా ఉంటాడు విజయుడు.

-శుభం-

నటీనటులు

కాంతారావు	రాజనాల
ముక్కామల	బాలకృష్ణ
సత్యనారాయణ	లంక సత్యం
విశ్వనాథం	వేళంగి
మద్దాలి	బృందావనచౌదరి
కృష్ణయ్య	విశ్వం
లక్ష్మయ్య	కృష్ణకుమారి
రామకృష్ణ	బేబి సుమ & బాబు
బి. దుర్గారావు	రమాదేవి
	రాజశ్రీ
	నవీన లక్ష్మి

తదితరులు

బి. విఠలాచార్య

కోదండపాణి

పి.బి. శ్రీనివాస్

సుశీల,

జానకి

మాధవపెద్ది సత్యం

స్వర్ణలత

సాంకేతిక నిపుణులు

మాటలు, పాటలు	: జి. కృష్ణమూర్తి, బి.ఎ.
కథ	: బి.వి.ఆచార్య
సంగీతం	: కోదండపాణి
గాయనీగాయకులు	: సుశీల, జానకి, స్వర్ణలత, పి.బి. శ్రీనివాస్, మాధవపెద్ది సత్యం
ఛాయాగ్రహణం	: రవికాంత్
కో-డైరెక్టరు	: ఎస్.డి. లాల్
నృత్యం	: చిన్ని సంపత్
కళ	: బి.సి.బాబు
మేకప్	: భద్రయ్య, నాగేశ్వరరావు, నారాయణ, మాధవయ్య
హెయిర్ స్టయిల్స్	: తానారపు భాస్కరరావు
దుస్తులు	: కామేశ్వరావు, తిలకమణి
ఎడిటింగ్	: కె. గోవిందస్వామి
స్టంట్ మాస్టర్స్	: పరమశివం, పులకేసి
సాంగ్స్ రికార్డింగ్	: డి. మోహనసుందరం
డైలాగ్ రికార్డింగ్	: ఎమ్.ఎస్. నాగేశ్వరన్, లాజరన్.
ఆపరేటివ్ కెమెరామెన్	: వెంకటరత్నం, శ్రీకంఠ్, మోనన్
ప్రాడక్షన్ ఎగ్జిక్యూటివ్స్	: ఎస్.ఆర్. కృష్ణయ్యంగార్, నరహరి
అసోసియేట్ డైరెక్టర్	: ఎస్.వి. కృష్ణారావు
స్టైల్స్	: ఎమ్. ఆర్. కె. మూర్తి
పబ్లిసిటీ	: కె.యన్. సింగు, తారక, గంగాధర్, శ్రీనివాసరావు.
ప్రాసెసింగు	: భాస్కర్
ప్రోగ్రామ్స్, ఎగ్జిక్యూటివ్స్	: సీతాపతి, బి.ఎ.కె. రఘునాథ్, పాపయ్య
ఎలక్ట్రిషియన్	: డామోదరన్
మోర్టింగ్	: పి.కె. సుబ్బరామన్
పెయింటింగ్	: టి.డి. శామ్మూల్, ఎస్. బాలు.
డాన్సింగ్ గుర్తం	: వి.యస్. మహమ్మద్ షరీఫ్, ఆవణం
బళ్ళారి గొట్టెపాట్లేళ్ళు	: ముళ్ళూరు నరసింహప్ప, పి. తిమ్మప్ప
చిలుక	: చవతయ్య
పులి మరియు సింహము	: ఆతూర్ గోవిందరాజు సరోజ
స్టూడియో	: గోల్డెన్ సినీస్టూడియోస్
	సహాయకులు
దర్శకత్వం	: జి. మధురవీరాచారి, డి.ఎన్. ప్రకాశరావు
ఎడిటింగ్	: టి.పి. వేలాయుధం, ఎస్.ఎస్.మహాలింగం
ఆర్టు	: వేలాయుధం
మేకప్	: సాంబశివరావు, రాము.అప్పారావు.
ప్రాడక్షన్	: మూర్తి, వెంకట్రావు, షణ్ముగం, పురుషోత్తం కృష్ణ, మాణిక్యం.

ప్రాడ్యూసర్ & డైరెక్టర్

బి. విఠలాచార్య

శ్రీ వేంకటేశ్వర చిత్ర

COMING...

దాల్

Dare to dream...

నిర్మాత

వై.రామచంద్రా రెడ్డి

రచన-దర్శకత్వం

చిమ్మని మనోహర్

సాత్ బాత్

ధర్మతేజ వేటూరి సుందరరామమూర్తి, సీతారామశాస్త్రి, సాయిశ్రీహర్ష కె.శంకర్ రామ్ లక్ష్మణ్ శిష్టా ఉదయభాస్కర్ యల్.వేణు

ఎన్.ఆర్.కె. సినిమాస్

NRI CINEMA

There is truth in youth...

ఎన్. రాధాకృష్ణారెడ్డి ముప్పలనేని శివ కోటి

RAM